BOLŞEVİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

SAYI 3 ŞUBAT 1983 FİATI 3 DM, 6 FF, 25 ÖS, 75 TL

TKP/ML(B)
II. Konferans Belgeleri Üzerine Tartışma ve Konferans Raporu

-1-

İÇİNDEKİLER

Bu sayımız . . . . . s. 1

I. TKP/ML(B) II. KONFERANSI HAZIRLIK BELGELERİ

1. Karar tasarıları:
- Çizgimiz ve disiplin anlayışımız üzerine . . s. 2
- Propaganda ve ajitasyon ve yayın o ve yayın organları sorunu . . . . . s. 10
- Örgütlenme üzerine . . . . . s. 13
- Kitle çalışması üzerine . . . . . s. 17

2. Özeleştiri taslağı . . . . . s. 20

3. Gündem önerisi . . . . . s. 41

4. Merkez Yönetimi Faaliyet Raporu . . . . . s. 42

II. BU BELGELERLE İLGİLİ OLARAK İÇİMİZDEN VE ÇEVREMİZDEN GELEN ELEŞTİRİLER VE MERKEZ KOMİTESİNİN TAVRI

- ...'den yoldaşların eleştirisi . . . . . s. 62
- Merkez Komitesinin tavrı . . . . . s. 63
- Bir yoldaşın mektubu . . . . . s. 65
- Merkez Komitesinin cevabı . . . . . s. 66
- Bir yoldaşın eleştirisi . . . . . s. 68
- Merkez Komitesinin cevabı . . . . . s. 70
- Bir yoldaşın eleştirisi . . . . . s. 71
- Merkez Komitesinin cevabı . . . . . s. 72
- II. Konferans karar tasarısı eleştiri ve önerilers. 73
- Merkez Komitesinin cevabı . . . . . s. 74
- Yöntem konusunda eleştiri . . . . . s. 76
- Merkez Komitesinin cevabı . . . . . s. 78
- MY Faaliyet Raporuna eleştiri . . . . . s. 80
- Merkez Komitesinin açıklaması . . . . . s. 84
- Özeleştiri taslağı üzerine görüşler . . . . s. 85
- Bir komitenin MY Faaliyet Raporu hk. görüşleri s. 87
- Bir yoldaşın önerge ve eleştirileri . . . . s. 88

III. BOLŞEVİKLERİN II. KONFERANSININ RAPORU . . . s. 93

BU SAYIMIZ

Bu sayımızla birlikte TKP/ML(B)'nin bundan bir yıl kadar önce yapılan II. Konferansının belgeleri üzerine yürütülen tartışmayı yayınlamaya başlıyoruz.

Bu görevi gecikmiş olarak yerine getiriyorsak da, bu belgeler bugünde üzerinde tartışmanın ateşli bir şekilde sürdüğü belgeler olduğu için; bu belgelerin yayınlanması görevi öneminden birşey kaybetmemiştir.

Biz Leninizm'in talebine uygun olarak II. Konferans üzerine tartışmayı mümkün olduğunca tam ve karşılıklı belgelerle okuyucularımıza sunmaya başlıyoruz.

Bu sayımızda bu tartışmanın çıkış noktası olarak birinci bölümde TKP/ML(B) ikinci Konferansına; I. Konferans tarafından seçilen I. Merkez Yönetiminin sunduğu hazırlık belgelerini yayınlıyoruz.

Bu belgeler 1. Konferansa sunulan karar tasarıları
2. Özeleştiri taslağı
3. Merkez Yönetim faaliyet raporu

dur.

Bütün bu belgeleri, güvenlik gerekçesi ile çıkartılan ve (...) şeklinde belirtilen bölümler dışında olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bu sayımızın ikinci bölümünde Konferansa sunulan; ve Konferanstan iki ay kadar önce parti içinde ve çevresinde tartışmaya açılmış olan Merkez Yönetim'in hazırlık belgeleri hakkında içimizden ve çevremizden Konferans öncesinde ve Konferans sırasında yazılı olarak gelmiş olan bir dizi eleştiri yazısı yayınlıyoruz.

Bu eleştiri yazılarının çok önemli bir bölümü (bu bölümün sonunda yayınladığımız ve Konferans sırasında gelmiş olan üç yazı dışındakiler) Konferansın hemen ertesinde Merkez Komitesi'nin bu belgeler hakkında takındığı bir ilk tavırla birlikte parti içinde yayınlanmıştır.

Biz bu eleştiri yazıları ile birlikte Merkez Komitesi'nin bu yazılar hakkında takındığı tavrı da yayınlıyoruz.

Bu sayımızın üçüncü ve son bölümünde ise "Konferans raporu"nu yayınlıyoruz. Bu rapor II. Konferansın hemen ardından parti içinde Merkez Komitesi tarafından taslak olarak tartışmaya sunulmuş; ilk hücre toplantılarında bu rapor taslağı üzerine tartışılmıştır. Burada yayınladığımız rapor, taslak üzerinde Merkez Komitesi'nin parti içinden ve çevresinden gelen eleştiriler doğrultusunda yaptığı düzeltmelerle son şeklini almış olan belgedir. Bu belge Eylül 82'de kardeş örgütlere de çevrilerek verilmiş, onların görüşleri talep edilmiştir. Onlar Merkez Komitesi tarafından hazırlanan ve Parti tarafından esasta onaylanan bu raporu "Konferanstaki çelişmeleri hemen hemen bıle yansıtmadığı" noktasında eleştirmişlerdir. Onların bu eleştirisinde getirdikleri, rapora son şekli verilirken dikkate alınmamıştır.

Bundan sondaki sayılarımızda da II. Konferans üzerine tartışma belgelerini yayınlamaya devam edeceğiz. Bundan sonraki sayımızda kardeş örgütlerimizin Konferans öncesinde ve sırasında getirdikleri eleştirileri, ve bu eleştiriler karşısında Merkez Komitesi'nin parti içinde tartışmaya sunduğu ilk tavrını yayınlayacağız.

Konferansta önemli bir yer tutan "Parti inşası" sorunu tartışmasını ise; Konferans sonrasında bu konuda gelişmelerle birlikte ayrı bir sayı olarak okuyucularımıza sunacağız.

Şubat 1983

KARAR TASARISI

ÇİZGİMİZ VE DİSİPLİN ANLAYIŞIMIZ ÜZERİNE

(Bu karar tasarısı bu şekli ile Konferans öncesi ve sırasında özellikle kardeş örgütlerden gelen bir dizi eleştiri doğru bulunduğundan; ve özellikle de bu karar tasarısında getirilen bir dizi tezin henüz parti içinde yeterli bir şekilde kollektif olarak tartışılmamış olduğu gerekçesi doğru bulunduğu için Merkez Yönetim tarafından geri çekildi. Karar tasarısında yer alan bazı konularda tek tek ayrı kararlar alındı.)

Geçen dönem hemen her konuda Partı içinde tartışma yürüttüğümüz bir dönemdi. Bir çok noktada, merkezi görüşlerimizin açık olduğu konularda da dışa karsı arkadaşlarımızın kendi görüşlerini savunmasına ve bunları yaygınlaştırmasına karşı çıkmadık. 1.Konferansta "eleştirmediğimiz her noktada eski görüşlerin geçerli olduğu " tespitini yapmamıza rağmen, pratikte dışa karşı hemen hiç bir konuda kesin görüşleri olmayan bir teşkilat görüntüsü yansıttık. Geçen dönem içinde merkezi olarak özellikle geçmişteki çizgi, partinin niteliği, vb. sorunlar konusunda açık bir tavır takınılmadığı için her sempatizanımız dışa karşı ayrı ayrı görüşler savunma durumunda kaldı. Bu bizim oportunizmin her türüne karşı yürüttüğümüz mücadelede bizi zayıflattı. Hangi konuların tartışma konusu olduğu, hangi konularda merkezi görüşlerimizin açık olduğu kesin bir şekilde tespit edilmediği için, hiç bir konuda kesin görüşü olmayan bir teşkilatmış gibi göründük.

Konferansımız bu görüntünün zararının bilincinde olarak hangi konularda tartışmanın yeterli olduğu ve kesin görüşlere sahip olduğumuzu ; hangi konuların tartışma konusu olduğunu ve tartışmanın şu andaki durumu ve gelişme yönünü merkezi olarak tespit etmeyi ve buna bağlı olarak görüş ayrılıkları olan yoldaşların tavrının ne olması gerektiği konularında görüşlerini belirlemeyi gerekli görür.

Konferansımız geçen dönemde parti içinde tartışılan çeşitli konularda şu tespitleri yapar:

1-Mao Zedung'un genel değerlendirmesi ve buna bağlı sorunlar üzerine :

Bu konu geçen dönem içinde gerek teşkilatımız içinde gerekse teşkilat dışında en yoğun tartıştığımız konu olmuştur. Bu konuda MY'nin görüşleri iki yıla yakın süredir yazılı, belgeli, gerekçeli olarak vardır. Bir yıla yakın süredir ise bu belge hemen hemen tüm arkadaşlarınelinde vardır. Bu yoğun tartışmalar içinde MY'nin genel değerlendirmesine içimizde ve çevremizdeki arkadaşlardan sözlü olarak bir dizi eleştiri gelmiş; arkadaşlarımızın bir bölümü Mao'nun 1957 'den sonra "revizyonist" olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunmuşlardır. Bugüne dek bu arkadaşlar bu görüşlerini detaylı olarak ,belgelere dayanarak gerekçelendirmemişler ; sadece kısa tezler ileri sürmekle yetinmişlerdir. Konferansımız bu konuda çeşitli düzeylerde yapılan toplantılarda bu görüşleri savunan arkadaşlarla yürütülen tartışmada bu gibi görüşlerin yeterli bir şekilde geri çevrildiği ; bu konuda sürdürülen tartışmanın yeterli olduğu görüşündedir. Konferansımız Mao Zedung'un gerel değerlendirmesi ve ona bağlı sorunlarda YDBK'nın Mao Zedung değerlendirmesini ve Mao Zedung'un kazanımları ve hataları hakkında 4'lü ortak açıklamayı (Mao toplantısında okunan yazılar) onaylar. Sözü geçen belgelerdeki görüşler, bütün örgütlü yoldaşlarımızın Partinin adına savunacağı resmi , merkezi görüşlerdir

2- AEP değerlendirmesi sorunu :

Konferansımız AEP'nin çizgisinin revizyonist bir çizgi olduğunu, AEP 8.Parti Kongresi ile birlikte 1978 Bilimsel Konferansından bu yana hakim hale gelen revizyonist çizginin , Partinin en yüksek organı tarafından da onaylandığını ve AEP de ML çizginin yeniden hakim hale gelmesinin hemen hemen imkansız olduğunu ; AEP in ve onun önderliğindeki ASHC nin bu çizgi ile yozlaşmasının kaçınılmaz olduğunu tespit eder.

Bu durumda AEP in ML bir parti olarak değerlendirilmesinin ve bu şekilde bir propagandanın yapılmasının zararlı olacağını; aynı şekilde ASHC nin de sosyalist bir devlet olarak propagandası yapılmasının zararlı olacağını tespit eder.

AEP ve ASHC değerlendirmesi konusunda görüşümüz şudur:

AEP revizyonist çizgiye sahip, ve hızla yozlaşma yönünde ilerleyen bir partidir.

Bu partinin bütünü ile yozlaştığını bugün ispatlayacak durumda değiliz.Ancak gelişme yönününün yozlaşma olduğu açıktır. İspatlanabilir bir olgudur. AEP ideolojik olarak emperyalizmin (ML hareket içindeki) uzantısı haline gelmiş olmasına rağmen, henüz pratik olarak emperyalizmle bütünleşmiş değildir. Görev AEP'nin savunduğu revizyonist çizginin , ideolojik pozisyonların dünya emperyalizmine hizmet ettiğini, özellikle AEP i hala ML gören çevreler için de teşhir etmektir. AEP nin bugünkü çizgisi ile , Arnavutluk'ta sosyalizmin tüm kazanımlarının kaybedilmesinin kaçınılmaz olduğu ortaya konmalıdır.

AEP önderliğindeki ASHC, revizyonist yöneticiler önderliğindeki ve sosyalizmin tüm kazanımlarının ağır tehdit altında olduğu, yozlaşma yönünde gelişen bir devlettir. Arnavutluk'ta artık bir proletarya diktatörlüğünden ve buna bağlı olarak sosyalizmden söz edilemez. Ancak ASHC henüz emperyalizm ile doğrudan birleşmiş , emperyalist dünya sisteminin bir parçası haline gelmiş de değildir. ASHC nin yönetici gücü olan AEP nin çizgisinin değişmemesi halinde bu yönde gelişme de kaçınılmazdır.

MY, önümüzdeki dönemde , AEP de ve ASHC deki gelişmeleri dikkatle izlemeli, her önemli gelişme karşısında tavır takınmalı ; AEP nin revizyonist çizgisine karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütmelidir.

3- MK hizibinin değerlendirilmesi:

MK hizibinin kağıt üzerindeki resmi çizgisi, ML görüşlerle, revizyonist görüşleri uzlaştırmaya çalışan eklektik bir yapıya sahiptir. Ancak onun uygulaması bu eklektik çizginin içindeki yanlışları uygulama ve geliştirme, sistemleştirme yönündedir.

MK hizibinin uyguladığı çizgi sağ oportunist bir çizgidir.

MK hizibi eleştirilere kulak tıkayan , hatalarını aşma yönünde değil, sistemleştirme yönünde ilerleyen; yöneticileri iflah olmaz oportunistler olan bir hiziptir. Nitelik olarak diğer oportunist gruplardan bir ayrılığı yoktur

4- Partinin geçmişinin ve İbrahim Kaypakkaya'nın değerlendirilmesi sorunu:

1972 de TİİKP den kopma gerçekleştirildiğinde TKP(ML in çizgisi bir dizi temel sorunda ML görüşler ile hatalı, revizyonist görüşleri yan yana barındıran bir çizgi idi.

Bu çizgi, belirleyici , temel sorunlarda şu tavırları içeriyordu:

-ML bilimine karşı tavır : TKP/ML kurulduğu sırada, uluslararası planda modern revizyonizm ile ML ayrışmasında açık bir şekilde ML olarak kabul edilen kanat yanında yer alıyor, 1972 şartlarında bütün dünyada ML olarak görülen, kabul edilen uluslararası çizgiye (1963 polemiklerinin çizgisi) sahip çıkıyor ; bu çizgiyi savunuyor, kendine çıkış noktası olarak alıyordu. Şafak revizyonistlerinin (ve tüm revizyonistlerin) "dogmatizm" suçlamasına karşı ML in bir dizi ilkesini ve o günkü dönemde dünya ML hareketi içinde ilke olarak kabul edilen bir dizi görüşü savunuyordu.

Türkiye devriminin çizgisini, enternasyonal ML hareketin çizgisi ile bağıntı içinde ele almak ; ilkelerden (ve ne yazık ki bir çok noktada da ilke olarak kabul edilen yanlışlardan) yola çıkmak TKP/ML i modern revizyonistlerden ve her türden oportunistlerden ayıran olumlu bir tavır idi.

Ancak TKP/ML in dünya çapında ML olarak kabul ettiği ve savunduğu çizgi, ve ona bağlı olarak ilke olarak savunduğu bazı görüşler , gerçekte ML değildi.

TKP/ML kurulduğunda kendine temel kabul ettiği çizginin ML olmadığını görmemekle, o çizginin tüm sonuçlarını kabul edip, uygulayan bir konuma girdi. Bu temel hata TKP/ML in bütün çizgisine damgasını vurdu.

-Leninist çağ tespitinde TKP/ML in bu temel hatası kendini en açık biçimde gösterdi. TKP/ML kurulduğunda bütün dünyada ML hareket içinde "içinde yaşadığımız çağın emperyalizmin toptan çöküşe, sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği yeni bir çağ " olduğu ve "Mao Zedung Düşüncesi " nin"bu yeni çağın ML i olduğu " tartışmasız kabul ediliyordu.

TKP/ML çağ konusunda bu tespiti (Leninizmin eskidiğini ima eden bu tespiti) aynen savundu. Siyasetini önemli ölçüde bu tespit üzerine kurdu. Bu noktada TKP/ML in çizgisi kurulduğunda ML olmayan, ML den sapma teşkil eden bir görüş tarafından belirleniyordu.

Ama TKP/ML in bu noktada ML den sapması, çağ konusundaki değişikliği "artık proleter devrimlerinin gerekli olmadığı " şeklindeki teorilerini gerekçelendirmek için kullanan modern revizyonist sapmadan çok değişik, ML olmamasına rağmen devrimci olan bir sapma idi.

- Leninist yöntem konusunda tavır: Söz ve pratik uygunluğu sorunu TKP/ML kurulduğunda onu bu konuda bütün oportunistlerden ayıran sorunlardan biri idi. Sözde halk savaşçısı çığlıkları atan Şafak revizyonizminin, pratikte bu yönde hiç bir adım atmaması , TKP/ML in kopmasında çok önemli bir rol oynadı TKP/ML kurulduğunda derhal teoride savunduklarını pratiğe uygulama yönünde çalışmaya koyuldu. Bu yönde atılan adımların başarısızlık ve yenilgi ile sonuçlanması , söz ve pratik uyumsuzluğunun değil, teorik olarak savunulan görüşlerin, yapılan tespitlerin bir çoğunun yanlış olmasının sonucudur.

Eleştiri -özeleştiri konusunda TKP/ML kurulduğunda tavrı onu modern revizyonistlerden ve oportunistlerden önemli ölçüde ayırıyordu. O içinden çıktığı Aydınlık'ı açık ve kamuoyu önünde her alanda eleştirerek, pratikte kendi geçmişi ile de ideolojik olarak hesaplaşıyordu. Eleştirilenin kendi geçmişi de olduğunun berrak bir şekilde tespit edilmemesi önemli bir eksiklikti ama bu yine de tavır olarak modern revizyonistlerinkinden ve oportunistlerinkinden ayrı bir tavır idi.

Devrimci çalışma, kitleleri devrime hazırlama konusunda TKP/ML kurulduğunda reformizmi ideolojik olarak mahkum ederek tutarlı bir tavır içinde bulunuyordu.

Leninist yöntemin önemli taleplerinden biri olan "teorik dogmaları" gözden geçirme konusunda , TKP/ML kurulduğunda önemli bir hata yaptı. O, ML den sapma olan ve "teorik dogma" haline gelmiş olan bir takım görüşleri (yarı - sömürge ülkelerde sürekli devrimci durum ; bütün yarı-sömürge,yarı-feodal ülkelerde devrimin yolu olarak Halk Savaşı ; Çin'deki şekli ile Kültür Devriminin evrensel geçerliliğinin kabulu ; dünya çapında baş çelişki, baş düşman tespiti, vs.) gözden geçirmedi, tersine savundu.

- Teorinin öneminin kavranması sorunu : Bu konuda TKP/ML kurulduğunda tavrı oldukça karmaşıktır. Bir yanda Türkiye devriminin teorik sorunları ile ilgili olarak bir dizi görüş geliştirilir, teorik çalışma , özellikle İbrahim Kaypakkaya'nın çalışmaları içinde önemli bir yer tutar. Ama diğer yanda Aydınlık'ın sağcı pratiğine ve teorisine "sol" bir tepki olarak teorinin - özellikle içinde bulunulan dönemdeki özel-önemini küçümseyen görüşler savunulur. Her şeyin "pratikten öğrenilmesi gerektiği " gibi dar deneyci görüşler savunulur. İçinde bulunulan anda teorinin özel öneminin küçümsenmesinde tabii ki o günkü dönemde ML olarak kabul edilen enternasyonal platformdaki derin sorunların görülmemesi önemli rol oynamaktadır.

- Proletarya diktatörlüğü konusunda tavır : Bu konuda TKP/ML kurulduğunda "proletarya diktatörlüğünün gerekliliği " ,"proletarya diktatörlüğünün

burjuvazi üzerinde diktatörlük olduğu", "sosyalizmin inşası için proletarya diktatörlüğünün kurulması gerektiği - halk diktatörlüğünden proletarya diktatörlüğüne geçilmesi gerektiği " gibi Leninist görüşler savunulmuştur. TKP/ML kurulduğunda, demokratik halk diktatörlüğü ile , proletarya diktatörlüğü arasındaki farkı berrak bir şekilde yapmıştır. Ancak bu konuda Kültür Devrimi içinde ve sonrasında yayılan "burjuvazinin bütün sosyalizm dönemi boyunca sınıf olarak varlığını sürdüreceği" tezine Leninist bir eleştiri getirilmemiştir. Bu konudaki tavır, TKP/ML in proletarya diktatörlüğü konusunda savunduğu doğru ML görüşlere gölge düşürmektedir.

- Müttefikler konusunda tavır : Bu konuda TKP/ML kurulduğunda işçi sınıfının en yakın müttefiğinin yoksul ve orta köylüler başta olmak üzere (demokratik devrimde) köylülük olduğunu ; Milli burjuvazi ile cephe kurmanın belli şartlarda mümkün olduğunu ; milli burjuvazi ile cephenin gerçekleşmesi için önce sağlam bir işçi-köylü ittifakı olması gerektiğni berrak bir biçimde ortaya koyarak ML görüşler savunmuştur. TKP/ML in kuruldu ğunda bu konuda savunduğu ML görüşler, bugün "milli burjuvazi ile cephe stratejiktir' diyen MK hizipçilerinin görüşleri ile taban tabana zıttır.

Ulusal sorunda tavır : Bu konuda TKP/ML kurulduğunda , ML'in bu konudaki "ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği karşısında iki tavır" sorunu proleter devrimin çıkarlarını bağlı olarak ele alma ", "bütün milliyetlerden işçilerin birliği, tüm milliyetler için hak eşitliği" gibi ılkeleri savunmuş; ML in ulus tanımından yola çıkarak Türkiye'de Kürt ulusunun varlığını, Turkiye' de Kürtlerin bir ulus oluşturduğunu bilimsel bir şekilde ortaya koymuş ; hakim ulus milliyetçiliğine ağır bir darbe vurmuştur.

Aynı konuda Türkiye'de milli meselenin özünün hakim ulusun hakim sınıfları ile, ezilen ulusun hakim sınıfları arasında bir pazar dalaşması olduğunu tespit eden TKP/ML hataya düşmüştür.

Strateji ve taktik sorunu : Bu konuda TKP/ML kurulduğunda ML'in strateji ve taktik konusunda yaptığı net ayırımı çizgisine yansıtmamış ; özellikle tak - tik'in konusu olan "örgütlenme ve mücadele biçimleri" konusunda yaptığı ge _ nellemelerle ML'den uzaklaşan görüşler savunmuştur. Bu konuda yaptığı hata - lar da uluslararası ML hareketin o zaman ML görülen platformunun sapmaları i le doğrudan bağıntılıdır.

Bolşevik Parti öğretisi konusunda tavır : TKP/ML bu konuda partinin gerekli liğini savunarak, kendini fokocu oportunist gruplardan ayırmıştır. TKP/ML kurulması öncesinde kendisi gibi uluslararası planda ML platforma dayandığını söyleyen bir grup içinde yanlışlara, sapmalara karşı bir mücadele yürütmüş ; doğru görüşleri hakim kılmanın imkanı kalmayınca örgütsel ayrılığı da gündeme getirerek ; ML'in bu konudaki öğretisini savunmuş ve uygulamıştır. Önemli olanın örgütsel birlik değil, ideolojik birlik olduğunu doğru bir biçimde ortaya koymuştur. Bunlar TKP/ML in kurulduğu sırada Leninist parti öğretisinin savunduğu bölümleridir. Ve bu noktalara bu konuda TKP/ML i oportunizmin çeşitli türlerinden ayırmaktadır.

Ancak TKP/ML kurulduğu sırada Bolşevik Parti öğretisinin diğer bazı bölümlerini, özellikle de iki aşamalı parti öğretisini kavramamış , savunmamış, uygulamamıştır. Bu konuda yaptığı hatanın 1973 yenilgisinin ağırlığındaki payı önemlidir.

Bütün bunları bütünlük içinde ele aldığımız zaman, bunun dışında TKP/ML in kurulduğu dönemde Türkiye devriminin yolu, Türkiye'de baş çelişme, vb. sorunlarda savunduğu şematik görüşleri de dikkate aldığımızda -TKP/ML in kurulduğu dönemdeki çizgisi ile proletarya önderliğindeki devrimi zafere götürmenin imkansız olduğunu ; bu nedenle de bu çizgiye ML bir çizgi denilemeyeceğini tespit ediyoruz.

Ama bu çizginin ML olmadığını tespit etmek ve orda durmak soruna tek yanlı yaklaşmak olur. Çünkü bu çizgi ML olmadığı gibi , revizyonist bir çizgi de değildir : yukarda ortaya koyduğumuz gibi ML 'in her ilkesel sorununda şu ve ya bu ölçüde modern revizyonizmden ve çeşitli türden oportunizmden ayrılmakta ; kavrandığı ölçüde modern revizyonizme ve çeşitli oportunist akımlara karşı ML ilkeler (veya ML ilke olarak değerlendirilen yanlışlar) savunulmaktadır. Bu çizgi modern revizyonizme karşı mücadele eden bir çizgidir. Sorunun bu yanını da koyup, bir genel değerlendirme yapmak istersek , 1972 deki TKP/ML çizgisi hakkında şunları söylemeyi doğru buluyoruz :

1972 deki TKP/ML 'in (aynı zamanda İbrahim Kaypakkaya yoldaşın) çizgisi, içinde ML görüşler ile bir dizi hatalı görüşü yan yana barındıran, o günkü şartlarda dünya komünist hareketinin ortak platformu olarak kabul edilen platform üzerinde inşa edilen ; 1972 Türkiye şartlarında ML'e en yakın olan ML'e doğru olabilecek, gelişmeye açık bir çizgi idi.

TKP/ML'in bu çizgisi onu nitelik olarak modern revizyonist ve oportunist örgütlerden ayırıyor, onun taşıdığı ML Parti sıfatına haklılık kazandırıyordu.

İbrahim Kaypakkaya bu partinin önderi olarak 1972 Türkiye'sinde Komünizmin ML'in temsilcisi idi. Onun hata ve sapmaları bir Komünistin, bir ML'in hata ve sapmaları idi.

TKP/ML 1981 Martındaki Bolşevik/MK hizibi bölünmesine kadar ML Parti olma niteliğini korudu. Bolunmeden sonra bu nitelik artık yalnızca Bolşevikler için geçerli olan bir nitelik haline geldi. 1972 deki ML TKP/ML in gerçek temsilcileri, onun doğrularının sürdürücüsü olan Bolşeviklerdir.

TKP/ML in çizgisindeki hatalar, biz Bolşevikler Parti içinde diğer kanatla birlikte hareket ettiğimiz dönem içinde , kavradığımız ölçüde aşılmaya çalışıldı. Bu yönde 1.Konferans, ve 1.MK 8. toplantısına kadar belli doğru görüşler partiye kazandırıldı. Hiç bir dönemde partinin çizgisi tam bir ML çizgi haline gelmedi, içinde süreklı olarak yanlışları, sapmaları da barındırdı ; ama MK 8.toplantısına dek gelişmenin yönü olumlu, hataların aşılması idi. MK 8.toplantısı bu çizgiye son verdi.

Mart 1981 bölünmesinden sonra bölünmede bir tarafı oluşturan Bolşevikler hataları aşma, doğruları hakim kılma yönünde ilerlerken ; 1972 deki gelişmeye açık çizgiyi ML'e doğru geliştirme yolunu tutarken ; bölünmede diğer tarafı oluşturan MK hizibi, geçmişteki hataları sistemleştirme, hatalara yenilerini ekleme, 1972 nin gelişmeye açık çizgisini revizyonizme doğru geliştirme yolunu tutmuştur.

Bu durumda -çoğunluk kimin yanında olursa olsun -1972 nin ML TKP/ML nin ; 1972 de Türkiye'de Komünizmin, ML'in temsilcisi olan İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bir tek gerçek sürdürücüsü, savunucusu, temsilcisi vardır :TKP/ML(B) !

Konferansımız MK'ne burda tezler halinde ortaya konan görüşleri derinleştirme görevini verir.

5- Marksizm-Leninizmin klasikleri ve Stalin:

Konferansımız Marksizm-Leninizmin Klasikleri konusunda MY'in ortaya koyduğu anlayışı onaylar ; Stalin'in , Marks, Engels ve Lenin ile birlikte Marksizm-Leninizmin Klasiklerinden biri olduğunu ; bu sorunun bizim için tartışma konusu olmadığını bir kez daha vurgular.

6- Araştırma içinde bulunduğumuz konularda durum:

a) Sosyo-ekonomik yapı:

Araştırmaların gösterdiği tartışılmaz gerçek, ekonomik alanda Türkiye'de emperyalizme bağımlı kapitalizmin hakim olduğudur. Türkiye ekonomisine dam-

gasını vuran, kesin bir şekilde emperyalizme bağımlı kapitalizmdir. Ülke - mizde var olan ve devrimin önünde hala yıkılması gerekli engel olarak duran feodal kalıntılar, Türkiye ekonomisi içinde tayin edici bir rol oynamamakta dır. Ekonominin genel örgütlenmesi emperyalizme bağımlı kapitalizmin gelişme sine uygun bir örgütlenmedir.

Konferansımız sosyo-ekonomik yapı konusunda önümüzdeki dönemdeki araştırma - nın Türkiye'de ekonomik alanda hakim olan üretim tarzı nedir, sorusuna değil (Bu sorunun cevabını bugünkü gerçekler açık bir şekilde vermektedir. Türkiye'de hakim üretim tarzının emperyalizme bağımlı kapitalizm olduğunu red etmek için çok büyük teorik ! cambazlıklar gerekir. ; Türkiye'de emperyalizme bağımlı kapitalizmın hangi gelişme sürecini yaşayarak hakim hale geldi? Türkiye'de bugün kapitalizmin gelişmesi hangi aşamadadır? Gelişmesi ne yönde dir?vb. sorulara cevap vermek için yapılmalıdır.

Konferansımız MY'e bu görevi verir.

Bu sorunla bağıntılı olarak Türkiye devriminin aşaması konusunda Konferansımız şunları tespit eder:

Ekonomik alanda emperyalizme bağımlı kapitalizm hakim olmasına rağmen hala feodal artıklar belli ölçülerde varlığını sürdürmektedir. Feodalizmin bütün kalıntılarının devrimle tasfiyesi görevi hala devrimin görevi olarak önümüzde durmaktadır.

Feodalizm ağırlığını üst yapıda , alt yapıdan çok daha açık bir biçimde göstermektedir. Şeyhlik, dedelik gibi kurumlar (etkileri giderek azalsa da) dinin etkileri , aile ilişkilerinde feodal baskılar , vb. geniş ölçüde varlığını , yer yer hakimiyetini sürdürmekte ; bunların devrimle tasfiyesi gerekmektedir. Feodal artıkların ekonomide ve üstyapıda tasfiyesi, sosyalist devrimin değil ; demokratik devrimin görevidir.

Bunun yanında Türkiye devriminin gelişmesinde emperyalizme bağımlılılık unsuru tayin edici bir rol oynamaktadır. Devrimin ilk görevlerinden biri emperyalizme bağımlılık zincirinin kırılması, anti-emperyalist -(milli) devrim ol - mak zorundadır. Bu görev de henüz sosyalist değil , demokratik bir görevdir

Bütün bunlar , bugün Türkiye'de önümüzdeki devrim aşamasının ; emperyalizme bağımlı kapitalizm hakim olmasına rağmen , sosyalist devrim değil; sosya - list devrime adım atmak için demokratik devrim (emperyalizme bağımlılık zincirini kırmaya yoneldiği için anti-emperyalist nitelikte demokratik devrim) aşaması olduğunu göstermektedir.

Devrim bu aşamasında bir bütün olarak kapitalizmin temellerine değil; em - peryalizme ; emperyalizme bağımlı kapitalizme ve feodalizme yönelecektir.

Normal gelişme şartlarında ; ülkemizde proletarya diktatörlüğü kurulmadan önce, bir işçilerin-köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü (ya da onun bir biçimi olan DHD) aşaması yaşanacaktır. Emperyalizme bağımlı da olsa kapitalizmin oldukça gelişmiş olduğu (1917 Rusya'sından daha gelişmiş bir kapi - talizm !) işçi sınıfının yoğun olduğu ülkemizde , bu aşamanın oldukça kısa sürede geçilmesi için objektif durum elverişlidir. Tabii ki bu aşamanın ne kadar süreceğini tayin edecek olan işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme seviyesi, işçi sınıfının emekçi kitlelerle ittifakının sağlamlığıdır.

Çok elverişli, olağanüstü şartlarda ülkemizde demokratik devrimin çözülme - miş görevleri, proletarya diktatörlüğü şartlarında da çözülebilir. Bunun için proletarya ile yoksul köylülüğün çok sıkı bir ittifakının pratik ola - rak sağlanmış olması ; bütün emekçi sınıf ve tabakaların çok sıkı bir şekilde proletarya önderliğinde kenetlenmiş olması ; uluslararası planda çok elverişli şartların varlığı , vb. gereklidir.

Biz devrim stratejisi tayin ederken, yarın olabilecek olandan değil, bugün

var olandan yola çıkmak zorundayız. Öyle yaptığımız zaman bizim önümüzdeki devrim aşamasının anti-emperyalist -demokratik devrim aşaması olduğunu; bu devrim aşaması sonunda proletarya diktatörlüğüne geçilmeden önce, geçiş aşamasında işçilerin ve köylülerin demokratik diktatörlüğünün bir biçiminin yaşanacağını; bunun oldukça kısa süreceğini tespit etmek zorundayız.

Devrimin askeri gelişme yoluna gelince: Bu konuda önceden kesin bir gelişme yolu tespit etmek imkansızdır. Normal gelişme şartlarında şehrin ve kırın birbirini kısa süreli aralıklarla izleyeceği ayaklanmalar şeklinde; hem genel ayaklanmanın, hem halk savaşının en temel unsuru olan Kızıl Siyasi İktidarlar kurmanın iç içe geçtiği bir şekil mümkündür. Emperyalizmin doğrudan müdahalesi halinde Halk Savaşı biçimi ağırlık kazanabilir,vb. Bu konuda önceden , masa başında bütün devrim aşaması için kesin bir yol çizmek, ML den mücadele biçimleri ve örgütlenmeye taktik sorun olarak yaklaşan ML den uzaklaşmak demektir. Böyle bir tavır kendi kendinin elini kolunu bağlamaktan başka bir işe yaramaz.

Bugünkü aşamada Komünistlerin esas çalışma alanı şehirler ve işçi sınıfı olmak zorundadır. Bu yalnızca sınıf mücadelesi öncelikle şehirlerde geliştiği için değil ; aynı zamanda ve öncelikle , parti inşasının birinci aşamasında bulunduğumuz, bu aşamada görevin İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜSÜNÜ kazanmak olduğu için zorunludur. Halk Savaşı verme adına bu aşamada esas çalışma alanının kırlık alanlar olduğunu söylemek ML in parti inşası konusundaki berrak öğretisini anlamamak, red etmek demektir.

Konferansımız, bu konuda görüşlerimizi, her türden oportunizme karşı polemik içinde geliştirme görevini MY'ne verir.

b) Milli Mesele :

Bu konudaki araştırmalar İbrahim Kaypakkaya'nın Türkiye'de milli mesele sorununa esasta ML yaklaştığını ; ançak Türkiye'deki milli meselenin özünün ezen ve ezilen milletin pazar dalaşması olduğu şeklindeki tespitinin yanlış olduğunu gösterdi.

Araştırmalar aynı zamanda çeşitli Kürt milliyetçisi akımların "Kürdistan sömürgedir " tezlerinden yola çıkarak proletaryanın milliyetlere göre örgütlenmesi"ni haklı çıkarmaya çalışmalarının, ML de hiç bir dayanağı olmadığını gösterdi.

Önümüzdeki dönem bu konuda görev, görüşleri derinleştirmek, detaylı olarak gerekçeleri ortaya koymaktır.

c) Kemalizm :

Bu konudaki araştırma, Lenin, Stalin ve Komintern'e dayanarak, Kemalizmin sınıf temelinin "Türk olan kompradorlar ve toprak ağaları " olduğunu savunmanın imkansız olduğunu, bu konuda İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bu tezini Lenin Stalin ve Komintern'e dayandırmaya çalışmasının zorlama olduğunu ; konuda bizim bugüne kadar savunduğumuz tez ile Komintern'in tezi arasında çelişme olduğunu gösterdi. Konferansımız bu konuda bu çelişmenin varlığının açıkça tespit edilmesini gerekli görür.

İkinci olarak: İbrahim Kaypakkaya yoldaş ile Komintern'in ve Stalin'in genel değerlendirmesinde Kemalizmin "işçilere-köylülere düşman; toprak devrimine karşı" olduğu konusundaki tespitin çakışma içinde olduğunu tespit eder.

İbrahim Kaypakkaya konusunda, bütün "sol"un Kemalizm hayranlığı ; ve Kemal'i nerde ise sosyalizm tartaftarı gösterme yarışında olduğu bir ortamda, Kemal'in ve Kemalizmin karşı devrimci yüzünü ortaya koyarak , Türkiye devrimi için tayin edici öneme sahip bu sorunda çok önemli, olumlu, ileri bir adım atmıştır. Ve İbrahim Kaypakkaya'nın Kemalizm değerlendirmesinin özü, savunulması gereken özü budur.

Diğer yandan sınıf temeli konusunda Ibrahim Kaypakkaya'nın mı, yoksa Komintern 'in mi haklı olduğu ; yoksa gerçeğin tam olarak ne olduğu araştırılmalıdır. Konferansımız Kemalizm konusunda bu sorunun açıklığa kavuşturulması yönünde MY'e görev verir.

7- Diğer bazı sorunlar:

a) Sosyal emperyalizm sorununda içimizde ve çevremizdeki bazı yoldaşlar bizim bu sorunu kendimizin araştırmadan savunduğumuzu ; henüz tarafımızdan ispatlanmadan sosyal emperyalizmin varlığından söz etmenin yanlış bir tavır olduğunu ; SSCB 'nin emperyalist olduğunu ispatlamadıkça onun sosyalist olarak savunulması gerektiğini savundular.

Konferansımız SSCB'nin bugün izlediği siyasetin onun lafta sosyalist gerçekte emperyalist bir güç olduğunu açık bir şekilde ispatladığını; bizim için "Sovyetler Birliği emperyalist mi/değil mi " şeklinde bir tartışma konusunun olmadığını tespit eder. Önümüzdeki dönemde bu yönde yapılacak araştırma Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restarasyonunun hangi süreçten geçerek oluştuğunu ortaya koymaya, verilerle ortaya koymaya yönelik bir çalışma olmalıdır.

b) Faşizm/ Türkiye'de devletin niteliği sorunu : Konferansımız bu konuda İbrahim Kaypakkaya'nın getirdiği görüşlerin esas olarak doğru olduğu görüşündedir. Önümüzdeki dönemde bu konu daha derinlemesine incelenmelidir.

c) Dünya Komünist Hareketinin tarihi : Bu sorunla ilgili olarak önümüzdeki dönemde özellikle Komünist Enternasyonal; ve Kominform dönemi incelenmeli ; bu konudaki görüşlerimiz derinleştirilmelidir.

Görüş ayrılıklarında tavır sorunu :

Yukarda Konferansımız görüşlerimizin açık olduğu konularda merkezi görüşlerimizi ; açık olmadığımız konularda tartışma konularını, bunların çerçevesini tespit etmiştir.

Şimdi bütün yoldaşlar, hangi konularda görüşlerimizin ne olduğunu bilmektedirler. Hangi konuları merkezi olarak tartıştığımızı bilmektedirler. Bütün örgütlü yoldaşlarımız, tartışma konusu olmayan konularda merkezi görüşü savunmakla yükümlüdürler.Bütün örgütlü yoldaşlar, tartışma konusu olmayan konularda , merkezi görüşten ayrı görüşte iseler, bunu çalıştıkları her kademede katıldıkları her parti toplantısında ortaya koyma , savunma hakkında sahiptirler. Merkezi görüşten ayrı görüşe sahip olan yoldaşlar, bu görüşlerinin bütün parti yayın organlarında yayınlanmasını talep etme ; sözü edilen konunun yeniden genel tartışmaya açılmasını talep etme hakkına sahiptirler. Ancak merkez herhangi bir konu hakkında genel tartışma açma kararı almamışsa, hiç bir yoldaş, görüşlerini parti dışında savunma hakkına sahip değildir. Bu ancak, bir istisnai durumda, eğer sözü geçen yoldaşa özel olarak kendisinin ne düşündüğü soruldu ise mümkündür. O zaman yoldaş, partinin görüşünü koyduktan sonra , kendisine sorulması halinde , tartışma konusu olmasa da kendi görüşünü koyabilir.

Bütün yoldaşlar, genel tartışmaya açılan her konuda parti dışında da kendi görüşlerini savunma hakkına sahiptirler.

Partinin henüz tavır koymadığı herhangi bir konuda her yoldaş, kendi görüşü olduğunu, bu konuda partinin henüz bir görüşü olmadığını bildirerek, kendi görüşünü savunma hakkına sahiptir.

Eğer sözü geçen konu ilkesel bir konu ise, merkezi tavır takınmadan , sorunu tartışmaya açmak doğrudur.

11.1.1982

KARAR TASARISI

AJİTASYON VE PROPAGANDA VE YAYIN ORGANLARI SORUNU

(Bu konuda Konferans çok kısa-raporda yayınladığımız-bir karar aldı. Karar tasarısındaki düşüncelerin Merkez Yayın Organı'nın birinci sayısında genişletilerek yayınlanması kararlaştırıldı.)

Propaganda ve ajitasyon sorunları, parti inşasının içinde bulunduğumuz aşamasına bağlı olarak ele alınmalıdır.

Biz henüz partı inşasının birinci aşamasının içinde, onun da henüz başlangıcında bulunuyoruz. İçinde bulunduğumuz durumda görev milyonlarca kitleyi harekete geçirmek değil, gerektiğinde milyonlarca kitleyi harekete geçirebilecek öncüyü Komünizm davasına kazanmak; bu öncüyü sağlam bir örgüt içinde birleştirmektir. Bu dönemde çalışmamızın merkezine propagandayı koymak zorundayız. Nedir propaganda ? Bu konuda Lenin Propaganda'nın "Toplumsal ve ekonomik sistem hakkında, bu sistemin temeli ve gelişmesi hakkında ... toplumun farklı sınıfları ve bu sınıfların birbirleri ile olan karşılıklı ilişkileri, birbirleri ile olan mücadeleleri, işçi sınıfının bu mücadeledeki rolü ve işçi sınıfının çöken ve yükselen sınıflara ve kapitalizmin geçmişine ve geleceğine karşı tutumu , uluslararası sosyal demokrasinin, ve Rusya (kendi-YN) işçi sınıfının tarihi görevi hakkında işçiler arasında doğru bir anlayışın yayılması " "sosyalizm öğretilerinin (yukardaki yolla-YN) yayılması" olduğunu belirtir. (Lenin, Propaganda ve Ajitasyon üzerine 1897.. Örgütlenme Üzerine, Aydınlık Yayınları, s.41)

Bir başka yerde propagandacı ve ajitatörün görevleri üzerine tartışan Lenin şunları söyler:

"Biz bugüne dek (Plehanov ve bütün enternasyonal işçi hareketi önderleri ile) propagandacının mesela işsizlikten söz ederken, buhranların kapitalist tabiatını, bunun modern toplumda kaçınılmaz olduğunu, ve bu toplumun sosyalist topluma dönüştürülmesinin gerekli olduğunu, vb. ortaya koymak zorunda olduğu konusunda hem fikir idik. Kısaca söylenirse o (propagandacı-ÇN)"bir çok" düşünceyi bir anda anlatacak, bunun sonucunda (oldukça) az sayıda insan bütün bu düşüncelerin bütünlüğünü bir anda kavrayabilecek durumda olacak. Buna karşı ajitatör, eğer aynı sorun üzerine konuşursa , bütün dinleyicilerin yakından bildiği çok uçta bir misali ele alıp -mesela bir işsiz ailesinin açlıktan ölümü, ya da dilenciliğin yaygınlaşmasını, vb.- bundan yola çıkarak, bütün çabasını "kitle"ye BİR TEK düşünceyi aktarmaya yoğunlaştırır : Zenginliğin çoğalması ile yoksulluğun artması arasındaki çelişmenin anlamsızlığı düşüncesini ! O, kitle içinde bu büyük haksızlık hakkında hoşnutsuzluk ve kızgınlık uyandırmak için çaba harcayacak ; bu çelişmenin kaynağının eksiksiz açıklanması propagandacıya kalacaktır. Bu yüzden propagandacı genel olarak basılı, ajitatör ise konuşulan sözle çalışır."
(Lenin, Ne Yapmalı, c.5, s.423)

Biz bugün işçi sınıfının öncü kesimini Komünizm davasına kazanmayı görev olarak önümüze koyuyoruz. Bunu yapabilmenin yolunun propagandadan geçtiğini tespit ediyoruz. Aynı şekilde Komünizm davasına kazandığımız öncü kesimi sağlam, Bolşevik bir örgüt içinde örgütleme görevini de önümüze koyuyoruz.Bu görevleri çözmek izin kullanacağımız araçlar nelerdir? Lenin bu soruya "Neyle Başlamalı "vb. yazılarında açık cevap veriyor.O bir "Merkez Yayın Organı"nın , kollektif bir propagandacı, kollektif bir ajitatör ve kollektif bir örgütleyici olarak, bu görevleri çözmek için en temel araç olduğunu tespit ediyor. O neyle başlamalı sorusuna açık ve kesin olarak "Yayın organı ile" cevabını veriyor.

Konferansımız bu bilinçle Merkez Yönetimine , mümkün olan en kısa zaman içinde bir Merkez Yayın Organı (MYO)nın düzenli , periyodik aralıklarla çıkarılması görevini verir.

Bu organın kime hitap edeceği, içeriğinin ne olması gerektiği konusunda

Lenin İskra'nın çıkışı öncesinde yürüttüğü polemikte şunları söylüyor:

"Rusya'da bu "işçi aydınları" şimdiden vardır. Ve biz onların saflarının devamlı çoğalması, onların içinden RSDİP nin önderlerinin çıkabilmesi için bütün gücümüzle onların sorunlarına tatmin edici cevaplar vermek zorundayız Bu yüzden Rus Sosyal Demokratlarının organı olmak isteyen bir gazete İLERİ İŞÇİLERİN SEVİYESİNDE olmalıdır. Bu gazete seviyesini yapay olarak düşürmemeli, tam tersine seviyesini devamlı yükseltmelidir. Bu gazete uluslararası sosyal demokrasinin bütün taktik, siyasi ve teorik sorunlarını izlemelidir. Ancak bu şekilde işçi aydınlarının talepleri tatmin edilecek ve bunlar Rus işçi davasını ve Rus devrimci davasını ellerine alacaklardır.

Sayıca az olan yönlendirici işçileri geniş bir tabaka olan orta işçiler izler. Bu işçiler de samimiyetle sosyalizme inanırlar, işçi çevrelerinde çalışırlar, sosyalist gazeteleri ve kitapları okurlar, ajitasyon çalışmalarına katılırlar ve bir önceki tabakadan yalnızca sosyal demokrat işçi hareketinin bağımsız yöneticileri olmadıkları için ayrılırlar. Parti organı olan gazetedeki bazı yazıları orta işçiler anlamayacaktır. Orta işçi gazetede işlenen karmaşık teorik veya pratik bir sorunu tam olarak kavramayabilir. Bundan çıkacak sonuç, gazetenin bu kitlenin bilinç seviyesine inmesi olamaz. Tam tersine bu gazete, bu kitlenin bilinç seviyesini yükseltme ve bu kitle - nin içinden yönetici işçilerin çıkmasına yardımcı olma görevine sahiptir.
...
Orta işçi tabakasının ardından çok geniş bir geri işçiler tabakası gelir. Bir sosyalist gazete bu işçiler için bütünüyle veya bütüne yakın bölümü ile anlaşılmaz olabilir. ....Ama bundan sosyal demokrat gazetenin kendisini bu işçilerin seviyesine uydurması gerektiği sonucunu çıkarmak anlamsızdır.Bundan çıkarılacak sonuç, bu işçiler için başka ajitasyon -propaganda araçları nın kullanılması gerektiğidir. "
(Rus Sosyal Demokrasisi içinde geriye doğru giden bir akım, 1899, Lenin, Alm. c.6, s.275/276)

MYO, öncelikle ML teorinin, ML'in ilkelerinin kavranmasına hizmet etmelidir. MYO öncelikle Partili yoldaşlara, ve en yakın sempatizanlara seslenecek, onların ideolojik siyasi eğitimine hizmet edecektir.

MYO gerek uluslararası planda, gerekse ülke içinde var olan her türden oportunist ve revizyonist akımlara karşı mücadele içinde ML ilkelerini savunmalıdır.

MYO siyasi gelişmeler karşısında ML in ilkelerinden yola çıkarak tavır takınmalı, gerek uluslararası planda gerekse ülkedeki önemli siyasi gelişmeler karşısında partinin tavrını gerekçeleri ile ortaya koymalı, partiye ve yakın çevresine yol göstermelidir.

MYO örgütsel konularda da yol göstermeli, olumlu ve olumsuz tecrübelerden çıkartılan dersleri tüm partiye aktarmalıdır.

MYO , sadece parti dışında değil, parti içinde de oportunist görüşlere karşı mücadelenin bir aracı olmalı ; parti içindeki tartışma konularında özellikle bunlar ilkesel sorunlarla ilgili ise -bilgi verilmelidir.

MYO, aynı zamanda partının çeşitli alanlarda yürüttüğü mücadelelerin propagandasının da bir kürsüsü olmalı, örnek mücadeleler MYO nında yer almalıdır.

MYO partinin yürüteceği merkezi kampanyaların da bir aracı olmalıdır.

Bir MYO nın periyodik ve düzenli olarak çıkartıp, bu yayın organını teşkilatının her kademesine ulaştıramayan bir partinin bir devletin yıkılmasına önderlik edemeyeceği açık bir mesele olmak zorundadır.

O halde, eğer gerçekten devrim diye bir sorunumuz varsa MYO sorununu ciddi bir şekilde ele almak ve adım adım çözmek zorundayız.

MYO nın dağıtımı inşa edeceğimiz teşkilatın en temel görevlerinden biri olmak zorundadır. Çünkü MYO bütün teşkilat kademeleri arasındaki bağı sağlayan, bütün teşkilatın aynı anda bir konuda aynı tavrı takınmasını sağlayan araçtır. Bu araç olmadan bir ideolojik ve siyasi önderlik ve birlik söz konusu olamaz. Eğer sorun böyle ise, inşa edeceğimiz teşkilatın gövdesinin de aynı Bolşevik Partide olduğu gibi MYO nın dağıtım ağından oluşacağı, partinin MYO etrafında inşa edileceği bizim için açık olmak zorundadır.

O halde, MYO nın dağıtım ağının inşası, örgütsel alanda parti inşasının temel taşı olacaktır.

Bugünkü şartlarda, (Türkiye'de bu şartların değişeceğini beklemek hayaldir. Legal imkanlar çıksa bile, bunlara kesinlikle güvenilmemeli ve illegal dağıtım ağı devrim zafer kazanana dek dağıtılmamalıdır. Legal imkanlardan mümkün olduğunca yararlanılmalı, ama en geniş legal şartlarda bile illegal dağıtım ağı elde tutulmalı ve işletilmelidir.) MYO nın illegal olacağı açıktır. Bu organ doğrudan doğruya MK'nin denetiminde ve Parti adına çıkacak ve resmen Parti adına tavır takınacaktır.

Bu organın yanında şartlar elveriyorsa MYO nına paralel bir Teorik Yayın Organının çıkartılması ; bu teorik yayın organında Parti Programının temel sorunlarının geniş bir şekilde tartışılması yararlı olacaktır. Konferansımız bu konuda da MY'ne yetki verir.

Öncelikle ele alınması gerekli olan bu iki yayın organına paralel olarak gücün elverdiği, ve şartların gerektirdiği oranda , orta ve geri işçi kitlelerine yönelik de yayın yapmak gereklidir. Bunun araçları .. tipinde bir gazete, düzensiz bildiri ve broşürler olabilir.

.. tipinde birgazete, özellikle çevremizde çok sayıda orta ve geri işçinin olduğu göz önüne alınırsa, bunları bizlere bir adım yaklaştırmak açısından gereklidir. Ancak sorun gücümüz sorununa bağlı olarak ele alınmalıdır. Eğer gücümüz sözünü ettiğimiz MYO ve Teorik Organın yanında .. bir gazeteyi de periyodik olarak çıkarmaya, ve dağıtmaya yetiyorsa, bu tip bir gazete de çıkartılmalı, aksi taktirde düzensiz bildirilerle yetinilmelidir.

Yabancı dilde de yayın çıkartılmalı, özellikle partimizin uluslararası ML hareketin sorunları ile ilgili olarak takındığı tavırlar mutlaka diğer görüşleri de mümkün olduğunca yabancı dilde yayınlanmalıdır.

Yabancı dilde anti-emperyalist nitelikte bir gazetenin çıkartılması da mutlaka yararlıdır. Ancak bu da gücümüze bağlı olarak ele alınmalıdır. Yabancı dilde yayında esas olan partinin yayınlarının yabancı dildeki yayınıdır.Diğeri buna bağımlı olarak ele alınmalıdır.

Bütün bu konularda yetkiyi Konferansımız MY'ne verir.

7.1.1982

KARAR TASARISI

ÖRGÜTLENME ÜZERİNE

(Bu karar tasarısı getirilen eleştiriler ışığında çok önemli değişikliklere uğradı. Alınan karar hakkında bkz. Rapor.)

A) Konferansımızın seçtiği MY, bolşevik bir partinin yaratılması için yapacağı çalışmada örgütsel alanda tam yetkiye sahiptir.

Konferansımız MY'ne bolşevik bir örgütlenme için geçmişle radikal bir kopmanın gerekliliğinin bilincinde olarak eski parti üyeliklerinin tümünü yeniden gözden geçirme yetki ve görevini verir.

B) MY görevi devraldıktan sonra örgütsel planda ilk olarak parti üyeliği sorununu çözümlemeli ; geçen dönemde parti üyesi statüsünde olan ve bolşevik saflarda kalan tüm yoldaşların durumunu somut olarak incelemeli, ve bugünkü durumda parti üyeliğine layık görülmeyenleri gerekçelendirerek parti üyeliği statüsünden çıkarmalıdır.

Diğer yanda parti üyesi olmayıp da üyeliğe layık görülen yoldaşlar ise aday üyeliğe alınmalıdır.

Bu sorun mümkün olduğunca kısa süre içinde çözülmeli ; ve parti üyeleri ve aday üyeleri ile bir parti örgütlenmesi oluşturulmalıdır.

C) Partiye üye alma, üye çıkarma ve diğer örgütsel sorunlarda , 1.Konferans ta (TKP/ML 1.Konferansı) kabul edilip, II.Konferansta belirli değişikliklerle onaylanan tüzüğün işleyiş kuralları ile ilgili bölümlerine dayanılabilir Ancak bu yapılırken , tüzüğün örgütlenme konusunda belli yanlış anlayışları da içerdiği (Her parti komitesi sekreterinin aynı zamanda bir üst hücre üyesi olması şartı !) bilinçte tutulmalı, tüzük kelimesi kelimesine uygulanacak bir belge değil ; başvurulabilir yardımcı bir belge olarak kabul edilmelidir

MY kurulduktan sonra oluşturulacak bir Komisyon tüzüğü gözden geçirerek yeni bir taslak hazırlayıp partide tartışmaya sunmalı; tartışma sonunda yeni tüzük ortaya çıkartılmalıdır.

D) MY bütün örgütlenme çalışmalarında görevinin Türkiye'de bolşevik partinin inşası yönünde çalışmak olduğunun bilincinde hareket etmeli, bütün örgütlenme çalışmasında bu perspektiften yola çıkmalı ; ve bu perspektife uygun olarak örgütlenmelidir.

E) MY örgütlenmede hücreler şeklinde
illegal örgütlenme
iş bölümü/uzmanlaşma
ilkelerine uygun hareket etmelidir. Bu şu demektir :

- Bütün partililer (parti üye ve üye adayları) mutlaka en azından bir parti hücresinde örgütlü olmalıdır. Her parti hücresi, parti içinde yapılan, iş bölümüne uygun olarak üzerine aldığı görevi yerine getirmesinin yanında, kendi içinde mutlaka kollektif eğitim yapmalı; kollektif olarak ML in temel eserlerini (merkezi plan-programa uygun olarak) ve parti yazılarını incelemeli, parti siyasetinin tayinine aktif olarak katılmalıdır.

Parti hücreleri arasındaki ilişkiler somut duruma uygun yöntemlerle sağlanmalı, bu ilişkilerde karşı devrimin herhangi bir saldırısında en az kayıp vermeye uygun yöntemler kullanılmalıdır.

- KP, var olan sömürü düzenini yıkma, sömürüyü ortadan kaldırma, tüm sömürücü sınıfları yok etme, giderek her türlü sınıf farklılıklarını ortadan kaldırma ve Komünist bir toplumu yaratmayı kendine amaç edinmiş partidir. Bu amaç sömürücülerin varlığı ile kökten çelişen bir amaçtır. Bu yüzden sömürücü sınıflar, kendilerinin hüküm sürdükleri en demokratik ! rejimde bile KP'ni yok etmek için saldırılar düzenler, fırsat kollarlar. Ciddi bir Komünist

Partisi için bu sebepten illegal örgütlenme bir hayat-memat sorunu, bir ilke meselesidir. KP'leri (sömürücülerin hakim olduğu şartlarda) ortam ne kadar demokratik görünürse görünsün , en azından çekirdeğini illegal tutmak zorundadır.

Bizim ülkemizde hakim sınıflar bütün Cumhuriyet tarihinde hiç bir dönemde gerçek bir KP'ne legal yaşama imkanı tanımamışlardır. Önümüzdeki üç-beş yıllık dönem içinde de bu konuda bir değişiklik beklenmemelidir. Bizim ülkemizin bugünkü Komünizmin propagandasının bile idama kadar varan cezalarla karşılandığı şartlarında KP'nin sadece çekirdeği değil, tümü illegal olmak zorundadır. Bütün deneyler, son olarak 12 Eylül sonrası tecrübeler de bir kez daha göstermiştir ki, illegalite konusundaki laçkalık örgütlerin aldığı yaraların ağırlığında tayin edici rol oynamıştır. Bu konuda önümüzdeki dönemde eğitime önem verilmeli ; illegalite konusundaki ihlallere hiç bir şekilde göz yumulmamalıdır.

- İş bölümü, ve buna bağlı uzmanlaşma KP için hayati bir sorundur. Doğru bir iş bölümü KP'nin gelişebilmesi için en önemli şartlardan biridir. Doğru bir iş bölümü yapılabilmesi için parti kadrolarının iyi tanınması, yeteneklerinin iyi bilinmesi gerekir. İş bölümü yaparken kadroların tüm geçmiş devrimci çalışmaları, yetenekleri, eğilimleri, özel durumları ciddi bir şekilde incelenmeli ; herkesin yeteneğinden en fazla yararlanılabilecek, herkesten en fazla verim alabilecek şekilde bir iş bölümü yapılmalıdır. Bütün yoldaşlar yetenekleri doğrultusunda uzmanlaşmaya teşvik ve sevk edilmeli; bunun da şartları yaratılmaya çalışılmalıdır.

Uzmanlaşma burjuvaca yorumlanmamalı; uzmanlaştığı konu dışında hiç bir şeyle ilgilenmeme, yalnızca kendi işine kafa yorma şeklinde anlaşılıp uygulanmamalıdır. Her partili yalnızca kendi uzmanlaştığı alanda değil, partinin tüm çalışmalarından sorumluluk duymalıdır.

İş bölümü ve uzmanlaşmada "az değerli" "yüksek değerli" şeklinde bir ayırım olmadığı, parti içindeki iş bölümünde herkesin çarkın dönmesi için kendi yetenekleri ölçüsünde çalışmaya katıldığı, yapılan her işin önemli ve gerekli olduğu bilince çıkarılmalıdır.

F) MY kendi içinde siyasi büro-örgütsel büro şeklinde bir iş bölümü yapmalıdır. MY'nin tümü düzenli aralıklarla toplanarak çalışmanın tümünü koordine etmeli, siyasi çalışma ile örgütsel çalışmanın yönetilmesinde yapılan iş bölümü, bunların birbirinden bağımsız bir şekilde yürümesi şeklinde kavranmamalıdır.

Siyasi Büro, özellikle siyasi alanda gelişmeye, uzmanlaşmaya açık yoldaşlarla, kendine bağlı belirli özel görev hücreleri oluşturmalıdır. Bu özel görev hücreleri şu alanlarda kurulmalıdır :

- MYO nın ve teorik organı ve Parti adına çıkacak diğer yayınları hazırlayacak bir YAZI KURULU

- Araştırma hücreleri

- Çeviri hücresi

- Özellikle kitleye açık toplantılarda görüşlerimizi savunmak için ve görüşlerimizi çeşitli araçlarla yayan bir ajitasyon-propaganda hücresi

- Enternasyonal ilişkileri kuracak hücre

- Özellikle partilileri eğitme görevine sahip hücre

Örgütsel Büro, partinin görüşlerini yaymak ve bu temelde çeşitli düzeyde örgütlenmeler yapmak için gerekli olan örgütsel yapının oluşturulmasına önderlik eder , çeşitli parti hücreleri arasında bağı uygun yöntemlerme sağlar ; partinin örgütlenmesinin gövdesini oluşturan ve esas görevi partinin görüşle

rini yaymak , bu temelde örgütlenmek olan hücrelerin kurulmasına önderlik etmek, ve bunlar arasında bağı sağlamak yanında Örgütsel Komite kendine bağlı gerekli özel görev hücreleri de oluşturur

G) Devrimin şiddet sorunu olduğu, ülkemiz şartlarında Komünist bir örgütlenmenin ilk andan itibaren hakim sınıfların silahlı saldırısının hedefi olduğu bilincinde hareket edilmeli, buna uygun olarak kadroların silahlanmasına , silah eğitimine de önem verilmelidir.

Örgütlenmenin şekli konusunda Lenin'in "Bir yoldaşa örgütsel görevler üzerine mektup"unda çizdiği model -aynen kopya edilmeden - örnek alınabilir. Ülkemiz şartlarında illegal bir MO 'nın dağıtım ağı, parti teşkilatının gövdesini oluşturacaktır.

İ) Parti örgütlenmesinin içine aralarında bütün temel ideolojik sorunlarda birlik olanlar alınmalıdır. Temel ideolojik sorunlarda ayrı düşünenlere dayanarak (Bugün nasıl olsa tartışıyoruz - görüş ayrılıklarını parti içindeki tartışma ile aşarız gerekçesi ile) parti örgütlenmesine gitmek, daha en başından yeni bölünmelerin temelini atmak demektir . Yeniden örgütlenmeye gidildığinde temel konularda görüş ayrılığı olanlara örgütlenmede kesinlikle dayanılmamalıdır. Bunlar parti içinde değil, parti çevresinde eğitilmeye çalışılmalıdır.

J) Dar tutulacak parti örgütlenmesi önderliğinde , en yakın sempatizanlar da, parti örgütlenmesine benzer, disiplin kuralları ve işleyiş açısından parti hücreleri ile arasında çok önemli farklar bulunmayan bir örgütlenme içinde birleştirilmeli ; en yakın sempatizanlar da partililer önderliğinde hücrelerde örgütlenmelidir.

K) Ülkemizde parti ve yakın sempatizanlar örgütlenmesinde en başından itibaren en büyük fabrikalarda işçi sınıfı içinde örgütlenmenin temel alınması hedeflenmeli ; bütün örgütlenmede bu hedefe uygun adımlar atılmalıdır.

L) Parti ve yakın sempatizanlar örgütlenmesi dışında kalan sempatizanlar daha geniş sempatizanlar örgütlenmeleri içinde; derneklerde ; eğitim grupları içinde , vb. geniş örgütlenmeler içinde örgütlenmeye çalışılmalıdır. (Bu "geniş örgütler" şartlara göre büyük çeşitlilikler gösterebilir, kimi yerde legal, kimi yerde yarı-legal, kimi yerde ise bütünü ile illegal olabilir.Bugünkü aşamada "geniş"liğin sınırı, partiye şu veya bu ölçüde sempati duyanlarla çizilecektir.)

M) Profesyonel kadro siyaseti konusunda tavır şu olmalıdır :

-Tüm parti üyeleri , parti gerekli gördüğünde parti işçisi olarak çalışmaya hazır olmalıdır. Buna hazır olmayan parti üyesi olmamalıdır.

- Tüm profesyonel kadrolara, parti tarafından tespit edilecek belli bir miktarda maaş verilmelidir. Bu maaş kadronun yaşaması için gerekli ihtiyaçları (oturma/yeme/içme/giyinme/kişisel gereksinimler) giderecek düzeyde olmalı ; fakat hiç bir şekilde biriktirme yapmasına imkan vermeyecek düzeyde olmalıdır. Yani profesyonel çalışma yapan bir kadronun, dışarda çalışma ile karşılaştırıldığında kayıbı olacaktır ve olmalıdır. Partinin işsizler açısından iyi bir iş alanı olmasını engellemek için bu tedbir gereklidir.

- Profesyonel kadro sayısı eldeki imkanlara göre tespit edilmelidir.

- Profesyonel kadrolar en çok denenmiş, en istikrarlı, yozlaşma ihtimali en zayıf görülen kadrolar arasından seçilmeli, denenmemiş kişiler kesinlikle profesyonel kadro haline getirilmemelidir.

-Genelde eldeki bütün imkanlar zorlanarak parti içinde ve çevresindekilerin legalliği korunmaya çalışılmalı; çok zorunlu kalınmadığı hallerde kişiler-imkan olduğu halde - illegal hale getirilmemelidir.

7.1.1982

ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEM İÇİN ÖRGÜTLENMENİN ŞEMASI/ANA HATLAR

(TASLAK)

A) Eski örgütlenme bütünü ile dağıtılmalıdır. Bu 1.Konferansa katılan yoldaşlarla yapılacak yeni bir Konferansta kararlaştırılmalı, Konferans yeni bir yönetim seçmeli, yeniden örgütlenme için bütün yetkiyi bu yönetime vermelidir. (Gerekçe: Bugün parti üyeliği statüsünde olan ve fakat aslında parti üyeliğinin gereklerini yerine getirmeyen yoldaşlar vardır ; bunun tersi üye olmayıp da üyeliğe layık yoldaşlar vardır. Yeniden örgütlenmede bu gibi durumlar ortadan kaldırılabilir. Diğer yandan bugün tüm parti üyeleri birbirini tanıma durumundadır. Bu durumun değiştirilebilmesinin de tek yolu bütünü ile yeniden örgütlenmedir.)

B) Seçilecek Merkez Yönetimi kendi içinde bir iş bölümü yapmalı; Siyasi Büro/Örgütlenme Bürosu birbirinden ayrılmalıdır.

Siyasi Büro'ya bağlı olarak
- Merkez Yayın Organı Yazı Kurulu
- Teorik Organ Yazı Kurulu
- Araştırma Büroları
- Tercüme Büroları
- Yabancı örgütlerle ilişki bürosu

Örgütlenme Büro'suna bağlı olarak
- Parti Örgütü
- Ajitasyon/propaganda bürosu
- Özel görev hücreleri

kurulmalıdır.

Parti örgütü , partili ve aday üyelerden oluşmalı, her partili mutlaka bir parti hücresi içinde çalışmalıdır. Parti hücreleri , parti siyasetinin tüm sorunlarına aktif katılmayı görev olarak görmelidir.

Parti örgütü dışında en yakın sempatizanlar hücrelerde örgütlenmeli, hücrelerde hem eğitim yapılmalı, hem de her hücre aynı zamanda belli bir işle esas görevi olarak uğraşmalıdır.

Yakın sempatizanlar dışındaki sempatizanları hücreler içinde örgütlemeye gerek yoktur. Bunlar kitle örgütleri düzeyinde örgütlenmelidir.

C) Eğitim:

MY bütün temel konularda karar almadan önce mutlaka kendi içinde karar alına**cak** konuda eğitim yapmalıdır. MY'nin bütün üyeleri gerçekten önderlik edecek şekilde eğitim görmelidir.

Parti hücreleri , merkezi olarak tespit edilecek eğitim programını izlemeli, ML klasiklerin eğitimi yanında parti yayınlarını düzenli izlemelidir. Aynı şey yakın sempatizanlardan oluşan hücreler için de geçerlidir.

Yakın sempatizanlar, parti üyeleri ve aday üyelerini kapsayan düzeyde genel toplu eğitim sürdürülmeli, ancak bu eğitim içeriği ve biçiminde değişiklikler yapılmalıdır.

İçerik; güncel meselelerin çözümü için eğitimden, bilimsel uzun süreli temel eğitimine geçilmelidir .(SBKP Tarihi)

Şekil: Bizzat eğitim içinde belli tekstlerin birlikte okunması, daha fazla ön hazırlık, tezler üzerine tartışma, vs.

Daha geri düzeyde sempatizanlar da şehirlerde yapılacak genel toplantılarda eğitilmelidir.

D) İşbölümü yapılırken, merkezi görevleri olan yoldaşlara , aynı zamanda bir bölge veya şehirdeki işler yüklenmemeye dikkat edilmeli, bu yoldaşların esas görevinin merkezi görev olduğu unutulmamalıdır.

E) Her parti hücresi, yakın sempatizan hücresi MY'nin direktifleri ve kararları yazılı olarak eline geçtiği zaman, bunları kendi çalışma alanına uygulayabilecek şekilde yetkinleşmelidir.

Kasım 1981

KARAR TASARISI

KİTLE ÇALIŞMASI ÜZERİNE

(Bu karar tasarısının anlayışlarında önemli bir değişiklik yapılmadı.)

Kitle çalışması parti inşasına hizmet etmek zorundadır ; ve partinin içinde bulunulan andaki görevlerine bağlı olarak ele alınır.

Partimiz inşasının birinci aşamasının henüz başlangıcında bulunmaktadır, kitle açısından görev milyonlarca kitleyi harekete geçirmek değil; kitlenin (özellikle ve öncelikle de işçi kitlesinin) en ileri, bilinçli, en fedakar kesimini, öncü kesimini Komünizm için kazanmak, sağlam bir şekilde örgütle - mektir. İşte önümüzdeki dönemde yapacağımız "kitle" çalışması bu amaca yönel meli, hizmet etmelidir.

Bundan iki sonuç çıkar : Birincisi bizim önümüzdeki dönemde "kitle" den anla dığımız öncelikle kitlenin en ileri , en bilinçli, ve en ileri, en bilinçli kesime en yakın orta kesimi ; "kitle çalışması"ndan da anladığımız bunlar i- çinde yapılacak çalışma olmak zorundadır .

İkincisi : Kitlenin en ileri , en bilinçli kesimini Komünizm davasına kazan- mayı, ya da en azından Komünizme bir adım daha yaklaştırmayı amaçlayan "kit- le çalışması'nın temeli ajitasyon değil ; sözü geçen kitleye olayları ML ba- kış açısı ile bütün bağıntıları içinde açıklayan propaganda olmak zorundadır Sözü geçen bu "kitle"ye ML ler ile oportunistlerin sınıf mücadelesinin her alanında takındıkları tavırlar arasındaki fark "kitle çalışması" içinde gös- terilmek zorundadır.

Daha somutlaştırırsak : Bizim "kitle çalışmamız" dar anlamda Bolşevik Parti- zan'a sempati duyan, onun görüşlerinin genelde doğru bulup savunan devrimci- ler arasında ; geniş anlamda sosyalizme ve Komünizme sempati duyan - ve şu sıra çeşitli oportunist ve revizyonist örgütlerin etkisinde olan -devrimci - ler, öncelikle de devrimci -işçiler arasındaki bir çalışmadır. Gücümüz sı - nırlı olduğu için özellikle geniş anlamda "kitle çalışması"nda belli noktala ra yoğunlaşmak zorundayız. Bu noktalar kuşkusuz ülkemizde en büyük fabrika - lar olmak zorundadır. Ideolojik-siyası planda da kuşkusuz uzun süreçte etki- sini kırmak için mücadelede esas alacağımız akım -Komünizme sempati duyan iş çiler arasında en yaygın akım olan - modern revizyonizm olmak zorundadır. Bu tabii ki belli kısa süreler ve alanlar için bir başka akımla mücadelenin esas alınmasını engellemez.

Bu çevrelerde yaptığımız kitle çalışmasında esas görevimiz , "kitle"ye her somut konuda ML in bakış açısını , ML in ilkelerini ve buna uygun tavrı kav- ratmaya çalışmaktır. Ve modern revizyonistlerin ve her türden oportünistle - rin tavırlarının ML olmadığını örneklerle göstermeye, kavratmaya çalışmaktır Tabii ki çalıştığımız her alanda gelişen büyük sınıf mücadelelerine , çatış- malarına da katılmak ; bu mücadelelerde de doğru tavrı ortaya koymak görev - dir.

Bugün yoğun olarak bulunduğumuz YD'da bu konuda durum ve yapılması gereken - ler nelerdir ?

YD'da özellikle , B.Almanya'da hemen her yerde Türkiyeli devrimci kitle Tür- kiye'dekine paralel olarak kitle örgütleri düzeyinde de bölünmüş durumdadır. Kitle örgütleri adı verilen işçi ve öğrenci vb. dernekler, gerçekte şu veya bu örgütün sempatizanlarının derneği durumundadır. Bunun istisnası hemen he men yoktur. (...)

Bu durum gerek Türkiye'deki devrim ci hareketin gelişmesinin buraya yansımasının , gerekse burdaki şartların tabii sonucudur. YD şartlarında, çeşitli siyasi görüşler doğrultusunda çalı- şan kişileri - tüm milliyetlerden işçileri, öğrencileri,vb. kapsayan gerçek-

ten mesleki örgütler dışında - bir kitle derneği düzeyinde birleştirmenin maddi şartları yoktur. Yani bugünkü şu veya bu örgütün sempatizanlarının örgütü durumunda olan "kitle örgütleri " önümüzdeki dönemde de bu yapılarını koruyacaktır. Bu olgu bizim bugünkü görevlerimiz açısından (illegalite-çalışmayı örtme-gizleme dışında) herhangi bir olumsuzluk yaratmamaktadır.

Bizler elimizdeki dernekleri, gücümüzün buna yettiği her yerde elimizde tutmalı, ama derneklerin yukarda özetlediğimiz yapısına uygun ve bizim parti inşası görevlerimize sıkı sıkıya bağlı bir siyaset izlemeliyiz. Bu dernekleri -bunu resmen ilan etmeden -bizim sempatizanlarımızın dernekleri olarak görüp kavramalı ; ve dernekleri öncelikle ML eğitimin alanları haline getirmeliyiz.

Dernekler konusunda bir sorun derneklerin merkezileştirilmesi ile ilgili olarak son dönemde ortaya çıkan "isim" problemidir. Bugün gelinen aşamada, isimden vaz geçilmesi, bu ismi kullanmaya devam edenlere bir moral üstünlüğü sağlasa da, bizim için - yaptığımız hataların da sonucu olarak - alternatifsiz bir çözüm haline gelmiş durumdadır. Kaldı ki ismin terkedilmesi bize bazı avantajlar da getirecektir.

Önümüzdeki dönemde daha önce planlanan diğer isim aktifleştirilmeli, örgütlenmede de , resmi olarak merkezi örgütün her şehirdeki "şubeleri" şeklindeki, her şehirde yalnızca bir tek kişi gerektiren (bu kişi başka milletten de olabilir) örgüt şekline dönülmelidir.

Dernekler, ve onun merkezi şimdilik bir iki yer dışında yalnızca görünüşte enternasyonal bir yapıya sahip olacaktır. Ama amacımız uzun dönemde bu dernekleri gerçekte diğer milletlerden de ML'e sempati duyan anti-emperyalistlerin de içinde çalıştığı enternasyonal derneklere dönüştürmek olmalıdır. Bunun için mümkün olan her yerde ML e yakın gördüğümüz anti-emperyalist örgütlere ve kişilere , derneklerimizde çeşitli şekillerde beraber çalışma önerisi götürmeli ve bu alanda tecrübe kazanmalıyız.

Parti inşasının içinde bulunduğumuz aşaması "kitle çalışması"nda yapacağımız propagandanın da ne yönde olması gerektiğini belirlemektedir. Bizim sorunumuz öncelikle en ileri kesimin Komünizm davasına kazanılması olduğuna göre biz bütün "kitle çalışmamızda " oportunizmin somut teşhirini; ML ile revizyonizm ve her türden oportunizm arasındaki farkı her somut durumda ortaya koymayı esas almalıyız. Geri kitlenin "bizi anlamayacağından " korkmamalı; geri kıtleden kısa süre için tecrit olmaktan korkmamalıyız. Bizi bugün ML e en yakın kitlenin, bizimle , kendine ML diyen bir dizi grup arasındaki temel farkları görmemesi korkutmamalıdır.

Somutlaştırırsak; bizim bugün kitle çalışmasında mesela "cuntanın teşhiri " sorununda esas görevimiz, cuntanın ne kadar faşist , vs. olduğunu göstermekten çok -bunu tüm revizyonistler, oportunistler de yapıyorlar, ve işçi sınıfının en ileri kesimi için cuntanın işçi sınıfının düşmanı, halk düşmanı, faşist olduğunu anlatmaya bile gerek yok - cuntadan sonra kurulacak düzenin de faşist bir düzen olacağının, faşizme karşı mücadelenin , cuntaya karşı mücadele ile eşitlenmesinin büyük bir yanılgı olduğunun propagandasını yapmaktır

Ya da gelişen "barış hareketini" ele alalım. Bizim görevimiz bu pasifist hareketin kuyruğuna takılıp, onunla birlikte "nötron bombasının korkunçluğu" üzerine tasvir konusunda yarış etmek değil -bunu tüm revizyonistler ve her türden oportunistler yapıyor - bizim emperyalist savaşlara karşı olduğumuzu, ve fakat emperyalizm var oldukça emperyalist savaşların kaçınılmaz olduğunu emperyalist savaşları imkansız kılmanın tek gerçek yolunun emperyalizmi yıkmak olduğunu, bunun için de devrimci savaştan başka yol olmadığını anlatmaktır. Emperyalistlerin çıkaracağı savaşların da devrimlere yol açacağını ortaya koymaktır.

Bizim bu tavırlarımız, bizi kitlelerden uzaklaştırır, tecrit ederken (geri

kitlelerden) diğer yandan kitlelerle (ileri bilinçli kesim ile) daha sıkı birleştirir. Bizim bugün kazanmak istediğimiz "kitle" ikincisidir.

Bir de bu "kitle çalışması" ile bağıntılı eylem birliği sorunu vardır. Bizim bu konuda siyasetimiz berraktır. Biz "eylemde birlik, ajitasyon -propagandada serbestlik " temelinde , yani bizim Komünizmin propagandasını kendi bildiğimiz şekilde yapmamızın engellenmemesi halinde, devrimci olarak değerlendirdiğimiz tüm teşkilat ve kişilerle, yönelimini doğru bulduğumuz her eylemde resmen eylem birliği yapmaya hazırız.

Karşı devrimci gördüğümüz teşkilatlarla, resmen eylem birliği yapmayız, ancak onların düzenlediği veya katıldığı eylemlere, gücümüz elveriyorsa Komünizmin propagandasını yapma, eylemi düzenleyenlerin gerçek yüzünü teşhir etmek amacıyla gidebiliriz.

Bu genel ilkeler çerçevesinde her eyleme somut yaklaşırız.

8.1.1982

(Bu karar tasarıları dışında bir de "Hapisteki Yoldaşlara" başlıklı karar tasarısı vardı. Bu karar tasarısında önemli bir değişiklik olmadı. Karar olmuş halini "Rapor"da yayınlıyoruz.)

BÖLÜNME ÖNCESİNDE TKP/ML İÇİNDE İKİ ÇİZGİNİN MÜCADELESİNDE YAPTIĞIMIZ HATALAR VE EKSİKLİKLERİMİZ ÜZERİNE (TASLAK)

(II. Konferansa sunulan bu taslak, II. Konferans öncesi ve sırasında özellikle kardeş örgütlerden gelen eleştirilerin önemli bir bölümü doğru ve ciddi görüldüğü için; ve bu taslakta getirilen görüşler üzerine yeterli bir tartışma yürütülmemiş olduğu için Merkez Yönetim tarafından geri çekildi.)

> "Siyasal bir partinin yanılgılarına karşı tutumu, bir partinin ciddiyetinin ve SINIFINA ve EMEKÇİ KİTLELERE karşı sorumluluklarını GERÇEKTEN yerine getirişinin en önemli ve en güvenilir ölçütlerinden biridir. BİR YANILGIYI AÇIKÇA KABUL ETME ; NEDENLERİNİ ORTAYA KOYMA ; ONU YARATAN KOŞULLARI TİTİZLİKLE ÇÖZÜMLEME; YANILGIYI ORTADAN KALDIRMA YOLLARINI DIKKATLE ARAŞTIRMA -bu ciddi bir partinin özelliğidir, bu sorumlulukların yerine getirilmesi,sınıfın ve sonra da kitlenin eğitimi ve yetiştirilmesidir."
> (Lenin-Sol Radikalizm,Leninizm nedir, s.108)

Ülkemizde bugüne dek kendini ML olarak gören bir dizi teşkilat çeşitli dönemlerde geçmişlerini değerlendirmişler ve "özeleştiri" ler yapmışlardır. Bu "özeleştiri"ler yapılırken, yukarda aktardığımız Lenin'den alıntı çokça kullanılmıştır. Ama ne yazık ki sözü geçen "özeleştiri"lerde bu alıntıdaki anlayışa uygun davranılmamıştır. Özeleştiri konusunda Türkiye devrimci hareketi içinde kötü bir geyenek hakimdir. Bu kötü gelenek kendini çeşitli biçimlerde göstermektedir.

Türkiye'de Komünist Hareketin ilk anlarından başlarsak :

Bizim bildiğimiz kadarı ile TKP nin geçmişinde tutarlı bir özeleştiri yoktur TKP bütün tarihi boyunca geçmişiyle doğru dürüst hesaplaşmamış, geçmişini değerlendirip hatalarını tespit edip, bunları aşmamıştır. TKP hakim sınıfların saldırıları karşısında çeşitli dönemlerde ağır kayıplar vermiş, yenilgilere uğramış, fakat yeniden toparlanma dönemlerinde geçmişin muhasebesini yapmamıştır. Sanki hiç bir şey olmamışçasına gündeme geçilmiştir.

Daha sonraları da TKP de var olan bu kendi geçmişini özeleştirici bir biçimde gözden geçirmeme şeklindeki kötü gelenek, 1960 lardan sonra ortaya çıkan devrimci hareket içinde yaşamaya devam etmiştir. Bu dönemde özeleştirinin önemi üzerine çokça konuşulmasına rağmen, kendi geçmişine karşı eleştirisiz tavır ; bütün olumsuzlukları siyasi hasımlarına mal etme , ve kendini başından beri doğru gösterme şeklinde sürmüştür. Buna örnek vermek gerekirse :

Önceleri Sosyalist Aydınlık /Proleter Devrimci Aydınlık bölünmesinde Mihri Belli ile aynı saflarda kalan Mahir Çayan ve arkadaşları (Daha sonra THKP/C) Mihri Belli ile aralarındaki örgütsel bağları kestiklerinde, geçmişte savunulan yanlışların sorumlusu olarak Mihri Belli ve çevresini göstermiş; kendilerini böylece "temize çıkarmışlardır."

Önceleri Proleter Devrimci Aydınlık saflarında yer alan ve o saflarda iken daha sonra eleştirdiği bir çok hatalı görüşü şu veya bu ölçüde savunan İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşları da (daha sonra TKP/ML) bölünme sırasında ve sonrasında PDA'nın çizgisine alternatif bir çizgi inşa ederken geçmişte savundukları görüşlerin özeleştirici bir muhasebesini yapmamışlar, kendileri sanki başından itibaren doğru bir çizgi savunuyormuş gibi bir tavır takınmışlardır.

12 Martı izleyen yenilgi sonrasında bütün gruplar kendi geçmişlerini gözden geçirmeye zorlanmışlardır. Bu pratiğin alınan ağır yenilginin dayatması sonucu olmuştur. Bu dönemde geçmişe yaklaşımda genel planda üç tavır gözlemlemek mümkündür :

Tavırlardan birincisi, geçmişte kendi yaptığı hataları mümkün olduğunca küçük göstermek, ideolojik planda ve stratejik hataların üstünü örtmek, hataları taktik planda ve öncelikle pratik sorunlara bağlı hatalar olarak görme ve gösterme tavrıdır. THKP/C kökenli örgütlerin çok büyük çoğunluğu (Bildiğimiz kadarı "Militan Gençlik" -daha sonraki "Halkın Yolu" dışında THKP/C kökenli örgütlerin tümü) geçmişe- şu veya bu nüans farklılıkları olmasına rağmen - esasta bu şekilde yaklaşmışlardır. Daha sonra "Halkın Kurtuluşu"na dönüşen "Yoldaş" çevresi (THKO kökenli) de ilk çıktığında geçmişine böyle yaklaşmış yenilginin ağırlığını yapılan taktik hatalara bağlamıştır.(Onlar daha sonra bu tavırlarını değiştirmiş, hata olduğu çok açık olan belli konularda tavır değiştirme zorunda kalmışlardır.)

Bizim tavrımız da bu birinci tavra uygun olmuştur. Biz 1978 Şubatında yaptığımız özeleştiride geçmişte yapılan bazı ideolojik hata ve sapmaları tespit ettik. Ancak yine de yenilginin (ağırlığının) sebepleri üzerine tartışırken, sorunu getirip taktik hatalara bağladık . Bizim özeleştirimiz bu yüzden bu konuda kendi içinde çelişmeler taşımakta, tutarsız bir görünüm içinde bulunmaktadır ; o dönemde bizim sorunlara yaklaşımımızdaki yanlışlığı; ve parti - nin içinde bulunduğu durumu çok iyi belgelemektedir.

Örneklemeye çalıştığımız bu birinci tavır geçmişteki "YANILGILARI AÇIKÇA TESPİT ETME" görevini yerine getirmeyen ; bunun yerine yanılgıların üstünü örtmeye yönelen bir tavır olduğu için yanlıştır. Bu temelde geçmişteki hataların tekrarlanması kaçınılmazdır. Nitekim öyle de olmuştur.

Tavırlardan ikincisi ; geçmişte yapılan her şeyi kötü gösteren, yapılan hiç bir şeyin iyi olmadığını savunan ve "biz zaten Don Kişottuk" "biz adam olmayız" "Demirel büyük adamdı " vs.gibi inkarcı ve teslimiyetçi tavırdır. Bu tavır devrime inancını yitirmiş olan küçük burjuva önderlerin bazılarının "nedamet"lerini haklı göstermek için başvurdukları yüz karası bir tavırdır.

Tavırlardan üçüncüsü, geçmişine özeleştirici bir biçimde yaklaşmak adına - ikinci tavra benzer bir şekilde , ama ondan değişik olarak teslimiyeti vaaz etmeyen bir pozisyonda - geçmişteki olumlu yanları küçümseme; her şey bizimle başlıyor şeklindeki bır tavırdır. Yenilginin ağır olması kaçınılmaz ola - rak bir çok kişinin kafasında "her şey yanlıştı" şeklinde düşüncelerin doğma sına kaynaklık etmektedir. Işte bu tavırın objektif temeli budur. Bu tavır kendini özellikle TKP/ML Hareketi (HB)nde kendini göstermiştir.

Tabii ki bir çok halde gruplarda bu tavırlar, duruma göre/özellikle birinci ve üçüncü tavır/birbirine girmiştir. Diğer gruplarla "birlik" sorununun ön plana geçtiği dönemlerde üçüncü tavır (Hepimiz geçmişte nitelik olarak aynı idik !) ; diğer gruplarla araya sınır çekme tavrı gündeme geldiğinde ise birinci tavır (Geçmişte tek doğru bizdik !) aynı gruplar tarafından kullanıl - mıştır.

Bazı hallerde geçmişin eleştirisi , geçmişteki devrimci özün giderek terke - dilmesine, sağa çark etmeye kılıf olmuştur. Bunun en açık örneği Halkın Yolu nun önemli yöneticilerinin Aydınlık'la birleşmesidir.

Daha sonraki (1970 lerın sonlarında) gelişmelerde de özeleştiri konusunda yanlış tavırlar hakimiyetini sürdürmüştür.

Özeleştiri adına "biz zaten hep doğru söylemiştik" tavrı 180 derecelik dönüş lerde bile kullanılabilmiştir. Buna örnek HK, HB ve HY'nun Mao konusundaki özeleştiri"leridir. Bu "özeleştiri"lerde takınılan tavır, bugün , dün söylenilenin tersi söylenmesine rağmen, "biz dün esasında bugün söylediğimizi

söylüyorduk" tavrı olmuştur.

Geçmişi değerlendirmede tüm olumsuzlukları siyasi hasımların üstüne yıkma, kendi sorumluluğunu gözlerden gizleme şeklindeki kötü gelenek de sürmüştür Mesela bizim 1978 deki özeleştirimizde KK döneminde yapılan tüm hatalar bu arada Üç Dünya Teorisinin savunulmasının da tüm sorumluluğu KK'ne mal edilmektedir.

Mesela "2.Konferans Raporu" adlı belgede tasfiyeci MK hizibi "özeleştiri" adına 2.Konferans öncesinde olumsuz olarak değerlendirdiği ne varsa onu "sağ oportunist" olarak değerlendirdiği 1.MK'ne mal edip, sorunu çözmekte ! dir.

Daha önce ayrılan GKK hizibi de "Türkiye'de Halk Savaşının başlamamasının " sebebi olarak "sağcı MK'ni keşfetmiş, MK ile birlikte , kendi deyimleri ile "MK'ni arkadan yöneten" "mülteci revizyonistler"e karşı mücadele ! açmıştı. Geçmişe böyle yaklaşımlarla hataları aşmanın imkansızlığını pratik bir kez daha göstermiştir.

Şimdi 12 Eylül ve ondan sonraki yoğun saldırılar içinde Türkiye devrimci hareketi bir bütün olarak geçici bir yenilgiye uğramış bulunuyor. Bütün örgütler istisnasız ağır kayıplar verdiler. Şimdi istisnasız tüm örgütlerde sorun yeniden örgütlenme sorunu. Bu yenilgi tabii ki hiç bir örgüt açısından iz bırakmadan geçmeyecek. Tabii ki tüm örgütler ve tüm devrimci çevre içinde yenilginin (ağırlığının) sebepleri üzerine tartışılacak. Bu kaçınılmazdır. Sorun şimdi bu tartışma içinde özeleştiri konusunda geçmişin kötü geleneğini yıkıp yıkmama, geçmişi doğru değerlendirip değerlendirmeme, sorunlara yaklaşımda bir at gözlüğünün dar bakış açısını terk edip; Marksizm-Leninizmin bilimsel , geniş bakış açısıyla yaklaşıp, yaklaşmama sorunudur. Sorun geçmişten doğru dersler çıkartıp, çıkartmama; öğrenip öğrenmeme sorunudur. Öğrenme de deneme/yanılma yönteminden uzaklaşıp uzaklaşmama; bilimsel öğrenmeye yaklaşıp yaklaşmama sorunudur. Özeleştiri konusunda eski geleneği sürdürenler kısa süreli başarılar elde edebilseler bile, uzun sürede tarihin çöplüğüne gömülüp gideceklerdir.

Bizler özeleştiri yaparken, geçmişi değerlendirirken bu kötü geleneği yıkma yönünde de görevlerin önümüzde durduğunu bir an bile akıldan çıkarmamalıyız.

Yani YANILGILARIMIZI AÇIKÇA KABUL ETMELİYİZ.
YANILGININ NEDENLERİNİ ORTAYA KOYMAYA
ONU YARATAN KOŞULLARI TİTİZLİKLE ÇÖZÜMLEMEYE ÇALIŞMALIYIZ
YANILGIYI ORTADAN KALDIRMA YOLLARINI DİKKATLE ARAŞTIRMALIYIZ.

Lenin :

"Bugüne dek batan bütün devrimci partiler, kendilerini üstün gördüklerinden güçlerinin nerede yattığını göremediklerinden ZAAFLARINDAN SÖZ ETMEKTEN KORKTUKLARINDAN batmışlardır. Ama biz zaaflarımızdan söz etmekten korkmadığımız için, zaaflarımızın üstesinden gelmeyi öğreneceğimiz için batmayacağız." (Leninizm Nedir, s.108)

diyor. İşte sorun tam da böyledir : Ya zaaflarımızın üstesinden gelmeyi öğreneceğiz -ya da batacağız ! zaaflarımızın üstesinden gelmeyi öğrenmek istiyorsak ise, önce zaafları tespit etmeyi, bunları açıkça ortaya koymayı öğrenmeli, bunu becermeliyiz.

Şurası açıktır ki, bütün Türkiye devrimci haraketi için gerçekten yeni olan gerçek ML bir özeleştiri, bizim için de yenidir. Gerçekte doğrularını yaşatmaya; yanlışlarını yok etmeye çalıştığımız TKP/ML in kapsamlı bir özeleştirisi TKP/ML in a) kurulduğundan bu yana olan bütün teori ve pratiğinin ML ışığında yeniden değerlendirilmesi b) TKP/ML kurulmadan önceki dönemdeki (özellikle 60 lı yıllardaki) devrimci hareketin teori ve pratiğinin ML ışığında yeniden değerlendirilmesi c) Ondan önceki devrimci ve Komünist hare-

ketin (özellikle TKP'nin) teori ve pratiğinin ML bilim ışığında yeniden değerlendirilmesini gerektirmektedir.

Bugünkü bilgi ve araştırma-inceleme düzeyimizde bütün bu gerekliliikleri (bugünden) yerine getirmemiz imkansızdır. Bunu bugünden yapabileceğimizi iddia etmek, ayakları havada , gücümüzü ve bugünkü durumumuzu abartan , sorunların derinliğini ve karmaşıklığını biraz bile olsun görmeyen boş bir iddiacılık olur. Kapsamlı bir özeleştiri ileriye doğru adımlar atmak için şarttır. Biz ise TKP/ML in tüm çizgisini, teorisini, pratiğini ve Türkiye devrimci hareketinin geçmişinin tüm değerlendirilmesini içeren kapsamlı özeleştiriyi bugünden ortaya koyacak durumda değiliz. Bundan hangi sonucu çıkarmamız gerektir ? Bundan çıkaracağımız sonuç şu olmalıdır :

Özeleştiri, geçici. kısa ömürlü, bir kez yapılıp biten bir şey değildir.Özeleştiri bilginin, araştırmanın, incelemenin derinleşmesine paralel olarak gelişen, derileşen bir süreçtir. Bu süreçte sorun her dönemde görülen ve kavranan hataların, yanılgıların açıkça tespit edilmesi, bunların üstünün örtülmemesi, aşılmasıdır. Açık olan, çözülmemiş sorular, soru olarak kavranmalı, bu şekilde bilince çıkarılmalı ; bunların çözümü daha sonraki dönem için gündeme görev olarak konmalıdır. Özeleştiri, sürekli olarak bugün bilinenden, kavrananadan, bilinmeyene doğru gelişen , geliştirilmesi , derinleştirilmesi gereken bir süreçtir.

O halde bugün özeleştiri yapmak istiyorsak, kendimize belli sınırlamalar koymak ve yaptığımız özeleştiriyi bir başlangıç olarak kabul etmeliyiz.Kendimize koyacağımız sınırlamanın ölçüsü nedir? Bu ölçü kuşkusuz bugünkü bilgi seviyemizdir. Kendi kendimize sormamız gerekir : Bugünkü bilgi seviyemizle, önümüzdeki dönemdeki teori ve pratiğimize ışık tutması açısından , geçmişin değerlendirilmesi ile ilgili hangi sorunları çözebiliriz, ve acilen çözmemiz gerekir ? Bu soruya verilecek cevap şimdi yaptığımız, ve bizim için tüm geçmişin değerlendirilmesinde sadece bir adım olan özeleştirinin sınırını belirler.

Bizim bu soruya verdiğimiz cevap şudur:

Bugünkü bilgimizle, TKP/ML in 1973 yenilgisinden sonraki yeniden toparlanma dönemini, 1976-1978 arasındaki merkezileşme öncesi dönemi , özellikle de 1978 1.Konferansından bu yana olan dönemi ; bu dönem içinde kendi yaptığımız hataları değerlendirebiliriz. Ve mutlaka değerlendirmeliyiz. Bizim bu dönemlerde yaptığımız hataları (burda sözünü ettiğimiz hatalar bugün bolşevik saflarda olan yoldaşların yaptıkları hatalardır.) özellikle de bölünme öncesinde yaptığımız hataları açıkça tespit etmeden, bunların sebeplerini , doğuran şartları ortaya koymadan ve bu hataları ortadan kaldırma ve tekrarlamamak için yollar aramadan ilerlememiz imkansızdır. İşte bizim bugünkü özeleştiri sorununa yaklaşımımız budur. Yaptığımız özeleştirinin sınırlılığı bilincimizde olmak ve devrimcilere de kavratılmak zorundadır.

Özeleştiri yaparken yöntem konusunda bilince çıkartılması gerekli bir başka sorun, özeleştirinin bir teşkilatın iradesini gerçekten yansıtabilmesi için onun kollektif çabanın ürünü olması gerektiği gerçeğidir. Biz bugüne kadar yaptığımız "özeleştirilerin" tersine bu özeleştiride gecikme pahasına bu sorunu ön plana aldık. Bu özeleştirinin hazırlanacağı Bolşevik MY'nin Mart 1981 de yayınladığı ilk Genelge'de bütün teşkilatlı yoldaşlarımıza ve çevremizdeki devrimcilere duyurudu. Bizim yaptığımız hataların değerlendirilmesi ile ilgili bir soru kataloğu hazırlanarak örgütlü yoldaşlara, sempatizanlara ve çevremizde bizim içimizdeki gelişmelerden az çok haberdar olan devrimcilere verildi. Sonra verilen cevaplar toparlanarak gözden geçirildi, değerlendirildi. Özeleştiri taslağı hazırlanırken bu cevaplar (x) göz önünde bulundu -

---

(x) : Ne yazık ki, bazı yoldaşlarımız defalarca uyarılmalarına rağmen bu konudaki görevlerini yerine getirmemişlerdir !

rulau. Ayrıca taslağın ana hatları üzerine kardeş örgütlerimizden görüşme imkanı olanlarla da görüşüldü. Şimdi taslak üzerine tartışılıp, tartışma sonuçları bir Konferansla toparlanacak. Böylece özeleştirimizin kendisi gerçekten kollektif bir tartışma ve çabanın (ilk adımlarının) bir ürünü olarak ortaya çıkacak.

Okuyucunun dikkat etmesi gerekli olan bir başka sorun da şudur:

Bugün Bolşevik saflarda olan yoldaşların görüşlerinin gelişme süreci TKP/ML 2.Konferansına hazırlık sırasında kaleme alınan "YDBK Rapor'unda detaylı olarak, belgelerden yapılan alıntılarla ortaya konmaktadır. Biz bu yüzden orda ortaya konan gelişme sürecini tekrarlamayacağız. Okuyucu bu özeleştiriyi sözü geçen belge ile bağıntı içinde görmeli, incelemeli, kavramalıdır. YDBK Raporu bu anlamda bizim 1.MK döneminde yaptığımız çalışmanın özeleştirisinin bir bölümüdür.

.....

Yeniden toparlanma dönemindeki hatalarımız
ve bunun sonraya yansıması

TKP/ML yeniden toparlanma döneminde 1976 ortalarından 1978 Şubatına kadar merkezsiz, her bölgenin örgütsel planda bağımsız olduğu bir dönem yaşamıştır. Daha önceki 1974 lerin sonundan 1976 ortalarına kadar olan dönemde merkez şekilde vardır, ama gerçekte bu merkez ne ideolojik-siyasi, ne de örgütsel alanda önderlik yapmamıştır. Bugün bolşevik saflarda olan yoldaşların TKP/ML e katıldığı dönem bu dönemdir. TKP/ML e , onun organik bir parçası olarak resmen katıldıkları (1975 Nisan) dönemden, TKP/ML in yeniden bir merkeze kavuştuğu döneme (1978 Şubatı) olan 3 yıla yakın süre içinde bugün bolşevik saflarda olan yoldaşlar gerçekte bağımsız bir grup olarak çalışmışlardır. Bu dönemde TKP/ML in bir bölgesini oluşturan bizlerin çizgisini belirleyen Aydınlık revizyonizminin sağcılığına ve pasifizmine duyulan tepki ; TKP/ML in kurucusu İbrahim Kaypakkaya yoldaşın poliste ve işkencedeki örnek tavrına duyulan derin saygı ve sempati ; ve onun kurduğu partiye eleştirisiz bir yaklaşım idi. Marksizmi kavramadaki sığlık o dönemde parti çizgisi dediğimiz ve İbrahim Kaypakkaya'nın Aydınlık'la polemik içinde ortaya çıkardığı 5 yazıda ortaya konan çizgideki hata ve sapmaları görmemizi engelliyordu. O zamanki kavrayışımız bu çizginin doğru ML bir çizgi olduğu; içindeki var olabilecek hataların kesinlikle taktik hataları ve fazla önemli hatalar olmadığı yönünde idi. Bu çizgi bize göre, uygulandığında Türkiye devrimini zafere götürecek çizgi idi ; ve bu bizim için tartışılmaz bir gerçekti. Bütün tartışmalar bu çizginin doğruluğunu ispatlamak ; bütün araştırmalar bu çizgide ortaya konan sonuçların doğruluğunu ispatlamak için yapılmalı idi. İşte KK hizibi çıkıp da 1976 ortalarında önce sosyo-ekonomik yapı konusunda çizginin yanlışlığı, daha sonra bizim zaten parti olmadığımız, "diğer proleter devrimci gruplarla aramızda nitelik farkı olmadığı" vb. tezlerini tepeden inme bir şekilde ortaya koyduğunda, biz bu anlayışta idik. Bu anlayışla biz KK hizibine tepkici bir şekilde karşı çıktık. Aslında bütün tepeden inmeliğine ve yanlışlığına rağmen KK hizibinin getirdiği tezler bizi bilimsel bir araştırmaya itse idi, kuskusuz zaman daha iyi değerlendirilebilir, bugün vardığımız bir çok doğru pozisyonlara daha önce varabilirdik. Biz bunu yapmadık. KK hizibinin bilimsel olmayan -yarım yamalak bilgiye dayalı tezlerine- biz de bilimsel olmayan -yarım yamalak bilgiye dayalı tezlerle karşı çıktık.Sosyo-ekonomik yapı konusunda, komprador kapitalizminin feodalizm aleyhine, onu acılı bir biçimde çözerek ve kendine bağımlı kılarak geliştiği tezini savunan KK hizibi, buna "bu emperyalizmin ilerici olduğunu savunmaktır" polemiği ile karşı çıkan bizlere göre teorik olarak doğruyu savunuyordu. Ama biz o

günkü anlayışımızla bunu görecek durumda değildik. Bizim için bu tez değil, onun ardında yatan Türkiye devriminin yolu olarak Halk Savaşı yolunun ne olacağı sorunu önemli idi. Sosyo-ekonomik yapı tartışması bizim anlayışımıza göre Halk Savaşı yolunu red etmek için gündeme getirilmişti. Bu yüzden ne yapıp edip, Türkiye'de feodal, yarı-feodal üretim ilişkilerinin hakimiyeti ispat edilmeli idi.

Biz o dönemde herhangi bir ülkede devrimin askeri yolu konusunda şabloncu bir anlayışa sahiptik. Şablon şöyle idi : Dünyada iki tip devlet vardı : Emperyalist devletler ; emperyalizme bağımlı , yarı-sömürge, yarı-feodal devletler. Emperyalist devletlerde devrimin askeri yolu, Rusya'da olduğu gibi, uzun süreli ön hazırlık, ve sonra silahlı genel ayaklanma ile merkezi iktidarın ele geçirilmesi yolu olacaktı. Yarı sömürge ve yarı feodal ülkelerde ise devrimin askeri yolu, Çin'deki gibi Halk Savaşı yolu olacaktı. Yani toprak devrimine bağlı olarak, önce kırlık bölgelerde us alanları, kurtarılmış alanlar, kızıl siyasi iktidar alanları yaratılacak, ardından şehirler uzun süreli Halk Savaşı ile kırlardan kuşatılarak kurtarılacaktı. Bu gibi ülkelerde , emperyalist ülkelerin tersine , silahlı mücadele başından itibaren esas , diğer mücadele biçimleri tali idi ; bu gibi ülkelerde kırlık bölgeler esas, şehirler tali idi vs. vs.

İşte biz dünyayı bu şablonlara uydurmaya çalışıyor, değiştirmek iddiası ile yola çıktığımız dünyayı bu şablonlarla açıklıyorduk. Türkiye de emperyalist devlet şablonuna uymadığına göre, yalnızca ikinci şablona , ve o şablona uygun çözüm yollarına uymak zorunda idi ! Türkiye'de komprador kapitalizminin geliştiğini,hakim hale geldiğini, vs. söylemek bu şablona uymadığı için "ilke olarak sakat"tı ! İşte biz KK hizibinin görüşlerini bu yaklaşımla , bu anlayışla eleştiriyorduk. Ve bizim bu yaklaşımımız kuşkusuz Marksist-Leninist bir yaklaşım değildi. Biz burada Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunma adına , Marksizm-Leninizmin ilkeleri ile ilgisi olmayan şablonları, kendi yarattığımız - daha doğrusu dünya ML hareketi içinde o dönemde yaygın olan "Mao Zedung Düşüncesi " denen şeyden devralıp , deyim yerinde ise "yaratıcı bir şekilde geliştirdiğimiz " doğmaları savunuyorduk.

Sosyo-ekonomik yapı konusunda bize göre en azından komprador kapitalizminin hakim hale gelebileceğini savunma noktasında teorik olarak daha doğru pozisyonda duran KK hizibi de, sorunun esasını görmüyor, bu şablonlara karşı çıkmıyordu. Onun bu konuda bize göre doğru pozisyonlara varmasının sebebi,Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunması değildi. Onun için sorun Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmamış olması değildi. Yapılan hatanın temeli "somut"tan yola çıkmamak" gerçeğin olgularda aranmamış olması" idi. KK hizibi, pratik içinde partimizin Halk Savaşı çizgisinde uygulanılabilirlik konusunda bir sakatlık olduğunu sezmişti. Söylediklerimizin bir bölümünün gerçek durumla çeliştiğini görmüştü, açmazdan çıkışı sosyo-ekonomik yapı konusundaki görüşlerini tepeden inme bir biçimde dayatmada bulmuştu. KK hizibi asıl hata ve eksikliği , ML in ilkelerinin kavranması ve savunulması konusundaki sığlığı tespit edip bunun üzerine yürüyecek yerde, parti içinde genel planda ML in klasiklerinin eğitimini, ML ilkelerin kavranmasını gündeme getirecek yerde, "somut"un incelenmesini "gerçeğin olgularda aranması"nı gündeme getiriyordu. "Gerçeği olgularda aramak ve bulmak"için önce gerçeği görebilecek bir bakış açısına ve bir yönteme sahip olmak gerekir. Eğer bu eksikse o zaman "gerçeği olgularda aramak " adına yapılan burjuvaca bir araştırmadır. Bizde eksik olan bu idi. Biz bugün geri dönüp baktığımızda ne bizim, ne KK hizibinin onlarla ayrılıkta sorunun bu yönünü görüp, doğru çözümler getiremediğimizi tespit ediyoruz.

Bizim bu konudaki KK hizibine karşı yürüttüğümüz polemik a) sorunun özünü görmeyen ve bunu ortaya çıkarmayan b) bilimden çok demagojiye dayanan, yanlış ve partiye yarar getirmeyen bir polemikti.

.....

KK hizibinin , onunla bizim ayrılmamızda savunduğu önamli tezlerden biri de TKP/ML in ve diğer kendine ML diyen örgütlerin geçmişinin değerlendirilmesi sorunu ile ilgili idi. KK 1976 da da, daha önce de TKP/ML ile kendine ML diyen diğer örgütler arasında bir nitelik farkı olmadığı tezini savunuyordu. Yapılan bir dizi hatayı (asıl hataları değil -ikincil hataları) alt alta sıralayıp, bu kadar hata yapan ML parti olabilir mi , demagojik sorusunu soruyordu.

Biz, bu konuda KK ile girdiğimiz polemikte TKP/ML in kuruluşunda, kendine ML diyen diğer örgütlerden nitelik farkı olduğunu savunuyor, ve bu konuda KK'ne göre doğru görüşleri savunuyorduk. KK'nin oportunist gruplarla birleşmek için savunduğu bu görüşleri red ederken, KP'nin kuruluşu ve inşası hakkında KK'ne göre doğru şeyler savunuyorduk. Ama yine de savunduğumuz görüşler, tam, berrak ML görüşler değildi. O dönemde parti inşasının hangi aşamalardan geçmesi gerektiği ; bizim hangi aşamada bulunduğumuz soruları bizim için soru olarak bile yoktu. Biz sorunu şöyle görüyorduk:

Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde parti kurulur kurulmaz silahlı mücadeleye girişmek zorundadır. Parti inşası silahlı mücadele içinde olacaktır.Parti kuruluşu için Marksizmi kavramış az sayıda kadronun varlığı yeterlidir. Ülkemizde bu kadrolar TKP/ML'i kurmuşlar ve devrimin teorik sorunlarını esas olarak çözmüşlerdir. Bundan sonra yapılması gereken silahlı mücadeleyi yürütmektir. Bunun için en ileri kadrolar seçilmiş kırlık alanlara çekilmeli, ve oralarda gerilla savaşına hazırlanmalı, gerilla savaşını başlatmalıdır. Partinin bütün sorunları bu mücadele içinde çözülecek, parti silahlı mücadele içinde inşa edilecektir.

Bizim için partinin teorik görüşlerinin doğruluğu su götürmez bir gerçekti. Onun için Türkiye devriminin teorik sorunlarının çözülmesi gibi bir sorun görmüyorduk. Uluslararası alanda da Kruşçef revizyonizmi, Çinli yoldaşlar önderliğinde yerle bir edilmişti. Bu alanda da önemli bir görev yoktu. Sorun var olan doğru çizgiyi savunmak ve uygulamaktı.

Kadrolar meselesine gelince : Kadrolar Marksizm-Leninizmi ancak silahlı mücadele içinde öğrenebilirlerdi. Halkımızın silahlı mücadele istediği bir anda, bundan kopuk bir eğitim olamazdı. Önce "öncü unsurların" kazanılması diye bir sorun bizim için yoktu. "Öncü" zaten kazanılmıştı. TKP/ML içinde örgütlenmişti. Şimdi yapılması gereken milyonlarca köylü kitlesini harekete geçirmekti.

Biz o dönemde bolşevik partinin örgütlenme ilkelerini kavramamıştık. Daha doğrusu bunların "bizimki gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde " geçerli olmadığını, bolşevik parti tipinde bir örgütlenmenin -ki çoğumuz bu örgütlenmenin nasıl olduğu konusunda bilgiye bile sahip değildi - ancak emperyalist ülkelerde geçerli olduğunu düşünüyorduk. İşte KK ile girdiğimiz polemikte bu polemiğe yön veren temel düşüncelerimiz bunlardı. Bu, bu polemik içinde KK'ne göre haklı bir pozisyonda bulunsak bile , savunduğumuz görüşlerin ML görüşler olmadığını göstermektedir.

.....

O dönemde bu sapmalarımızın yanında somut durumun değerlendirilmesi , özellikle partinin gücününün değerlendirilmesi konusunda da derin bir subjektivizm içinde yüzüyor, partinin gücünü gözümüzde büyütüyorduk. Buna paralel olarak sınıf mücadelesinin, özellikle kırlık bölgelerdeki sınıf mücadelesinin durumunun tespitinde de subjektivizm kendini açık gösteriyordu. Bizim değerlendirmemize göre kırlık bölgelerde köylüler feodal baskılara karşı ayaklanmaya hazırdılar, sadece öncüleri eksikti. Bunun için sorun bu "öncü"lerin kıra gidip, köylülere önderlik etmesi idi. Kırda hemen hemen hiç bir kitlesel eylem olmaması bizi rahatsız etmiyordu.

.....

Bu olumsuzluklarımızın yanında kuşkusuz olumlu yanlarımız da vardı. O dönemde özellikle Üç Dünya Teorisine karşı yürüttüğümüz ideolojik mücadele bizim ML in bir dizi ilkesini kavramamız yönünde önemli adımlar oldu. Bu mücadele içinde dünya komünist hareketinin geçmişinde önemli hata ve sapmalar olduğu özellikle 1963 polemik yazılarının ve 1957 ve 1960 deklarasyonlarının çok önemli hataları olduğu düşünceleri bizde gelişti. Yine bu mücadele içinde Kültür Devrimi sırasında savunulan biçimi ile "Mao Zedung Düşüncesi "nin Leninizme karşı olduğunu ve red edilmesi gerektiğini gördük. Dünyanın kırları - şehirleri şeklindeki ayırımın ve bu ayırımın getirdiği sonuçların proleter dünya devrimi açısından yanlışlığını gördük.

Biz süreç içinde bu Marksist-Leninist pozisyonlara sistemli, bilimsel bir araştırma , inceleme sonucu varmadık. Dünya Komünist Hareketi içindeki gelişmeler, Çin'de Mao Zedung'un ölümünün hemen ardından "Dörtler"in devrilmesi ; Türkiye'de ve diğer ülkelerde Üç Dünya Teorisinin "tutarlı" savunucularının giderek karşı devrimci pozisyonlara varması bizi bu konularda tavır takınmaya zorladı. Bu zorlama bizi sınırlı bir araştırmaya itti. Dışımızda gelişen olayların zorlaması ile girdiğimiz araştırma ve tartışma içinde yukarda sözünü ettiğimiz ML pozisyonlara vardık. Bu pozisyonlara varmamızda kuşkusuz kendi çabamız kadar, tartıştığımız B.Alman, B.Berlinli ve Avusturyalı yoldaşlarımızın yardımları da önemli rol oynadı.

KK hizibi ile ayrılığın gerçekleştiğinden, TKP/ML 1.Konferansına kadar geçen süre içinde daha bir dizi konuda görüşlerimiz gelişti. Mesela; baş çelişme konusunda ülkemizde baş çelişmenin "feodalizm ile halk yığınları " arasında şeklinde tespit edilmesinin Türkiye gerçekleri, Türkiye'de sınıf mücadelesinin gelişmesi ile uyum içinde olmadığını tespit ettik. Bu tespit yerine "baş çelişme yarı-feodal sistemle -(bundan komprador kapitalizmi ile feodalizmin iç içe girdiği bir yapıyı kavrıyorduk) halk yığınları arasındadır " şeklinde bir tespitin savunulması gerektiğini düşünüyorduk.

Yayın organının önemının küçümsenmemesi gerektiği, mutlaka illegal bir yayın dağıtım ağının kurulması gerektiğini savunuyorduk, vb.

1.Konferans döneminde hatalarımız :

KK hizibi ile ayrıldıktan sonra , KK hizibinden ayrılan diğer bölgelerle örgütsel birliğin sağlanması ; diğer bölgelerle birlikte merkezi bir yapı içinde örgütsel olarak birleşmek , bize kavranması gereken esas halka olarak göründü. Örgütsel birliğin sağlanması görevinin esas halka olarak kavranması, eğer bu örgütsel birliğin unsurları arasında ideolojik birlik söz konusu ise doğrudur. Biz, 1.Konferans öncesi bu ideolojik birliğin varlığını var sayıyor, bundan yola çıkıyorduk. Bu ideolojik birliğin temelini "5 temel belge " dediğimiz İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarında ortaya koyduğu görüşler oluşturuyordu. Sözde bütün bölgeler bu yazıları savunuyorlardı. Ancak KK'dan ayrıldıktan sonra bölgesel düzeyde çıkan bir dizi yazı her bölgenin bu yazıları kendine göre yorumlayarak savunduğunu, gerçekte bu bölgeler arasında ideolojik birliğin yalnızca kağıt üzerinde , sözde var olduğunu gösteriyordu Diğer yandan bizim açımızdan durum şöyle idi:

Biz bir yandan temelimizin beş temel belge olduğunu söylüyorduk ; ama diğer yandan beş temel belgede gördüğümüz bazı önemli yanlışları eleştiriyorduk. Araştırma yönünde ileriye doğru attığımız her adım, 5 temel belgenin yeterli olmadığı, içinde önemli hata ve eksiklikleri olduğu düşüncesini geliştiriyordu. Eğer örgütsel birlik sağlanması isteği yolumuzu karartmasa idi, biz 1. Konferans öncesinde TKP/ML i savunan diğer gruplarla birlik için "önce ayrılık noktalarının en berrak şekilde tespit edilmesi" ve ideolojik birliğin sağlanması için mücadele şiarını atar, bu yolda mücadele ederdik. Bunu yapmamamız, bunun yerine örgütsel birliği sağlama halkasını esas halka olarak kav

ramamız, bizim o günkü dönemde partiyi savunan çeşitli grupların arasındaki ideolojik ayrılıkların derinliğini görmediğimizin ; sorunların derinliğini kavramadığımızın açık belgesidir.

1.Konferansa giderken bizim savunduğumuz görüşlerin bir kaç belirleyici unsuru vardı. Bu unsurlar şunlardı:

- TKP/ML in İbrahim Kaypakkaya tarafından ortaya konan çizgisindeki yanlış - lardan yalnızca bir bölümünü görüyorduk. Gördüğümüz hata ve eksiklikleri ise mümkün olduğunca küçük görüp , gösteriyorduk. O günkü anlayışımıza göre ML bir parti "ilkesel hata" "ideolojik hata" "stratejik hata", vb. yapamazdı. TKP/ML , ML bir parti idi, o halde yaptığı hatalar olsa olsa taktik hatalar olabilirdi ! İşte bu anlayış bizi -TKP/ML i ML parti olarak savunma kaygısı ile - gördüğümüz hataları da küçük göstermeye götürüyordu.

-TKP/ML in çizgisinin dünya çapında Kruşçef modern revizyonizmine karşı mücadelede ML'lerin savunduğu bütün sapma ve hataları barındırdığını bir çok alanda , modern revizyonizmle ideolojik bağların koparılmamış olduğunu görmüyorduk. Türkiye devriminin askeri yolu konusunda getirilen görüşlerin önemli ölçüde şabloncu görüşler olduğunu görmüyor ; bunları doğru çözümler olarak görüp savunuyorduk.

- TKP/ML çizgisinde parti inşası konusunda bolşevik tipte parti inşası sorununu gündeme getirmeyen anlayışın yanlışlığını görmüyorduk. Parti inşası sorununu hiç bir meseleye çözüm getirmeyen "parti silahlı mücadele içinde inşa edilecektir " tekerlemesi ile "çözüyor"duk !

- Partinin içinde bulunduğu durumu yanlış değerlendiriyorduk. Partiyi oluşturan çeşitli bölgeler arasında olmayan ideolojik birliği var sayıyorduk. Elde yeterince (halk savaşına başlamak için yetirli !) kadronun olduğunu var sayıyorduk. Önemli ölçüde teknik hazırlığı var sayıyorduk. Kendi isteğimizi bu konuda gerçek durumun yerine koyuyorduk. Burdan da halk savaşının ilk aşamasını başlatmak için merkezin kurulmasının merkezi yapının sağlanmasının esas sorun olduğu sonucuna varıyorduk.

Bunların yanında süreç içinde kavradığımız ve savunduğumuz doğru ML görüşler de vardı. 1.Konferansta biz ML görüşlerle , ML olmayan yanlış görüşleri uzlaştıran bir çizgi , eklektik bir çizgi savunduk.

1.Konferanstan karar olarak çıkan görüşler, esas olarak bizim görüşlerimiz oldu. Özeleştiri de dahil , çıkan bütün önemli kararların taslakları bizim tarafımızdan hazırlanıp Konferansa sunulan, ve önemsiz noktalarda değiştirilen belgelerdi. Amaç örgütsel birliği sağlamak olarak görüldüğünden ; ve ideolojik birliğin varlığından yola çıkıldığından örgütsel birliğin önüne engel olarak çıkabilecek tüm ayrılıklar mümkün olduğunca geçiştirildi, üstü örtüldü. Bu ortaya çıkan 1.Konferans belgelerinin çok açık çelişkileri barındırmasını beraberinde getirdi. Buna bir kaç örnek vermek gerekirse :

- 1.Konferans bir yandan Türkiye'de baş çelişme tespitini bizim önerimiz doğrultusunda (çoğunluk kararı ile) değiştirdi ; diğer yandan baş çelişme tespitinin değiştirilemeyeceği yönünde karar aldı.

- 1.Konferans bir yandan bizim önerimiz doğrultusunda "Mao Zedung Düşüncesi" kavramını kullanmayı red etti ; Mao Zedung'un , Marks Engels Lenin , Stalin ile birlikte "beş usta" arasında sayılmasını red etti; diğer yandan tüzüğün giriş bölümünde daha önce reddettiği bu anlayışı tüzük hükmü haline getirdi.

- 1.Konferans bir yandan Üç Dünya Teorisindeki biçimi ile dünya çapında baş çelişme, baş düşman anlayışlarını anti-Leninist anlayışlar olarak red etti ; ama diğer yandan aynı anlayışların parti çizgisindeki yansımalarını açıkça tespit edip mahkum etmedi.

- 1.Konferansta 57-60 deklarasyonları, 1963 polemiklerinin değerlendirilmesi konusunda ortaya çıkan çelişmeler geçiştirildi.

Eğer 1.Konferans sırasında Marksizm-Leninizmi kavrayışımız bugünkü seviyesinde olsa idi, kuşkusuz parti içinde ideolojik birlik olmadığını tespit edebilirdik. Ancak bugün açık olarak gördüğümüz bir dizi sorunu o dönemde henüz göremiyorduk. Bizzat bizim savunduğumuz çizgi yukarda da belirttiğimiz gibi eklektik bir çizgi idi. Birlik adına sulandırılmasa, yalnızca bizim görüşlerimizi içerse idi bile , 1.Konferansta geçen çizgi sorunların derinliğini kavramayan, bir çok noktada ML görüşlerle, ML olmayan görüşleri yan yana, iç içe savunan bir çizgi olurdu. Birliği sarsmamak için yapılan uzlaşmalar bu çizginin niteliğini değiştirmedi, sadece biraz daha olumsuz yönde etkiledi o kadar.

1.Konferans bazı noktalarda parti çizgisinde olan hataları tespit etmişti.Bu 1.Konferansın olumlu yönü idi. 1.Konferans belli sorunların varlığını da ortaya koymuştu.

1.Konferans ileriye doğru atılan küçük bir adım olarak kavranıp, partinin çabası ideolojik sorunları çözme, var olan çelişkileri tespit edip bunların üzerine yürüme noktalarında yoğunlaştırılsa idi, kuşkusuz doğru davranılmış olurdu. Ama biz bunu yapmadık. Sorunları kavrayışımızın sığlığı ve subjektivizmimiz bizi adeta körleştirdi. Konferansı ML çizginin zaferi olarak değerlendirdik. İdeolojik sorunların esas olarak çözüldüğünü ; var olan çelişkilerin önemsiz çelişmeler olduğunu ve parti içinde mücadele ile çözülebilecek çelişmeler olduğunu söyledik.

1.Konferanstan -2.Konferansa

1.Konferans sonrasında 1.Konferans hakkında bu yanlış değerlendirmelere uygun bir yol tutturduk. Ancak yine pratik, olayların kendi gelişmesi bize değerlendirmelerimizin bir çoğunun yanlış olduğunu gösterdi. (Biz burada her konuda düşüncelerimizin hangi aşamalardan geçerek geliştiğini detaylı olarak ortaya koymuyoruz. Bu detaylı bilgi YDBK raporunda vardır. Okuyucu gelişmelerin detayını ordan izleyebilir.)

Bizım 1.Konferans sonrasındaki gelişmemizde geri dönüp baktığımızda belli dönemler ayırabiliriz. Çünkü gelişme düz bir çizgi izlememiş, belli dönüm noktalarında sıçramalar olmuştur.

1.Konferans sonrasında ilk dönem, Konferanstan, MK 4.toplantısına kadar (Mayıs 1978) olan dönemdir. Bu dönemi belirleyen, parti çizgisinde önemli bir sorun görmeme, var olan açık görüş ayrılıklarına göz yumma, ve her şeyin düzeleceği anlayışlarıdır. Bu dönemde parti bizim tarafımızdan olduğundan çok daha güçlü görülmekte idi. Kafamızda var olan parti çizgisi ile kuşkular -kendi tarafımızdan-sürekli bastırılmakta bütün çabamız parti çizgisinin doğruluğunu ispatlama yönünde harcanmakta idi. Bu dönemde yaptığımız parti çizgisini olduğu gibi hayata geçirmeye çalışmaktı. Partinin merkezi yapısı sağlamlaştırıldığında her şeyin hallolacağı düşüncesi bizde hakimdi. Partinin gerçek durumu, tanınmıyor, bilinmiyor, gerçek durum yerine kafamızda yarattığımız şatolar geçiriliyordu. Uzun süreli, bilimsel,planlı, programlı çalışma yerine, gürültülü eylemlerle "güç gösterme" bu dönemde bizim çalışmalarımıza damgasını vuran şeydi.

Bu dönemde Merkez Komitesinin bir kesiminin aldığı kararlar, ve çıkardığı yayınlarda parti adına savunulan görüşler (mesela demokratik merkeziyetçiliğin uygulanması hakkındaki yanlış karar ; Aydınlık'ın yeniden değerlendirilmesindeki tepeden inmecilik ; Stalin hakkında savunulan yanlış görüşler, vb.) aslında bizim için alarm işareti olmalı ; bize derin ideolojik ayrılıkların varlığını göstermeli, bunların üzerine ML yöntemlerle yürünmeli idi. Biz bu

görüş ayrılıklarının derinliğini kavramadığımız için, bunları yalnızca üst seviyede MK düzeyinde eleştirmekle yetindik. MK 4. toplantısında bu konularda çoğunluk bizimle birlikte tavır takındığı anda , bu sorunlar çözülmüş gibi davrandık.

Biz bu dönemde 1.MK 'nin aldığı bazı hatalı kararları eleştiriyorduk, ama hala parti çizgisindeki var olan bir dizi hata ve sapmayı görme durumunda değildik. Bu dönem içinde partinin büyük çoğunluğunun 1.Konferans kararlarının oile seviyesinin gerisinde olduğu çıktı ortaya. 1.Konferansın bazı doğru kararlarına "parti çizgisi " adına itirazlar gelmeye başladı. Özellikle baş çelişme ve gerilla savaşına hazırlık konularında itirazlar geldi. MK 4.toplantısında baş çelişme sorunu hakkında getirilen eleştiriyi haklı bularak, baş çelişme konusunda yeniden eski tespite döndü. Biz getirilen eleştiri şekil açısından doğru olduğu için, bu konuda direnmedik. Aynı şekilde "baş düşman" konusunda da Konferansın aldığı kararlara itirazlar geldi. Bu sorun, bir dizi başka sorunla birlikte tartışmaya açıldı. Bütün bunlar aslında ideolojik keşmekeşin belirtileri idi. Bu durumda doğru tavır ; var olan çelişmelerin üstünün örtülmesi değil, bunların üzerine gidilmesi olmalı idi. Partinin durumunun iyi olmadığı, parti içinde derin ideolojik ayrılıkların olduğu tespit edilmeli, ve bütün parti ideolojik sorunların çözümünün öne alındığı bir çalışma içine çekilmeli idi. Biz bunu göremedik. Bunu yapacak yerde sorunları üst düzeyde , MK içinde "çözme" yolunu tuttuk.

MK toplantılarında görüşlerimizi MK çoğunluğuna kabul ettirebilmemiz olgusu bizi partinin durumu hakkında önemli ölçüde yanılttı. MK'nin çoğunluğunun kabul ettiği görüşlerin çoğunu kavramadan kabul ettiği bir konuda daha sonra gayet açık bir şekilde kendini gösterdi. MK 4. toplantısında Mao'nun klasikler arasından açık bir biçimde çıkartıldığı Avusturya ML partisi ile yapılan "Ortak Açıklama"ya oy verenlerin önemli bir bölümü, bundan 1.5 yıl kadar sonra bu konuyu anlamadan oy verdiklerini açıklayarak "özeleştiri" yaptılar!

Bu aslında 1.Konferansın bir dizi kararı için de geçerli bir şeydi. 1.Konferansta da bazı doğrulara oy kullanan çoğunluk,kullandığı oyun muhtemel sonuçları üzerine düşünmeden oy kullanmıştı. Baş çelişme konusunda alınan kararın daha sonra yine Konferans delegelerine danışılarak değiştirilmesi buna bir örnektir. Alınan "uluslararası planda kamuoyu önünde açık tartışma" kararının uygulanmasına gelen itirazlar,-hele hele bu kararın Türkiye için de uygulanmaya kalkmasına gelen itirazlar buna bir kaç örnektir.

Yani gerek 1.Konferansın bir çok kararı ; gerekse 1.MK 'nin aldığı bir dizi doğru karar -bu kararların bir çok hata, sapma ve eksikliklerine rağmen- partinin genelinin siyasi seviyesini yansıtmıyordu ; partinin genelinin ideolojik ve siyasi seviyesi bunlardan da geri idi.

Gelişen olaylar aslında daha MK 4.toplantısında bize bunu göstermeli idi. Ama biz kavrayışsızlığımız ve iyimserliğimiz içinde aslında kendini bize dayatan bu gerçeğe gözümüzü yumduk. Eğer bu gerçeği gözümüzü yummayıp, durumu doğru bir şekilde değerlendirse idik ne yapardık? Doğru olan bu durumda alarm zillerini çalıp, bu halimizle "sınıf mücadelesine önderlik etmenin hayal olduğunu tespit etmek, çalışmanın merkezine partinin kendisinin konmasını, içe dönük çalışmanın esas alınmasını talep etmek, bu talebi hakim kılmak için çalışmak, bu talebin gerçekleşmemesi halinde ayrılığı gündeme getirmek idi. Bizim bu gerçeği görüp ona uygun davranmamamız ağır bir hata idi.

MK 4.toplantısı sırasında partinin örgütsel yapısı, işleyişi, somut gücü,teknik imkanları, vb. konularda gelen somut bilgiler, en azından bu alanlarda parti hakkında beslenen hayallerin belli ölçülerde yıkılması, sorunlara bir daha gerçekçi yaklaşılması sonuçlarını doğurdu.

MK 4.toplantısından (1978 ortaları), MK 7.toplantısına kadar olan dönem (1979 sonbaharı) gelişmemizde 4.toplantıya kadar olan ilk dönemden ayrı ,

ıkinci bir dönem olarak ele alınabilir. Bu dönemi belirleyen partinin örgütsel yapısı, gücü, kadroların durumu, vb. hakkında birinci dönemde var olan çok iyimser, hayalci değerlendirmelerin, yerini pratiğin zorlaması ile (yani deneme/yanılma yolu ile !) biraz daha gerçekçi değerlendirmelere giderek bırakması olgusudur. Bu dönemde aynı zamanda yavaş yavaş parti çizgimizde var olan belli sorunlar bilincimize çıkmaya başlamıştır. Bizim parti çizgimizdeki hataların ve eksikliklerin derinliğini görme yönünde ilerlememizde iki etken önemli rol oynamıştır. Bunlardan birincisi kardeş örgütlerimizle yaptığımız tartışmalarda onların getirdiği eleştirilerdir.

1978 Kasımında Batı Berlinli Komünist ve Akıma Karşı 'dan yoldaşlarla 1.Konferans ve MK 4.toplantısının sonuçları üzerine yaptığımız tartışmalarda bu yoldaşlar bize şu eleştirileri getirdiler :

1- Türkiye'de ML partinin inşası, Türkiye'deki özel duruma uygun olarak, eski KP'lerin kadroları tarafından değil, özellikle gençlik hareketi içinden gelen genç kadrolar tarafından gündeme getirildi. ML parti, Kruşçef revizyonizmine karşı mücadele içinde değil, Aydınlık revizyonizmine karşı mücadele içinde doğdu. Kruşçef revizyonizmine karşı mücadele konusunda TKP/ML in ne uluslararası planda, ne de Türkiye somutunda ciddi ve kendi içinde sistemli tutarlı bir tavrı yoktur. Kruşçef revizyonizmine karşı dolaylı olarak "polemik"in pozisyonları savunulmuştur. Bunun görülmemiş olması ağır, hayati önem de bir eksiklıktir. Bu eksiklik bugün uluslararası komünist hareketin tartışması içinde açıkça kendini göstermektedir ; ve ortadan kaldırılmalıdır .

2- Partinin kuruluşunda Aydınlık'la yürütülen polemiğin temeli ML ilkeler değil, Türkiye devriminin somut sorunları olmuştur. Türkiye devriminin sorunları, bütün dünyada modern revizyonizmle, ML arasındaki ideolojik mücadelenin sorunlarından bağımsız olarak ele alınıp çözülebilirmiş gibi davranılmış ve tartışmanın odak noktasına konmuştur. Uluslararası ML hareketin çizgisi üzerine yürütülen tartışma önemsiz bir iş, bir yan iş olarak görülmüştür. Kendine ML'in ilkelerinin savunulması görevini çıkış noktası olarak almayan bir parti, kendine uluslararası komünist hareket içinde tartışılan sorunlar konusunda tavır takınmayı temel almayan, bunu önemsiz gören bir parti süreç içinde kendi ülkesi için savunduğu doğru görüşlerden de uzaklaşacaktır

3- Partinin kuruluşunda başından itibaren "Mao Zedung Düşüncesi" anlayışına karşı çıkılmamıştır. Bu görünürde fazla zarar vermemiştir. Çünkü Mao'nun yeni demokratik devrimle ilgili bir dizi görüşünün Türkiye'ye uygulanabilir olması durumu vardır. Ama bu sadece görünürde böyledir. Çünkü bizzat bu dönem için bile belli zararlar söz konusudur. Mesela Lenin ve Stalin'in yarı-sömürge ülkelerde devrimle ilgili yazılarının önemli bölümü tanınmamakta, ihtiyaç da duyulmamaktadır. Stalin'in ML in bir klasiği olduğu konusunda kafa karışıklığı söz konusudur. Şimdi bu zararlar Mao'nun eleştirilmeden savunulması ile daha da artma eğilimi göstermektedir. İbrahim Kaypakkaya'da da ÇKP'nin yanlış çizgisinin etkileri vardır. Ayrıca Mao'nun otuzlu yıllarda yürüttüğü mücadeleler içinde kullandığı kavramların bugünkü mücadeleye aynen uygulanmaya kalkılması da revizyonizm, doğmatizm, sağ, sol değerlendirmelerinin birbirine karışmasına yol açmakta ; gerçekte sağ, ve revizyonist olan görüşler, "doğmatik" olarak damgalanıp "sol"a karşı mücadele verilebilmektedir.

4- TKP/ML in parti inşasına ilişkin, inşanın niteliği, yapısı, yasaları hakkında sağlam, doğru görüşleri yoktur. Onun için de şu önemli tezler için doğru bir mücadele yürütülmemektedir :

- Parti inşasının birinci aşamasında , gerçekten sağlam bir ML çekirdek ve sağlam bir parti örgütü yaratılana dek ; parti inşasında içe dönük çalışma öne alınmalı ; kitle içinde çalışmanın ve dışa dönük çalışmanın önüne alınmalıdır.

- Parti inşasının birinci aşamasında çözülecek üç görev a) ML bilimi ışığında devrimin teorik sorunlarını çözme b) Kadro yetiştirme c) sağlam bir örgütsel yapı kurmaktır. Bunlardan teorik çalışmanın önemi sürekli olarak küçümsenmiştir ve küçümsenmektedir. Uzun süreli teorik çalışma ve ideolojik mücadele planı yerine sürekli kısa süreli örgütsel tedbirler geçirilmektedir.

1978 Kasımında bu eleştirileri bize getiren B.Alman ve B.Berlinli yoldaşlar parti içinde bu sorunların bilince çıkartılmasına yönelik bir mücadele öneriyorlardı.

Biz getirilen bu eleştiri ve önerileri genelde doğru bulduk. Ama yine de özellikle parti inşası ile ilgili eleştiri ve buna bağlı olan tavrın hayati önemini tam olarak kavramadık. Bu yüzden de bu eleştirilerin tüm parti içinde yayılıp tartışılması için de yeterli, enerjik bir çaba sarfetmedik. Bu konularda görüşlerimizi biraz daha açarak, tartışılmasını talep etmekle yetindik.

Bu dönemde partinin çizgisindeki belli sorunları kavramaya başlamamızda ikinci önemli etken uluslararası plandaki, ML dünya hareketi içindeki gelişmeler olmuştur. Bu dönemde AEP, Mao Zedung'un yeniden değerlendirilmesi sorununu gündeme getirip, tüm dünya ML hareketinin önüne bir görev olarak koymuştur. Bizim dışımızda gelişen bu olaylar karşısında tavır takınma zorunluluğu kaçınılmaz olarak içimizdeki tartışmayı körüklemiş ve bu içimizde durumun hiç de parlak olmadığını ; hiç de göründüğümüz gibi "homojen" olmadığımızı yavaş yavaş göstermeye başlamıştır.

Uluslararası ML hareket içindeki gelişmelerin bize "zorla dayattığı" bu tartışma bizi Mao Zedung konusunda araştırmaya itmiştir. Bu araştırma bize parti çizgimizin özellikle Mao Zedung tartışması ile bağıntılı noktalarda göz - den geçirilmesi gerektiğini göstererek, gelişmemizde önemli bir etken oldu.

Bu dönemde bizim temel hatamız, bilinçli bir şekilde var olan görüş ayrılıklarını ortaya çıkarma, bunların üzerine yürüme, parti içinde tartışmayı zorlama ve tartışmaya yön verme görevlerini kavramamaktır. Tartışmaya katılma - mız bilinçli , planlı, bilimsel bir şekilde değil, kendiliğindenci bir biçimdedir. Sorunların derinliğini kavrama yönünde ilk adımlar söz konusudur.

Parti içindeki görüş ayrılıklarının derinliği konusunda genel olarak iyimser ve iyiniyete güvenen bir tavrımız vardır. Yanlış görüş savunanların, bu görüşleri bilerek savunmadıkları, bu görüşleri değiştirecekleri anlayışı bizde hakimdir. Oportunist görüşlerin , hangi düşünce ve bilinçle savunulursa savunulsun oportunist görüşler olduğu ; bunlara karşı uzlaşmaz mücadele yürütmek gerektiği , bunların bilinçlerde mahkum edilmesi gerektiği , ideolojik mücadelede sorunun niyet sorunu olmadığı kavranmış değildir.

Bu dönemi kapayan MK 7. toplantısında , bizim MK 4.toplantısı ile MK 7.toplantısı arasında kavrayabildiğimiz ölçüde savunduğumuz bazı doğru düşünceler MK çoğunluğunun görüşleri haline geldi. MK 7. toplantısında bizim zorlamamız sonucu parti çizgisinde eklektik noktaların olduğu ; içe dönük çalışmanın esas alınması gerektiği gibi ileri atılan adımlar niteliğinde doğru kararlar alındı. Ancak MK 7. toplantısında da sorunların bizim tarafımızdan tam olarak kavrandığını söylemek imkansızdır. 7.toplantıda partinin ve kadroların durumu, MK nin yapısı, yeteneği, durumu hiç göz önüne alınmadan, her şeyin kısa zamanda düzelebileceği şeklinde bir anlayış savunulmuştur.

.....

MK 7.toplantısından , 8.toplantı kararları elimize geçene kadar geçen kısa dönem üçüncü bir dönem olarak ele alınabilir. Bu dönem MK 7. toplantısı raporunun yarattığı olumlu, iyimser havanın hakim olduğu, ve işlerin iyiye gittiği şeklinde görüşlerin bizde hakim olduğu -bizi önemli ölçüde yanıltan bir

dönem olmuştur. MK 7. toplantısı raporu tarafımızdan olduğundan çok daha olumlu olarak değerlendirilmiş ; MK 7.toplantısının belli yanlışlıkları ve eksiklikleri ile uzlaşılmıştır. MK 7.toplantısından sonra yapılması gereken şey, bütün gücümüz ile ayrılık noktaları üzerine yürümek olmalı ; ve tartışmayı mümkün olan en geniş çevre içine taşımak olmalı idi. Biz içimizde bu yönde gelen talepleri "gelişme yönünün olumlu olduğu" "fazla zorlamamak gerektiği" gibi gerekçelerle geri çevirerek önemli bir hataya düştük.

..... Y Y

MK 8.toplantısı belli ölçüde bir dönüm noktası olmuş, yeni bir dönem başlamıştır. Bu dönemi belirleyen parti içinde var olan görüş ayrılıklarının (en azından parti içinde) üzerinin örtülmemesi ; ayrılık noktalarının kesin hatları ile belirmesi ve ayrılıklar üzerine kıyasıya bir mücadeledir.

Bu mücadeleyi aslında ML'lerin başlatması gerekirdi. Bu mücadeleyi bizim başlatmamamız ; mücadelede başından itibaren insiyatifi diğer çizginin temsilcilerine bırakmamız ; bu dönemde sürekli olarak savunma pozisyonunda olmamız ; ideolojik siyasi mücadelede ne kadar bilgisiz ve tecrübesiz olduğumuzun açık kanıtıdır.

Buna rağmen bu dönem gelişmemizin en hızlı olduğu, sorunların derinliğini en fazla kavradığımız dönem oldu. MK 8. toplantısı kararları , MK çoğunluğunun 7.toplantıda aldığı kararların bu kararı alan çoğunluk tarafından bile kavranmadığını ; parti içindeki görüş ayrılıklarının detaya ilişkin ayrılıklar değil, en temel sorunlara ilişkin ayrılıklar olduğunu ; bizim görüşlerimize alternatif görüşlerin bütünlüklü, sistemli bir çizgi oluşturduklarını ; partinin durumu hakkında beslediğimiz iyi niyetin, hayallerin ve bunun sonucu ortaya çıkan rehavetin ne kadar vahim bir hata olduğunu gösterdi.

Buna rağmen bu dönemde de partinin durumunu doğru değerlendiremedik. MK 8. toplantısı parti içinde kesinlikle iki çizginin varlığını belgelemişti. Artık sorun bu iki çizginin birbirini tasfiyesi sorunu idi. Bizim yapmamız gereken ML çizginin diğer çizgiyi tasfiye edebilmesi için hangi adımların atılması gerektiğini ; hangi tedbirlerin alınması gerektiğini tespit edip, buna göre davranmaktı.

Bunun için önce ML görüşlerin sistemleştirilmesi ve bu görüşlerin mümkün olan en geniş çevre içinde yayılması gerekli idi. Parti içinde ML ler belli bir merkez etrafında toparlanmaya çalışılmalı idi.

Bizim yaptığımız belli ölçülerde bunlardan yalnız birincisi oldu. Görüşlerimizi belli ölçülerde sistemleştirerek yazıya döktük. Parti içinde diğer çizgi temsilcilerinin yanlış görüşleri ile açık, ilkeli bir polemiğe girdik. Ama bu görüşlerin yayılması için yeterli çaba sarfetmedik. Bu görüşlerin yayılması önüne çıkartılan bürokratik engellere karşı tutarlı bir mücadele yürütmedik. Kendimiz bu bürokratik engelleri "somut durum" adına akla uygun hale getirmeye, açıklamaya çalıştık. Kendi çalışma alanımızda bile kendi görüşlerimizi geniş sempatizan çevre arasında yayma konusunda çekingen davrandık. Bu dönemde bu konuda özü şekle feda ettik.

Parti içinde ML leri bir merkez etrafında toparlama görevini ise- parti birliğini koruma adına - aklımıza bile getirmedik. Parti birliğinin bir araç olduğunu, bu araç ML görüşlerin yayılmasının önüne engel olarak dikilince , bu aracın terkedilebileceğini ; terk edilmesi gerektiğini kavramadık. Bir yanda "parti kurallarına uyma kaygısı"- ki bu kurallar genel ML kurallar, ML in genel ilkeleri değil, bizim kuralları çiğneyerek "somut durum" adına kendi uydurduğumuz kurallardı ! -diğer yanda doğru bulduğumuz görüşleri mümkün olduğunca geniş çevrede yayma isteği arasında bocaladık durduk. Sonunda ne birini, ne ötekini tam olarak yapabildik.

MK 8. toplantısından 2.Konferansa kadar olan dönem işte böyle bir dönemdi.

Bizim partinin bölünmesinin kaçınılmaz olduğunu görmememiz, bunu teorik olarak söylesek bile, ML çizginin zaferi için gerekli önlemleri almamamız ; bu dönemde de kavrayışımızın - geçmişe oranla daha ileri olmasına rağmen - ne kadar sığ olduğunun bir göstergesidir. Yine pratik gelişmenin kendisi bize belli doğruları dayatmaktadır. Yine deneme/ yanılma yolu ile öğrenme yöntemi yine bilimsizlik geçerlidir.

Bizim en azından bir bölümümüzün sorunları kavraması bu dönemin sonunda, 2. Konferansın hazırlık aşamalarının sonunda olmuştur.

Ekim 1980 de, parti 2.Konferansına hazırlık aşamasında yapılan 2.Bölgesel Konferansta , ilk defa sorunlar bütün çıplaklığı ile ortaya konur; ve 2.Konferansa çok açık bir alternatifle gidilmezse, ve belli bir şart kabul edilmezse (görüş ayrılıkları üzerine kamuoyu önünde açık tartışma) örgütsel ayrılığın da gündeme getirilmesi önerilir. Bu öneri geç bile kalmış, doğru bir öneri olmasına rağmen , yoldaşların çoğunluğu tarafından red edilir.

Bu gerçekte o zamana kadar sorunların derinliğinin bilince çıkartılmasının ve yanlış parti birliği anlayışının tabii sonucudur.

.....

Son dönem olarak 2. Konferanstan sonraki , ayrılıktan önceki kısa dönem ele alınabilir. Bu dönem artık okun yaydan çıktığı - yine bizim insiyatifimizle değil, bizim karşıtlarımızın insiyatifi ile - bir dönemdir. Bu dönemde mesela BK' nin olağanüstü gelişmeleri hesaplayamaması sonucu geç toplanması; BK dan yoldaşların tek tek kendi görüşlerini kollektif bir karar almadan BK görüşü imiş gibi savunması ; partinin gerçek durumunun görülüp, yaşanmasının getirdiği hayal kırıklığı sonucu bazı gereksiz bilgilerin de aktarılması ; bazı yoldaşlara geç ulaşılması, vb. hatalar yapılmıştır. Ama bu hataların hiç birisi bu dönemdeki gelişmeler içinde tayin edici olmamıştır. Bu dönemi bizim açımızdan belirleyen bir takım tabuların yıkılması ; kendi kendimize çizdiğimiz düşünce kalıplarının dışına çıkılmasıdır . Kuşkusuz öğrenme konusunda en açık ve en iyi dönemlerimizden biri bu dönem olmuştur. Parti içindeki durumun ve Türkiye'deki gerçek durumun bilince çıkartıldığı, hayaller yerine gerçekler üzerine siyaset inşa edilmeye çalışıldığı ; devrimci kitleye durumun ilk defa olduğu gibi anlatılmaya çalışıldığı ; parti birliğinin bir amaç değil, araç olduğunun - yine pratiğin zorlaması ile ! - kavrandığı bir dönemdir bu dönem.

Marksizm-Leninizmin bir dizi ilkesinin de kavranması - özellikle parti inşası ve parti işleyişinin kuralları ile ilgili öğreti ve proletarya diktatörlüğü öğretisi -bu döneme rastlar.

Bu dönem bizim için hem ideolojik-siyasi planda ; hem örgütsel planda bir sıçrama dönemi olmuştur. İdeolojik -siyasi planda , "parti çizgisi" adına gelişmenin önüne diktiğimiz setler yıkılmış, gelişmenin önündeki engeller kalkmıştır. Örgütsel planda ise ML kanadı tasfiye planları içinde bulunan kanatla bağlar sökülüp atılarak , gerçekten bolşevik bir örgütlenme önündeki engeller kaldırılmıştır.

.....

(1.Bolşevik Konferansı ile partimiz tarihinde yeni bir dönem başlamıştır. Bu dönem başka bir yazıda ele alınarak incelenmelidir.)

000

Şimdi yaşadığımız bütün bu dönemlerde yaptığımız ideolojik-siyasi -örgütsel hataları şöyle toparlayabiliriz :

İdeolojik -siyasi plandaki hatalarımız:

1- Parti içindeki ideolojik sorunları görmeme
Parti çizgisi ile ML'i eşitleme

Geçmişteki en ağır hatalarımızdan biri kuşkusuz, parti çizgisi ML'i eşitleme ; parti çizgisini ML'in kantarında tartmama olmuştur. Bizim için herhangi bir görüşün ML olup olmadığının ölçütü genellikle o görüşün ML ilkelerine uygunluğu değil, parti çizgimize uygunluğu olmuştur. Bu, çizgisinde önemli hata ve sapma olmayan bir partide bile yanlış, ML olmayan bir yaklaşımdır. ML bilimini herhangi bir partinin çizgisi ile eşitlemek , ML'i bayağılaştırmaktır. Çünkü hiç bir parti çizgisi , ML'in biliminin bütününü içeremez. ML bilimi , tek tek partilerin çizgilerinden çok daha geniş bir bilimdir. Çizgisindeki önemli hata ve sapmalar taşımayan bir parti için bile yanlış ve zararlı olan , parti çizgisi ile ML'i eşitleme yanlışı, eğer çizgisinde ağır hata ve sapmalar bulunan bizimki gibi bir partide yapılırsa sonuç çok daha ağır ve felaketli olmak zorundadır. Nitekim öyle de olmuştur. Bizim tarafımızdan da uzun süre ML'in en genel ilkeleri ile çelişen bir dizi görüş, parti çizgisi gereği ML ilke olarak savunulmuştur.

2- Bolşevik Parti öğretisini kavramama
Parti inşası ve işleyişi konusunda ML olmayan görüş ve uygulamalar

Geçmişteki hatalarımızın tümüne damgasını vuran hatalarımızdan biri budur. Biz uzun süre bolşevik partinin inşasının aşamaları konusunda Lenin ve Stalin'in ortaya koyduğu öğretilerden habersiz parti inşa etmeye kalktık.

Lenin ve Stalin'in "bolşevik partinin inşasının birinci aşamasında partinin bizat kendisi çalışmanın merkezinde olmak zorundadır. " şeklindeki öğretisinin ne anlama geldiğini uzun süre anlamadık. Bu öğretinin "bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkeler için geçerli olmadığı " gerekçesi ile bu öğretiye gereken önemi vermedik.

Daha Türkiye devriminin ML ilkelere dayalı teorisini ortaya çıkarmadan, partinin sürekliliğini sağlayacak, ML silahı ile donanmış yönetici çekirdeği yaratmadan ; işçi sınıfının en ileri , en fedakar , en bilinçli, "öncü" unsurlarını kazanmadan , kitlelerin kendiliğinden mücadelesine önderlik etme iddiası ile ortaya çıktık. Gerçekte "önderlik" adına kuyrukçuluk yaptık.

Yine bolşevik parti öğretisinin temel taşlarından biri olan yayın organının parti inşasındaki rolü ile ilgili öğretiyi önemsemedik. İllegal bir merkez yayın organının kollektif bir ajitatör- propagandist ve örgütleyici olmasının genel geçerliliğe sahip bir kural olduğunu kavramadık.

Eğer biz başından itibaren bolşevik parti inşasında aşamalar; ve parti inşasında yayın organının rolü konusundaki öğretilerin önemini kavrasa idik ; daha 1.Konferansta henüz parti inşasının birinci aşamasında bulunduğumuz, içe dönük çalışmayı esas almamız gerektiği , vb. gibi bugün savunduğumuz doğru düşünceleri savunur ; bugün daha ileri yerlerde bulunabilirdik.

Bolşevik parti konusunda hatalarımız yalnızca inşa kuralları ile hatalarla sınırlı değildi. Bolşevik partinin işleyiş kuralları ile ilgili de bir dizi hata yaptık.

Bu konuda yaptığımız en önemli hata "iki çizginin mücadelesi" ni normal gören anlayışa karşı yeterli mücadele yürütmememiz oldu. Biz her ne kadar teorik olarak bir KP içinde "iki çizginin varlığı " nın normal görülmemesi gereken bir durum olduğunu söyledi isek de; ikinci çizgiye ve savunucularına kar

şı liberal uzlaşmacı tavrımız, pratikte "iki çizgiyi" normal gördüğümüzü gösterdi.

Biz "çizgi" sorununa , o çizginin savunduğu görüşlerin objektif olarak ne anlama geldiği , kime hizmet ettiği sorunundan yola çıkarak değil; onu savunanların niyetinden yola çıkarak yaklaştık. Bizim için savunulanın içeriğinden çok, savunanın bunu hangi niyetle savunduğu önemli idi. Birlikte çalıştığımız yoldaşlarımızın , yanlış görüşler de savunsalar, bu görüşleri devrime hizmet etmek amacı ile savundukları düşüncesi , bu yanlış görüşlere ve onların savunucularına karşı önemli ölçüde uzlaşmacı , liberal tavırlara yol açıyordu. Oportunizmin "iyi niyet" ya da "kötü niyet" sorunu olmadığını ; "iyi niyetli" oportunizmle "kötü niyetli" oportunizm arasında ML açısından nitelik farkı olmadığını ; her ikisine karşı da tavrın "uzlaşmaz,açık, ilkeli ideolojik mücadele ile oportunizmi yıkmak " olması gerektiğini kavramıyorduk. Parti içinden oportunist görüşlerin mutlaka temizlenmesi gerektiğini ; oportunist görüşlerin savunucularının görüşlerinin ideolojik mücadele ile mahkum edilmesi gerektiğini ; ve bu görüşlerin savunucularının kendilerinin görüşlerini düzeltmemeleri halinde partiden uzaklaştırılması gerektiğini kavramıyorduk.

Stalin'in "ilkelerde uzlaşma, partinin yozlaşması demektir " "Parti kendini oportunist unsurlardan arındırarak güçlenir" "ideolojik mücadele ile partinin içindeki oportunist unsurların " yenilebileceğini" parti çerçevesi içinde bu unsurların "üstesinden gelinebileceğini " savunan teori, partiyi felce ve kronik sakatlığa mahkum etmenin belirtisi olan çürük ve tehlikeli bir teoridir. " önermelerini teorik olarak savunuyorduk , ama pratikte uygulamıyorduk. Bu da bizim bu konuları tam anlamı ile kavramadığımızı gösteriyordu.

Bizim kendi içimizdeki yanlışlara karşı liberal davrandığımızın en açık örneği Mao konusundaki tartışmada uluslararası planda, ve parti içinde takındığımız iki ayrı tavırdır. Biz uluslararası planda "Mao Zedung Düşüncesi" taraftarlarını ML e saldıran bir akım olarak değerlendirirken; aynı görüşleri parti içinde savunanları ML'e saldıran bir akım olarak değerlendirmiyorduk. Bunun temeli yoldaşlarımızın "niyeti"ne duyduğumuz güvendi.

Bizim kavramadığımız bir başka sorun, ML görüşler ile , ML olmayan görüşler arasındaki ideolojik mücadelenin son çözümlemede proletarya ile proleter olmayan çeşitli sınıflar arasındaki sınıf mücadelesinin bir biçimi olduğu idi. Sınıf mücadelesi içinde proleter olmayan sınıflardan, o sınıfların düşüncelerinin savunucularından mücadelede doğru ML yöntemler kullanmasını beklemek safdillik olur. Böyle bir "iyiniyetli" yaklaşım uyanıklığı köreltir ve çok ağır zararlara yol açabilir. Nitekim öyle de olmuştur. Biz parti içindeki siyasi hasımlarımızın niteliklerini zamanında doğru değerlendirmediğimiz için onların kullandıkları bir dizi yöntem bizi şaşırtmıştır. Aslında şaşılacak bir şey yoktur. Takınılan tavırlar, uygulanan yöntemler, savunulan görüşlerin sınıf niteliğine uygundur.

Gelişmeler bir kez daha açık bir biçimde şu gerçeği ortaya koymuştur : Bir Marksist-Leninist parti içinde iki çizginin uzun süre yan yana yaşaması imkansızdır. Eğer bizim partimizde bu oldukça uzun sürdü ise, bunda görüşlerimizi sistemleştirmeyen , ve görüş ayrılıklarının üzerine yürümeyen bizlerin önemli payı ve hatası vardır. Eğer biz görüşlerimizi daha önce sistemleştirebilse idik, bölünme daha önce olacaktı.

Bolşevik parti öğretisi ile ilgili olarak kavramadığımız (çok geç kavradığımız) bir başka sorun ; parti birliği sorunu idi. Biz partı birliğini her şeyin üzerinde görüyor ; ne pahasına olursa olsun korunmasını temel alıyorduk. Parti birliğinin proletaryayı devrime götürmek için bir araç olduğunu; ilkelerin çiğnendiği durumlarda, örgütsel birliği parçalamanın gerekli bir görev haline gelebileceğini kavramıyorduk. Yaptığımız bir çok uzlaşma ; görüş ayrılıklarını küçümseme ; üzerine yürümemede bu anlayış önemli bir rol

oynadı.

Partinin gerçek gücünün ideolojik birliğinden kaynaklandığını gerçekten kavrasa idik ; sağlam bir birliğin sağlanması için , ayrılık noktalarını öne çıkarır, partiyi bunlar üzerine tartışmaya zorlardık. Bizim bunu yapmamamız (çok geç yapmamız) birlik konusunda da yanlış görüşlere sahip olduğumuzu göstermektedir.

Bolşevik partinin işleyiş kuralları içinde çok geç kavradığımız sorunlardan biri , görüş ayrılıklarının tartışılması yöntemine ilişkin olandır. Biz, özellikle ilkesel ayrılıklar konusunda kamuoyu önünde açık tartışmanın ilkesel önemini zamanında kavrayıp, bunun bilince çıkartılması için yeterli çaba sarfetmedik. Bizim bu konuda yaptığımız ağır hata sonucu, "somut durum" gerekçesi adı altında parti dışına parti içinde ilkesel görüş ayrılıkları olduğu resmen duyurulmadı. Partinin sempatizanlarının çok önemli bir bölümü ; ve diğer devrimci teşkilatların çevresi parti içindeki görüş ayrılıklarından belgesel bir şekilde haberdar olmadı. Dışa karşı olmayan bir "homojen birlik imajı verildi. Kitleler parti içinde hatalar olabileceği , tartışma olabileceği bilinci ile eğitilmedi.Bunun sonucunda kitlelerin önemli bölümü bölünme olduğunda bölünmenin gerçek sebeplerinden haberdar değildi. Bu sorun esasında kitlelerin gerçekler temelinde eğitilip eğitilmeyeceği sorunudur. Kitleyi eğitmek gibi bir sorunu olanlar için görüş ayrılıklarının (eğer bunlar ilkesel konulardaki görüş ayrılıkları ise kesinlikle) kitleler önünde onlarla birlikte tartışılması tek doğru yoldur. Leninist tavırdır. Bizim bu sorunu çok geç kavramamız ; ve ancak görüş ayrılıkları çizgi düzeyine geldikten sonra , açık ve kamuoyu önünde tartışmayı talep etmemiz , çok ağır zarar vermiştir.

3- Parti inşasında kitle çalışmasının rolünün yanlış kavranması :

Bolşevik parti inşasının kurallarının kavranmaması, kitle çalışması sorununun da yanlış ele alınması , kitle çalışmasının her şey görülmesi , bütün diğer çalışmaların kitle çalışmasına bağlı olarak ele alınması sonuçlarını doğurdu . Bütün çalışmalarımız içinde kitleye dönük çalışmalarla , diğer çalışmaların (mesela parti içi bir eğitim çalışması) çakışması halinde , hep kitleye dönük çalışma tercih edildi. Bu parti inşasının birinci aşamasında bulunduğumuzun , bu aşamada esas sorunumuzun partinin kendisi olduğunun kavranmamasının tabii sonucu idi. Kitle çalışması, çeşitli dönemlerde değişik içerikler kazanır. Partinin henüz kendine yeterli bir güç olmadığı inşanın birinci aşamasında "kitle çalışması" ndan anlaşılması gerekli şey ; kitlenin öncü'sünü kazanmaya yönelik propaganda ve örgütleme olmalıdır. Parti kendi kendine yeterli bir güç haline geldikten ; işçi sınıfının öncüsü komünizm davası için esas olarak kazanıldıktan sonraki dönemde kitle çalışması , milyonlarca kitleyi harekete geçirmeye çalışan bir çalışmaya dönüşecektir. Bunun kavranmaması kaçınılmaz olarak kendiliğindenciliğe ve kuyrukçuluğa götürür.

4- ML teoriye karşı tavır
Her şeyi pratikten öğrenme /dar deneycilik :

Biz geçmişimizde her ne kadar "devrimci teori olmadan , devrimci eylem olmaz " şiarını teorik olarak savundu isek de, pratikte yaptığımız tam da bu savunduğumuzun tersi oldu.ML teoriyi öğrenmek için bilinçli bir planla çaba göstermedik. ML teorinin öğrenilmesi ile ilgili olarak yaptığımız bütün planlar, kısa süreli çıkarlar, anlık başarılar için geçersiz kılındı. Hiç bir dönemde uzun süreli , planlı, bilinçli bir öğrenmeye yönelinmedi. Marksist-Leninist teori, sadece pratiğin bize dayattığı konularda başvurulan bir kaynak olarak ele alındı. Marksist-Leninist teoride çözülmüş olan bir dizi sorunda bilgi yetersizliği sonucu önemli hatalar, sapmalar savunuldu. Uygulamada bunların yanlışlığı bizzat kendi deneyimizde görüldükten sonra bu yanlışlar terkedildi. Biz bugüne kadar kavradığımız hiç bir şeyi , planlı ,

bilimsel bir araştırma, ML in teorisini bilimsel bir şekilde inceleme sonucu kavramadık desek, fazla abartmış olmayız. Bizim hatalarımızı kavrayışımız hemen hep dıştan zorlamalar, ve kendi pratiğimizde deneme, savunduğumuz yanlış görüşlerin zararlı sonuçlarını yaşama yolu ile olmuştur. Kuşkusuz bu öğrenme metodu terk etmemiz gereken, bilimsel öğrenme yöntemi ile değiştirmemiz gereklı bır hastalıktır.

Teorık çalışma ile ilgilı bir başka hastalığımız, onun önemini küçümseme yanında, onu çok küçük bir azınlığın işi olarak görme hastalığıdır. Bu çalışma şimdiye dek çok az sayıda yoldaşın sırtına yüklenmiştir. Onlar da diğer yoldaşları teşvik etme, ilerletme yönünde fazla çaba sarfetmemişlerdir. Bu konuda kollektif calışmaya yönelme, teorik çalışmanın çeşitli alanlarında görev alacak yoldaşların yetiştirilmesi kaçınılmaz bir görevdir.

Örgütsel alandaki hatalarımız :

1- Örgütsel yapının uyumsuzluğu

Örgütsel yapımız, her alttaki parti biriminin, ve sempatizan birimlerin sekreterlerinin bir ustteki birimin üyesi olduğu, piramit şeklinde bir yapı idi Bu yapı bir yandan çok sayıda parti ve sempatizan hücrede görev alan yoldaşların zamanlarının büyük bölümlerinin komite toplantılarında geçmesine yol açıp; zamanın daha doğru biçimde değerlendirilmesini engelleyip zarar veriyor diğer yandan alttaki komitelerin ınsiyatif geliştirmesine engel oluyor, her şeyin üstten beklenmesi sonuçlarını doğuruyordu. Bu yapının güvenlik açısından da sakıncalı bir yapı olduğu 12 Eylül sonrusanda yenilen darbede ortaya çıktı. Piramıt şeklindeki yapı, her alt komite sekreteri , aynı zamanda bir üst komitede üye olup komite üyelerını tanıdığından; polisin saldırısında bir partı hücresinin ortaya çıkarılması ile (çözülme durumunda) partinin en üst kademesine kadar varmak mümkün hale gelmektedir. Bu örgütsel yapının seçılmesinde kadroların sıyasi seviyelerinin geriliği sonucu, alınan merkezı kararları kavrama ve uygulama konusunda onlara duyulan güvensizlik ve merkezi siyaseti en alta kadar doğrudan kavratma kaygısı önemli rol oynamıştır. Ama kuşkusuz siyasi seviyenin gerilğinin giderilmesinin yolu böyle bir örgütsel yapının seçilmesi değildir. Bu örgütsel yapının seçilmesinde bir başka etken de bolşevik partinin örgütlenme biçiminin, örgüt yapısının ne olduğu konusunda bilgi eksikliğidir. İnceleme içinde bolşevıklerin parti örgütlerinin birbırinden bağımsız birimler olduğu, aradaki ilişkileın kuryeler aracılığı ile sağlandığı görülmüştür. Böyle bir örgütlenme tabii ki yetkin, merkezı siyaseti kavrayıp uygulayacak kadroların varlığını gerektirir. Ama parti denen olgu zaten böyle kadroların varlığını ön görür. Özellikle partinin kuruluş aşamasında, parti inşasının birinci aşamasında kendi başlarına kaldıkları zaman ne yapacaklarını bilmeyen kişileri parti üyesi yapmak yanlıştır. Bizde geçmişte bu konuda da önemli hatalar yapılmıştır.

2- Kadroların durumlarının doğru değerlendirilmesi
Uzmanlaşma yokluğu

Örgütsel planda en önemli hatalarımızdan biri kadroların yeteneklerini doğru değerlendirip, bunların geliştirilmesi yolunu tutmamız; uzmanlaşmaya yönelmemiz; herkesin her işi- ama yarım yamalak- yaptığı bir yapıyı düzelt - mek için yeterli çaba sarfetmemizdir.

Bunun sonucunda bugün saflarımızda olan yoldaşların çok önemli bir bölümü uzun süreden beri örgütlü olmalarına rağmen herhangi bir konuda uzmanlaşmış durumda değildir.

Uzmanlaşma, eğer uzmanlaşmadan söz edilebilirse, bir tek alanda "dernek çalışması " alanında , o da kendiliğinden gelişme sonucu söz konusudur.Bu bizim çalışmamızın içeriğinin ne olduğunu göstermesi bakımından ilginçtir.

Kadroların siyasi eğitimi konusunda planlı, uzun süreli, bilimsel bir yol tutulmamış ; ilerlemeye açık kadrolarla özel olarak uğraşılmamıştır. Eğitim kadroların kendilerine bırakılmış, onların da tercihi sürekli olarak pratik günlük işler lehinde olmuştur.

3- Denetim eksikliği

Bolşevik bir örgütlenmenin en önemli özelliklerinden biri alttan üste, üstten alta denetimin doğru bir şekilde işlemesidir. Böyle bir denetimin işleyebilmesi için yetenekli kadrolar; ve siyasi konularda açıklık gereklidir. Bizde bu iki unsur da olmadığından , iki yönlü denetim yalnızca kağıt üzerinde olmuştur. Denetim siyasi konularda denetimden çok, kişisel zaafların sorunların denetimi şeklinde kavranmış ve uygulanmıştır. Bunun sonucunda siyasi konularda eğitimi sürekli erteleyen komitelerde uzun uzadıya şu veya bu kişinin evlilik sorunu ; ya da konuşma tarzı, vb. üzerine tartışılabilmiştir. Denetimsizlik, siyasi görüş ayrılıklarının derinliğinin kavranmaması ve oportunizm konusunda yanlış, iyimser görüşlerle birleşince, ML kanat önemli kayıplara uğramıştır. Mesela belli konularda görüşlerini açıkça savunmaktan çekindiği bilinen bir kadro'nun çok önemli bir sorumlu görevde tutulması; bütün örgütsel ilişkilerin bu kişiye devredilmesi ve bu kişinin çalışma alanı dışındaki temaslarının bile kontrol edilmemesi , bu konuda kaygısızlığa açık örnektir.

4- Aşırı ölçüde illegalite ihlali

Teorik olarak "illegal örgütlenme"nin temel alınması gerektiği savunulduğu halde, pratikte örgütlenme legal bir örgütlenme durumundadır.

Örgütlenme içinde illegaliteye önem verilmemesi sonucu , hemen hemen bütün örgütlü yoldaşlar, kendi gerçek isimleri ile bilinmek durumundadır. Hatta bir çok arkadaşın özel hayatının en ince detaylarına kadar bilgi bir çok kişi tarafından bilinme durumundadır.

İşlerin çoğu telefon üzerinden yürütülmüştür. Yazışmalarda herhangi bir şifrenin, vs. kullanılması kural dışıdır. Hemen her arkadaşın cebinde not defterlerinde bir sürü açık adres bulunmaktadır, vs. vs.

Bütün bunlar aslında bu sorunun öneminin hiç mi hiç kavranmadığını açıkça göstermektedir. Bir bütün olarak ele alındığında örgütsel planda bolşevik bir yapıya sahip olmadığımız açıkça tespit edilebilir.

.....

Eger gerçekten bolşevik bir parti inşa etmek istiyorsak o zaman yukarda tespit ettiğimiz hataları aşmak, bu hataları ilerde tekrarlamamak zorundayız.

Bu hataları tekrarlamamak için bu hataların tümünün kaynağını bulup kurutmalıyız. Bu kaynak kuşkusuz ML biliminin bizim tarafımızdan kavranmamasıdır. ML'i kavramadaki sığlık kendini her alanda göstermektedir.

O halde önümüzdeki dönemde çalışmamızın merkezine ML biliminin kavranması çalışmasını koymalıyız. Bütün sorunların çözümünün anahtarı ML'in ilkelerinin kavranmasında yatmaktadır. Ancak bu ilkeler ışığında somut sorunlara doğru cevaplar verebilir; ancak bu ilkeler ışığında Türkiye'nin somut durumunu inceleyip Türkiye devriminin sorunlarını çözebiliriz.

Ancak ML bilimi ile gerçekten eğitilmiş; bilinçli öncü kadrolar, kitle hareketine yön verebilirler.

Bu yüzden yapılacak işleri doğru bir biçimde sıraya koyup, sorunları adım adım çözmek istiyorsak; listenin en başına ML'in ilkelerinin kavranmasını koymak zorundayız.

Durumumuzu doğru değerlendirmeli; hiç bir yanlış anlamaya fırsat vermeyecek bir şekilde parti inşasının birinci aşaması içinde olduğumuzu tespit etmeli

yiz.

Bu dönemde parti çalışmasının merkezinde bizzat partinin kendisi bulunacaktır.

Bu dönemde ML'in ilkelerinin kavranması ve bu ilkeler ışığında Türkiye devriminin teorik sorunlarının çözülmesi; genel programın ortaya çıkartılması

ML ilkelerini kavramış, ML eğitimden geçmiş kadroların yetiştirilmesi, bunların yeteneklerinin doğru değerlendirilerek uzmanlaştırılması

En zor şartlar altında işleyebilecek , sağlam illegal temelde bir örgütün yaratılması

görevleri acil görevler olarak önümüzde durmaktadır. Bu görevleri birbirine bağlı olarak ele alıp çözme yönünde çaba sarfetme görevimizdir.

Geçmişten öğrenip, örgütlenmede piramit biçimi örgütlenmeden uzaklaşmalıyız Örgütlenmede illegal merkezi bir yayın organının önemini kavramalı , merkezi yayın organının dağıtım ağını örgütsel yapının köşe taşları olarak kullanmalıyız.

Bunları yaptığımızda, eski hatalarımızdan doğru dersler çıkardığımızda adım adım Bolşevik Parti idealine yaklaşmamamız için hiç bir sebep yoktur.

BOLŞEVİK PARTİNİN İNŞASINDA GÖREV BAŞINA !

Kasım başı 1981

Bu yazının bütünü ile kavranabilmesi için:

İki yoldaşın sosyo-ekonomik yapı ile ilgili görüşleri

KK dönemi ile ilgili olarak :

YDBK'na rapor(1.Konferansa sunulan rapor)
Karar tasarıları
TKP/ML 1.Konferans belgeleri

Daha sonraki gelişmeler için :

YDBK sonuçları
YDBK Raporu

incelenmelidir.

Bütün yoldaşların eleştiri ve önerilerini yazılı hale getirerek Konferans öncesinde ulaştırmaları, tartışma açısından çok yararlı olacaktır.

Yoldaşların eleştiri getirirken, kesin karşı oldukları, kesin yanlış buldukları önemli eleştirilerle, önemsiz eleştirileri birbirinden ayırıp, önce likle önemli eleştiriler üzerinde durmaları, eleştirilerin değerlendirilmesi açısından yararlı olacaktır.

GÜNDEM ÖNERİSİ

(Bu gündem önerisi önemsiz değişikliklerle kabul edildi. Ancak Gündemde olan 1 Mayıs ve Cephe sorunlarının tartışılması zamansızlık nedeni ile mümkün olmadı.)

Divan Heyeti seçimi
Bolşevik Parti İnşası öğretisi

Teorinin önemi ve teorik çalışmanın alanı
Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması ile ülke somutunun incelenmesi (Temel programatik görüşlerin ortaya çıkartılması anlamında) arasındaki ilişki
Kadro eğitimi
Örgütün yaratılması
Kitle çalışmasının hedefi -Ajitasyon-Propaganda-Yayın Organı

Partinin Geçmişine Yaklaşım

Marksist-Leninist Parti nedir?
-1972 de savunulması konusunda açık olduğumuz noktalar, problemler

Parti içi mücadele meselesi
Mao meselesi
Enternasyonal ilişkiler meselesi

Bu sorunlar tartışıldıktan sonra hazırlanan taslaklar bu tartışmaların ışığında değerlendirilmeli.

-Merkez Yönetimin Faaliyet Raporu
-Çizgimiz ve disiplin anlayışımız
-Kitle çalışması
-Propaganda-Ajitasyon-Yayın organları
-İşkence
-Örgütlenme Üzerine
-Özeleştiri Üzerine
-Önümüzdeki dönem için çalışma planı
-1 Mayıs/ Cephe meselesi
-Merkez Komitesi Seçimleri

MERKEZ YÖNETİMİ FAALİYET RAPORU

(Bu rapor üzerine Konferans öncesinde yapılan son Merkez Yönetim toplantısında yürütülen tartışma temelinde bir takım değişiklikler yapılması kararı alındı. Ancak bu yazılı olarak yapılamadı. Konferans sırasında bu konuda alınan kararlar üzerine Merkez Yönetimi temsilcisi tarafından sözlü bilgi verildi. Bu belgede daha sonra bu temelde değişiklikler yapıldı.) Bu rapor Partiye aşağıdaki ön açıklama ile yayınlandı:

Bu faaliyet raporu, MY'nin 31.12.1981 de parti içinde tartışmaya sunduğu faaliyet raporu taslağının, Bolşeviklerin 2.Konferansında seçilen MK tarafından Konferans öncesi gelen eleştiriler ışığında düzeltilmiş şeklidir. Faaliyet raporu bu şekli ile Bolşeviklerin 1.Konferansı ile Bolşeviklerin 2.Konferansı arasında faaliyetlere önderlik eden MY'nin 2.Konferans öncesinde yaptığı son toplantıda vardığı yeri belirleyen bir belgedir. Bu belge sözü geçen dönemin tam bir değerlendirmesi, hataların çok yönlü bir özeleştirisi değildir. Geçmiş dönemle ilgili birçok hata ilk defa 2.Konferansın içinde bilince(belli ölçüde) çıkmıştır. Faaliyet raporunda tespit edilen hataların, bir çoğunun kaynakları , düzeltme yöntemleri Faaliyet Raporunda gösterilmemiştir. Kuşkusuz faaliyet raporunda henüz tespit edilmeyen hatalar da vardır Bu faaliyet raporu bu eksikliklerin bilincinde olarak incelenmelidir.

Bolşeviklerin 1.Konferansı ile 2.Konferansı arasındaki dönemin tam, çok yönlü bir değerlendirilmesi , bu dönemin tutarlı bir özeleştirisi, önümüzdeki dönemin kollektif olarak çözülmesi gereken bir görevidir.)

.....

Yoldaşlar,

1981 yılının Mart ayı sonunudan bu yana TKP/ML(B) olarak faaliyet yürütüyoruz. Şimdi geriye dönüp bakmak, bu çalışma dönemini değerlendirmek zorundayız. Bu dönemi bundan **önceki** çalışma dönemlerinden ayıran önemli bir özellik vardır. Bu dönem parti içindeki ML kanadın önemli bir bölümünün, ML olmayan kanatla örgütsel bağını koparmış olduğu, ML kanadın kendi merkezini oluşturduğu dönemdir. Bu dönem içinde yapılan hatalar mesela geçen dönemde olduğu gibi ML olmayan kanadın çoğunluk kararlarına uyma, ya da onlarla uzlaşma şeklinde de olan hatalar değil; doğrudan doğruya bizim yanlış görüşlerimiz ve uygulamalarımız sonucu olan hata ve sapmalardır.

Şimdi bu gerçeğin bilincinde olarak bu onbir aylık çalışma döneminde yaptığımız çalışmalara ve bunların değerlendirilmesine **geçelim.**

Yoldaşlar,

1981 yılının Mart ayında TKP/ML in 2.Konferansından iki ay sonra, MK hizibinin ML kanadı tasfiye girişimi üzerine birinci konferansımızı yaptık. Bu Konferans bizim TKP/ML içindeki ML kanadın önemli bir parçası olarak, tasfiyeci MK'nin disiplinini tanımamamız yönünde ve yeni Bolşevik bir merkez oluşturma yönünde bir karar alarak tarihi bir adım attı. Bu bizim gelişmemizde ileriye doğru atılmış en önemli adımlardan biri idi. Ama bu tespiti yaparken, bu adımın <u>çok geç</u> atılmış, zorlama ile atılmış bir adım olduğu gerçeğini de hiç unutmamalıyız. Şurası bir gerçektir ki, bizim parti içi mücadelede yaptığımız önemli hatalar sonucu- çelişmelerin üzerine tutarlı bir şekilde yürümeme parti içi mücadelede ML olmayan kanadı doğru değerlendirmeme, parti içi mücadelede insiyatifi ML olmayan kanada **kaptırma**, vb. - Mart 1981 de gelinen noktada, eğer açık tasfiyeye göz yummak istemiyorsak, 2.Konferansta seçilen MK'nin disiplinini reddetmekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. Mart 1981 de, diğer bölgelerdeki ML-Bolşevik unsurlarla temas olmamasına rağmen bir bolşevik merkezin oluşturulması ve tasfiyeci MK nin tasfiye edilmesi çağrısının yapılması bize kalan tek alternatifti. Yani biz - en azından çoğunluğumuz açısından-örgütsel ayrılık adımını **bilinçli** ve planlı bir şekilde değil, bizim insiyatifimizle değil, gelişen olayların zorlaması sonucu attık. Buna rağmen -sonuçları açısından yaklaşıldığında -TKP/ML içinde ML kanatla, ML olmayan kanadın kesin ayrılığını ilan eden Bolşeviklerin birinci Konferansı, TKP/ML in geçmişinde olumlu olan herşeyin ilerletilmesi, olumsuz olan herşe

yin özeleştiri ile aşılması, gerçek bir bolşevik partinin yaratılması yönünde aldığı kararlarla bütün parti tarihinde en önemli konferanslardan biri olma niteliğini korumaktadır ve koruyacaktır.

SİYASİ GELİŞMEMİZ

Geçen dönemde çalışmalarımıza temel olan belge, 1.Konferansın kararları idi. Bu belgede birçok doğru tespitlerin yanında önemli hatalı tespitler de yer alıyordu.

Konferansta doğru bir şekilde parti inşasının birinci aşaması içinde bulunduğumuz tespit ediliyor ve:

> " Bu dönemde partinin dikkatinin merkezinde bizzat partinin kandisi olmak zorundadır"

deniyordu.

Aynı belgede biz "bugün Türkiye'de eksik olan nedir?" sorusunu soruyor ve bu soruya şöyle cevap veriyorduk :

> " Türkiye devriminin somut sorunlarına somut çözümler getiren berrak bir çizgi ve bu çizgiyi kavrayıp, pratiğe uygulamaya önderlik edecek kadrolar "

GDS'den yoldaşlar haklı olarak burda bizim tarafımızdan bugün kavranacak halka konusunda ML'in ilkelerinin kavranması ve savunulmasını değil (sanki bu görevi çözmüşüz gibi!) "somut durumun tahlili" nin propaganda edildiğini, bunun yanlış olduğu eleştirisini getirdiler.

Bunun yanında aynı belgedeki bir dizi önemli yanlışa daha dikkat çektiler.. (Bkz. BP,sayı:3, s.75)

GDS'den yoldaşların getirdiği bu eleştiri üzerine MY'nin 5.toplantısında tartışıldı. Ve bu konuda şöyle bir sonuca varıldı :

> " GDS'li yoldaşlar, bizim Bolşevik Konferansı sonuçlarından bizim için ML in genel ilkelerinin kavranmasının ve savunulmasının bittiğini, esas sorunun T'nin somut tahlili olduğunu (savunduğumuz -YN) sonucunu çıkarmışlar. Bizim anlayışımız bu değildir. Fakat alın' yaptıkları yerden bu sonuç çıkabilir." (5.toplantı sonuçları,s.1)

GDS'in getirdiği eleştiri BP sayı:3 de basıldı ve ona yukardaki sonuç doğrultusunda cevap verildi. (BP,sayı:3, s.78)

Burda tavrımız doğru bir tavır değildi. Çünkü burda GDS'den yoldaşlar somut bir belgeyi eleştiriyorlardı. Ve eleştirdikleri yerde savunulan görüşler hiç bir yanlış anlamaya meydan vermeyecek kadar açık, kavranacak esas halka konusunda yanlış görüşlerdi. Biz bu hatayı kabul edecek yerde, sorunu bizim genel anlayışımız üzerine tartışmaya çekerek, objektif olarak gelen eleştirinin yönünü değiştiren ve özünü gizleyen bir tavır içine girdik. Aynı zamanda verdiğimiz cevapta savunuduğumuz genel anlayışta ML in ilkelerinin savunulması görevini, sadece Türkiye devriminin somut sorunlarına cevap vermek için bir görev bir ön şart olarak kabul eden, ML'in ilkelerinin savunulmasının henüz başlangıcında bulunduğumuz parti inşasının birinci aşamasında ML çehremizi ortaya çıkarmak için birincil görev olduğunu kavramayan bir yanlışı içeriyordu.

Biz başlangıçta GDS'ten yoldaşların bu konuda bize getirdikleri eleştirinin ciddiyetini, ilkesel bir eleştiri olduğunu, görüş ayrılığının derin bir görüş ayrılığı olduğunu kavramadık. Getirilen eleştiriyi anlayışlardan çok formülasyonlara yönelen bir eleştiri olarak kavradık. Bu kavrayışımız verdiğimiz cevaba yansıdı. Ancak GDS'ten yoldaşlarla tartışma süreci içinde gelen eleştirinin ilkesel bir eleştiri olduğunu ve bu konuda verdiğimiz cevabın objektif olarak çelişmelerin üstünü örten bir konumda olduğunu gördük.

GDS'den yoldaşların 1.Konferans belgemize getirdiği bir başka eleştiri,bizim TKP/ML in geçmişini değerlendirmemize yöneliyordu. Bu konuda 1.Konferansın kararlarına bakıldığında , orda yapılan tespitlerin gerçekten de bir çok noktada yanlış ve yetersiz olduğu açık görülür.

Bu yetersizlik 11 aylık gelişme içinde iyice açığa çıkmıştır. Bugün TKP/ML in geçmişi hakkındaki değerlendirmelerimizi yeniden gözden geçirip, tavır belirleme gerekliliği vardır.

Bu öncelikle şu konularda gereklidir:

- 1972 deki partinin ve çizginin değerlendirilmesi sorunu:

Bu konuda 1.Konferansın çoğunluğu, partinin 1972 de bütün hata ve eksikliklerine rağmen ML çizgiye sahip, ML bir parti olduğu görüşünde idi. Bunu gerekçelendirirken 1972 şartlarında Türkiye'de ML i temsil edenin TKP/ML olduğu, çizgisinin gelişmeye açık olduğu tarafımızdan ileri sürülüyordu. (Konferansa katılan yoldaşlardan biri TKP/ML in 1972 deki çizgisinin ML olarak adlandırılıp adlandırılamayacağı ve buna bağlı olarak da TKP/ML e ML parti denip denemeyeceği konusunda kafasının açık olmadığını belirtiyordu.)

Bugün şunu tespit etmeliyiz ki; 1972 deki partiyi ve çizgiyi hiç bir ek açıklama yapmadan tek bir kelime ile /tek bir kavram ile (ML ya da değil) belirlemenin imkanı yoktur. Eğer bir tanımlama yapılacaksa , bu tanımlama mümkün olduğunca tanımı yapılan şeyin bütün niteliklerini kabaca da olsa belirtmelidir.

Bu yüzden 1972 deki parti için, bu tespitin ne anlama geldiği açıklanmadıkça "ML Parti" tespiti yeterli bir tespit değildir. 1972 de İbrahim Kaypakkaya önderliğinde kurulan TKP/ML Türkiye'de ML bir parti inşacını önüne görev olarak koyan, buna yönelen bir teşkilattı. İşte TKP/ML bu anlamda -ML bir parti inşasını hedefleme,buna yönelme anlamında- "ML bir parti" olarak adlandırılabilir ve adlandırılmalıdır. Bu onu oportunist ve revizyonist gruplardan nitelik olarak ayırmak anlamına gelir. Ama bu adlandırma yapılırken, kesinlikle TKP/ML'in 1972 de pratikte işçi sınıfının öncü kesimini kazanmış olduğu, bu anlamda işçi sınıfının öncü örgütü olduğu anlamında anlaşılmamalıdır. Biz geçmişte bu ayrımları kesin bir şekilde yapmayarak, bir sürü yanlış görüşü savunduk ve yayılmasına yardımcı olduk.

1972 deki partinin çizgisinin de tek kelime ile ML ya da değil şeklinde değerlendirilmesi yeterli bir değerlendirme değildir.

Bu konuda birden fazla unsuru tespit etmek gereklidir.

1972 deki TKP/ML çizgisi uluslararası planda o günkü dünya ML hareketinin genel çizgisi olarak kabul edilen çizgiye dayanmakta idi. Bu uluslararası çizgi bütün hata, sapma ve eksikliklerine rağmen modern revizyonist çizgiye karşı mücadele ve ondan kopmayı propaganda eden bir çizgi idi. Ancak bu çizgi gerçekten ML bir çizgi de değildi. Birçok alanda modern revizyonizmden etkilenmişti.

1972 deki TKP/ML çizgisi Türkiye'de devrimin Kemalizm-milli mesele gibi çok önemli programatik sorunlarında esasta ML bir yaklaşımı temsil eden bir çizgi idi.

Açıktır ki bu çizginin tam bir değerlendirmesi ancak bu çizginin temeli olan 5 temel belgenin derinlemesine ve detaylı bir değerlendirilmesi sonucu ortaya çıkacaktır. Ve bu çalışma önümüzde acil bir görev olarak durmaktadır.

Ama daha şimdiden bu çizginin tek kelime ile ML ya da ML değil şeklinde bir değerlendirilmesini red etmeliyiz.

Bugün bu konuda şu değerlendirmeyi yapabilecek durumdayız :

1972 deki TKP/ML in çizgisi, içinde ML görüşlerle , bir dizi hatalı görüşü

yan yana barındıran , o günkü Türkiye şartlarında ML e en yakın olan , gelişmeye açık bir çizgi idi.

Bizim için bu çizginin detaylı bir değerlendirilmesi önümüzdeki çalışma dönemininin bir görevidir.

PARTİNİN BUGÜNKÜ ÇİZGİSİ SORUNU

Bugün artık bir bütün olarak partinin çizgisinden söz edilemez. Çünkü artık parti bir bütün olmaktan çıkmış, parçalanmış, ortaya gerçekte iki ayrı örgüt iki ayrı parti çıkmıştır. 11 aylık gelişmeler artık TKP/ML MK hizibının çevresinde kalan ML ler için de tek çıkış yolunun ayrılık ve TKP/ML (B) içinde birleşmek olduğunu gösterdi. Bu yüzden şimdi artık genel olarak partinin çizgisinden değil, TKP/ML(B) nin çizgisinden ve MK hizibinin çizgisinden söz etmek gerekir.

MK hizibının bugünkü çizgisi; ML ilkelere karşı tavır konusunda-milli burjuvazi ile ittifak konusunda-Türkiye'de devrimci durum konusunda- Bolşevik Parti inşası konusunda-uluslararası ML hareketin birliği konusunda (1957-1960 Deklerasyonlarının değerlendirilmesi; 1963 polemiklerinin değerlendirilmesi, Stalin'e karşı tavır; Mao Zedung'un değerlendirilmesi,vb.) -proletarya diktatörlüğü konusunda, vb. bir dizi konuda açık sistemli sağ oportunist bir nitelik taşımaktadır.

MK hizibinin eylem çizgisine gelince:

Bu çizginin belirleyici özelliklerinden biri lafta keskin "sol" halk savaşı ajitasyonudur. Lafta keskin olmak konusunda bugünkü MK hizibi herkesi geçmeye çabalamaktadır. Ancak özellikle Türkiye'de bu laftaki keskinliği pratiğe dönüştürmek MK hizibi açısından imkansızdır. Bunun sonucunda bu laftaki keskinlik MK hizibinin çevresindeki kişileri "istim üstünde " tutma fonksiyonunu gören içi boş bir ajitasyon olma ötesine gitmemektedir. Türkiye'de keskin sol lafları pratiğe uygulayamamanın verdiği eziklik , MK hizibinin YD'daki temsilcilerini yine aynı "kadroları elde tutma" "istim üstünde tutma" amacı ile yer yer kör bir eylemciliğin içine itmektedir. Yine aynı sebeple "halk savaşçılığı" bolşeviklere karşı yöneltilen karşı devrimci eylemlerle ispat lanmaya çalışılmaktadır. Bu laftaki keskin solculuk ilginç bir şekilde reformizmle iç içe girmekte; mücadele esasta cuntaya karşı mücadele olarak görülmekte; bu anlayış "NATO'yu,Avrupa Parlamentosunu, vb. kuruluşları "attıkları imzaya uygun davranıp, Türkiye'deki insan haklarını korumaya çağırma", sosyal faşistlerle eylem birliğini mümkün görme noktasına kadar varmaktadır.

Bir bütün olarak ele alındığında bugün MK hizibi hakkında yaptığımız tespitler şunlardır :

MK hizibinin çizgisi sağ oportunist bir çizgidir. Bu çizgi içinde hala var olan ML görüşler sağ oportunist çizginin ayıbını örten incir yaprağı fonksiyonunu görmektedir.

MK hizibinin başını çekenler-onlara karşı yürütülen açık mücadelenin de berrak bir şekilde gösterdiği gibi- iflah olmaz oportunistlerdir.

PARTİNİN NİTELİĞİ VE TAVRIMIZ SORUNU

Bu konuda Bolşeviklerin 1.Konferansında , TKP/ML ni, MK hizibi ve Bolşeviklerden oluşan bir BÜTÜN olarak değerlendiriyor, önümüze mücadele hedefi olarak "tasfiyeci MK'ni tasfiye etmek"i koyuyorduk.

Bu henüz bölünmenin yalnızca bir bölge düzeyinde olduğu, diğer bölgelerde varolan ML lerin MK hizibinin disiplinini tanımaya devam ettiği, MK hizibinin belli bir merkezi yapıya sahip olduğu şartlarda doğru bur tavırdı.Çok küçük bir ihtimal de olsa, MK hizibinin onun disiplinini tanıyan ML ler tarafından tasfiye edilme ihtimali gözönüne alınmak zorunda idi.

Bu ayrıca bizim "parti düşmanı" ilan edilmeye çalışıldığımız bir ortamda,

partiyi savunduğumuzu ve koruduğumuzu göstermesi açısından, propaganda açısından da doğru idi.

Ama geçen 11 aylık süre içinde durum değişmiştir. Bu 11 aylık süre içinde Türkiye'de esasta Bolşevıklerin görüşlerini savunduğu halde MK hizibinin disiplinini tanıyan ML unsurlar için şu durum ortaya çıktı :

YD'daki Bolşevikler. MK hizibinin disiplinini tanımayacaklarını ilan etmelerinden sonra, MK hizibi Türkiye'de ML görüşleri savunan yoldaşları, YD'daki bolşevikleri "bürokrat mülteci revizyonist bir hizip" olarak mahkum etmeleri yönünde zorlamaya başladı. Türkiye'deki ML yoldaşlar sorunu siyasi görüşler üzerine tartışmaya çekmeye çalıştılar ve tartışma içinde YD'daki yoldaşların savunduğu görüşlerin ML görüşler olduğunu- kavradıkları ölçüde- savundular. Bu tavıra giren, yoldaşlara karşı MK hizibi çeşitli burjuva yöntemleri ile tasfiyeye girişti. Bu durumda olan yoldaşlar süreç içinde MK hizibine karşı tavır takınarak ya kendileri ayrıldılar, ya da MK hizibi tarafından dıştalandılar.

Bugün gelinen aşamada, Türkiye'de MK hizibinin disiplinini tanıyan ML ler-özellikle içerde- hala vardır. Bu durum bunların ayrılık konusunda kesin bilgilere sahip olmamasından da kaynaklanmaktadır. 11 aylık pratik açıkça ortaya koymuştur kı , demokratik merkeziyetçilik kuralları çerçevesinde MK hizibini tasfiye imkanı yoktur. Çünkü MK hizibi görüş ayrılığını açıkça ortaya koyanlara karşı, derhal idari tedbir yolunu tutmakta, tasfiyeye yönelmektedir. Bu durumda hala MK hizibinin disiplinini tanıyan ML ler için uzun süreçte tek yol, MK hizibi ile her türlü bağlarını koparmak, bolşevik önderlik altında birleşmektir.

Diğer yandan MK hizibi de bütün devrimci teşkilatlar gibi bu son 11 aylık süre içinde çok önemli kayıplar vermiş ve merkezi yapısı dağılmıştır. Verilen kayıplar o kadar büyüktür ki, bugün pratik olarak Türkiye'de ML görüşler savunduğu alde MK hizibinin disiplinini tanıyan ve hakim sınıfların eline geçmemiş olan partili hemen hemen kalmamıştır. MK hizibi içinde kalan partililerin sayısı da yok denecek kadar azalmıştır. Yani artık MK hizibinin tasfiyesi pratik olarak mümkün olan bir sorun olmaktan çıkmıştır.

Bunun dışında artık "tasfiyeci MK'ni tasfiye edelim" şiarı Mart 1981de sahip olduğu propaganda değerine de sahip değildir. Çünkü bu 11 aylık dönem içinde biz yaptığımız propaganda çalışması ile, TKP/ML'in doğrularına sahip çıktığımızı kendimizi TKP/ML in onu ilerletmek isteyen bölümü olarak kavradığımızı , vb. önemli ölçüde duyurduk.

Şimdi artık TKP/ML i iki ayrı fraksiyondan oluşan bir BÜTÜN olarak görüp, buna uygun bir tavır takınmak yanlış olacaktır. Şimdi artık bölünme kesindir, ve bundan geri dönüş mümkün değildir. Şimdi artık bir yanda TKP/ML'in geçmişindeki yanlışlara sarılan ve bunları sistemleştiren, geçmişteki bir çok doğru görüşü ayaklar altına alan, bu yoldan geri dönmesi ihtimali ortadan kalkmış olan "MK hizibi"dediğimiz bir örgüt vardır. Bu örgüt yozlaşmış ve oportunist bir teşkilattır. Bu teşkilatın TKP/ML ismini kullanması , TKP/ML olduğunu iddia etmesi gerçekte siyasi bir sahtekarlıktır. Çünkü onlar TKP/ML in geçmişinde doğru ne varsa ayaklar altına almaktadırlar. Bizim bunlara karşı tavrımız, bunların TKP/ML in gerçek temsilcisi olmadıklarını teşhire yönelik bir tavır olmalıdır. Bunların parti ismini kullanmasının pratik olarak engellenmesi mümkün değildir. Sorun bunların bu ismi kullanmasına rağmen TKP ML'in gerçek temsilcileri olmadıklarının ortaya konmasıdır.

Diğer yanda ise TKP/ML in geçmişinde doğru ve ML olan herşeye sarılan, bunları geliştirmeye çalışan , geçmişteki hata ve sapmaları özeleştiri ile aşmaya çalışan, partiyi gerçek bir bolşevik parti olarak inşa etme görevini önüne koymuş biz bolşevikler varız. Kuşkusuz 1972 de ML bir parti inşa görevini önüne koyan ve bu yönde hareket eden İbrahim Kaypakkaya önderliğindeki TKP/ML in gerçek temsilcisi ve sürdürücüsü olanlar bizleriz.Bundan sonra propagandamızda bunu öne çıkarmalıyız.

MK HİZİBİ İLE İDEOLOJİK-SİYASİ HESAPLAŞMA

Geçen dönem içinde siyasi gelişmemizde en önemli rolü MK hizibinin görüşleri ve pratiği ile yürüttüğümüz polemik oynadı. Birinci Konferansımızda-oportunist gruplarla yapılacak polemikte- MK hizibi ile ideolojik siyasi hesaplaşmayı esas alma yönünde kararlar aldık. Çünkü TKP/ML de bölünmenin sebeplerini ortaya koymak, ayrılık noktaları üzerinde devrimci kitleyi -her şeyden önce kendi çevremizi -bilgilendirmek görevimiz idi.

MK hizibi başından itibaren tartışmayı "para yediler" ,"adam göndermediler" "çağırdık gelmediler", vb. karalama ve dedikodu konuları üzerine çekmeye çalıştı. Biz bu alana girmeyi red ettik. Bunların iftira olduğunu söylemekle ve ispatlanmasını talep etmekle yetindik. Bu alanda devrimci çevre içindeki eğitimin ne kadar yetersiz olduğunu bir kez daha gördük, yaşadık.

MK hizibi ile aramızdaki siyasi tartışma şu noktalarda yoğunlaştı:

A) PARTİ YIKICILIĞI SORUNU

MK hizibi bizi parti çevresindeki kitlelerden tecrit etmek için en önemli demagoji malzemelerinden biri olarak bizim "en zor anında " partiyi yıkmaya yöneldiğimizi, aslında MK'nin hiç de bizi tasfiye gibi bir niyeti olmadığını; hem yanlış kararlar alınsa da MK'nin kararlarına uymanın ilke olduğunu, vb. yaymaya başladı. MK hizibinin bazı temsilcileri bu konuda yaz aylarında (kastedilen 1981 yazı !) Türkiye'de geniş çaplı silanlı mücadelenin başlayacağını ilan ederek , bizim belki bizi çağıracaklarından korktuğumuz için MK hizibinin disiplinini reddettiğimizi söyleyecek kadar aptalca gerekçeler getirdiler. " Parti birliğinin gözbebeği gibi korunması gerektiği bir dönemde "bu birliğin bizim tarafımızdan parçalanması demagojisi özellikle geri bilinçli kitleler içinde oldukça taban buldu.

Biz bu alanda Marks-Engels-Lenin-Stalin'in yazılarından ve tavırlarından örnekler vererek , esas olanın ideolojik birlik olduğunu "ideolojik temeli olmayan bir örgütsel birliğin saçmalık" olduğunu, bazen varolan birliği parçalamanın ML ler açısından görev haline gelebileceğini ortaya koyduk. Bu durumda MK hizibinin disiplinini tanımamanın parti tasfiyesine göz göre göre göz yummak anlamına geleceğini, bunun ihanet anlamına geleceğini anlatmaya çalıştık. Bu konuda en azından kendi içimizde varolan ayrılmanın yanlış olduğu yönündeki kuşkular giderildi. MK'nin bu konudaki demagojisi önemli ölçüde geriletildi.

Ancak bu konuda yürütülen polemik içinde bizim bu konuda yaptığımız hatalar bilince çıkartılmadı. Bu polemik içinde yer yer MK hizibinin "disiplin tanımadılar" şeklindeki demagojisine "biz son ana kadar disiplini tanıdık" ve "ML tavır bu idi" şeklinde cevaplar vererek, örgütsel ayrılığı, yalnızca örgütsel tasfiye gündeme gelirse meşru gören bir anlayışın propagandasını yapar bir pozisyona düştük. Bizim bu konudaki somut propagandamız yaptığımız genel propaganda ile de çelişme içinde idi. Biz " sonuna kadar disiplini tanıdık" derken gerçek durumu ortaya koyuyorduk. Bunu tespit etmek yanlış değildi. Yanlış olan bu gerçek durumu sanki doğru imiş gibi göstermekti.

B) DEVRİMCİ DURUM ÖĞRETİSİ VE MÜLTECİLİK SORUNU

MK hizibi yine bizi parti çevresindeki kitleden tecrit edebilmek amacı ile bize "mülteci revizyonisti" yaftasını astı . Bu yafta ile geri kitleler için de, bizimle , İbrahim Kaypakkaya döneminde İbrahim Kaypakkaya'nın "mülteci revizyonisti" olarak nitelendirdiği devrim kaçağı akım arasında bağ kurulacağı MK hizibi tarafından hesaplanıyordu. Nitekim öyle de oldu. Bir çok kişi mülteci revizyonisti suçlamasını böyle kavradı. Ama MK hizipçileri bizim 1972 deki bu akımla bir bağımız olmadığını iyi bildiklerinden, onlar bu yaftaya bir de teorik kılıf uydurmak zorunda idiler. Bu teorik kılıf Lenin'in devrimci durum öğretisinin MK hizibi tarafından tahrifatı üzerine kuruldu.On

lar, devrimci durumun "iktisadi ve siyasi kriz" demek olduğunu, Türkiye'de ise iktisadi ve siyasi kriz olduğunu, bu yüzden de devrimci durum olduğunu , bunu reddetmenin "devrimci çalışma yapmayı reddetme" olduğunu iddia ederek; bizim bu yüzden , Türkiye devrimi diye bir meselesi olmayan "mülteci revizyonistleri" olduğumuzu ileri sürdüler.

Biz bu iddiaları Lenin'in devrimci durum öğretisinin ne olduğunu , Lenin'den alıntılarla ortaya koyarak geri çevirdik. MK hizibinin anlayışının tam da Kautsky'nin anlayışına uygun, devrimci çalışmayı devrimci durumun varlığına bağımlı kılan bir anlayış olduğunu ortaya koyduk. Bunların iktısadi ve siyasi krizden anladıklarının, Lenin'in anladığından değişik olduğunu ispatladık Teorik çarpıtmalarını yıktık. Pratik olarak Türkiye'de devrimci durum olduğu şeklindeki iddianın safsata olduğunu ise Türkiye'yi biraz bilen, Türkiye ile biraz bağı olan MK hizibi taraftarları bile kabul etmek zorunda kaldılar.

Bu konuda yürütülen polemik içinde bizim içimizden de çeşitli itirazlar geldi. MY 5.toplantısında bu görüşler üzerine bir kez daha tartışıldı.

İtirazlardan biri bizim kendiliğinden gelişen kitle eylemini tek kıstas olarak koyduğumuz, bunun yanlış olduğu şeklinde idi. Yazılarımızda bunu tek kıstas olarak koymadığımız, ama kitle eyleminin yükselmesini hiç gözönüne almayan MK hizibine karşı polemikte sorunun bu yanını vurguladığımız ortaya kondu.

Bir başka itiraz bizim 1980 12 Eylül öncesi Türkiye'de devrimci durum vardı, tespitini yaparken, kitle eylemlerini abarttığımız , aslında devrimci durum olmadığı şeklinde itiraz idi. Bu itirazın kökünde kendiliğinden kitle eleminin en uç noktasına vardığı anı devrimci durum olarak adlandıran bir yanlış anlayışın yattığı ortaya kondu.

Bu konuda yürütülen polemik içinde bizim bu konudaki geçmişte savunduğumuz yanlış görüşler de daha iyi bir biçimde ortaya çıkarıldı.

C) İKİ AŞAMALI PARTİ İNŞASI VE BÜROKRATLIK

MK hizibinin bir başka saldırısı "iki aşamalı parti öğretisi"ne yönelmişti. Onlar bizi bürokrat olmakla suçluyorlar, buna gerekçe olarak da bizim iki aşamalı parti öğreticinin bizim için de geçerli olduğunu savunmamızı gösteriyorlardı. Onlara göre iki aşamalı parti öğretisi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için geçerli değildi. Bunu savunmak bürokratlıktı. Onlar , bu konuda bizimle girdikleri polemikte başlangıçta bizim "bolşevikleşme" şiarımıza da şiddetle karşı çıktılar. Bunun partinin ML parti olmadığını iddia etmek demek olduğunu ileri sürdüler. Ama kısa süre içinde biz TKP/ML den çok daha güçlü partilerin bolşevikleştirilmesi yönünde kararlar alındığını örneklerle ortaya koyduktan sonra bu saçmalıktan vazgeçmek , sessiz sedasız geri çekilmek, en azından "bolşevikleştirme" şiarına karşı saldırılarını durdurmak zorunda kaldılar.

Biz iki aşamalı parti öğretisinin bütün komünist partiler için gerekli görüldüğünü Lenin ve Stalin'den alıntılarla ve pratik örneklerle ortaya koyduk.

Son gelinen aşamada MK hizibinin temsilcileri ÇKP de iki aşama yaşanmadığı iddiası ile bizim "iki aşamalı parti inşası bütün ML partiler için geçerlidir" tezimizi çürütmeye kalktılar. Onların bu gerekçelerinin ciddiyetsizliğini de belgesel olarak ortaya koyduk.

Biz bu konuda yürüttüğümüz polemik içinde , bizim sanki bu sorunu geçmiş dönemde de doğru savunduğumuzu gösterir bir tavır içine girdik. MK hizibi ile girdiğimiz polemikte, bizim için içe dönük çalışmanın gerekliliğini partinin içinde bulunduğu somut durumla açıklayan ve iki aşamalı parti inşasının bizim için de geçerli olduğu görüşünden yola çıkmayan MK 7.toplantısı kararlarını; birinci aşamanın görevlerini önemli ölçüde çözdüğümüz şeklindeki bir anlayışı yayan YDBK 17.toplantı kararlarını bu polemik içinde eleştirmeden

aynen savunduk. Bütün bunlar bizim de bu sorunu henüz tam olarak kavramadığımızı, bu konuda yer yer hala genel doğrulardan sapma teşkil eden görüşleri savunduğumuzu göstermektedir.

Biz yine bu polemik içinde MK hizibine karşı "bolşevikleşme" nın gerekliliğini savunurken, modern revizyonistlerin çıkardığı Komintern kısa tarihinden bir alıntı yaptık. Bu alıntı Komintern 5.Kongresinin bolşevikleşme konusunda aldığı kararı revizyonistlerin bakış açısı ile özetleyen bir alıntı idı. Böyle bir alıntıyı üzerinde fazla düşünmeden yapmamız, revizyonist görüşlere karşı mücadelede, modern revizyonistlere dayanmamız, bizim Kruşçev revizyonizminin esas tehlike olduğu sorununu sözde söylememize rağmen , uygulamada yer yer bu tespitten saptığımızı gösteriyordu.

D) MAO ZEDUNG DEĞERLENDİRMESİ

Bu konuda MK hizibi ile girdiğimiz polemik yeni bir şey getirmedi. Eski gerekçelendirmeler sürdü. Ancak tartışma içinde MK hizibinin Mao'yu her geçen gün biraz daha sağ bir biçimde yorumladığı görüldü. Bu kendini en açık bir biçimde "Çin'deki şekli ile Halk Demokrasisi özü itibarı ile proletarya diktatörlüğüdür " ve "milli burjuvazi ile ittifak stratejiktir" tezlerinde göstermektedir. MK hizibi Mao'yu savunma adına yoğun bir şekilde Leninizmin proletarya diktatörlüğü öğretisini tahrife, proletarya diktatörlüğünün bu diktatörlük içinde burjuvazinin de yer alması ile çelişmediğini (!) ispatlamaya ! çalıştı. Bu sahtekarlık tarafımızdan geri çevrildi. Bu konuda girdiğimiz polemik içinde Lenin ve Stalin'ın proletarya diktatörlüğü konusundaki öğretisini daha iyi kavrama yönünde adımlar attık. Bu konuda kendi içimizde var olan hatalı görüşleri aşma yönünde ilerledik. MK hizibi Mao'nun milli burjuvazi ile ittifakı stratejik gördüğü iddiası ile bizim Troçkistliğimizi ispatlamaya kalktı. Onun bu iddiasının doğru olmadığını, Mao'nun milli burjuvazi ile ittifakı stratejik görmediğini polemik içinde ortaya koymaya çalıştık. Bu polemik MK hizibinin devrimin zaferini burjuvazinin devrime katılıp katılmamasına bağlayan sağcı yüzünü teşhir açısından yararlı oldu.

E) 1957-1960 DEKLARASYONLARI DEĞERLENDİRMESİ

MK hizibi ile bu alanda girişilen polemik onların bu noktada açık tavır takınmasını ve 1957-1960 deklarasyonlarını ML belgeler olarak açıkça savunmasını beraberinde getirdi. Bu polemik bizim açımızdan bu deklarasyonların gerçek niteliğinin daha iyi kavranması sonucunu doğurdu.

F) İBRAHİM KAYPAKKAYA'YA KARŞI TAVIR

MK hizibi bizi tecrit etmek amacıyla bizimle girdiği polemikte bizi çokça İbrahim Kaypakkaya'yı savunmamakla, İbrahim Kaypakkaya'yı narodnik olarak değerlendirmekle, ona ihanet etmekle, vb. suçladı. Biz bu konuda İbrahim Kaypakkaya'cı değil, Marksist-Leninist olduğumuzu, İbrahim Kaypakkaya'nın doğrularına sahip çıktığımızı, yanlışlarını aşmaya kararlı olduğumuzu belirttik. İbrahim'in hatalarını aşmaya çalışmanın onu reddetmek demek değil, gerçekten savunmak olduğunu, İbrahim Kaypakkaya ile MK hizibi arasındaki farkın bir kartalla bir tavuk arasındaki fark gibi olduğunu anlatmaya çalıştık. Bu konuda yürüttüğümüz polemik genel olarak komünistlerin geçmişe nasıl yaklaşmaları gerektiği konusunda görüşlerimizin belli ölçülerde berraklaşmasına yol açtı. İbrahim Kaypakkaya'nın dokunulmaz olmadığı, onun da hatalar yapabileceği ve yapmış olduğu bilince yerleşti. 15-16 Haziran'ın yıldönümünde İbrahim Kaypakkaya'nın bu konudaki yanlış görüşleri eleştirilerek ve doğruları savunularak , İbrahim Kaypakkaya'ya nasıl yaklaşılması gerektiği konusunda pratik örnek verildi.

Ancak bu konuda MK hizibine karşı girişilen polemikte MK hizibinin tutuculuğuna saldırı esas alındı ve İbrahim'in doğrularının savunulması görevi ve bu konuda inkarcılığa karşı mücadele görevi yeterince yerine getirilmedi. Bu konuda gerekli olan iki cepheli mücadele görevinin tam anlamı ile yerine ge-

tirilmemesi, inkarcılığa karşı yeterli bir mücadele yürütülmemesi, önemli bir hata idi.

G) MÜCADELE BİÇİMLERİ SORUNU

MK hizibi ile girdiğimiz polemikte mücadele ve örgütlenme biçimlerinin devrimci dalganın alçalıp kabarmasına göre değişikliğe uğrayabilen taktik sorunlar olduğunu, bir mücadele biçiminin bütün bir devrim aşaması için "esastır" şeklinde tespitinin ML bir tespit olmadığını ortaya koyduk. Bu konuda yürüttüğümüz polemik bu sorunların bizim kendi içimizde tartışılıp, önemli ölçüde kavranmasına katkıda bulundu.

Bu polemik içinde MK hizibinin "halk savaşı" çığırtkanlığının gerçek yüzü teşhir edildi. Ama bizim silahlı mücadele konusunda ne düşündüğümüz olumlu olarak ortaya konmadığı için, yer yer bu mücadele biçimini küçümseyen görüşler ortaya çıktı. MK hizibi, bizi genelde silahlı mücadeleye karşı "pasifist" kendisini ise "silahlı mücadele" taraftarı gösteren bir demagoji içine girdi. Önümüzdeki dönemde onların elinden bu silahı da almalıyız.

H) DEVRİMCİLER VE DEVRİMCİ TEŞKİLATLAR ARASINDAKİ İLİŞKİ

MK hizibi, tabanı ile bizim aramıza mümkün olduğu kadar kalın ayrılık duvarları örebilmek ve tartışma ortamını ortadan kaldırabilmek için elinden gelen herşeyi yaptı. Bunun için GK basma, ev basma, arkadaşlarımızı çevirip dövme gibi karşı-devrimci provokasyon eylemleri yapmaktan bile çekinmedi. Bu eylemler bizim içimizde bir kez daha "devrimciler arasındaki ilişkiler nasıl ele alınmalıdır"sorununda tartışmayı gündeme getirdi. Bu tartışma içinde bu gibi eylemlere aynı şekilde ve hatta daha fazlası ile cevap vermek gerektiği gibi anlayışlar da çıkmış olmasına rağmen çoğunlukla bu görüşler red edildi. Bizim bu konuda geçmişte belli yanlış anlayışlara sahip olduğumuz tespit edildi. Ve bu konuda doğru tavır ortaya konarak bütün devrimcilerin tartışmasına sunuldu. Bu tartışma özellikle bizim bu konudaki kendi görüşlerimizi açıklığa kavuşturmamız açısından yararlı oldu.

Bir bütün olarak ele aldığımızda son 11 ayda gelişmemizi önemli ölçüde belirleyen MK hizibi ile polemik içinde esas olarak doğru görüşleri savunduğumuzu ve polemik konularında özellikle kendi görüşlerimizi açıklığa kavuşturma yönünde ileri adımlar attığımızı tespit edebiliriz. Ancak bu tespiti yaparken şunu da açıkça ortaya koymak zorundayız : Bizim bu siyasi gelişmemiz kollektif bir çabanın ürünü olarak ortaya çıkmadı. Siyasi gelişmemizde önemli rol oynayan polemik yazıları yayınlanmadan önce kendi içimizde tartışılmadı. Yoldaşlarımızın çok büyük çoğunluğu, bu yazıları, dışa yayınlandığında gördüler. Bir çoğu için dışarda polemik içinde savunduğumuz görüşler yeni, bu polemik içinde ilk defa karşılaştıkları görüşlerdi. Bu geçen dönem içinde, içe dönük çalışmayı esas alacağımızı söylediğimiz halde dışa dönük çalışmayı öne almamız sonucu ortaya çıkan bir durumdu. İçe dönük çalışmayı esas alsa idik, bu polemik yazılarını önce kendi içimizde tartışırdık ve bu kuşkusuz kendi gelişmemiz ve ideolojik birliğimizi pekiştirmemiz açısından doğru ve verimli olurdu. Ayrıca , dıştaki polemikte de, bu, bizi güçlendirirdi.

Bu polemik içinde kuşkusuz bir dizi konuda hatalar da yaptık. Bunların bir bölümü konusunda yukarda tavır takınıp , bunları tespit ettik. Diğer hatalarımızı bulup çıkarma, önümüzdeki dönemde yürüteceğimiz çalışmaların bir görevi olacaktır.

I) YÖNTEM

Bu polemiğin yürütülme yöntemi üzerine de bir kaç şey söylememiz gerekir:

Yazılı polemikte kuşkusuz MK hizibinden daha iyi bir pozisyonda idik. Yazılı polemikte hemen her alanda inisiyatif bizde kaldı. Çıkardığımız yayınlar-

la MK hizibini savunma pozisyonuna ittik. Bugün MK hizibi bir çok yayınımızda getirdiğimiz yazılı eleştirilere yazılı tavır takınmamıştır ve takınacak durumda da değildir.

Ama sözlü polemikte insiyatifi MK hizibine bırakma hatasına düştük. Onlar başlangıçta ayrılık üzerine, ondan üç ay kadar sonra Mao Zedung üzerine ,son olarak da AEP üzerine bir dizi tartışma toplantısı düzenlediler. Gündemini kendilerinin tespit ettiği, divanın kendilerinde olduğu bu toplantılarda onlar bu avantajlardan yararlandılar. Biz onların düzenlediği birçok toplantıya katılarak görüşlerimizi açıkladık. Bizim bu tavrımız-onların düzenlediği toplantılara katılma tavrı- MY içinde bir yoldaş tarafından kuyrukçuluk olarak değerlendirildi. Bu yoldaş onların düzenlediği toplantılara katılmanın yanlış olduğu, yalnızca ortak yapılacak toplantılara katılmamız ya da kendi düzenlediğimiz toplantılara katılmamız gerektiği görüşünü savundu. MY 5.toplantısında bu sorun üzerine tartışıldı. Ve bu yoldaşın MK hizibinin kendi hazırladığı toplantılara katılmama şeklindeki görüşünün yanlış olduğu, bu toplantılara katılıp görüşlerimizi savunmanın görev olduğu sonucuna varıldı. Kuşkusuz bu toplantılara katılmamız doğru idi. Ama yine şu da kuşkusuz doğrudur ki, bu gibi toplantıları bizim düzenlememiz , bizim açımızdan çok daha yararlı olurdu. Bu konuda insiyatifi MK hizibine bırakmak önemli bir hata idi.

KENDİ İÇİMİZDEKİ VE ÇEVREMİZDEKİ GÖRÜŞ AYRILIKLARI VE TAVRIMIZ

11 ayı aşkın pratik içinde bizim içimizde ve daha çok da sempatizan çevremiz içinde bazı çok önemli sorunlarda görüş ayrılıkları olduğu görüldü.

Bu görüş ayrılıkları en açık bir biçimde MY toplantılarında ve yaptığımız geniş eğitim toplantılarında görüldü.

MY toplantılarında çıkan görüş ayrılıkları öncelikle şu konularda oldu:

Partizan'a karşı , onun hazırladığı toplantılarda tavır: Bu konuda bir yoldaş , Partizan'ın hazırladığı toplantılara katılınmamasını savundu. Buna karşı çoğunluk bu görüşü reddetti. Bu konuda partiye MY 5.toplantısında bilgi verildi.

Partizan'ın saldırılarına karşı tavır: Bu konuda iki yoldaş Partizan'ın fiili saldırılarına fiili saldırı ile cevap verme gerektiğini savundu. Çoğunluk bu görüşü reddetti. Sorun üzerine iki kez tartışıldı. Ve MY 5. ve 6. toplantısında partiye bu konuda bilgi verildi.

Eğitim toplantıları konusunda : Bir yoldaş, bu şekilde geniş eğitim yapılmasına kökten karşı çıktı. Karşı çıkış gerekçesi olarak illegalitenin ihlali ve katılanların doğru seçilmemesini getirdi. Diğer yoldaşlar bu gerekçeleri doğru bulmalarına rağmen, bu eğitimin sürdürülmesinin içinde bulunulan anda bir alternatifi olmadığı görüşünü savundular.

MY içinde ideolojik-siyasi planda en önemli görüş ayrılıkları son dönemde ortaya çıktı. MY 6. ve 7. toplantılarında ..'de çıkan emperyalist savaşa karşı tavır bildirisi, bunun eleştirisi ve buna verilen cevap üzerine tartışıldı. (Bu tartışmanın belgeleri ..'dedir) MY içinde bir yoldaş bu konuda getirilen eleştirileri doğru bulmadığını açıkladı. Çoğunluk eleştirilerin doğru olduğu konusunda fikir belirtti. Bu konuda da tartışma bizzat ..'de açık olarak yürütüldü.

Bunlar geçen dönem içinde MY içinde tartışılan konularda en önemli görüş ayrılıkları idi. Daha bir dizi konuda görüş ayrılıkları da vardı. Ama bunların çoğu üzerinde tartışmalardan sonra fikir birliğine varılabilmişti.

Çevremizle birlikte yürüttüğümüz eğitim çalışmaları içinde de MY de yansıyan bazı görüş ayrılıkları daha ortaya çıktı.

Bu konuda en önemli görüş ayrılığı Mao Zedung'a yaklaşımda öncelikle de Mao Zedung'un 1957 den sonraki hata ve kazanımlarının değerlendirilmesi sorununda çıktı.

Bu bağıntıda bazı yoldaşlar bizim Mao konusundaki genel değerlendirmemizde Mao'nun hatalarını küçültme, kazanımlarını büyütme şeklinde bir yaklaşım olduğu tezini savundular. Bu genel teze bağlı olarak bu yoldaşlar şu görüşleri getirdiler:

- Büyük Proleter Kültür Devrimi , Mao değerlendirmesinde abartılmaktadır. Aslında Büyük Proleter Kültür Devrimi kendiliğindenciliğin propagandasını yapan ve genelde olumsuz değerlendirilmesi gereken bir olgudur.

- Mao Zedung Düşüncesi ile Mao Zedung'un birbirinden ayrılması doğru değildir. Mao Zedung Düşüncesi hedef gösterilerek , Mao'nun hataları gözlerden gizlenmeye çalışılmaktadır.

- Mao Zedung'un kendi yazdığı yazılardaki sorumluluğu ile, mesela 9.Parti Kongresindeki sorumluluğu aynı derecededir. 9.Parti Kongresi raporu gibi belgeler Mao değerlendirilmesinde Mao'nun yazısı imiş gibi ele alınmalıdır.

- Halk Savaşı konusunda Mao'nun ML'e katkı yaptığını söylemek bu sorunu abartmaktır. Askeri strateji konusunda ML e katkı olmaz. Mao'nun bu konuda söylediklerini bir burjuva askerlik bilimcisi de söyleyebilirdi.

Eğitim toplantılarında bu görüşlere karşı mücadele yürütüldü. Ancak bu konudaki görüş ayrılıkları ortadan kalkmadı. Çelişmeler çözülmedi.

Çevremizle birlikte yürüttüğümüz eğitim çalışmaları içinde , çevremiz içinde ortaya çıkan görüş ayrılıkları şunlar oldu :

Mao Zedung'un genel değerlendirilmesi : Bolşeviklerin birçok görüşünü paylaşan, disiplinini tanıyan , eylemlerine katılan bir dizi sempatizan arkadaş, tartışmalar içinde bizim Mao konusundaki genel değerlendirmemize katılmadıklarını açıkladılar. Bu arkadaşlar Mao'nun özellikle 1956 dan sonraki dönemde revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiği görüşünü tezler halinde gerek eğitim toplantılarında, gerekse yaptığımız bazı açık toplantılarda savundular. Biz bu görüşü savunan arkadaşlara bu konudaki görüş ayrılıklarının çok önemli olduğunu, bunların çözülmemesi halinde örgütsel ayrılık sebebi olacağını açıkça ortaya koyduk. Ve bu arkadaşları görüşlerini sistemli ve yazılı bir şekilde ortaya koymaya çağırdık.

(Aynı konuda bir parti üyemiz, eskiden beri savunduğu Mao Zedung 'u başından beri küçük burjuva olarak değerlendiren tavrını geri çekmedi.)

Bu konuda biz bu görüşleri savunan arkadaşların üzerine yeterli bir şekilde yürümedik. Bunları tavır takınma konusunda yeterince zorlamadık. Bu görüşlere karşı verdiğimiz ideolojik mücadele içinde, bunların AEP ve çevresinden yanlış bir şekilde etkilendiklerini ortaya koymadık. Savunulan sapmanın uluslararası planda oportunizmle bağını berrak bir şekilde tespit etmedik.Yani bu konuda ideolojik mücadelede belli liberal hatalara düştük.

Kuşkusuz bu hatalarda bizzat içimizdeki bazı yoldaşların aynı konularda kafalarının berrak olmamasının büyük rolü vardı. Bu hatayı yapan arkadaşların doğrudan yönetici durumunda olan yoldaşımız, bizzat kendisi Mao'nun 1957'den sonraki dönemi için savunulacak fazla bir şey görmeme durumunda idi, ve bu arkadaşlara sadece yöntem eleştirisi getiriyordu. Yine MY içinde bir başka yoldaş Kültür Devrimini esas olarak olumsuz değerlendirme eğilimleri taşıyordu, vs. Liberal hatalar işte bu ortamda ortaya çıktı.

Bir başka görüş ayrılığı bizim çevremizde ayrılıktan sonra birleşen, özellikle bir başka teşkilattan bize gelen bazı arkadaşlarla aramızda Stalin konusunda berrak olarak görüldü. Bu arkadaşlar Stalin'in önemli hataları olduğunu ve klasik olarak değerlendirilmesinin yanlış olduğu görüşünü savundular

ve savunuyorlar. Biz bu konuda görüşlerimizi yazılı olarak ortaya koyduk. Sözlü tartışmalarda da bu konuda açık ve berrak tavır takındık.

Bir başka görüş ayrılığı Partizan'a karşı tavır konusunda ortaya çıktı.MY ' deki bu konudaki görüş ayrılığı, aynen sempatizan çevremize de yansıdı. Partizan'ın saldırılarına fiili saldırı ile cevap verme istekleri çevremizden de geldi. Bu görüşlere karşı da toplantılarda mücadele yürütüldü. Çoğunluk, genel tavrımızı destekledi.

Biz görüş ayrılıkları konusunda , bunlar üzerine mücadeleyi çalışmamızın merkezine koyma şeklinde bir yol izlemedik. Görüş ayrılıkları olanların görüşleri üzerine yeterince tutarlı bir şekilde yürümedik. Bu, bu konuda yaptığımız temel hata idi. Önümüzdeki dönemde bu hatamızı aşmalıyız.

GDS'den yoldaşlar bize, özellikle Mao Zedung konusunda bizim genel değerlendirmemize karşı olan sempatizanlara karşı liberal bir tavır içinde olduğumuz eleştirisini getirdiler. Onlar bu eleştirilerini somut bir olayla gerekçelendirmeye çalıştılar. Somut örnek olarak Frankfurt toplantısında .Mao'nun 1957 den sonra revizyonist olduğunu söyleyenlere karşı liberal davranıldığını, bu gibi kişilerin sempatizan olarak görülmemesi gerektiğini belirttiler.

Biz bu konuda getirilen eleştiriyi iki somut noktada reddettik ve bu yüzden aramızda şu görüş ayrılıkları çözülmedi :

1) GDS'den yoldaşlardan biz sözü geçen yoldaşların AEP ve BU(Bolşevik Birlik Kanada) gibi akımlara dahil edilmesi /edilmemesi konusunda ayrılıyoruz.

2) Biz bu gibi arkadaşların geçen dönem içinde sempatizan örgütler içinde örgütlenmesini doğru bulma noktasında ayrılıyoruz.

Bu konudaki görüş ayrılığı çözülmemiştir.

Bizim geçen dönemde önemli görüş ayrılıkları olan arkadaşlara örgütsel alanda (sempatizan örgütlenmesi) önemli ölçüde dayanmamız da söz konusu olmuştur Bu ideolojik alandaki liberal hatanın, örgütsel alanda da iç-dış ayrımı yapmama hatasının tabii sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

KİTLE ÇALIŞMASI

Bu konuda 1.Konferansımızda , kitle çalışmasının esas görevimize (öncünün komünizm için kazanılması) bağımlı olarak ele alınması gerektiğini, dışa dönük çalışmada propagandanın esas olması gerektiğini doğru olarak tespit etmiştik. 1.Konferansta bu konuda tespit ettiğimiz çizgi, doğru bir çizgi idi.

Ancak doğru bir çizgi tespit etmek yeterli değildi. Bu çizginin doğru bir biçimde pratiğe uygulanabilmesi için teşkilata doğru direktifler vermek; ve uygulamayı denetlemek de gerekli idi.

Bu doğru çizginin hayata nasıl uygulanması gerektiği konusunda BP sayı:1 de şu tespitler yapıldı :

> " Bugün ülkemizde hüküm süren askeri faşist cuntanın yüzü kitleler içinde tam olarak tanınmamıştır. Cuntanın yürüttüğü demagojinin işçi ve köylü kitleleri içinde de önemli bir etkisi olmuştur. Bugün acil görev işte bu etkiyi kırmak için kitleler içinde yoğun bir çalışmaya girmektir. Cuntanın emperyalist uşağı yüzü, işçi düşmanı, emekçi düşmanı, gençlik düşmanı yüzü hayatın her alanında mümkün olan bütün araçlar kullanılarak teşhir ve cunta tecrit edilmeli ; cuntaya karşı muhalefet hareketi birleştirilmeye çalışılmalıdır. Bunun yapılmasında devrimciler ve devrimci örgütler arasındaki EYLEM BİRLİĞİ önemli bir sorundur. Eylemde birlik-söz söyleme de, görüşlerini savunmada serbestlik şiarı hayata geçirilmeye çalışılmalıdır.
>
> Cuntaya karşı mücadelede , komünistler halka gerçek kurtuluş yolu-

nun hakim sınıfların-komprador patronların ve toprak ağalarının devletinin bütünü ile yıkılması -yerine işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarının kurulması olduğunu da anlatmalıdırlar. Daha şimdiden cuntaya alternatif olarak çıkacak bir sivil yönetimin halkın hayatında köklü değişiklik getirmeyeceğini ortaya koymalıdırlar. Kurulacak "demokrasi"nin hakim sınıfların "demokrasi"sinin halk için faşizm demek olduğu, özde bir şey değişmeyeceğini anlatmalıdırlar."

Bu, çizginin nasıl hayata uygulanması gerektiğini ortaya koyan somut bir direktifti. Ve bu direktif yanlış, sağ bir direktifti. Çünkü soruna kitlenin en ileri bilinçli kesimi açısından değil, geri ve orta kitle açısından yaklaşılıyor, böyle yaklaştığı için de, cuntaya karşı mücadeleyi kitle çalışmasının merkezine koyuyordu. Bu direktif 1.Konferansta tespit ettiğimiz doğru çizgiden bir sapma anlamına geliyordu. Bu sağ direktif uygulamaya, özellikle cuntaya karşı mücadele ile ilgili uygulamada daha da sağa çekilerek yansıdı ve bu alanda sağ hatalara teorik temel oldu.

1.Konferans doğru bir şekilde "içe dönük çalışmanın esas alınması gerektiği" tespitini yapmıştı. Ama bir çok arkadaşta "içe dönük çalışma", kendi içine kapanma, eylem yapmama, eylemlere katılmama, ya da deyim yerinde ise pikniğe gider gibi hiçbir sorumluluk duymadan eyleme katılma için eyleme katılma,vs şeklinde kavrandı.

Yaptığımız eylemlerin sayısında ve bunlara katılmaların sayısında bir düşme olması normaldi. Ama eylemlerin kendisinde savunduğumuz içerikteki sağ görüşler ve yaklaşımlar ve eylemlere adamsendecı bir tarzda hazırlanma normal değil, bizdeki sağcı anlayışların bu alandaki yansıması idi.

Esasında içe dönük çalışma, kitle çalışması yapmamak değil, yapılan çalışmanın hem içeriğini , hem de biçimlerini değiştirmek anlamına gelmeli idi.Pratikte bu böyle olmadı.

Yapılan tek tek eylemleri ele alıp incelersek, bu konuda gelişmenin olumsuz olduğunu görürüz. Yaptığımız eylemlerden birincisi ayrılığın hemen ertesinde yapılan 1 Mayıs eylemleri idi. Bunlar bize gücümüz hakkında belli bir bilgi verdi. Bu eylemlere katılışımız oldukça düzgün ve disiplinli oldu. Eylemlerde açıkça komünizm propagandası yaptık. Eylem sırasında yayınlarımız düzgün bir şekilde dağıtıldı. Bu eylemler katılma az olmasına rağmen olumlu idi.

Daha sonra emperyalist savaşa karşı mücadele günü ile ilgili olarak bir bildiri çıkarıldı. Bu bildirideki tavır, oportunistlerin tavrından ayrılmaz pasifist bir tavırdı. Bunun da ötesinde içinde çok önemli yanlışlar barındırıyordu. Kitlenin en ileri bilinçli kesimini kazanmayı hedefleyen bizler, bu bildiride en ileri kesime değil, orta ve hatta geri kesime sesleniyorduk. Bu bildiride takınılan tavır, bizim bu konudaki çizgimizden açık bir sapma idi. Bu sapmanın bizim yazılarımızda herhangi bir teorik temeli de yoktu.

Ardından 12 Eylül yürüyüşü geldi. Bu yürüyüşe örgütsel olarak katılımımız oldukça düzgün idi. Ama yürüyüşe çağrı bildirimiz yine oportunistlerin çağrı bildirilerinden ayrılacak bir nitelikte değildi. 12 Eylül'de biz komünistler olarak, cuntanın gelip geçici olduğunu, esas sorunun ülkemizde hakim sınıfların iktidarının yıkılması olduğunu ortaya koymak, devrim propagandası yapmak, oportunistlerin mücadeleyi cuntaya karşı mücadele ile sınırlayan tavrını teşhir etmek zorunda idik. Çağrı bildirimizde yapılan mücadeleyi bizzat kendimizin cuntaya karşı mücadelesi ile sınırlamaktı. Bu bildirideki tavrın teorik temeli bizim Bolşevik Partizan'ın 1.sayısında yayınladığımız yazıda vardı. Ancak uygulama, yukarda alıntı yaptığımız bu tavrın daha da sağa çekilmesi şeklinde idi.

Ardından Bonn'daki savaşa karşı yürüyüş geldi. Bu yürüyüşte biz kendimizi ne Yeşillerden, ne de oportunistlerden ayırmadık. Objektif konumu itibarı ile

emperyalizm yanlısı bir yürüyüşe , bu yürüyüşü düzenleyenlerden kendimizi ayırmadan katılmamız çok önemli bir hata idi. Örgütsel olarak da, tam bir keşmekeş, bir başıbozukluk sözkonusu idi.

Onun hemen ardından yapılan İran yürüyüşünde de varlığımız ile yokluğumuz belli değildi, neden katıldığımız belli değildi,vb.

Onun ardından GUAFS'ın Aralık sonunda yaptığı bir eylemе , "dört kafayı taşımamıza" izin vermiyorlar" gerekçesi ile hiç gitmedik. Bu Yeşillerin yürüyüşündeki sağ hataya görünüşte "sol" bir tepki idi. Doğru tavır, bu yürüyüşe katılıp, GUAFS'ı eleştirmek olmalı idi.

Eylemler açık bir dil konuşmaktadır. Kitle çalışmasında olumsuz, sağ bir gelişme söz konusudur. Bu konuda GDS'den yoldaşlar bizi haklı olarak eleştirmektedirler.

Bu gidişe dur dememiz, kitle çalışmasında amacımızın kitlenin en ileri kesimini kazanmak olduğunu iyice bilince çıkarmamız gereklidir. Bu kitle çalışmasında propagandayı ve en ileri kesimi örgütlemeyi esas almamız gerektiği anlamına gelir.

Kitle çalışması sorununun doğru kavranmaması; "içe dönük çalışma"nın esas alınmasının, kitle çalışmasının küçümsenmesi şeklinde kavranması kendini somut olarak .. konusundaki adam sendeci tavırda gösterdi. Birçok dernekte çalışma angarya olarak görülmeye başlandı.

(...)

Tabii ki bizim için dernekler ve .. gibi araçlar <u>mutlak</u> **değildir.** Gerektiğinde bizim esas çalışmamızı engeller hale geldiğinde biz bu araçlardan vazgeçeriz. Ama gereksiz yere elimizdeki araçları da , bize karşı kullanacakları açık olanlara vermemeye çalışırız. Bu konuda MK hizipçilerine karşı mücadelede önemli hatalar yapılmıştır. Bütün bu hatalarda MY'nin kitle çalışmalarını yeterince denetlememesi önemli rol oynamıştır. Örgütlenmenin de sakatlığı kitle çalışmalarına en açık şekilde yansımış , bu alandaki olumsuzlukları daha da ağırlaştırmıştır.

Bugün gelinen aşamada kitle çalışması konusunda hangi adımlar atılmalıdır?

Önce bu çalışmanın içeriği konusunda berrak olmak gerekir : Bu çalışmanın amacı kitlenin en ileri bilinçli kesimini kazanmaktır. Yani yapacağımız kitle çalışmasında hedefimiz kitlenin en ileri bilinçli kesimi, çalışmanın içeriği onların kazanılmasına yönelen bir içerik olmak zorundadır.

(...)

Biz gücümüzün elverdiği alanlarda var olan kitle derneklerini elimizde tutmalı, gücümüzün yettiği yerde gerekirse kendi önderliğimizde yeni dernek kurmalı, gücümüzün yetmediği yerlerde tabela derneklerini kapamalıyız.

Ayrıca işçi-öğrenci dernekleri ayrımını (pratikte zaten yok gibi) kaldırmalı bu dernekleri zorunlu birleştirmeliyiz.

Dernekler esas olarak eğitim aracı olarak kullanılmalı, buralarda düzenli eğitim yapılmalıdır.

Dernekler arasında koordinasyon şimdiye kadar olduğu gibi merkezi bir yapı içinde sağlanmalıdır.

(...)

Bunun dışında derneklerimizi mümkün olduğunca enternasyonal alanda birlikte çalıştığımız yabancılarla da birlikte kullanmaya; giderek derneklere enter -

nasyonal bir içerik ve şekil kazandırmaya da yönelmeliyiz. Bu durumda somut olarak eski .. dernekleri ... dernekleri olarak çalışmaya devam edecekler dir. Başlangıçta ... dernekleri eski .. dernekleri olma niteliğini sürdürecek, süreç içinde bu dernekler enternasyonal derneklere dönüşecektir.

EĞİTİM

Ayrılıktan sonra kendi içimizdeki arkadaşlara hem de (özellikle) yakın çevremize ayrılık noktalarını kavratmaya çalışma; ayrılığın birkaç yönetıcinin kişisel kaprisi sonucu önemsiz görüş ayrılıkları yüzünden "partiyi bölmeleri" şeklinde değil, ilkesel görüş ayrılıkları sonucunda gerçekleştiğini kaçınılmaz ve gerekli olduğunu kavratma zorunluluğu ile karşı karşıya idik.Ayrılmıştık ama içimizdeki ve çevremizdeki arkadaşların çoğu ayrılık noktalarını çok kaba hatları ile biliyordu.Bu bizim geçmişte bu konuda yaptığımız hatalar sonucu ortaya çıkan bir durumdu. Bu durumda biz önümüzdeki yeniden örgütlenmenin hazırlığı dönemi olarak kavradığımız 6-8 aylık dönem içinde (ki bu dönem bizim tahminimizden uzun sürdü) özellikle ayrılık noktalarında eğitimi yoğunlaştırma, ayrılık noktalarında ML biliminin neleri öğrettiğini önce en yakın çevremize , daha sonra onlar üzerinden biraz daha geniş çevreye öğretme (tabii bu arada bizzet kendimiz de öğrenme) yolunu tutmayı doğru bulduk.

Teşkilatın bütünü için eğitimi kısa süre için, belli bir dönem için ayrılık noktaları üzerine yoğunlaştırmak doğru idi.

Bu eğitimin yöntemi olarak ise en üstte iki bölgede yakın sempatizanları iki geniş toplantıda ayda -birbuçuk ayda bir hafta sonu yan yana getirerek seminer verme ve tartışma yöntemini seçtik. Bu yöntemi seçmemizin çeşitli nedenleri vardı. Bunlardan biri eğitim yönlendirme konusunda elimizde çok az sayıda kadro olduğu gerçeği idi. Bunun sonucunda bu az sayıda kadrodan azami bir şekilde yararlanmanın bir yöntemi olarak bize böyle geniş toplantılar doğru göründü. Bir başka neden yeniden bir örgütlenmenin eşiğinde yönetici yoldaşların bizim çevremizde kalan, yakın sempatizan olarak değerlendirdiğimiz arkadaşların gerçek durumunu doğrudan tanımak, öğrenmek istemeleri, yeniden örgütlenme öncesinde teşkilatın durumunu öğrenmeye duyulan ihtiyaç idi. Bu nedenlerle bütün sakıncalarına rağmen (özellikle illegalite konusundaki sakıncaları da göz önüne alarak) bu eğitim yöntemini seçtik.

Geniş eğitim görüşümüze göre reddedilmemesi gereken bir yöntemdir. Ancak bu eğitim teşkilat içindeki tek eğitim olarak kavranır ve ele alınırsa yanlış olur. Bu tip geniş toplantılar şeklindeki eğitim, ilerde de yapılmalıdır.Ancak geçtiğimiz dönemde yaptığımız gibi tek eğitim bu olmamalı, buna paralel ve bundan daha önemli olarak kurulacak parti ve yakın sempatizan hücrelerinde sürdürülen ML in ilkelerini baştan başlayarak sistemli ve kollektif biçim de öğrenmeye yönelik eğitimin bir yan unsuru olarak ele alınmalıdır.

Bunun dışında bu gibi geniş eğitim toplantıları yapılırken belli tedbirler alınmalı, belirli arkadaşlar, bu toplantılara katılmamalıdır.

Bunun dışında bu gibi geniş eğitim toplantılarında GDS''den yoldaşların getirdiği şu eleştiri doğrultusunda da düzeltmeler yapmalıyız : Yapılan eğitim toplantıları, eğitime katılanları, kendi kendine eğitime hazırlanmaya itmiyor. Eğitime katılanların çok önemli bir bölümü, nasıl olsa anlatılacak düşüncesi ile eğitime hazırlıksız geliyorlar. Bu eğitim toplantılarında kendi kendilerini de eğitmesini, eğitime hazırlıklı gelmesini gerekli kılar. BP seminerlerinde izlenen yöntem ile kadrolar kendi kendilerini eğitme yönünde değil, "kulaktan dolma Marksizm" öğrenme yönünde eğitilmektedir. Bunu önlemek için tedbirler alınmalıdır. Mesela şunlar yapılabilir : Her eğitim çalışmasında belli bir tekstin okunması için bizzat eğitim çalışması zamanı içinde zaman ayrılabilir. Böylece eğitime katılanların hepsinin belli bir teksti okumuş olmaları garanti altına alınır. Bunun ötesinde uzun anlatma, seminer

verme yöntemi yerine yazılı olarak kısa tezler konulabilir. Ve bunlar üzerine tartışılır.

GDS'den yoldaşların getirdiği eleştiriler doğru eleştirilerdir ve ilerde bu gibi geniş eğitim toplantıları yapılırsa (biz yapılmasını doğru buluyoruz) bu eleştiriler, getirilen öneriler doğrultusunda hareket etmek gerekir.

Yukarda bu gibi geniş eğitim toplantılarının, ancak, kurulacak parti hücrelerinde, ve yakın sempatizan hücrelerinde sürdürülen ML eğitime paralel,onun yan unsuru olarak ele alınması halinde doğru olacağını belirttik. Geçen 11 aylık dönemde geniş kitle eğitimi bizim çalışmamızda bir yan unsuru olarak değil, esas unsur olarak yer aldı.

Geçen dönemde eğitim konusunda böyle bir yol tutmamız ML bir tavır değildi. Ve önemli bir hata idi. Biz eğitim konusunda (örgütlenmede de olduğu gibi) parti örgütü ile sempatizan örgütlerini geçen dönem içinde birbirinden ayırmadık. Bu önemli bir hata idi. Geçen dönem içinde eğitim konusunda içi ve dışı birbirinden ayırmalı, içte ML temel eğitime başlamalı, bunu temel almalı, buna paralel olarak dışa dönük yaptığımız toplantılara benzer toplantılarla ayrılık noktalarını kavratmaya çalışmalı idik. Bizim yaptığımız bu eğitim çalışmalarına yukarda da belirttiğimiz gibi, MY içinden özellikle illegalite ihlali ve katılanların doğru seçilmediği konularında eleştiriler geldi Bu eleştiriler doğru bulunduğu halde, bu eğitimin alternatifi görülmediği için eğitim bu şekli ile sürdürüldü. Bu esasında geçen dönem içinde "içe dönük çalışma esastır" tespitimizin bu alana yansımadığını, pratikte iç ile dışın birbirine karıştırıldığını, dışın esas alındığını göstermektedir.

Önümüzdeki dönemde bu hata aşılmalı, eğitim konusunda parti içi eğitim, parti içi eğitimde klasiklerin temel eğitimi esas alınmalı, bu konuda iç ve dış birbirinden ayrılmalıdır.

ENTERNASYONAL İLİŞKİLER

Geçen dönem içinde bu alanda en önemli gelişme, bölünme sırasında daha önceki TKP/ML in kardeş teşkilatı olan GDS, WBK ve AMLP'nin bizlerden yana tavır takınması oldu. Onlarla kardeşlik ilişkilerini artık bolşevikler olarak sürdürme konusunda fikir birliğine vardık. Ve bunu bir Ortak Açıklama ile kamuoyuna duyurduk. Mao konusunda yaptığımız ortak toplantı da, ortak çalışmalarda önemli bir adım oldu. Bu toplantıda yapılan konuşmaları da, ikinci ortak açıklama olarak yayınlama kararı aldık. Bu teşkilatlarla olan ilişkilerimiz proleter enternasyonalizmi ilkelerine dayanmaktadır. Ve karşılıklı her alanda destek çalışmalarımızı güçlendirmektedir. Tabii bu örgütlerle aramızda belli görüş ayrılıkları da zaman zaman ortaya çıkmaktadır. Ancak bu görüş ayrılıkları üzerinde dayanışma içinde yürütülen tartışma, ortak çalışmayı engellememekte, tam tersine daha doğru bir temelde güçlenmesine yardımcı olmaktadır. Bizim birçok hatalarımızı görmemizde ve düzeltmemizde bu kardeş örgütlerimizin bu yazı içinde bir çok yerde değindiğimiz eleştirileri tayin edici rol oynamıştır ve oynamaktadır.

Önümüzdeki dönemde de bu kardeş örgütlerle ilişkilerin daha da sağlamlaştırılması temel alınmalıdır. Bu konuda kardeşlerin yaptığı polemik çalışmasına aktif olarak katılınmalıdır.

Diğer yandan geçen dönemde TKP/ML in kardeş örgütü olan KKP/ML ÖK ile doğrudan temas kurulamamıştır. Bu teşkilatın bölünme konusunda resmen ne düşündüğü, bugün bilgimiz dahilinde değildir. Önümüzdeki dönemde ilk ele alınıp çözülmesi gereken sorunlardan biri bu olmalıdır.

Peykar'ın YD'daki sempatizanları ile geçen dönem içinde belli ilişkiler kurulmuştur. Onlarla temas içinde Mao Zedung ve AEP konusunda bize yakın görüşler savundukları görülmüştür. Tartışmalar içinde savundukları "bağımlı ülkelerde milli burjuvazi mümkün değildir " şeklinde genel tez, içinde önemli so

runları barındırmaktadır. Bu sorun üzerine tartışma yoğunlaştırılmalıdır. Bu ilişkiler geliştirilmeli, bu teşkilatın gelişmesi ciddi bir şekilde izlenmelidir.

Afganistan KP/ML ÖK ile temas kurulamamıştır.

Bilinen kendine ML diyen -modern revizyonizme karşı açık tavır takınan tüm örgütlere yabancı dilde yayınlarımız ulaştırılmıştır.

Geçen dönem içinde uluslararası planda da esas hedef olarak Mao Tsedung Düşüncesini savunan akım alınmıştır. Bununla ilgili olarak bunların düzenlediği Konferans eleştirilmiştir.

Önümüzdeki dönemde özellikle inkarcı akıma karşı mücadele (bizim içimizdeki durumla bağıntılı olarak) önem kazanabilir.

Uluslararası planda hedefimiz önce kendi görüşlerimizi tam olarak berraklığa kavuşturmak, ve süreç içinde bugün dört grubun şahsında oluşan çekirdeği giderek diğer gruplarla genişletmek, ama bu konuda aceleci davranmamak olmalıdır.

YAYIN SİYASETİMİZ

Geçen 10 aylık dönem yayın konusunda oldukça verimli bir dönem olmuştur. Bu dönem içinde iki ayda bir düzenli BP çıkarılmış , bunun yanında MK hizibinin 2.Konferans raporunu eleştiren geniş kapsamlı bir broşür ve parti içindeki iki çizginin mücadelesinin belgelerini içeren üç kitap çıkartılmıştır.

Bütün bunlar yanında düzenli olarak kitle gazetesi çıkartılmaya devam edilmiş, düzensiz olarak BP ve ... adına çeşitli bildiriler çıkartılmıştır.

Türkçe yanında yabancı dilde de yayın yapılmış, Almanca ve İngilizce olmak üzere parti içindeki bölünmenin çeşitli belgeleri , BP'nin baş yazılarından çeşitli çeviriler, şimdiye kadar üçer broşür halinde yayınlanmıştır. Ayrıca yabancı dilde bir de anti emperyalist gazete çıkartılmıştır.

Yayın konusunda çok önemli eksiklik, özellikle parti yayınları için hala işleyen bir yazı kurulunun kurulamamış olmasıdır. Bunun sonucunda hemen tüm parti yazıları tek elden çıkma durumundadır. Ayrıca bu yayınlarda çıkan yazılar, daha önce parti içinde tartışılmamıştır. Yani bu yayınlar kollektif bir çabanın ürünü değildir ve parti içindeki ideolojik bir birliği de yansıtmamaktadır. Dışa yansıyan gerçekte içimizdeki durum değildir. Dışta olduğumuzdan çok daha fazla görünme durumumuz vardır. Yayın siyasetimizde açık bir biçimde, geçen dönemde , içe dönük çalışmanın bu alanda da esas alınmadığını belgelemektedir. Bu alanda içe dönük çalışmanın esas alınması, mesela BP'da yayınlanan - en azından temel yazıların - yayınlanmadan önce parti içinde kollektif bir şekilde tartışılması şeklinde yansıyabilirdi. Eğer içe dönük çalışmanını esas alınması gerçekten kavransa idi, bizim geçen dönem içinde bu şekilde bir yayın siyaseti izlememiz gerekirdi.

Önümüzdeki dönemde gücümüzü dikkate almalı, geçen dönemdeki bu hatayı düzeltmeliyiz. Şu anda çıkardığımız yayınlar gerçekte gücümüzün çok üstündedir. Geçen dönemde bu hataların yanında, yayın dağıtım ağının da kurulmamış olması önemli bir hatadır. Bunun sunucunda son ana kadar kaç adet yayına ihtiyacımız olduğu nala kesin bir şekilde tespit edilmemiştir.

Yayın konusunda önümüzdeki dönemde şu şekilde hareket edilmesi gerektiğini düşünüyoruz :

- BP legal teorik organ olarak çıkmaya devam etmeli. Bunun T'ye girmesi konusunda kafa yorulmalıdır. Bunun çıkış periyodu kaçınılmaz olarak seyrekleşecektir.

- BP yanında mutlaka bir parti merkez organı çıkarılmalıdır. Bu merkez organı , en ileri kesime hitap eden, siyasi gelişmeleri ML ışığında tahlil e -

den, içinde yer yer teorik yazılara ve tartışmaya yer veren bir organ olmalıdır. Bu her iki organı çıkarmak için mutlaka MY 'e bağlı bir Yazı Kurulu oluşturulmalıdır.

Bunun yanında daha geniş kitleye hitap eden, MÜ tipinde bir yayın organının gerekli olup olmadığı düşünülmelidir. Bu,buradaki kitle çalışmasının nasıl kavrandığına , nasıl ele alınacağına da bağlı olan bir sorundur.

ÖRGÜTLENME VE KADROLAR

İçe dönük çalışmayı esas almadığımız, geçen dönemde,kendini en iyi bir biçim de örgütlenme alanında gösterdi. Biz geçen dönemde sağlam bir örgütlenmeye ancak doğru dürüst bir özeleştiri temelinde gidebiliriz gerekçesi ile gerçek bir parti örgütlenmesine gitmedik. Parti örgütlenmesini Konferans sonrasına bıraktık. Geçici bir örgütlenme oluşturduk. Partililerin çok önemli bir bölümünü sempatizanlarla aynı örgütlenme içine soktuk. Partilileri parti örgütlerinde örgütlemedik. Bu önemli bir hata idi. MY 5. toplantısında elimizdeki lerle geçici de olsa bir örgütlenmeye gitme önerisi geldi. Çoğunluk tarafından bu öneri birkaç ay sonra yeniden örgütlenileceği ve örgütlenme için değerlendirmelerin beklenmesi gerektiği ve zaten geçici bir örgütlenmenin olduğu gerekçeleri ile reddedildi. Gerçekten de geçici bir örgütlenme vardı, ama bu örgütlenme bir parti örgütlenmesi değil, parti örgütlenmesi ile sempatizan örgütlenmesinin iç içe olduğu bir örgütlenme idi. Bu örgütlenme biçimi ML bir örgütlenme biçimi değildi.

Bu örgütlenmede en üstte MY vardı.

MY kendi içinde bir Siyasi Büro ve bir de Örgütlenme Komitesı kurarak bir iş bölümü yaptı. Amaç işlerin daha düzgün yürümesini sağlamak ve uzmanlaşma yönünde belli adımlar atmak idi. Böyle bir iş bölümü ilke olarak doğrudur.Ancak geçen dönemde bunun işlemesinde belli aksaklıklar çıktı. Bu iki büro arasında tam bir bağ ve uyum sağlanmadı. Bunun sonucunda özellikle kitle çalışmasında aslında engellenebilecek hatalar ortaya çıktı. ÖK ise kurulmasına rağmen başlangıçta işlemedi, kağıt üzerinde kaldı. Daha sonra işletilmeye başladı.

MY'nin kendi içinde en önemli eksikliği düzenli bir eğitim yürütmemesi oldu. MY içindeki tartışmalar daha çok günlük siyasi pratikte önümüze çıkan sorunlar üzerine tartışma şeklinde oldu. Bu tabii ki yapılmalıdır. Ama bundan önemlisi MY'in kendi içinde düzenli-sistemli bir ML eğitim yürütmesidir. Merkez gerçekten merkezlik yapacaksa, bu mutlaka yapılmalıdır. Eskiden bu yana hep söylediğimiz bu gerçeği önümüzdeki dönemde mutlaka pratikte de uygulamalıyız.

MY'nin bir başka olumsuzluğu , bu kademede yer alan arkadaşların bazen ciddiyetten uzak, laçka ve illegaliteyi çokça ihlal eden davranışları sürdürmeleridir.

Bir başka olumsuzluk üzerine alınan işleri zamanında yapmama hastalığının belli ölçülerde sürmesi, bunun yanında bütünden sorumluluk duymama hastalığının sürmesi, teorık eğitime önem vermeme hastalığının sürmesi gibi durumlardı. Bunlar MY gibı bir organda yer alanlar açısından gerçekte affedilmez oranda büyük hatalardır. Ama geçen dönem bu gibi büyük hatalar karşılıklı olarak affedilmiştir. Bu liberal tavırda "nasıl olsa yakında yeniden örgütlenme ye gidilecek" anlayışı önemli rol oynamıştır. Bütün bunlar önümüzdeki dönemdeki merkez içinde pratikte aşılması şart olan hastalıklardır.

MY'nin dışında herhangi bir parti kademesi oluşturulmadı. Aradaki bütün kademeler kaldırıldı. Her şehirde bir ŞK önderliğinde çeşitli biçimlerde örgütlenildi. ŞK'ların temsilcileri doğrudan ÖK'larda .. bölgede toplandı. Çok zor hareket eden hantal bir örgütlenme çıktı ortaya. Bu biçimde bir örgütlenmenin sakat olduğunu pratik de açık bir şekilde gösterdi. Önümüzdeki dönemde bu örgütlenme şekli değiştirilmelidir. Parti içi ve dışı berrak bir şekilde

birbirinden ayrılmalı, partililer parti örgütleri içinde birleştirilmeli, partililer önderliğinde en yakın sempatizanlar hücreler şeklinde örgütlenmeli, sempatizan çevre ise dernekler, toplantılar, vb. düzeyinde örgütlenmelidir.

T. ile ilgili olarak geçen dönem içinde görev Türkiye'de hala MK hizibinin disiplinini tanıyan ML lerle temas kurma, parti dışında varolan kişi ve gruplarla temas kurup,durumu öğrenme şeklinde tespit edildi. Hala MK hizibinin disiplinini tanıyan yoldaşlarla temas konusunda fazla insiyatifli davranılmadı. Gelişmeler gösterdi ki, eğer bu konuda daha insiyatifli davranılsa idi, Türkiye'de daha erken ve daha geniş kopmalar sağlamak mümkündü.

Parti dısına çıkmış olan bazı çevrelerle temas kuruldu. Bunlar ile aramızda çok önemli ideolojik ayrılıklar bulunduğu tespit edildi. Bugün şu gerçek çok açık bir şekilde ortaya çıkmış durumdadır:

- Bugün T'de tanıdığımız , temas kurduğumuz parti dışı gruplarla ve kişilerle, bunlara dayanarak parti inşasına girişmek yanlıştır. Diğer yandan T'de koparak bolşevik saflara geçen yoldaşlarla temaslar hala çok zayıftır ve yalnızca onlara dayanarak bolşevik parti inşası da mümkün değildir. Yapılacak şey, T'de , bolşevik saflarda olan yoldaşlarla daha sıkı temaslar geliştirmek ve parti inşasında burda yetiştirilen kadrolara ve Türkiye'deki bolşeviklere dayanarak bir inşa çalışmasına girişmektir. Herhalükarda bu inşanın ideolojik- siyasi merkezi şimdilik burası olma durumundadır. Türkiye'de bolşevik bir partinin inşası bizim omuzlarımızda olan bir sorumluluktur. Çalışmalarımızı bu perspektifle ele alıp düzenlemeliyiz.

ÖZEL GÖREV HÜCRELERİ

Yukarda anlattığımız örgütsel yapıya paralel olarak, uzmanlaşmaya yönelmenin bir adımı olarak geçen dönem içinde belirli özel görev hücreleri de kurduk. Bu özel görev hücreleri de gerçekte iç ve dışı birbirinden tam olarak ayırmayan hücrelerdi. Bu hücreler araştırma hücreleri, çeviri bürosu gibi hücrelerdi. Bunlardan araştırma hücrelerini sosyo-ekonomik yapı, tarih ve milli mesele konularında kurduk. Esasında bu hücreleri yalnızca Türkiye devriminin somut programatik sorunları üzerine araştırma için kurmamız, ML in ilkelerinin savunulması görevinin küçümsenmesinin bir başka somut yansıması idi. Açık tartışma toplantılarında görüşlerimizi savunmak üzere belli arkadaşlarımızın da uzmanlaşması yönünde karar aldık. Ama bu konuda yeterli bir çaba sarfetmedik. Buna rağmen belli arkadaşlarımız daha çok kendiliğinden olumlu gelişmeler gösterdiler. Önümüzdeki dönemde kadroları yeteneklerine göre uzmanlaşmaya yönlendirme (bu başka hiçbir iş yapmama anlamına gelmem-li) yönünde bilinçli , planlı adımlar atmalıyız.

Önümüzdeki dönemde örgütlenmede şuna dikkat etmek gerekir:

Parti örgütü içine yalnızca bugün aramızda temel meselelerde kesin ideolojik birlik olanlar alınmalıdır. Temel ideolojik konularda aramızda ayrılık olduğu bugünden bilinen arkadaşlar parti örgütlenmesi içine alınmamalı, çevrede tutulmalıdır. Yeniden örgütlenmede bu konuda çok titiz davranılması zorunludur. Bunun dışında pasif parti üyesine, insiyatifsiz parti üyesine de bugün ihtiyacımız yoktur. Daha az ve fakat daha iyi,parti örgütlenmesinde şiarımız olmalı, diğer sempatizanları parti çevresinde tutmalıyız.

Şimdi gelişmemizde çok önemli yer tutan bir dönemi daha geride bırakıyoruz. Bu dönem içinde ideolojik siyasi alanda birçok görüşümüzü berraklığa kavuş turduk. Eksikliklerimizi, hatalarımızı ve önümüzdeki dönemde neye ağırlık vermemiz gerektiğini tespit edebildik. Geçen dönemin bütün alanlara yansıyan en ağır hatası , temel hata olarak, içe dönük çalışmanın esas alınacağı söylenmesine rağmen bunun gerçekte yapılmamasını tespit ediyoruz. Bu öncelikle ML in, iki aşamalı parti inşası öğretisinin doğru kavranmadığını ve uygulanmadığını açıkça göstermektedir.

Önümüzdeki dönem bu tespitin bütün sonuçları ile pratiğe yansıtılacağı, bu konudaki hatamızı köklü bir özeleştiri ile aşmamız gereken bir dönem olmak zorundadır.

Geçen dönem içinde yepyeni bir görevle karşı karşıya kalan (artık sorun var-olan ve belli ölçüde işleyen bir partinin YD örgütü olarak çalışmak değil, yeni bir makineyi bizzat inşa etmek sorunudur) yoldaşlarımızın bu yeni durum da nasıl davrandıklarını belli ölçüde gözlemleyebildik, yeniden örgütlenmede kiminle, nereye kadar, nasıl gidileceği konusunda dönem başlangıcına oranla daha sağlam bilgiler edindik.

Şimdi sorun artık gerçekten yeniden örgütlenme yönünde her alanda sağlam a - dımlar atmaktır.

Bolşevik Partinin inşası için büyük görevler bizi bekliyor.

Bu görevleri çözme yönünde bolşevik bir ruhla ileri atılalım.

Çözülmeyecek görev yoktur. Yeter ki Marksizm-Leninizmin bilimine sarılalım.

BOLŞEVİZM YENECEKTİR !

.....

KARAR TASARILARI ÜZERİNE GÖRÜŞLERİMİZ

1) Çizgimiz ve disiplin anlayışımız , başlıklı karar tasarısının 6 bölümüne ("Araştırma içinde bulunulan konularda durum"a) belirli eleştirilerimiz vardır.

Bu başlık altındaki konular üzerinde yapılan araştırma sonuçlandırılmadan, bunlar üzerinde tartışılmadan karar alınmasını sakıncalı buluyoruz. Bu daha önce eleştirdiğimiz bir yöntemdi.

Bizce doğru olan şey, bu konularda tartışıldıktan sonra, parti üyelerinin görüşleri alınarak tavır takınma yetkisi yeni seçilecek olan MY'ne verilmelidir.

Ancak bu başlık altında geçen devrimin askeri gelişim yolu ve parti inşasının birinci aşamasında nerede çalışma yapılacağı konusunda araştırma yapmaya gerek yoktur. Bunlar ML klasiklerden bakılabilir.

Aynı karar tasarısının 7.bölümünün b) şıkında "faşizm ve devletin niteliği sorunu" hakkında İbrahim Kaypakkaya'nın getirdiği görüşlerin esas olarak doğru olduğu belirtiliyor. ("sürekli faşizm" tezi) Bu tezi ispatlamak için İbrahim Kaypakkaya'nın getirdiği gerekçeler :

1- Emperyalizme bağımlılık (buna bağlı olarak, çok kısa istikrar dönemleri dışında genelistikrarsızlık) ;
2- Feodallerin devlet iktidarına ortak olmaları ve feodal cebr uygulamaları;
3- Komünist partisinin ve proleter ideolojisinin propagandasının yasaklanmasıdır.

Biz meselenin pek o denli açık olmadığı görüşündeyiz. Bu tespit bize sürekli devrimci durum tezi ile birbirini tamamlayan bir tez gibi görünmektedir.

Eğer İbrahim Kaypakkaya'nın getirdiği görüşler doğru olarak görülüyorsa, bu meselede bizim göremediğimiz şu noktalara açıklık getirilmelidir :

Örneğin ,bugün faşizm var, bu açık. Tespitlerimize göre, 1978'de de vardı. O zaman proletarya partisi legal olarak yoktu ama onun görüşleri legal olarak ciddi bir engelle karşılaşmadan, takibata uğramadan (bu genelde tüm devrimci yayın organları için geçerliydi) dağıtılabiliyordu (sıkıyönetim ilanına dek) Sorumlusu (ve başka yayın organlarının sorumluları da) o dönemde cezai takibata uğramadı. (...)

Üstelik sürekli faşizm tezi, değişen durumlara göre kendimizi yeniden ayarlayabilme imkanımızdan da bizi yoksun kılmaktadır. Örneğin sıkıyönetim öncesi dönem, sıkıyönetim dönemi ile cunta dönemi arasında pek bir değişikliğin olmayacağı, baskının biraz daha artacağı söyleniyordu. Ama bugün için aradaki fark açıktır herhalde. Bu tez , sınırlı da olsa belli demokratik hak ve özgürlüklerin yitirilmemesi için verilecek mücadelenin önemini de küçümsemeye götürüyor.

Bu konuda bizim bir araştırmamız yoktur, ama biz bunların sorun olduğunu görüyoruz. Bu konulara açıklık getirilmezse, bu konuda bizden ayrı düşünen oportunistlere , revizyonistlere darbe indirmemiz hayal olur.

2) Kitle çalışması üzerine başlıklı karar tasarısının sonunda, karşı-devrimci tişkilatlarla eylem birliği yapılıp yapılamayacağı konusunda meseleyi biraz daha geniş koymakta yarar vardır. Buradaki tespitin bugünkü şartlar için geçerli olduğu, bu eylem birliğinin bugünkü şartlarda niçin mümkün olmadığı vurgulanmalıdır. Çünkü bu konuda, birincisi, bu ilkeyi genelleştirme eğilimde olan arkadaşlar, ikincisi, bunun her zaman mümkün olduğunu savunan ar-

kadaşlar vardır. (Komitemiz içinde değil , BP seminerine katılan arkadaşlar arasında) Bu arkadaşlar, bunun taktik bir mesele olduğunu, şartlara ve güç dengesine bağlı olduğunu, meseleye proletaryanın sınıf çıkarları açısından yaklaşılması gerektiğini kavramıyorlar.

3) Örgütlenme üzerine,başlıklı karar tasarısında, illegalite ile iş-bölümü-uzmanlaşma arasındaki bağ, özeleştiri taslağında olduğu gibi, burada da orta ya konmamaktadır. İşbölümü ve uzmanlaşmanın olmadığı, herkesin her işe burnu nu soktuğu ve sokturulduğu bir partide illegaliteden bahsetmenin abes olduğu şeklindeki özeleştiri taslağına eleştirimiz burada da geçerlidir.

4) Propaganda-ajitasyon ve yayın organları üzerine başlıklı karar tasarısına herhangi bir eleştirimiz yoktur. Kitle dernekleri gazetesi ile ilgili olarak görüşümüz bunun çıkmamasıdır. Zaten buradaki elde kalan kadro ile bundan son raki sayısı (Mart sayısını) bile çıkarmak bir hayaldir. Ayrıca gazetenin satılıp satılmadığı, maddi yükü, vs. de cabası.

MY'NİN FAALİYET RAPORU İLE İLGİLİ OLARAK :

Komitemizden bir yoldaşın yazdığı eleştiriye aynen katılıyoruz.

Katılmadığımız tek yer, faaliyet raporunda MK hizibi ile mücadeleye gerekt_ ğinden fazla yer verildiği, bunun kısa geçilmesi gerektiği ile ilgili yerdir Bizce bu çalışmaya yer verilmesi (2.5-3 sayfa) doğrudur. Bu konuda eleştiri-yi yazan arkadaş da tartışmalar sonucu fikrini değiştirmiştir. Ancak görüşü müzce , MY'nin eksiklikleri ve hataları ile ilgili konulara (laçkalık, siya-si eğitime gereken önemi vermeme, illegalite ihlali, vs.) daha geniş yer ve-rilmeli, bu konular açılmalı, üzerine gidilmelidir.

12.2.1982

.....

"KARAR TASARILARI HAKKINDA GÖRÜŞLERİMİZ" BAŞLIKLI YAZI HAKKINDA MERKEZ KOMİTESİNİN TAVRI

Yoldaşların eleştirileri hakkında tek tek konularda görüşlerimiz şöyledir :

1) de getirilen eleştirilerle ilgili :

Bu konuda getirilen yöntemle ilgili eleştiri doğrudur. Bu eleştiri başka yol daşlardan da gelen bir eleştiridir. MY bu eleştirileri doğru bulduğundan ka-rar tasarısını Konferansta geri çekti. Konferansta yalnızca üzerinde yeterli araştırma yapılmış ve tartışılmış sorunlar karara bağlandı. Diğer meseleler önümüze araştırma sorunu olarak kondu.

Faşism konusunda İbrahim Kaypakkaya'nın getirdiği görüşlerde "sorun" gördüğü nüz meselesine gelince :

Bize Türkiye'de hiç bir dönemde batı tipi bir "burjuva demokratik" iktidarın yaşamadığı açık bir olgu olarak görülüyor.

İbrahim Kaypakkaya, Türkiye'de iktidarın niteliği ve biçimi sorununu tartı - şırken öncelikle -kavrayabildiğimiz kadarı ile- bu olguyu öne çıkarmaktadır. O bununla kendisini her türden oportunist ve revizyonistten ayırmaktadır.

Yine İbrahim Kaypakkaya belli dönemlerde burjuva demokratik hakların varoldu ğu olgusunu da görmekte, bunu reddetmemekte, bunun nedenlerini de açıklamak-tadır. İbrahim Kaypakkaya'nın bu konuda yaptığı tespitler bize doğru görün - mektedir.

Bizim anladığımız kadarı ile ülkemizde çeşitli dönemlerde demokratik hakla_ rın kullanılma imkanlarının artması veya azalması olgusu, iktidarın niteli - ğinde bir değişikliğin sonucu olan şeyler değildir. Bunlar aynı sınıfların , aynı özdeki iktidarının çeşitli biçimleridir. Faşist diktatörlük sürmekte,bi_ çimi kah kaba parlamenter maske ile örtülü, kah parlamentosuz, askeri, vs. olarak değişmektedir.

Şimdiye kadar Türkiye'de böyle olmuştur.

Bizim faşist diktatörlüğün varlığını tespit etmemiz, sizin dediğiniz gibi "değişen durumlara göre kendimizi ayarlayabilmemizi" engellemez. Sorun fa - şist diktatörlüğün de değiştiğini, çeşitli biçimlere büründüğünü kavramak - tır. Herşeyden önce mücadele ile belli demokratik hakların faşist diktatör - lüklerden sökülerek alınabileceğini kavramaktır.

İbrahim Kaypakkaya'nın faşizm ile ilgili görüşlerinin bize esasta doğru görünmesi , bu konuda araştırmaya ihtiyaç yoktur şeklinde anlaşılmamalıdır. İb_ rahim Kaypakkaya'nın bütün yazılarının değerlendirilmesi süreci içinde, bu konudaki görüşleri de yeniden gözden geçirilmek zorundadır. Bu önümüzdeki dö_ nemin bir görevidir.

Bu araştırma bizim İbrahim Kaypakkaya 'nın bu konudaki görüşlerinin esasta doğru olduğunu savunmamızı engellememeli, biz kendimizi Türkiye' 'de hiçbir dönemde burjuva demokrat nitelikte bir iktidar olmadığını vurgulayarak, bunu öne çıkararak oportunistlerden ayırmalıyız.

2) de getirilen eleştiri ve önerilerle ilgili :

Kitle çalışması ile ilgili karar tasarısının bu son bölümü üzerine Konferans kısa raporunda da göreceğiniz gibi uzunca tartışılmıştır. Sonuç olarak çoğun_ luk, bugünkü şartlarda sosyal faşistlerle (diğer karşı-devrimcilerle) eylem birliğinin mümkün olmadığı noktasında birleşmiştir. Önümüzdeki dönemde bu ko_ nuda yazılacak geniş bir yazı ile bizim bu konudaki görüşlerimizin açıklan-ması bir ihtiyaçtır. Karar tasarısından bu ihtiyaca cevap vermesini beklememek gerek.

3) de getirilen eleştiri de doğrudur. Ancak yoldaşlar da "Örgütlenme üzeri_ ne" başlıklı karar tasarısında varolan çok daha önemli bir hatayı, örgütlen- me ilkeleri sayılırken demokratik merkeziyetçilik'in atlanmış olmasını gör- memişlerdir. Konferansta bu karar tasarısına esas eleştiri bu noktada yoğun- laşmış, ve bu yüzden karar tasarısı çok önemli ölçüde değiştirilmiştir.

4) Ajitasyon, propaganda yayın organları başlıklı karar tasarısında da önem- li bir hata vardır. Orda teorik organ, merkez yayın organına bağlı olarak ele alınmaktadır. Halbuki bu ilişki tersine bir ilişki olmak zorundadır.

Yoldaşlar bu hatayı görmemişlerdir.

Kitle dernekleri gazetesi konusunda Konferans yoldaşların getirdiği öneri doğ_rultusunda karar almıştır.

.....

BİR YOLDAŞIN MEKTUBU

Konferansla ilgili:

1- Karar tasarılarını , 23.1.82 tarihinde, kısa özet şeklinde işittim. Ve hemen "tepemin attığı"nı eminim takdir edersiniz. Derhal Konferansa bir şeyler yazma kararına vardım. Ve görüşlerimi , yazılardan daha genişçe bir şekilde Konferansa sunabilmek için, hazırlamakta olduğum broşürün geri kalan kısmının planını çıkarıp, buradaki arkadaşlara geçirmeyi, onlar görüşlerimi doğru bulmasalar da bu görüşleri yazıdan daha geniş olarak Konferansa benim için sunmalarını hazırlamayı düşündüm. Buna paralel yazılmış yazılar size ulaşacaktır. Fakat zaman darlığı , belge olmaması, vb. bu çabanın boşa çaba olduğunu çabucak gösterdi.

2- Kaldı ki görüşlerimi tezler halinde sunmam en ileri yoldaşların bile düşünce tarzımı anlamalarını güçleştiriyor . 2. Parti Konferansı öncesi YD K'na yazdığım tezlere getirilen eleştirilere bakılırsa bu görülür. Dolayısıyla en iyi yol, broşürü bitirmek ve parti ve çevresine sunmak.

Dolayısıyla Konferansa benim parti görüşlerini KÖKTEN reddeden böyle bir broşür hazırladığım, şu anda bu broşürü bitirme imkanım olmadığı, hazırlandığın da parti ve çevresine sunulacağı duyurulmalı.

3- Başka bir tavır takınılacaksa, eminim Konferans sebebleridirecektir.

4- Yazışmanın faydasına bir yoldaştan (.) -1 yıl önce- aldığım bir mektuba cevaben değinmiştim. Tekrarlıyayım. Ve bence derhal bir yazışma sistemi kurun- benimle yazışma sistemi.Ve en azından legal belgeleri sürekli ele geçirebileyim. Yazışmamızın bence epey faydası olacaktır.

5- Kompüterlerle ilgili yazıyı Almanlarla birlikte okuyasınız diye ... yazdım. Getirilen eleştiriler aşırı derecede sakat ve boş. Elinizdeki o yazı ilerde tüm komünist partilerin programlarına temel alacakları bir yazı, daha doğrusu böyle bir yazının ön şekli. Onun sayesinde "demokrasi" havarilerini yıkacağız ve "proleter demokrasi"sinden dem vuranları da yıkacağız. Düşünün bir üzerinde, bakalım kafanıza dank edecek mi bir şeyler !

6- Karl Marks ve F.Engels'in "Komünist Ligasının MK'sına hitap", Londra,Mart 1850 yazısının derhal Türkçeye tercümesi ve BP da basılması! Mümkünse klasiklerin demokratik burjuvazi ile, küçük burjuva devrimciliği ile küçük burjuva sosyalizmiyle ilgili yazılarının toparlanması ve üyelere ulaştırılması !

7- Tarihteki büyük adamlar değerlendirilirken onlar tarihin ürünü olarak görülmeli ve ortaya konmalı. Marks'ın Louis Bonapart'a yaptığı gibi. Yoksa doğruyu al, yanlışı at; Mao Zedung'un , Stalin'i %70, %30 değerlendirmesinin aynısı olur. Ve Avusturyalı yoldaşların bu iş % işi değil demesiyle bir şey değişmez. Eğer Thalmann'ın, Rosa'yı değerlendirişini kendinize örnek alıyorsanız (BP-1 ve 2 de basılan) unuttuğunuz nokta Rosa'yı üreten sınıf mücadelesi ve Rosa'nın buradaki yeri ile Mao Zedung'u üreten sınıf mücadelesi ve Mao Zedung'un buradaki rolünün farklılığıdır. Önce tarihi temeli bul, sonra doğruyanlışa geçersin. Tarihteki büyük adamlar ve partiler , açıktır ki, belirli sınıfların, sınıflararası ilişkilerin mutlaka mükemmel bir ürünü , yansıması değiller, "iyi veya kötü" birer yansımaları (Engels- partilerle ilgili olarak)dırlar. Hataları olabilir.

Böyle yaklaşırsanız soruna "büyük ML" ilan ettiğiniz birine "büyük hata"- "partide sınıflar vardır". "burjuvazi vardır" demeye varan "büyüklükte"- atfetmek konumuna düşmekten kurtulursunuz. Mao Zedung "hata" filan yapmıyor ! Hata yapan bizlerdik. Şu anda siz de hala sürdürmektesiniz hatayı.

Şu meşhur "dünya Marksist-Leninist hareketi", "dünya komünist hareketi"nin üretmiş olduğu akımları sayarken 1-Mao Zedung Düşüncesi, 2- Enver Hoca ,

3- Bolçevik Union 4-In Struggle (5- Bizim takım) bunların hepsinin aynı kökenli, aynı ideolojik kaynaklarla işe başlamış olduğunu, bunlar arası mücadelelerinde kaçınılmaz olarak bu kaynaklarda dolup taşmış kafalarla (başlatılıp sürdürüldüğünü - her ne kadar onların üstesinden gelmeye çalışarak bile olsa- unutmayın. Hepiniz arasındaki zıtlıklar tamamen yüzeysel maalesef. Şu anda bildiğim kadarıyla bizzat bu ideolojik kökenin -küçük burjuva sosyalizmi- üstünden gelmeye çalışan bir tek ben varım etrafta. Hiç de iç açıcı bir durum değil !! Aramızda farklılığın gelişmesinin nedenleri benim gayet "şanslı" biri olmama bağlanabilir. Sizler günübir mücadele vermek zorunda iken, dolayısıyla da mevcut görüşlerinize ister istemez dayanırken, ben "sakin sakin" çalışmamı yapıyordum. Tabii fazla sakın olmanın bir nedeni de sürekli teması örgütleyememiz.

Sizin şu andaki en büyük dayanağınız- hataların üstünden gelmek için -"ML ilkeleri" ortaya koymaya kararlı olmanız. Bunda hiç tavizsiz, elinizden geldiğince de olsa hiç tavizsiz ilerlediğiniz müddetçe , farklı şekillerde de olsa, gelip aynı yere dayanacağız. Aslında şu ana kadar yaptıklarınızı, şöyle bir kenara çekilip, benim sözlerimi de hatırlamaya çalışıp bir gözden geçirseniz, yahu nasıl oldu da biz bunu göremedik diyerek varacaksınız benim sonuçlara. Ha gayret, ML klasiklerin okunması, yayılması, kavranmaya çalışılması... önce bunları ele alın, sonra tekrar konuşuruz. Mao Zedung konusunda -sorun sadece "Mao Zedung" değil, proletaryanın demokratik burjuvaziye kuyruk edilmesi, burjuva demokrasisi içinde eritilmesi... Ve Marksizmin üstündeki tozları şöyle bir silkmek.

Bu yönde tüm başarılar sizlerin olsun !

...

.....

"BİR YOLDAŞIN MEKTUBU"NA MERKEZ KOMİTESİNİN CEVABI

Burda yoldaşın Konferansa yazdığı mektupla ilgili görüşlerimizi, onun mektubundaki sistem içinde kısaca belirtiyoruz :

1- Konferansa yoldaşın hem kendisinin katılamaması, hem de görüşlerini tam anlamıyla ulaştıramaması önemli bir eksikliktir. Çünkü bu yoldaşın görüşleri üzerine sürdürülecek bir tartışma önemli idi. Aramızdaki görüş ayrılıklarının derinliği böyle bir tartışmanın artık ertelenemez bir iş haline geldiğini ortaya koymaktadır.

2- Yoldaş, anlaşılamamasının nedenini kısa tezler halinde yazmasına bağlıyor Bunun mutlaka rolü vardır. Fakat esas sorun kısalıkta ve anlaşılamamakta değildir.YD da 2.Konferans hazırlığı sırasında anlaşıldığı kadarı ile eleştirilen tezler bugün bizim savunduğumuz tezlerle birçok alanda taban tabana zıt tezlerdir. Derin köklü ayrılıklar sözkonusudur.

Bu ayrılıklar üzerine bütün parti içinde ve çevresinde tartışılmak, bu sorun çözülmek zorundadır. Bu yüzden yoldaşın parti görüşlerini KÖKTEN reddeden broşürü elimize geçtiğinde , parti içinde ve çevresinde tartışmaya açılacaktır.

3- Bundan başka her tavır görüş ayrılıklarını gizlemek olur. Bu yozlaşmanın en garantili yoludur !

4- Yazışma imkanları hala çok sınırlı ve kısıtlıdır. Konferansa hazırlanan tasarıların bile yoldaşın eline geçmemesi yazışma yolunun şimdilik- en azından bizim kendisine ulaşmamız açısından - çok sınırlı olduğunu gösteriyor.Bu durumda tek kanalla da olsa, yoldaş görüşlerini sistemleştirip , yazılı olarak ortaya koymalıdır. Biz bütün yazılarını , bizim eleştirimizle yayınlayacağız. Geçmişten de elimizde biriken bir dizi yazı var. Bu yazıları önümüzdeki dönemde iç organda eleştirileri ile birlikte yayınlayacağız.

Bu yazıları şimdiye kadar yayınlayıp, üzerinde tartışmamış olmamız önemli bir hatadır.

5- Kompüterlerle ilgili yazı bir dahaki sayımızda eleştirisi ile birlikte yayınlanacak.

6- Öneri dikkate alınacak.

7- Bizim genelde "büyük ML" ilan ettiklerimizin "büyük hatalar" yapabileceği konusundaki görüşümüz ML klasiklerin kendileri dışındaki komünistleri değerlendirmelerine dayanmaktadır. Bizim sorunu sınıf mücadelesinden bağımsız aldığımız tezi ayakları havada bir suçlamadır. Eğer biz, mesela Mao Ze - dung'u 1956 dan sonra da ML den çok önemli sapmalarına rağmen olumlu değerlendiriyorsak, onun 1956 dan sonra da "revizyonist" olarak degerlendirilmesine karşı çıkıyorsak, bu onun sınıf mücadelesinde oynadığı rolden. Kruşçef revizyonizmine karşı o dönemde tavır takınan komünistlerden biri olmasından bağımsız bir olgu değildir.

Yoldaş dünya komünist hareketindeki akımları sayarken, bunların hepsinin aynı ideolojik kökenli olduğunu söylüyor. Boş akım sayıyor. Ve bizi de oportunistlerle aynı akımları içinde ele alıyor. Bizim de diğerlerinin de ideolojik kökeninin küçük burjuva sosyalizmi olduğunu söylüyor.

Kuşkusuz bizimle oportunistleri aynı kefeye koymak, aradaki nitelik farkını gözlerden gizlemek,sadece oportunistlerin işine yarar. İlginç olan yoldaşın bu tezinin yeni bir tez olmamasıdır. Küçük burjuva sosyalizmi suçlaması şimdiye dek genellikle ML tüyler takınan modern revizyonistlerin ML lere yönelttiği suçlama olmuştur. Eğer "ideolojik akrabalık"tan söz edeceksek, yoldaşın tezleri modern revizyonistlerle ideolojik akrabalık içindedir. Bu konuda savunduğu tezin kökü modern revizyonistlerdedir.

Yoldaş bizde olumlu tek şey olarak "ML in ilkelerini" ortaya koymaya kararlı olmamızı görüyor. Ve biz böyle oldukça da, eninde sonunda bir noktada birleşeceğimizi söylüyor.

Eğer bizim kökümüz, ideolojik temelimiz küçük burjuva sosyalizmi ise, bizim Marksizm-Leninizmin ilkelerini ortaya koyma kararlılığımız hiçbir şey ifade etmez. Yoldaş bu konuda tezlerini yeniden gözden geçirmelidir.

Bugün için ayrı dilleri konuştuğumuz, dünyaya ayrı pencerelerden baktığımız, aramızda ideolojik birliğin olmadığı bir olgudur.

Yeniden bir ideolojik birliğin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini mücadele belirleyecektir.

.....

BİR YOLDAŞIN ELEŞTİRİSİ

Yoldaşlar kısa bir süre önce MY'nin Faaliyet Raporu(Taslak)'ı yayınladınız. Görüşüme göre bu raporda, mutlaka değiştirilmesi gereken noktaların yanında ya daha etraflıca açıklanması gereken veya buna rağmen değiştirilmesi gere - ken noktalar bulunmaktadır.

Ben raporda esas olarak şu noktayı eleştiriyorum : Sayfalar boyunca MK hizi binin çeşitli siyasi konulardaki tavrı ve bizim bu konulardaki cevaplarımız anlatılmaktadır. Bütün bu sorunlar zaten yayın organlarımızda etraflıca açık lanmış olan sorunlardır. Benim görüşüme göre, bir faaliyet raporunda bu konu ların tekrardan etraflıca açıklanmasına gerek yoktur. Bu konuların daha kısa bir özeti yeterli olurdu. Ama diğer yandan raporda çok daha önemli sorunlara ya sadece değinilmekte, ya da birkaç cümleyle geçiştirilmektedir. (MK hizibi ile yapılan polemiğe sayfalarca yer verilmesine karşın, diğer sorunlara sadece birkaç cümleyle değinilmesi benim açımdan düşündürücüdür. Çünkü, bu, tek tek sorunlara verilen önemi göstermektedir. Tabii ki MK hizibi ile polemik de önemlidir. Ama bu konu bizim için esas olarak kapanmıştır)

Bu eleştiri örneğin, MY'nin bazı eksikliklerine değinilen yer için de geçerlidir. Bunun için raporda sadece yarım sayfa yer verilmiştir. Ama tam da bu, önemli ve daha etraflı bir şekilde anlatılması gereken sorundur. Ayrıca bu sorun yanlış da değerlendirilmektedir.

MY'nın eksiklikleri olarak şunlar gösterilmektedir: ML eğitimin düzenli olarak yapılmaması, bazı yoldaşların ciddiyetten uzak, laçka ve illegaliteyi çokça ihlal eden davranışlarda bulunmuş olmaları, üstlenilen işlerin zamanında yapılmaması, bütünden sorumluluk duyulmaması ve teorik eğitime önem verilmemesi (Rapor,s.) Görüşüme göre , bütün bunlar eksiklik değil vahim hatalardır. Yeni kazanılan bir sempatizanda bütün bunlar belki bir eksiklik olarak değerlendirilebilir. Eğer bu sempatizan illegaliteyi ihlal ediyorsa, o zaman onun illegalitenin gerekliliğini henüz kavramadığı söylenebilir.Ama MY nin bir üyesi illegaliteyı ihlal ediyorsa ve hem de bunu sık sık yapıyorsa.. o zaman işimiz bitik demektir. Bu, yukardaki diğer sorunlar için de geçerlidir. Çünkü bütün bu sorunlar MY'nin kavramış olduğu, kavramış olması gerektiği(ML eğitim gibı) sorunlardır. Öyleyse bu hatalar buna rağmen neden yapılmıştır? Bu soruya faaliyet raporu hiçbir yanıt vermemektedir. Sadece bunların varlığı tespit edilmektedir o kadar. Görüşüme göre bunun gibi önemli sorunlara ciddi bir şekilde yaklaşılmamaktadır. Birincisi bu hatalar , onları sadece eksiklik olarak nitelendirerek, küçük gösterilmemelidir. İkincisi bu hataların nedenleri çok açık bir şekilde ortaya konmalı ve üçüncüsü onları aşmanın somut yolları gösterilmelidir. Bütün bunlar, görüşüme göre, raporda yapılmamaktadır. Raporun bu noktaları her koşul altında değiştirilmeli ve düzeltilmelidir.

"Partinin bugünkü çizgisi sorunu" başlığı (sayfa) altındaki bölümde açıklık olmadığı veya yanlış bir değerlendirme yapıldığı görüşündeyim. Orada , son 10 aylık gelişmelerin T'de MK hizibinin disiplinini tanıyan hemen hemen hiçbir ML'in kalmadığını gösterdiği söylenmektedir. Bu nokta benim için açık değildir. Bir kişiyi değerlendirirken, oportunist görüşleri savunanların bu görüşlere alternatif olan ML görüşleri tanıyıp tanımadıkları, yani bilinçli olarak oportunist görüşlerin yanında yer alıp almadıkları dikkate alınır. 2.Konferansa kadar T'de yoldaşların çoğunun bolşeviklerin görüşlerini tanımadıkları bilinmektedir. Konferans sonrası dönemde bu konuda ne gibi değişiklikler olmuştur? TKP/ML'li yoldaşlar (hakim sınıfların eline düşmüş olmayanlar) gerçekten de dolaysız olarak bizim yayınlarımıza dayanarak oportunist çizginin safında bilinçli olarak mı yer almışlardır? Eğer durum böyleyse, o zaman tabii ki hemen hemen hiç bir ML'in kalmadığından söz edilebilir. Ama

o zaman da, bunu böyle bir süreç sonucu ortaya çıktığının vurgulanması gerekir. Aksi takdirde bu değerlendirme (MK hizibinin disiplinini tanıyan hemen hemen hiç bir ML'in kalmadığı tespiti) yanlıştır ve o zaman sayfa de yapıldığı gibi , ML görüşleri savunanların kalmadığından bahsedilebilinir. Bundan başka , raporda (sayfa) TKP/ML'in yozlaşmış (bugün yozlaşmış bir örgüt olduğundan söz etmek doğru mudur, yoksa yozlaşma sürecinde midir?) oportunist bir örgüt olduğundan, bizim partinin gerçek temsilcileri olduğumuzu göstermemiz gerektiğinden ve MK hizibini mahkum etmemiz gerektiğinden söz edilmektedir. Bu kuşkusuz siyasi olarak doğrudur. Ama TKP/ML'li tek tek yoldaşlara karşı tavrımız ne olmalıdır? (ben burada MK hizibinin bölgemizdeki taraftarlarını kastetmiyorum. Çünkü bunlar bilinçli olarak oportunizm safında yer almışlar ve artık kurtarılamaz hale gelmişlerdir. Benim kastettiklerim T'deki P. ve onun sempatizanlarıdır) Görüşüme göre onlara karşı tavrımız diğer oportunistlere karşı tavrımızdan farklı olmak zorundadır. Çünkü onlarla kısa bir zaman öncesine kadar aynı örgütte yer alıyorduk. Bundan dolayı o zamanlar yapılmış olan siyasi ve örgütsel hatalarda bolşevikler ortak sorumluluğa sahiptir. Ve tam da bu nedenden dolayı onlar için sorumluluğu biz de taşımak zorundayız. Siyasi yayınlarımızı onlara ulaştırmak konusunda özel çaba göstermek ve yayınlarımızı hapishanelere nasıl sokacağımız konusunda kafa yormak zorundayız. (Çünkü P. üyeleri ve sempatizanların büyük bir kısmı hapishanelerde bulunmaktadır ve onların P içinde olup bitenlerden haberdar olma imkanları yoktur.)

.....

"BİR YOLDAŞIN ELEŞTİRİSİ"NE MERKEZ KOMİTESİNİN CEVABI

Bu eleştiride tek tek yeralan noktalarda görüşlerimiz şöyledir:

- MK hizibi ile polemiğe çok yer verildiği eleştirisi:
MK hizibi ile polemik, geçen 11 aylık dönem içinde siyasi gelişmemizde merkezi bir rol oynamıştır. Raporda bu soruna ayrılan yer, geçen dönemde yürütülen faaliyeti, gerçek durumu yansıtmaktadır. Bu yüzden bu eleştiri haklı bir eleştiri değildir.

(Eleştiriyi getiren yoldaş, birlikte çalıştığı diğer yoldaşlarla yürüttüğü tartışma içinde bu konuda fikrini değiştirmiştir. Bkz. Yayınladığımız ikinci eleştiri.)

- Merkez Yönetiminin eksikliklerine değinilen bölümle ilgili:
Bu eleştiri bizce de doğru ve haklı bir eleştiridir. Gerçektende Merkez Yönetiminin eksiklikleri olarak sözü edilen şeyler 'Bolşevik' bir örgütün (yada öyle olmak isteyen bir örgütün) merkezi için 'eksiklikler' değil, ağır hatalardır.

Merkez Yonetimi faaliyet raporunda bu eleştiriler doğrultusunda bazı düzeltmeler yapılmıştır. Ama bu düzeltmelerle de yoldaşın sorduğu ve cevap istediği, a) Hataların nedenleri nelerdir?, b) bunları aşmanın somut yolları nelerdir sorularına tatmin edici cevaplar verilmemektedir. Bu sorulara tam cevaplar ancak bu dönemin kollektif bir biçimde yapılacak derinlemesine bir değerlendirmesi içinde verilebilecektir.

- "Türkiye'de MK hizibinin disiplinini tanıyan hemen hemen hiçbir Marksist-Leninist'in kalmadığı" tespiti ile ilgili:
Bu konuda da getirilen eleştiri doğrudur. Gerçektende böyle bir tespit yapmak için henüz erkendir. Türkiye ile ilişkiler yeterli değildir. Henüz, özellikle içerideki yoldaşlar açısından pek çok şeyin bilinmediği bir olgudur. Türkiye'de temas kurduğumuz yoldaşlar da bizim görüş ve belgelerimizin tanınmadığı yönünde bilgiler vermiş; MK hizibinin disiplinini tanıyanlar içinde Marksist-Leninist'lerin de olduğu yönünde bilgiler vermiştir. Merkez Yönetimi faaliyet raporunda,yukarıdaki eleştiri doğrultusunda düzeltmeler yapılmıştır.

- MK hizibinin yozlaşmış bir örgüt olup olmadığı sorunu:
Görüşümüze göre TKP/ML MK hizibi, hatalarını özeleştiri yoluyla aşma imkanı kalmamış olan, bu anlamda yozlaşmış olan bir teşkilattır. Geçen dönemde ona karşı yürüttüğümüz mücadele berrak bir şekilde bu hizibin artık, bu yapısı içinde, düzelmesinin imkansız olduğunu göstermiştir. Getirilen eleştiriler karşısında bunların tavrı, hatalarını aşma yönünde değil, sistemleştirme yönünde ilerleme tavrı olmuştur.

Kuşkusuz MK hizibinin yozlaşmış olması demek, onun içinde hala Marksist-Leninist unsurlar olmadığı demek değildir. Ama bu Marksist-Leninist unsurlar, bugün MK hizibi içinde ise, bu, bizlerin onlara ulaşamaması sonucu, objektif güçlükler sonucu ortaya çıkan bir durumdur. Bugün MK hizibi içinde yeralan Marksist-Leninist güçler için gelişme içinde tek alternatif Bolşevik saflara katılmaktır.

Bugün MK hizibinin içinde yeralan Marksist-Leninist güçlere ulaşmak için özel çaba sarfetmemiz gerektiği konusundaki görüşe katılıyoruz.

- Yoldaşın son getirdiği eleştiri doğrudur. Bu yönde düzeltme yapılmıştır.

BİR YOLDAŞIN ELEŞTİRİSİ

Yoldaşlar, II. Konferans için hazırlanan karar tasarılarından bazıları üzerinde katılmadığım ve çelişkili gördüğüm noktaları belirtmek istiyorum.

1- "Çizgimiz ve Disiplin anlayışımız üzerine" olan karar tasarısının Arnavutluk Emek Partisi'nin değerlendirilmesinin yapıldığı yerde hem birbiriyle, hemde bizim yöntem anlayışımızla çelişen şu noktaları görmekteyim:

Karar tasarısında, bugün için Arnavutluk Emek Partisi'nin bütünüyle yozlaştığının ispatlanamaz olduğu doğru bir şekilde tespit edildikten sonra, "Arnavutluk'ta artık bir proletarya diktatörlüğünden ve buna bağlı olarak sosyalizmden söz edilemez" denmesi;

a) Bizim yöntem anlayışımızla,-ki anlayışımız, 'ispatlayamadığımız konuda kesin hükme varmamaktır' -çelişmektedir. Biz bugün Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde proletarya diktatörlüğü ve buna bağlı olarak sosyalizmden söz edilemeyeceğini ispatlayabiliyormuyuz? İspatlayamıyorsak karar tasarısının Konferansta bu haliyle geçmesi yanlış olacaktır.

b) Sözü geçen cümle, kendisinden bir önceki cümledeki anlamlada çelişmektedir ve (bence) doğru olan birinci anlamı ortadan kaldırmaktadır. Önceki cümle,'Arnavutluk Emek Partisi önderliğindeki Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti, ..., yozlaşma yönünde gelişen bir devlettir' şeklindedirki, bir sürecin gidiş yönünü belirtmesi açısından ve ispatlanabilir olmasından dolayı, bu cümledeki anlam doğrudur. Fakat arkasından artık Arnavutluk'ta proletarya diktatörlüğünden ve sosyalizmden söz edilemeyeceğini söylemek, doğru olarak tespit edilen birinci ifadeyi reddetmektedir ve yanlıştır.

2- Partinin geçmişinin ve İbrahim Kaypakkaya'nın değerlendirilmesi sorununda;

Sayfa 2'de sondan 3. paragraftaki parantez içerisine yazılan 've ne yazık ki birçok noktada ilke olarak kabul edilen yanlışlardan' ibaresi paragrafın anlamını karartıcı bir rol oynamaktadır. Paragraf, Marksist-Leninist ilkelerden ve ilke olarak kabul edilen yanlışlardan yola çıkmak TKP/ML'i modern revizyonistlerden ve her türden oportünistlerden ayıran olumlu bir tavır idi şeklinde ifa de edilmiş olmaktadır.

Marksist-Leninist ilkeleri bir yana bırakırsak, yanlışlardan yola çıkma noktasında; modern revizyonistler ve her türden oportünistlerle pek bir fark arada kalmamaktadır. Bu noktada TKP/ML'i onlardan ayıran olumlu bir tavır yoktur.

Karar tasarısında parantez içerisinde yazılan cümle bu haliyle yanlış bir anlayışa yol açmaktadır. O cümle ile anlatılmak istenen, başka bir cümle ile ifade edilebilir.

Örneğin, paragrafın sonuna ve yine parantez içerisinde 'ne yazıkki birçok noktada ilke olarak kabul edilen yanlışlarda savunulmuştur' yazılabilir.

Yine aynı sorun üzerinde Sf. 4, sondan 3. paragraf şöyledir:

"Bütün bunları bütünlük içinde ele aldığımız zaman; bunun dışında TKP/ML'in kurulduğu dönemde Türkiye devriminin yolu, Türkiye'de baş çelişme vb. sorunlarda savunduğu şematik görüşleri de dikkate aldığımızda, TKP/ML'in kurulduğu dönemdeki çizgisi ile proletarya önderliğindeki devrimi zafere götürmenin imkansız olduğunu; bu nedenle de bu çizgiye Marksist-Leninist bir çizgi denilemeyeceğini tespit ediyoruz." (abç)

Bu paragraftan şöyle bir anlam çıkmaktadır:

Bütün bu anlatılanları, devrimin yolu ve baş çelişme vb. sorunlardaki şematik görüşleri dikkate aldığımızda şunu tespit ediyoruz: Devrimi zafere götürmenin imkansızlığını.

Bu nedenle de (yani devrimi zafere götürmenin imkansızlığı nedeniyle de) çizgi nin Marksist-Leninist bir çizgi olmadığını.

Burada sebep sonuç ilişkisi birbirine karışmaktadır, şöyleki:

Bir çizgi Marksist-Leninist olmadığı içinmi devrimi zafere götürmesi imkansızdır?

Devrimi zafere götürmeyeceği içinmi bir çizgi Marksist-Leninist değildir?

Birinci soruya her zaman için olumlu cevap verilebilir; Marksist-Leninist olmayan bir çizginin devrimi zafere götürmesi imkansızdır. (Söz konusu olan proletarya önderliğindeki devrimdir.)

Ama ikinci soruya verilecek cevap, şartlara göre hem evet hemde hayır olabilir. Çünkü devrimi zafere götürmek tek başına Marksist-Leninist çizgiye sahip olmakla mümkün değildir. Marksist-Leninist çizgiye sahip olunmasına rağmen de, devrimi zafere götürmek imkansız olabilir.

Bence karar tasarısındaki, sözü geçen paragraftaki, devrimi zafere götürmesi imkansızdı, bu nedenle de TKP/ML'in çizgisi (kurulduğu dönem çizgisi) Marksist-Leninist bir çizgi değildi şeklindeki ifade tarzı düzeltilmelidir.

.....

BİR YOLDAŞIN ELEŞTİRİSİNE MERKEZ KOMİTESİNİN CEVABI

Bu yoldaşın birinci maddede getirdiği eleştiri doğrudur.

Karar tasarısındaki bu hata, tartışmalar içinde görülmüştür.

Alınan karar eleştiri doğrultusunda bir karar olmuştur.

Yoldaşın ikinci maddede getirdiği eleştiri de, doğru olan, katıldığımız bir eleştiridir. Özellikle yoldaşın dikkat çektiği ikinci konu önemlidir. Çünkü gerçekten Marksist-Leninist çizgi konusunda 'devrimi zafere götürebilir' şeklinde bir tek kıstas koyarak sorunu çözmek mümkün değildir.

Karar tasarısında, bir yandan, karmaşık sorunları tek özellikle ifade etmeye karşı çıkılmakta; ama diğer yandan da, yoldaşın tespit ettiği bir biçimde, yine belli basit bir şemalaştırmaya girilmektedir. Bu hatalıdır.

II. KONFERANS KARAR TASARISI ELEŞTİRİ VE ÖNERİLER

A) Örgütlenme üzerine:

Bir arkadaşın önerisi: Türkiye Kürdistanı'nda parti merkezine bağlı bir kol (seksiyon) oluşturulmalı, imkanların el verdiği ölçüde, bu konuda uzmanlaşmaya gidilmelidir.

M) Kadro siyaseti: Görüş ayrılığı sonucu teşkilatla ilişkisi kesilen, teşkilata bir süre emek vermiş kadrolara bir dönem maddi yardım yapılması doğru olur.

Devrimcilere mesaj: a) İşkencehanelerde bütünüyle karşı-devrim saflarına geçenlerle ilgili bir bölüm eklenmeli. b) Uluslararası alanda tüm komünist ve devrimcilerle ilgili, mesajda bir bölüm yer almalıdır. c) 12 Eylül döneminde yapılan hata ve çözülmelerden komünistler ile sıradan sempatizanlar aynı tutulmamalıdır.

Bir arkadaşın örgütlenme üzerine eki: İ) bölümünün içeriğine olduğu gibi katılıyorum, fakat bunun açıkça ilan edilmesi fazla saflıktan ileri gelmekte, uyanıklığı gözardı etmektedir. Bu nokta ilan edilmeden de, bu konudaki anlayışımız başka şekilde açıklanabilirdi. Yani Parti örgütlenmesi noktasında bence sorun açıkça konulmadan görüş ayrılıklarının ilkelerde olduğu sorununun önemi daha da geniş vurgulanabilir.

Bir arkadaşın eki: Uzmanlaşmayla ilgili olarak karar tasarısına getirilen eleştiri (Kürdistan'da çalışmayla ilgili uzmanlaşma sorunu) ve öneri bu konudaki anlayışın düzgün formülasyonu değildir. Taslakta ortaya konan görüşe katılıyorum.

Merkez Yayın Organı üzerine: Emperyalist ülkelerde Merkez Yayın Organı legal olabilir, fakat parti çekirdeği korunmalıdır. Faşist ülkelerde ise Merkez Yayın Organı illegal çıkmalı, partinin bütünü korunmalıdır. Dağıtım ağı emperyalist ülkelerde legal olabilir. Çekirdekten anlaşılan Merkez Komitesi ve Merkezi Organ Yazı Kurulu'dur.

Bu konuda diğer bir arkadaş ise, emperyalist ülkelerde illegal yayın organı çıkarılmalıve dağıtım ağı illegal olmalıdır. Parti çekirdeğinden anlaşılan yalnız Merkezi Organ ve Merkez Komitesi değildir, aynı zamanda dağıtım ağıdır da. Dağıtım ağından parti örgütü anlaşılıyorsa, ağ üzerinden parti inşa edilecekse, istisnasız bütün ülkelerde ağ illegal olmalıdır. Emperyalist ülkelerde parti gövdesi illegal tutulmalıdır.

Mao'nun değerlendirilmesi üzerine: Bir arkadaş Mao'nun 1957'den sonra revizyonist olduğunu ispatlayamayacağı, fakat Marksist-Leninist bir şahıs olduğu konusunda (1957'den sonra kafasının açık olmadığını belirtti. Karar tasarısında Çin Komünist Partisi'nin ne olduğu konusunda tavır takınılmalıdır.

İbrahim Kaypakkaya'nın değerlendirilmesi: Bir arkadaşa göre İbrahim Kaypakkaya'nın hatalarının kaynaklandığı yer Leninist parti öğretisini kavramamasında yatmaktadır. Taslakta TKP/ML bu konuda partinin gerekliliğini savunarak, kendini fokocu, oportünist gruplardan ayırmıştır denilmektedir. Bu doğru değildir. İbrahim Kaypakkaya partinin gerekliliği konusunda fokoculardan kendini ayırmasına rağmen, parti inşası konusunda öne konulan görev oportünistlerden farklı değildir. Örneğin silahlı mücadelenin esas oluşu.

Sosyo-ekonomik yapı: Emperyalizme bağlı kapitalizmin hakim olduğu Türkiye'de kabul etmeme rağmen ve bu konuda daha iyimser olmama rağmen, araştırmamız sonuçlanmadığı için, Konferansta böyle bir karar çıkartmak metod açısından yanlıştır. (Biz bu konuda başkalarını eleştirmekteyiz. Aynı hataya biz düşmemeliyiz) Ayrıca taslakta TKP/ML I. Konferansındaki anlayışa da değinilmemektedir. Bu konudaki eski anlayış eleştirilmeli, şimdiki görüşlerimiz gerekçelendirilmelidir.

Bir başka arkadaş, kapitalizmin geliştiği ve hakim olduğu yarı-sömürge ülkelerde, görev köylülüğü milli burjuvaziden kurtarmak için, milli burjuvazinin tecrit edilmesidir ; ittifak hiçbir dönem yapılamaz, Demokratik Halk İktidarı kurulamaz demektedir. Kemalizm ne faşizt, nede karşı-devrimci olarak değerlendirilmemelidir. Bu konu da araştırılmalıdır. (Kurtuluş savaşı dönemi ve sonrası)

Faşizmin Türkiye'de sürekliliği konusunda görüş ayrılığı çıktı. Arkadaşlar konunun tartışılmasından yanalar.

.....

"II. KONFERANS KARAR TASARISI ELEŞTİRİ VE ÖNERİLER" BAŞLIKLI YAZI HAKKINDA MERKEZ KOMİTESİNİN CEVABI

Seksiyon önerisi: Üzerinde önümüzdeki dönemde tartışılması gerekli bir sorundur. Ilke olarak yanlış değildir.

Kadro siyaseti: Bu konuda getirilen öneri daha önce zaten Bolşevik Partizan, sayı 4'deki geniş yazıda ortaya konmuştur. Bolşevik Partizan, sayı 4'te sorunun ortaya konduğu biçimi ile doğrudur.

Devrimcilere mesajda a) Mesaj adı üzerinde devrimcilere mesajdır. Özel olarak karşı-devrim saflarına geçenlerle ilgili özel bir bölüme gerek yoktur. Kaldı ki bu konuya da mesajda yeterince değinilmektedir. b) Mesaj Türkiye'deki devrimcilere seslenen bir mesajdır. Özel olarak onları hedeflemektedir. Böyle bir mesajın içine uluslararası alandaki komünist ve devrimci tutuklulara çağrı yapılması; yada böyle bir bölüm konması şart değildir. c) Öneri doğrudur.

Bir arkadaşın eki, bu arkadaşın bizim komünist olduğumuzu kavramadığını gösteriyor. O, bizim örgütlenme konusundaki görüşlerimizi açıkça ilan etmemizi, "aramızda temel ideolojik konularda birlik olmayanlarla parti içinde örgütsel birlik mümkün değildir" dememizi 'saflık' olarak nitelendiriyor. Bu saflık değil; Marksizm-Leninizm'in en temel ilkelerinden birinin savunulmasıdır. Tek doğru tavır budur. Arkadaşın önerisi, bizim burjuva bezirganları gibi davranmamız yönünde bir öneridir.

Yayın Organı ile ilgili olarak: Yayın Organı'nın legal yada illegal çıkması şartlara bağlı bir durumdur. Yayın organı'nın nasıl çıkacağı ilke sorunu değildir. İlke olan en zor şartlarda da işleyebilecek illegal bir dağıtım ağının, en çok legal imkanlar olan ülkelerde bile oluşturulmasıdır.

Mao'nun 1957'den sonraki döneminin değerlendirilmesi ile ilgili: Önce şu bilinmeli ki, bizim Mao Zedung hakkındaki değerlendirmemiz onun hakkında bir genel değerlendirmedir. Yani bütün hayatının tümü, tüm çalışması, tüm eseri, tüm pratiği hakkında yapılan bir genel değerlendirmedir. Bu genel değerlendirme 1957 öncesi ve sonrası şeklinde bir genel değerlendirme değildir.

İkinci olarak Mao'nun 1957'den sonra önemli revizyonist sapmalar içine girdiği bir olgudur. Ama onun Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne önderlik ettiği; modern revizyonizme karşı mücadele ettiği, Çin'de Teng kliğine karşı mücadele ettiği vb. de olgudur. Tartışma Mao 57'den sonra Marksist-Leninistmiydi/değilmiydi yerine; ne doğruydu, ne yanlıştı üzerine yoğunlaştırılmalıdır. Yoldaş; Mao'da, 57'den sonra neyi savunup, neyi reddettiğini ortaya koyarken, görüş ayrılıkları çok daha berrak çıkar ortaya. Bizim neyi savunduğumuz, neyi reddettiğimiz Konferansta kararlaştırılan 4'lü Ortak Açıklama'da (Bkz. Bolşevik Partizan 5) açık bir şekilde ortadadır. Bununla hemfikir olmayan somut eleştiri getirmelidir.

İbrahim Kaypakkaya'nın parti konusundaki anlayışlarının tam bir değerlendirmesini önümüzdeki dönemde kollektif olarak yapacağız. Ama bize şimdiden İbrahim Kaypakkaya'nın parti konusunda savunduğu görüşlerin fokoculardan ayrı olmadığını savunan yoldaşların görüşü tek yanlı ve yanlış görünmektedir. Bu yoldaşların İbrahim Kaypakkaya'nın TİİKP'nin program taslağına eleştirisinde, parti konusunda getirdiği görüşleri bir kez daha dikkatlice incelemelerini öneririz.

Sosyo-ekonomik yapı konusunda getirilen eleştiri doğrudur. Bu konuda Konferansta karar alınmıştır.

Bir yoldaşın savunduğu "kapitalizmin hakim olduğu yarı-sömürge ülkelerde milli burjuvazi ile hiçbir dönem ittifak kurulamaz" şeklindeki anlayışı, Marksist-Leninist olmayan bir anlayıştır. Milli burjuvazi ile ittifakı mutlak gereklilik olarak gören anlayış kadar; milli burjuvazi ile ittifakı hiç mümkün görmeyen anlayış da yanlıştır. Yarı-sömürge ülkelerde milli burjuvazi ile, emperyalist ülkelerdeki burjuvazi arasındaki ayrımı göremeyen bir anlayıştır. Bu anlayış, Dünya Komünist Hareketi içinde Troçkistlerin, Marksist-Leninistlere karşı savunduğu anlayış olmuştur.

Faşizm sorunu, Ibrahim Kaypakkaya'nın bütün eserlerinin değerlendirilmesi çalışması içinde tartışılacaktır.

MY'DEKİ YOLDAŞLARA YÖNTEM KONUSUNDA ELEŞTİRİDİR

Eleştiri ve özeleştiri konusunda eğitim ve öğrenimde savaş kurmayı olarak parti, bu kurmayın önderleri ordularını siyasal bir savaşıma en iyi bir şekilde hazırlamaları için silahlarını kontrol ederler. Bu kurmayın önderleri orduları na layık görmedikleri silahları, kullanmaya elverişsiz olan silahları değiştir mek isterler. K.Ö, bunu yaparken iki konuya dikkat ederler.

Birincisi, eski silahların neden işe yaramadıklarını gerekçelendirirken ordula rını eğitirler, bilinç sahibi ederler, kollektif bir çalışmayla eski silahları atıp atmama hakkında genelde karar verirler.

İkincisi, eskinin yerine konacak olan yeni silahlar hakkında ordularına bu silah larla nasıl savaşıldığını iyi bir eğitime tabi tutarlar. Ordular ise bu silahla rı beğenip beğenmeyeceği, siyasal savaşımda işe yarayıp yaramayacağı ancak kollektif bir deneyimden sonra genel olarak karar vereceklerdir.

.. toplantısında, Mao Zedung Düşüncesi "Marksizm-Leninizm'e köprü vazifesi görmüştür" şeklindeki TEPEDEN İNME tezin savunulmasında kullanılan metod, yukarıda belirttiğimiz iki kıstası kullanmadığı için, metodun kullanılışı burjuvadır, bilimsel değildir, eğitici değildir, red ve mahkum edilmelidir.

Yoldaşlar!
.. toplantısında yönetici yoldaşların Mao Zedung Düşüncesi bölümünde Mao Zedung Düşüncesi'nin Marksizm-Leninizm'e köprü vazifesi gördüğü şeklinde yeni bir TEZ ortaya sürüp savundular, mümkündür! Bu yoldaşlar görüş değiştirebilirler, yeni tezler savunabilirler. Görüşleri doğru olabilir, olmayabilir de. Bizim eleştirdiğimiz bu değildir. Bizim eleştirdiğimiz, kullanılmayan, Leninizm'de eleştiri-özeleştiri ve yöntem sorunudur. Bu konuda yönetici yoldaşlar ilkeli davranmadılar, Marksizm-Leninizm'in yöntemini kullanmadılar, neden?

Yoldaşlar bu meseleyi ciddiye almıyorlar! Galiba II. Konferansın ağır yenilgisi öğretici bir ders vermemiştir. Lenin'in deyimiyle, yenilgi ordular için en iyi okuldur. Ama bizim yoldaşlar yenilgi okulunda yeterince ders alamamışlar. Durum bunu gösteriyor. Çünkü tam bu sırada özeleştiri taslağını tartışmaktayız. Bu taslakta, birçok konunun özeleştirisini bahsetmektedir. Fakat Mao Zedung Düşüncesi denen formülasyonda anti-Marksist-Leninist olarak bahsetmektedir. Kasım 1981'e kadar hiçbir değişiklik söz konusu olmamıştır. Özeleştiri taslağında da değişikliğe gerek görülmemiştir. Görülen odur ki, GDS'li yoldaşlar Mao Zedung Düşüncesi'nin kabaca anti-Marksist-Leninist değerlendirilmesine özeleştiride ilk defa karşı çıkıyorlar. İşin garip yanı bu konuda bizim bir dizi belgemizde Mao Zedung Düşüncesi anti-Marksist-Leninist olarak değerlendirilmektedir. Biz bugüne kadar bu yoldaşların bu konuyu eleştirdiklerini duymadık ve görmedik. Bu radan yola çıkarak bu yoldaşların kullandığı metod Marksist bir metod değildir. Meselenin diğer yanı ise, bizim yönetici yoldaşlar Mao Zedung Düşüncesi'nin iyi yanları olduğu şeklindeki görüşlerini çok yanlış metodla kabul ettirmeye çalışı yorlar! Görüşümüze göre, kabul ettiririz anlayışından hareket ediyorlar. Bu da somut olarak yola çıkmak demektir. Gayri-bilimseldir. Bu 'geçmişin özeleştirisi' yapılmadan, yanlışların üzerinde kadrolarını eğitmeden geçmişi inkar etmek demektir. Resmi yazılı belgelerin özeleştirisi yapılmadan reddetmektir. Örneğin:

a) AMLP-TKP/ML Ortak Açıklaması Mao Zedung Düşüncesi'ni revizyonistlere hizmet eden bir demagojik bayrak olarak değerlendirmektedir. (Bkz. Sf. 94)

b) Bolşevik Partizan, belge II, Sf. 41-42, Mao Zedung Düşüncesini Marksizm-Leninizm'in inkarı, reddi olarak değerlendirmektedir.

c)'Bir adım ileri, kaç adım geri'de, Sf. 135, MK hizibi nereye başlığı altındaki yazıda Mao Zedung Düşüncesi revizyonist görüş olarak değerlendirilmektedir.

Ve aynen şöyle deniyor:"Mesela II. MK, II. Konferansta "Mao Zedung Düşüncesi" kavramının kullanılmaması yönünde I. Konferansta alınan karar değiştirilme - diği halde raporda yurtdışını "Mao Zedung Düşüncesi ile taban tabana zıt so - nuca varmak"la suçlamaktadır. (Sf. 33) Yani II. Merkez Komitesi, çok açık bir şekilde II. Konferanstan da öteye gitmekte, revizyonist görüşleri sistemleştir- me yönünde ilerlemektedir."

Yukarıda belgelerden de aktardığımız alıntılar bizimdir, başkasının değil! Son alıntıda MK Hizibi Mao Zedung Düşüncesi kavramının I. Konferansta kullanılmama kararını aldığını, II. Konferans bu kararı değiştirmediği halde, II. Konferans belgelerinde, Mao Zedung Düşüncesi kavramı kullanılmasını revizyonist görüşleri sistemleştirmekle suçluyoruz, çok kötü yolda olduklarını, diye eleştirmekteyiz.

I. Konferans kararları, II. MK hizibi için geçerlidir de, neden bizim için geçerli değildir! Anlaşılan bu konuda başkalarına Marksizmi, kendimize liberalizmi uyguluyoruz.

Yine vurguluyoruz, bu metod eğitici, öğretici değildir.

Once ateş edip, sonra nişan almayalım.

Yöntemin özü üzerine Stalin diyorki: "Proleter partilerinin özeleştirisi, kendi yanılgılarından aldıkları derslere dayanarak eğitim zorunlu idi; çünkü gerçek kadrolar, gerçek parti önderleri ancak bu yoldan yetiştirilebilir."

İşte alıntıda da görüldüğü gibi yanılgılar üzerine eğitimi zorunlu görüyor yoldaş Stalin.

Metod konusunda yoldaşlara talebimiz şudur.

Bundan sonra kendi teşkilatımızın program ve belgelerde yapılması gereken değişiklikler mutlaka, iki yanlı gerekçelerle örgüt içinde tartışıldıktan sonra karar verilmelidir.

Bu heşeyden önce iki önemli kıstası bilince çıkartır.

a) Marksist-Leninist yöntemin kullanılması

b) Alınan karar bilinçli olmasıdır.

Görüşümüze göre eğitici, bilimsel olanda budur, ve bu yapılmalıdır.

Not: Yöntem konusundaki bu eleştiri ve görüşlerimiz tüm örgütlü teşkilat içinde tartışılmalıdır.

Bu konuda doğru veya yanlışlar üzerine yazılı tavır takınılmasını talep ediyoruz.

Y. Selamlar
22. Ocak 1982

.. ..

"MY'DEKİ YOLDAŞLARA YÖNTEM KONUSUNDA ELEŞTİRİ"YE MERKEZ KOMİTESİNİN CEVABI

Merkez Yönetimi'nden yoldaşlar -somut olarak da herhalde bir yoldaş- .. toplantısında "Mao Zedung Düşüncesi, Marksizm-Leninizm'e köprü vazifesi" görmüştür şeklindeki "tepeden inme tezi" savunurken yanlış, bilimsel olmayan, burjuva bir yöntem kullandığı noktasından eleştirilmektedir.

Yoldaşlar yeni bir tez savunulduğunu; bunun mümkün olduğunu, ancak bu yapılırken, eski görüşlerin özeleştirisi yapılması gerektiğini belirterek, bunun yapılmamasını eleştiriyorlar.

Gerçekten de eğer herhangi bir konuda yeni görüşler savunuyorsak, geçmişte bu konuda savunduğumuz görüşlerin özeleştirisini yapmak doğrudur. Ve eğer bu yapılmamışsa eleştirilmelidir. Bu genel bir doğrudur. Tartışılan somut sorunla bağıntılı olarak durum şöyledir:

Bu tezi savunan yoldaş, geçmişteki belgelerimizde eğer bu konuda yanlış tespitler yapıldı ise, bunların özeleştirisinin yapılması gerektiğini söylemiştir. Yani o, özeleştirinin gerekliliğini reddetmemiştir. Sadece bütün belgelerde ne den diğini kesinlikle bilmek mümkün olmadığı için, eğer böyle tespitler varsa, bunların özeleştirisinin yapılması gerektiğini belirtmekle yetinmiştir. Bu tavır yanlış değil, doğru bir tavırdır. Bu tavırda biz eleştirilecek bir yan görmüyoruz. Şimdi eğer sözü geçen yoldaşın savunduğu tez, partimizin görüşü haline gelirse, bu konuda geçmişte yazdıklarımız değerlendirip, yanlış yaptığımız noktalarda özeleştiri yapacağımız, yapmamız gerektiği açıktır.

Yoldaşların gerçekte karşı çıktığı, bu görüşün .. toplantısında savunulmuş olmasıdır. Yoldaşların deyimiyle "tepeden inme" savunulmuş olmasıdır.

Herhangi bir konuda özeleştiri yapılabilmesi için, o konuda önce eski görüşün yerine, yeni bir görüşün çıkması gerekir; sonra bu yeni görüş üzerine tartışılır; bu yeni görüşün doğruluğu üzerinde birleşilirse, eski görüşün özeleştirisi yapılır. Yeni görüş resmen savunulmaya başlanır. Özeleştiri süreci böyle bir süreçtir. Yani yeni görüş çıkar çıkmaz, eski görüşün özeleştirisini talep etmek, özeleştirinin hangi süreçten geçerek olgunlaştığını görmemektir.

Yoldaşların da tespit ettiği gibi bu görüş .. toplantısında ilk defa sözü geçen yoldaş tarafından savunulan yeni bir görüştür. Bu yüzden derhal bir özeleştiri beklemek doğru değildir. O halde gerçekte karşı çıkılan bu görüşün .. toplantısında savunulmuş olmasıdır.

O zaman .. toplantısının niteliği üzerine konuşmak gerekir. Bu toplantı iç ile dışı kesin bir şekilde ayırmadığımız (bu hata idi), geçen dönemde partinin en yakın çevresinin eğitildiği; sorunların üzerine açıkça tartışıldığı, bizim (yanlış bir şekilde) iç olarak değerlendirdiğimiz bir toplantı idi. Bu toplantıda bütün yoldaşlar kendi görüşlerini -bu görüşler parti görüşleriyle, resmi görüşlerle çatışsa da- savunma durumunda idi. Bir yönetici yoldaşın bu toplantıda Mao Zedung Düşüncesi konusunda yeni bir görüş savunması, böyle bir toplantı çerçevesinde tepeden inmecilik vs. şeklinde nitelendirilmemelidir. Yoldaşın görevi doğru bildiği düşünceleri her yerde savunmaktır. Görüşün "yeni" olması onun savunulmasını engellememelidir. Yoldaş bunu yapmıştır.

Eleştirilecek birşey varsa o da şudur:

Geçen dönemde iç ve dış kesin hatlarıyla birbirinden ayrılmamış; ve dışta yoldaşların savunduğu görüşler parti içinde kollektif bir eğitimin ve tartışmanın ürünü olmamıştır. Doğru olan şey geçen dönemde parti örgütü yaratmak, ve mesela .. toplantısında savunulan bu tezi önce parti örgütü içinde tartışmaktı. Bunun yapılmamış olması hatadır. Ama bunun yapılmadığı, iç ile dışın birbirine karıştırıldığı bir ortamda yoldaşın bu tezi savunması yanlış değildir.

Somut olarak geçmiş dönemdeki Mao Zedung Düşüncesi değerlendirmelerimizle ilgili verilen örneklere gelince:

- AMLP-TKP/ML Ortak Açıklaması'nda Mao Zedung Düşüncesi anti-Leninist, ya da revizyonist olarak değerlendirilmemektedir.

- Aynı şekilde "Bir adım ileri, kaç adım geri"de de Mao Zedung Düşüncesi revizyonist olarak değerlendirilmemektedir.

Bolşevik Partizan Belge II'de, Mao Zedung Düşüncesi, yoldaşların atıf yaptığı yerde, gerçekten de "anti-Marksist-Leninist", Marksizm-Leninizm'in inkarı olarak değerlendirilmektedir. Burada sorun tek yanıyla ele alınmakta, Mao Zedung Düşüncesi adı altında savunulan görüşlerin yalnızca Leninizm'e saldırdığı, ona cephe aldığı noktalar tartışılmaktadır. Soruna bu şekilde tek yanlı yaklaşmak önemli bir hatadır.

Belgelerin tümü görüşümüze göre bu konuda taranmalı, bu içerikte başka tespitler varsa onlar da bulup çıkarılmalıdır.

Biz yanılgılar üzerine eğitimi reddetmiyor; gerekli görüyoruz. Fakat önce yanılgı olup olmadığı konusunda anlaşmamız gerek. Bizim anladığımız kadarıyla, burada yoldaşlar yöntemi eleştiriyor görünüyorlarsa da, gerçekte karşı oldukları şey, Mao Zedung Düşüncesinin Leninizm'le uyuşan yanının da ortaya konmasıdır. Sorunun özü budur.

Bizim görüşümüze göre, GDS'in bizim Mao Zedung Düşüncesi hakkında toptancı bir şekilde yaptığımız "Mao Zedung Düşüncesi anti-Leninisttir" şeklinde bir tespite eleştiri getirmeleri haklıdır. Mao Zedung Düşüncesi bütünüyle anti-Leninist olarak değerlendirilemez. Mao Zedung Düşüncesi, içinde revizyonist görüşlerle, Marksist-Leninist görüşleri yanyana barındıran, Marksist-Leninist olmayan, ama modern revizyonistlere karşı da belli ölçülerde karşı çıkmanın ifadesi olan bir düşünce sistemidir.

Yoldaşlara göre ise Mao Zedung Düşüncesi anti-Leninisttir. Tümü ile Leninizm'e karşıdır.

Tartışma bu nokta üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

BİR YOLDAŞIN 'MY FAALİYET RAPORU'NA ELEŞTİRİLERİ

Yoldaşlar

Rapor taslağında hatalı ve eksik gördüğüm bazı noktalarda görüşlerimi belirterek sizlere ulaştırmaya çalışıyorum.

"Kendi içimizdeki yanlış görüşler ve tavrımız" bölümü:

Burada Mao Zedung'un 56'dan sonra revizyonist değerlendirilmesinin, Stalin'i klasikler arasından çıkaran anlayışın, kültür devriminin yanlış değerlendirmesi anlayışının örgütsel ayrılığa kadar varacak görüş ayrılıkları olduğu anlatıldıktan sonra şöyle denmektedir: "GDS'den arkadaşlar bize bu konuda kendi içimizdeki bu görüş ayrılıklarının üzerine gitmediğimiz, bunlara karşı liberal davrandığımız eleştirisini getirmektedir. Biz bu eleştirinin haksız olduğunu düşünüyoruz. Liberal davranmak bu görüşlerin üzerine gitmemek, bunlarla uzlaşmak, bu görüşlerin savunucularına örgütlenmede dayanmak demek olurdu. Biz bunların hiçbirini yapmadık."

Ben burada anlatılanların tümüne katılıyorum. Var olan görüş ayrılıklarının, kavradığımız ölçüde üzerine gidildiği doğru. Ancak örgütlenmede "bu görüşlerin savunucularına dayanmadığımız" şeklinde ifade edilmeye çalışılan anlayış gerçek durumu yansıtmadığı için yanlış. Örgütlenmede yukarıda sözü edilen yanlış görüşlerin savunucularına dayanmak liberalizm olarak değerlendirilirse, gerçektende bizim bu arkadaşlara karşı tavrımız liberaldir.

Biz en azından Mao Zedung'un 56'dan sonra revizyonist olarak değerlendiren arkadaşlara Halkın Birliği ve çevresine örgütsel olarakta dayandık. Görüşümce şimdiye kadarki yapının doğal sonucu olarak dayanmak zorundaydıkta.

Fakat bence üzerinde durulması gereken sorun yeniden toparlanmak için atılan adımları değerlendirip tavrımızın doğruluğunu yada yanlışlığına bakmamız gerek. Ben bu noktada hata yaptığımızı düşünüyorum.

(...)

"Kitle çalışması" bölümüyle ilgili:

Bu bölümde kitle çalışması için doğru çizginin Konferansta tespit edildiği, ancak bu çizginin doğru dürüst hayata uygulanmadığı belirtilerek, çeşitli dönem yürütülen eylemlerle ilgili bazı bildiriler ve bu eylemlerdeki tavrımız eleştirilmektedir.

Görüşümce burada bazı noktalarda soruna tek yanlı yaklaşılmaktadır. Bazı hata ve sapmalar tek tek bildirilerde görülmekte, doğal olarakta bu bildiriden esas sorumlu yoldaş eleştirilmektedir. Bu eleştirilerden "Barış bildirisi" ve "Bonn yürüyüşü"ne getirilen eleştiriler haklı eleştirilerdir. Fakat 12 Eylül bildirisine getirilen eleştirilerde bence esas hatanın kaynağı görülmemektedir.

Genel olarak kitle çalışması için tespit edilen siyasetimiz doğru olmasına rağmen, somut olarak faşist cuntaya karşı tayin edilen siyasette hata yapılmıştır. Cuntaya karşı mücadele konusunda somut siyaset Bolşevik Partizan, sayı 1, sf. 31-32'de "Kitlelerin devrimci mevzilere yerleştirilmesini sağlamak için" başlığı altında ortaya konmaktadır. Bence bu siyaset yanlıştır, diğer devrimci grupların siyasetinden pek farklı değildir. Görüşümce "12 Eylül bildirisi" merkezi siyasetimizden herhangi bir sapma değil, onun pratiğe uygulanmasıdır.

Bolşevik Partizan'da ortaya konan bu siyasete dayanarak ne kitle teşkilatı sorumlusu yoldaş, nede (..) yazı kurulu, "oportünistlerin mücadeleyi cuntaya

karşı mücadele ile sınırlama tavrını" teşhir edemez. Bu konuda pratikteki de neyler de çelişkilerle doludur. Bence burada en önemli sorun daha önce Cunta ya karşı mücadele konusunda ortaya koyduğumuz yanlış siyasetin kavranıp hata nın kökten düzeltilmesidir.

Yine kitle çalışması ve pratik önderlik sorunuyla ilgili belirtilmesi gereken önemli bir husus daha var. Önceleri (bölünmeden önceki durumu kastediyorum) gelişmeleri dikkatle izler, kitlenin nabzını elde tutar bir durumumuz yoktu. Her ne kadar önderlik edilmeye çalışılmışsada birçok durumda kendiliğinden ha reketin peşinden palazlanma durumumuz olmuştur. En azından yurtdışında hiçbir dönem oluşturduğumuz kitle teşkilatları üzerinde gerçek anlamda bir denetim sağlanamamıştır. Bu durumun esas sebebi bana göre gelişigüzel yayılma ve örgüt sel yapımızdaki dağınıklıktır.

Durum böyle olmasına rağmen ayrılmadan sonraki kitlesel eylemlerle ayrılmadan önceki düzenlenen kitlesel eylemleri bir karşılaştıracak olursak, ayrılıktan sonra az olmamıza rağmen daha dağınık vaziyette olduğumuzu görürüz. Bu duruma geçici olarak alınan örgütsel tedbirlerin önemli derecede etkisi olmuştur. Gerek Merkez Yönetimi gerekse Bölge Yönetimleri çok hantal bir yapıya sahiptirler. Bu örgütsel yapı içerisinde de ne esas aldığımız içe dönük çalışma, nede çevremizdeki sempatizan kitlesine doğru dürüst önderlik edilememiştir. Çünkü eskiden Yurtdışı Bölge komitesi içinde teferruatlı olarak tartışıp örgütlemeye çalıştığımız kitlesel eylemler ayrılıktan sonra bir tek arkadaşın inisiyatifine terkedilmiş ve arkadaşta doğru dürüst denetlenmemiştir. Durum böyle oluncada sempatizan kitle içinde ve kitlesel eylemlerde kendiliğindencilik hakim duruma gelmiştir. Hepimizce bilinmesi gereken gerçek şuki; her hangi bir kişi veya teşkilat alışageldiği yanlış çalışma stilinden bugünden yarına kurtulamaz. Biz bu durumu bilince çıkartıp kafaları köklü bir değişik liğe yönelmediğimiz sürece bir ekstremden diğerine kayma durumundan kurtulamayacağız. Dün dar pratik içinde boğulup gitme bugünde herşeyden el etek çek me şeklinde. Bunada "parti inşasının birinci aşamasındayız, içe dönük çalışma esastır" motifi uydurulmaya çalışılırsa birçok arkadaş gayet rahat Bolşevik olmanın, yada Bolşevik sempatizanı olmanın "huzuru" içinde olabilir. Kitle çalışmasıyla ilgili eksikliklere ve hatalara değinilirken bu durumun be - lirtilmemesi bence bir eksikliktir.

"Eğitim" bölümüyle ilgili:

Bu sorun üzerinde daha önce birkaç kez tartışma oldu ve farklı görüşler ortaya çıktı. Esas tartışma Merkez Yönetimi 6. toplantısında sürdürüldü. Ben eğitim toplantılarının bu şekilde devam etmesine kesin karşı olduğumu belirtmiştim. Merkez Yönetimi çoğunluğu devam etmesi doğrultusunda eski kararı onayladı. Durum böyle olmasına rağmen Merkez Yönetimi 6. toplantı sonuçları bu meseleyi birtek cümleyle geçiştirmekte, eğitim meselesiyle ilgili neyin tartışıldığına herhangi bir açıklık getirmemektedir. Merkez Yönetimi 7. toplantı sonuçları içinde eğitim meselesiyle ilgili aynı şeyi söylemek mümkün. Bu tutumu metod açısından yanlış bulmama rağmen burada tartışmak istediğim Merkez Yönetimi 6. toplantı sonuçları değil.

Rapor taslağında bazı hataların varlığından sözedilirken bunların sanki kaçınılmaz olduğu anlatılmaya çalışılmakta, daha öncede aramızda bu sorunun tartışıldığına ve belli görüş ayrılıklarına ve bunların neler olduğuna hiçmi hiç dikkat çekilmemektedir. Eğer taslakta bu görüş ayrılıklarına ve bunların neler olduğuna dikkat çekilerek doğruluğu yada yanlışlığı anlatılmaya çalışılsaydı görüşümce daha iyi olurdu. Mesela eğitim çalışmasına ilişkin GDS'li yoldaşların eleştirileri olduğuna dikkat çekilmekte ve neler olduğu anlatılmaya çalışılmakta. Bence bu gayet olumlu, fakat bu konuda kendi içimizde fikir birliği olmamasına rağmen buna değinilmemektedir.

Önümüzdeki dönem atılacak adımlar içinde yararlı olacağını düşündüğüm eğitim çalışmasıyla ilgili bazı hususları bir kez daha anlatmaya çalışacağım;

a. Bolşevik Partizan toplantılarında öncünün eğitimiyle kitle eğitimi birbirine karıştırılmıştır.

Hatırladığım kadarıyla bu eğitim toplantılarının amacı arkadaşlarımıza MK hizibiyle aramızdaki ilkesel ayrılıkları (çünkü bu ayrılıklar Marksizm-Leninizm'in ilkelerine ilişkin ayrılıklardı) kavratmak ve onların mümkün olan en geniş cevrede doğru görüşlerin propagandasını yapmalarını sağlamaktı. Çok iyi bir istek, ancak bu toplantının bileşimiyle bu isteğin mümkün olup olmayacağı benim için tartışılması gereken bir sorun. Bence çevremizdeki arkadaşlar ancak kaba hatlarıyla ayrılığın nedenlerinden haberdar edilebilir. Fakat bu yapı ve böyle bir çalışmayla Marksizm-Leninizm'in ilkelerinin kavranması mümkün değildir. Çünkü arkadaşların seviyeleri birbirinden farklı; dolayısıyla kavrayışlarıda birbirinden farklıdır. Halbuki Marksist-Leninist ilkelerin kavranması mümkün mertebe aynı seviyedeki arkadaşların daha değişik örgütlenmesiyle sistemli ve düzenli bir şekilde Marksist-Leninist klasiklerin eğitimi sonucu kavranabilir. Katılan arkadaşlarla toplantıdan toplantıya görüşmemiz bağlarımızın gevşekliği, onların bu toplantılara ne derece hazırlıklı geldiklerini kontrol etmemizide imkansız hale getirmektedir. Bu yapı içinde bilinçli disiplin uygulamakta mümkün değildir. Dolayısıyla verim oldukça düşük. Bazen uykudan uyanır gibi rastgele bir soru; bazende konuşmak için konuşma... Aynı konuların defalarca tekrarı.

Geri dönüp geçen dönemin bir değerlendirmesini yapacak olursak bu toplantılar aracılığıyla Marksist-Leninist ilkeleri kavrama konusunda pek fazla bir mesafe katetmediğimizi tespit etmek mümkündür. Bilinçsizlikten kurtulmak için mutlaka gerekli fakat bu eğitim stiliyle istenilen hedefe ulaşmak görüşümce imkansız.

b. Bolşevik Partizan toplantıları geniş çapta illegaliteyi ihlaldir:

Çünkü neyimiz var neyimiz yok iki bölgede toplayıp biraraya getirdik. Düzenli aralıklarla biraraya gelmemiz dolayısıyla (zaman zaman aksamasına rağmen) şimdiye kadar birbirlerini tanımayan arkadaşlarda tamamen birbirini tanır duruma gelmişlerdir. Bunlar içerisinden birinin çürük çıkması ileride herşeyin çorap söküğü gibi çözülmesine neden olabilir. Bu toplantılara katılan bazı arkadaşların durumu pek iç açıcı değildir. Oldukça laubali lumpen davranışları söz konusudur. Bunlardan bazıları bunalıma düştükleri zaman karıları bizim yardımımıza başvurmuş ve bizim idari tedbire kadar varan tavrımızla karşılaştıkları zaman tekrar devrimci çevreye dönmüşlerdir. En azından durumunu iyi bildiğim bir arkadaşın bugün çevremizde kalması böyle olmuştur. Bu konuda karısı kendisinden çok daha tutarlı olmasına rağmen eğitim toplantısında onu görmek mümkün olmamıştır. Bence yapıları bu kadar labil olan bazı arkadaşların kritik bir durumda bize çok zarar verebilecek davranışlar içine girebilecekleri hesaba katılmalıdır. Bu arkadaşların eğitimi ve örgütlenmelerinde bu husus gözönünde bulundurulmalıdır.

Toplantıya katılan bazı arkadaşlarlada Bolşevik Partizan sempatizanı olma temelinde bile asgari düzeyde ideolojik bir birliğimiz yoktur. Mesela: Stalin "eleştiricileri"; siyasetimizi "sol" değerlendiren, sosyal-emperyalizm anlayışımızı "safsata olarak değerlendiren bazı arkadaşların durumları böyledir.

Oportünist görüşlerin savunucuları olan bu arkadaşlarla, yarın her türlü bağları kesmek mecburiyetinde olursak, gelişmelerin hangi yönde olacağını kestirmemiz mümkün değildir. Fakat şimdiye kadar bu yöndeki tecrübelerimiz bize, ayağımızı denk atmamız gerektiğini öğretmektedir. Demek istediğim, bu arkadaşlardan asla görüşlerimizin gizlenmesi değil, herkesi tanımalarına (özellikle yönetici yoldaşları) gerek olmadığıdır.

Ayrıca toplantıların B. Alman emperyalizmine karşı hemen hemen hiçbir korunma tedbiri yoktur. Bu toplantıların aşağı yukarı düzenli aralıklarla ve aynı yerde yapılması dolayısıyla polisin, kimlerin hangi amaçla biraraya geldiğini ortaya çıkarması oldukça kolaydır. Polis takibatını bizim, vurdum duymaz arkadaşların tutumuna (arabalarını toplantı salonu önüne sıra halinde park etmeleri gibi) karşı liberal tavrımız dahada kolaylaştırmaktadır. .. bölgesinde

Merkez Yönetimi iki kez tam kadro bu toplantılara katılmıştır. Mesela: polisin ..'i yasaklama bahanesiyle yapacağı bir saldırı Merkez Yönetimi dahil olmak üzere bir bölgedeki tüm aktif arkadaşların açığa çıkarılmasına hatta sınırdışı edilmesine bile neden olabilir.

a) ve b) şıkkında anlatmaya çalıştığım bu iki sebepten ötürü eğitim toplantılarının bu şekilde yapılmasını yanlış buluyorum. Buna alternatif olarak örgütlü arkadaşlardan (Ü ve AÜ) kitle eğitimi yapabilecek arkadaşlar seçilip eğitilmeli ve daha geniş çaplı katılım sağlanarak düzensiz aralıklarla yapılacak bölgesel ya da yöresel eğitim toplantıları bu arkadaşlar tarafından organize edilip yönetilmeli.

8.2.1982

Not: Alternatif eğitim çalışması olarak ortaya kyoduğum anlayış monusunda kafamın yeteri kadar açık olmadığını belirteyim. Bu sorun 2.B. Konferansın da tartışıldıktan sonra daha da açıklık kazanmıştır. Eğer yukarıdaki eleştiriler sistemleştirilip tartışmaya açılmış olsaydı, hiç şüphesiz doğru görüşlere daha çabuk ulaşmamıza yardımcı olabilirdi.

"BİR YOLDAŞIN MY FAALİYET RAPORUNA ELEŞTİRİLERİ"NE MERKEZ KOMİTESİNİN AÇIKLAMASI

8.2.1982 tarihli yazı hakkında kısa açıklama:

Bu yazı 8.2.1982 tarihini taşımasına rağmen; üzerinde olduğu tarihte bu şekli ile geçen dönemdeki Merkez Yönetiminin eline geçmemiştir. Bize verilen bilgiye göre; yazının bitmemiş şekli üzerinde II. Konferans öncesinde yapılan son Merkez Yönetimi toplantısında tartışılmış; ve yazıda getirilen eleştirilerin bir bölümü haklı bulunmuştur.

Yazı son şekli ile Merkez Komitemizin eline (iç yayın organı) yayınlandıktan sonra geçmiştir.

Yazıdan, yoldaşın da isteği üzerine örgütsel sorun ile ilgili bir örnek çıkartılmıştır. Çıkartılan örnekte yoldaş örgütsel konuda temelde aramızda ayrılık olan yoldaşlara da önemli ölçüde dayandığımızı ispatlamaya çalışmaktadır.

Tek tek eleştiriler hakkında söyleyeceklerimiz şunlar:

* Örgütsel alanda belli ölçüde liberal davranıldığı kabul edilen bir eleştiridir. Ancak bu konuda sorun neyin "liberalizm" olarak değerlendirildiği sorunudur. Merkez Komitemiz, Merkez Yönetimi faaliyet raporunda ortaya konan görüşleri doğru bulmaktadır. (Bkz. ...)
* Kitle çalışması bölümüne getirilen eleştiri tek yanlı bir eleştiridir. Yoldaş Konferansta tespit edilen çizgi; Bolşevik Partizan'da ortaya konan görüşler; ve bunların uygulanması arasında bir çelişme görmemektedir. Halbuki bunlar arasında önemli ayrılıklar vardır. Pratikte uygulanan çizgi; mücadeleyi Cuntayla sınırlama ne Konferansta yapılan doğru teorik önermelerle; nede Bolşevik Partizan'da konan ve Konferans çizgisinden bir sapma oluşturan direktiflerle uyum içinde değildi. (Bkz. Merkez Yönetimi faaliyet raporu, ...)
* Eğitim konusunda yoldaşın getirdiği eleştiriler doğru eleştirilerdir. Konferansımız bu eleştiriler doğrultusunda kararlar almıştır. Ve hepimizin bildiği gibi şimdi bu konularda yeni, değişik bir uygulamaya geçilmiştir.

Yoldaşın en son düştüğü notta belirttiği "Eğer yukarıdaki eleştiriler sistemleştirilip, tartışmaya açılmış olsa idi, hiç şüphesiz doğru görüşlere daha çabuk ulaşmamıza yardımcı olabilirdi" tespitine katılıyoruz. Ancak bu tespitin geçen dönem Merkez Yönetimine getirilen bir eleştirimi; yoksa yoldaşın bir özeleştirisimi olduğu belli değildir. Bizim görüşümüze göre geçen dönemde de yoldaşların görüşlerini sistemleştirmeleri halinde bu görüşleri partiden gizleme şeklinde bir uygulama olmamıştır. Uygulama varolan görüş ayrılıkları üzerine açık tartışma şeklinde bir uygulamadır. O kadar ki, bu yazıyı yazan yoldaşın mesela eğitim ile ilgili görüşlerinin bir bölümü üzerine açık toplantılarda tartışılmıştır. Yani görüşlerin sistemleştirilip yazılı halde ortaya konması halinde, bunların tartışılmasının önüne herhangi bir engel konmamıştır. Yoldaş yaptığı tespitin hedefini açıkça belirtmediği için, sanki geçen dönemde kendisi bu görüşleri sistemleştirmiş gibi sonuçlar çıkarılabilir. Bu yanlıştır. Yoldaşın burada yaptığı tespitin hedefi kendisi olmak zorundadır. Yani görüşlerini sistemleştirip zamanında partiye sunmamakla yoldaş hatalı davranmıştır. Merkez Yönetimi ise bu konuda varolan görüş ayrılıkları üzerine yalnızca iki toplantısında tartışmakla yetinmiş, bu tartışmalar hakkında kısa bilgi vermekle yetinmiş; varolan görüş ayrılıklarının sistemleştirilmesi için zorlayıcı davranmamakla hatalı davranmıştır.

BİR YOLDAŞIN ÖZELEŞTİRİ ÜZERİNE GÖRÜŞLERİ

(Bu yazı Konferanstan çok kısa süre önce geldiği için Konferans öncesinde tartışmaya sunulamadı. Özeleştiri taslağı geri çekildiği içinde üzerine daha sonra da bir tartışma yürütülmedi.)

Benim eleştirmek istediğim bölüm, 1.Konferans önceki bölümdür.

Girişte Lenin'den alıntı yapıldıktan sonra Türkiye devrimci hareketi içindeki özeleştiri geleneği anlatılıyor ve bu konuda çeşitli siyasetlerin özeleştiri konusunda tavırları anlatılıyor. Daha sonra da özeleştiri anlayışı üç tavıra ayrıştırılıyor. Bence bu bölüm gereksiz. Daha doğrusu bu bölümde diğer siyasetleri ve komünist hareketin geleneğini bu şekilde anlatmak gereksiz. Birincisi yüzeysel bir şekilde ve sadece tezler halinde ortaya konuluyor, bu bakımdan kavratıcı değil. İkincisi bizim tavrımızla diğerlerinin tavrının karşılaştırılması yanlıştır. Bizim tavrımızın birincisi ile uyumluluk içinde olduğu söyleniyor. Oysa biz şimdiye kadar hatamızı kavradığımız ölçü de özeleştiri yaptık. Hatalarımızı gizlemeye veya örtmeye çalışmadık. Özeleştirilerimiz yeterli olmadı ama bizim bugün yapacağımız özeleştiri de yeterli olmayacak. Burada sorun özeleştirinin yeterli olup olmama meselesi değil hatalarını görüp de veya bu hatalar konusunda özeleştiri yapıp da buna uygun davranmamak sorunudur. Hatalara şu veya bu şekilde kılıf geçirmek sorunudur. Biz, birincilerin kefesine girdiğimizde hem kendimize haksızlık ediyoruz,hem de bir kaç adım geriden başlıyoruz.

İkinci tavırdakileri özeleştiri kapsamında ele almak baştan başa yanlıştır. Onların yaptığı özeleştiri değil, hainliktir. Biz bu ayrımı mutlaka yapmalıyız. Çünkü özeleştiri hatalardan öğrenme ve daha ileriye doğru yönelmeyi gerektirir. Hainliği değil.

Sonuç olarak ben bu bölümdediğer siyasetlerin özeleştiri konusundaki tavırları ile ilgili olarak yüzeysel bir şekilde tezler ileri sürülmesine ve sonra da bunların tavrını üçe beşe herneyse ayrılmasına karşıyım. Biz diğer siyasetlerin tavırlarını ve komünist hareketin bu konudaki tavrını onlarla ilgili girdiğimiz hesaplaşmada yapalım. Biz bu özeleştiride kendi kendimizle hesaplaşacağız. Buraya diğerlerini bulaştırmasak iyi ederiz.

Bence burada özeleştiriden neyi anlıyoruz, bunu koyalım, sonra da bizim özeleştiri konusunda geçmişimizi koyalım. Giriş bölümünde bizim özeleştiride ne anladığımızı ve şimdiye kadar özeleştiri konusundaki geleneğimizi anlattıktan sonra meseleye girelim.

Yaptığımız özeleştirinin sınırlılığını anlatırken bu özeleştirinin bütünü kavramadan yapıldığı için sadece sınırlı değil aynı zamanda yetersiz olacağını da belirtmeliyiz.

Girişten sonra hemen yeniden toparlanma dönemindeki hatalarımız konu ediliyor. Oysa bu özeleştiri bizim geçmişimizi ve geçmişimizdeki hatalarımızı anlatacak. Biz nereden başladık ve bugüne nasıl geldik? Bunu anlatabilmek için başladığımız yeri anlatmalıyız. Yani birinci konu TİİKP den ayrılma ve iltihaka kadar olan dönem olmalıydı. O dönem bizim siyasi gelişmemizde önemli bir dönüm noktası idi. Bu bakımdan bu dönemi anlatmamız gerekir.

Taslakta 1.Konferansa kadar olan dönem anlatılırken çoğunlukla kendimize karşı haksızlık ediyoruz.

Mesela:Yeniden toparlanma dönemi anlatılırken bizim İbrahim Kaypakkaya'nın kurduğu partiye eleştirisiz bir yaklaşımımızın olduğu söyleniyor. Bu doğru değil. Gerçekten de bizim onun kurduğu partiye yaklaşımımızda ona duyduğumuz saygının önemli bir payı oldu. Ama eleştirisiz bir yaklaşım tam doğru değil. Biz bilincimiz oranında eleştirdik.

Bir de KK hizibi ile ayrışma dönemi ile onunla birlik olduğumuz dönem var. Bu iki dönem arasında da bizim açımızdan farklılıklar söz konusudur. Bu dönem özel olarak irdelenmelidir. Bizim bu dönemden çıkarabileceğimiz önemli tecrübeler vardır. Aydınlık revizyonistlerine karşı mücadele, KK'nın aldığı

kararlara açık tavır, 5 temel belgeye yeterli olmasa da getirilen eleştiriler, Üç Dünya Teorisinin kabulu ve fakat içeriğinin boşaltılarak savunulması, hep bu dönemin olgularıydı. KK'dan ayrışmada "teşkilat elden gidiyor " kuşkusunu-ki bugün hizipçilerin saflarında bazılarının da -belki de çoğunluğunun da kuşkusudur - sergileyebilmek için bu çok gereklidir.KK hizibiyle ilgili ayrışmada doğru şeyler anlatılıyor. Ancak burada parti konusunda "bizim daha doğru pozisyonda olduğumuz" görüşü bana biraz yanlış geliyor. Parti konusunda tartışma biz parti miyiz, değil miyiz? sorunu üzerine yoğunlaşmıştı. Biz bu tartışmada parti olduğumuzu iddia ederken aslında KK'nin parti anlayışından farklı bir düşünce savunmadık. Aradaki fark biz "biz partiyiz çünkü çizgimiz doğrudur. Devrimin temel meseleleri çözülmüştür. Sadece ufak tefek yanlışlıklar var" düşüncesini savunuyorduk. KK ise "biz parti değiliz, çünkü doğru bir çizgimiz yok, devrimin temel meseleleri henüz çözülmemiştir" görüşünü savunuyordu. Yani burada meselenin özü partinin durumu idi. Biz ise meseleyi özünden başka yere kaydırmaya çalıştık. Yani en azından onlara karşı haklı bir durumumuz yok.

Burada bir de bizim diğer oportların seviyesine indirilmesi sorunu vardır. Yani partinin diğer gruplarla (üçlü blok) birlikte kurulabilmesi sorunu vardır. Ben şimdilik bu konuda bir şey söyleyemeyeceğim . Şunları belirtebilirim. Geçmişten bu tarafa tek tek ülkelerdeki komünist partileri , dünya komünist hareketi ile bağlantısı içinde ele alınıyordu. Bu doğrudur da. Önce 1. Enternasyonal kuruldu.1.Enternasyonal parçalandıktan sonra buradan çeşitli anti Marksist akımlar dıştalandı ve 2.Enternasyonal kuruldu. 2.Enternasyonal döneminde tek tek ülkelerdeki komünist partiler 2.Enternasyonalin partileri idi. 1.Dünya savaşından sonra , 2.Enternasyonal parçalandıktan sonra Komintern kuruldu, tek tek ülkelerdeki komünist partiler 2. Enternasyonal partilerden ayrıldılar. 3.Enternasyonali savunan bağımsız partileri kurdular. 3.Enternasyonal'den sonra veya içinde 3.Enternasyonal'den ayrılanlar oldu. Troçkistler daha sonra Avrupa Komünizmi, vs. onlar da ayrı partiler kurdular

Stalin'den sonra da bir dizi ayrışmalar oldu. Zaten bu dönemden sonra uluslararası komünist hareketin birliği olmadı. Bu bakımdan tek tek ülkelerde komünist partilerinin veya gruplarının uluslararası komünist hareketle bağı (örgütsel bağı) doğru dürüst olmadı. Siyasette de anti ML görüşler hakim olunca tek tek ülkelerde "ben uluslararası komünist hareketi savunuyorum"diyenler arasında da birlik aslında mümkün olmaktan çıktı. Çünkü uluslararası komünist hareket adına bir dizi görüş,birbirine karşıt bir dizi görüş yayıldı. Elbetteki bu uluslararası komünist hareketin görüşleri ve belli başlı tezlerini savunanlar arasında birlık sağlamaya çalışmak anlamına gelmemelidir. Ancak bu açık ve çetin bir mücadeleden geçer. Ben şimdilik bir şey söyleyemiyorum, derken o dönemde üçlü bloğun uluslararası komünist hareketle neyi kastettiklerini bilmediğimden dolayıdır. Ama ben bugün, bu üçlü bloğun neden birleşmeye çalışmadıklarını anlamıyorum. Bugün onlar uluslararası komünist hareketle ilgili olarak belli bir akımı savunuyorlar. Eğer uluslararası komünist hareketle ilgili bizim bugünkü anlayışımızda bir başka Türkiyeli örgüt varsa, biz neden o örgütle birleşmeye çalışmayalım? Yani ben tek tek ülkelerdeki ayrı gruplar arasında birliğin uluslararası ML hareketle bağını kurarak olabileceğini düşünüyorum. Herhalükarda bu konuda öğrenmeye ihtiyacım var.

KK'den ayrılıktan 1.Konferansa kadar geçen ve ÖK dönemini kapsayan dönemde bizim iki yönlü eğilimimizi tespit etmek gerekli. Birincisi KK'nin getirdiği görüşlerin 5 temel belgeye karşı bıraktığı kuşku ve ikincisi parti elden gidiyor, kurtaralım anlayışıyla bu kuşkuyu bastırma eğilimi. Bizim hareketimizi ikincisi belirlemesine rağmen, diğerinin de etkileri oldu. Mesela : bizim ÖK ile ilişkilerimizde , ÖK'ne (Örgütleme Komitesi) getirdiğimiz eleştiri, ayrılık noktalarının belirlenmesi için siyasi tartışmaya önem verilmesi gerektiği yönünde idi. Biz Lenin'in, birleşmeden önce ayrılık noktalarının

açıklığa kavuşturulması prensibini bu dönemlerden tanıyoruz. 1.Konferansın bir dizi konuda araştırma talebi de yine birinci anlayışın sonucu olmuştur.

Biz şunu açıkça ve kesin olarak belirtmeliyiz. Biz her dönemde ve her şart altında bulunduğumuz seviyeyi aşmaya çalıştık. Siyasi alanda kesintisiz bir şekilde kendimizi aşma mücadelesi bazı dönemlerde (KK'den ayrılma ve 1.Konferans) birlik düşüncesinin ağır basmasından dolayı geri plana itildi. Biz bir de her siyasi gelişmede buna uygun örgütsel tedbirler almayı beceremedik. Benim daha sonraki gelişmeler konusunda "şimdilik" bir eleştirim yok.

.....

BİR KOMİTENİN MY FAALİYET RAPORU TASLAĞI ÜZERİNE GÖRÜŞLERİ

(Bu eleştiri de Konferansın hemen öncesinde geldiği için Konferans öncesinde tartışmaya sokulamadı. Getirilen eleştiriler üzerinde Konferans sırasında tartışıldı.)

Taslak "Geçici Komite"miz tarafından tartışıldı. Bir arkadaştan görüşlerini öğrenemedik, diğer arkadaşın görüşleri aşağıdadır.

1) "72 de partinin ve çizgisinin değerlendirilmesi sorunu" bölümünde parti çizgisinin araştırmalar henüz daha tamamlanmadan, ML olmadığını söylemek görüşümüzce olumsuzdur. Bu doğrultuda karar alınması halinde kadro ve sempatizanlar dışa karşı zor durumda bırakılacaklardır. Aynı zamanda bu araştırmalara önyargılı yaklaşımları da koyacaktır. Daha önce eleştirdiğimiz yanlış metodları şimdi biz yapıyoruz.

2)"Partinin bugünkü çizgisi sorunu" bölümünde MKH'nin (Merkez Komitesi Hizibi) reformizmini ispat etmeye çalışan sebepler ikna edici değildir.

3) "Partinin niteliği ve tavrımız sorunu" bölümünde .. arkadaş iki merkez sorununu doğru bulmuyor (Bu sorunu genel olarak yanlış buluyor)

4) "Kendi içimizde yanlış görüşler ve tavrımız" bölümünde .. arkadaş, MZ'un 1957 den sonra revizyonist olduğu şeklinde eğilimi, Kültür Devriminin niteliği konusunda da tavır belirtecek durumda değildir. .. arkadaş da Kültür Devrimini esas olarak olumsuz buluyor. MZ konusunda tavır takınabilecek durumda değildir. Her ikisinin de düşünceleri berrak değil , araştıracaklar.

5) "Özel görev hücreleri" bölümünde "parti örgütüne yalnızca bugün aramızda kesin ideolojik birlik olanlar alınmalıdır.İdeolojik konularda aramızda ayrılık olduğu bugünden bilinen arkadaşlar, parti örgütlenmesi içine alınmamalı" görüşüne .. arkadaş dışında .. arkadaş katılmıyorlar. Diğer konular ile hepimiz hemfikiriz.

Ocak 82

...

BİR YOLDAŞIN ÖNERGE VE ELEŞTİRİLERİ

(Bu eleştiri Konferans sırasında geldiği için Konferans öncesinde Parti içinde tartışmaya sunulması mümkün olmadı. Daha sonra da eleştirideki görüşler önemli ölçüde kardeş örgütlerin eleştirileri ile uyum içinde olduğundan, daha geniş kapsamlı olan kardeş örgütlerin eleştirileri yayınlandı.)

I. II. KONFERANSA SUNULMUŞ OLAN ÖNERGELERE ELEŞTİRİ

1- "Çizgimiz ve tartışma ("disiplin" olması gerekiyor —ÇN) anlayışımız üzerine" başlıklı önerge hakkında

A) "AEP'nin değerlendirilmesi üzerine" başlıklı 2. madde hakkında (s.2-3)

- Bu maddenin tümü hakkında: Belgelere dayanarak Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorununda tavrın belirlendiği 1. maddenin tersine, 2. maddede (ama aynı zamanda 4. maddede de) bu tavır belgelere, kanıtlara, vs.ye d a y a n m a d a n belirlenmektedir. AEP'nin çizgisi, ASHC'nin niteliği kanıtlara dayanmadan değerlendirilmektedir. Bu tavır, I. Merkez Komitesinin 8. toplantısından sonra, AEP'nin basitçe toptan, kanıt göstermeden yozlaşmış olarak değerlendirmesinin aynısıdır.

-1. AEP'nin revizyonist bir çizgi izlediği şeklindeki değerlendirmemiz bir belgede kanıtlanmıştır. O, bu kararın temeli olarak aktarılmalıdır.

-2. Aşağıdaki yeni tezler, kanıtlara, belgelere, vs.ye dayanarak gerekçelendirilmelidir:
- AEP 8. Parti Kongresi revizyonist çizgiyi onaylamıştır
- Revizyonist çizgi "bilimsel konferans"tan sonra egemen hale gelmiştir

Böyle bir gerekçelendirmeye dayanılarak tartışılıp görüşümüz belirlenebilir.

-3 "AEP içinde Marksist-Leninist çizginin egemen hale gelmesi hemen hemen imkansizdır" şeklindeki tez ayakta tutulamaz; çünkü o kanıtlanamaz ve spekülasyondur; bundan dolayı geri çekilmelidir.

-4. AEP'nin "ideolojik olarak emperyalizmin bir uzantısı" olduğu şeklindeki değerlendirme, AEP'nin dünya Marksist-Leninist hareketi için b e l i r l e y i c i olan niteliğini gözardı etmektedir. AEP, modern revizyonizmin papağanlığını yapmaktadır; onun tehlikeli niteliği burada yatmaktadır; bundan dolayı o teşhir edilmeli ve ona karşı mücadele edilmelidir.

-5. "Bugün Arnavutluk'ta sosyalizm ve proletarya diktatörlüğünden söz edilemez", ama "bununla birlikte ASHC emperyalist sistemin parçası değildir". Yani Arnavutluk'ta sınıfsal olarak tarafsız bir devlet bulunmaktadır?!!?! Görüşüme göre, Arnavutluğun revizyonist bir çizgiye sahip bir parti tarafından yönetilen sosyalist bir devlet olduğu ve yozlaşma yönündeki gelişmenin bu çizgiyle olduğu çok açık bir şekilde söylenmelidir. Bu yozlaşma sürecinin ne kadar ilerlemiş olduğunu, dıştan bakanların değerlendirmesi zordur.

-6. 8. Parti Kongresinin değerlendirilmesi konusundaki tavırda, bizde sık sık ortaya çıkan bir hata burada yeniden görülmektedir. Parti üyeleri bu raporu orijinalden incelemeden -onu tartışmalarını bir yana bırakalım- konferans tarafından bir değerlendirme yapılacak.

B) "Partinin geçmişinin değerlendirilmesi ve İ.Kaypakkaya'nın değerlendirilmesi sorunu" başlıklı 4. madde hakkında

-1. Bu madde, "Geçmişte tartışılmış olan ve Konferansın tavır belirlediği sorunlar" başlığı altında ele alınmaktadır. Bununla birlikte görüşüme göre, bu maddenin ele aldığı sorunlar örgüt içerisinde enine boyuna ve yeterli derecede ele alınmamıştır. Bir örnek vermek gerekirse, görüşüme göre, parti-temellerini ve çizgilerini -iskelet olarak bile olsa- değerlendirmek için, örgütün temel yazıları, özellikle İ.Kaypakkaya'nın 5 yazısının bir kez daha

eleştirici bir şekilde incelenmesi vazgeçilmez bir önkoşuldur. Bu bölümdeki tüm hareket şekli, yani yöntem, yüzeysel, derinlemesine gitmeyen ve kapsamlı olmayan bir yaklaşım şekline bir örnektir. Buradaki en yüzeysel hatalardan biri, ortaya atılan tezleri gerekçelendiren belgelerin, kanıtların olmamasıdır. Parti çizgisinin bu tür bir değerlendirme -Marksizm-Leninizmin gereklerine ve yöntemine uygun düşmek için-, değerlendirme için yararlanılan belgeleri gerçekten incelemeli ve aktarmalıdır. Burada bütün sorunları kapsayan ayrıntılı bir tahlil değil de özsel noktaların değerlendirilmesini yapma, bir iskelet yaratma şeklindeki niyetle hemfikirim. Ama buna rağmen, böyle bir tahlil de temellendirilmiş, kanıtlanmış bir şekilde kaleme alınmalıdır.

(Daha ufak bir eleştiri: Görüşüme göre, devrimci bir sapma(s.4) diye birşey yoktur; bu oportünizme verilen bir ödündür. Olan şey, Marksizm-Leninizmden sapmalardır, ve bunların hepsi oportünizm yönündeki sapmalardır. Sözkonusu olan durumda olduğu gibi, bu konuda bir onun taşıyıcıları açısından, sapma içinde olanların devrimciler olduğu şeklinde - ama bu somut hatayı, sapmayı daha devrimcileştirmez; bilakis en iyi durumda onun düzeltilmesinin yöntemleri, vs. konusunda biraz bilgi verir-, bir de bundan çıkan sorunlar - karşıdevrimci sonuçlara yolaçmamış olan veya yolaçmayan oportünist sapmalarda olduğu gibi- açısından ayrım yapılabilir.

Bu maddenin tümü hakkında:

- Konferans bu maddeyi partinin sonuçlanmış bir değerlendirmesi olarak onaylamayı reddetmelidir. Bunun dışında o, bu sorunda Merkez Komitesinin, tezlerde ortaya konmuş olan iddiaları mutlaka belgelere dayanarak temellendiren bir taslağı ortaya koyması; ve bunu tartışmaya sunması kararını almalıdır. Örgüt içinde tartışma taslak temelinde yürütülmelidir.

C) "Açık olan sorunlarda tartışmanın durumu" başlıklı 6. madde hakkında

a) "Sosyo-ekonomik yapı" hakkında

Bir bütün olarak bu madde hakkında: (s.8'de) Merkez Komitesinin "bu konudaki görüşlerimizi her türlü oportünizme karşı polemik içinde geliştirmesi" önerilmektedir. Bu bölümde de ilk önce belgeler ve kanıtlar sorusu ortaya çıkmaktadır. Sorun sadece yüzeysel bir şekilde incelendiğinde bile o kadar çok sorun tereddüt uyandırmaktadır ki, görüşüme göre, bu tezlerin d o ğ r u v e y a y a n l ı ş olduğu partide tartışmaya sunulmalıdır.

Örnek olarak, feodal artıkların öneminin değerlendirilmesini vermek istiyorum.

- İlk başta emperyalizme kapitalizmin, ekonominin örgütlenmesini belirlediği açıklanmakta ve ondan sonra feodal artıkların sadece üstyapıda var olduğu saptanmaktadır. Bununla birlikte sömürünün yarı-feodal şekilleri sorununa hiç değinilmemektedir.

(7.) sayfada, "olağanüstü koşullar altında, demokratik devrimin görevlerinin sosyalist devrim tarafından" çözülebileceği şeklindeki, siyasal anlamı bakımından olağanüstü etkiye sahip olan pozisyon, derinlemesine gerekçelendirilmeden ortaya konmaktadır. Böyle bir spekülasyon hiçbir şey getirmez, sapmalara yolaçar ve zaten her türden oportünistlerin arasında çok yaygın olan demokratik anti-emperyalist devrimin reddedilmesinin kendi saflarımızda da güçlenmesine yolaçar.

- Konferans bu noktalardan hiçbirini (sosyo-ekonomik yapı, Kemalizm, ve ulusal sorun) şimdiden içeriksel pozisyonlarla karara bağlamamalıdır. O, araştırma komitelerinin çıkardıkları sonuçların örgüte sunulmasını ve onların tartışılmasını karara bağlamalıdır.

2. "Propaganda, ajitasyon ve yayın organları üzerine" başlıklı önerge hakkında

Önerge, bir merkez organın yaratılmasının gerekliliğini ve ustaların açıklamalarına dayanarak onun önemini ikna edici bir şekilde göstermektedir. Ama pratik eylem kılavuzu olarak önerge önemli bir bakışaçısını atlamaktadır:

- Lenin'in talep ettiği biçimdeki bir merkez organın yaratılması bizim amacımızdır; ama bu amacı gerçekleştirmek için çetin bir yol ve mücadelenin bizi beklediği çok açık bir şekilde saptanmalı ve gözler önüne serilmelidir. Ancak bu açık olduğu zaman, bu görevin üstesinden gelinebilir. Bu merkez organ bir sfenks gibi külün içinden çıkmayacak veya sadece değişik bir isim taşıyan, şimdiye kadarki kitle gazetesi gibi bir gazete olmayacaktır. Lenin'in, Marksizm-Leninizmin talepleri ...

Pratiğimizde, özellikle çok yönlülük, vs. konusunda bu talepleri uzun zaman yerine getiremeyeceğiz. Özsel olan şey, yönlendirici sloganın, "ilk önce az olsun ama iyi olsun"un olmasıdır. Yani, merkez organ ilk başta sadece düzensiz aralıklarla ve kapsam olarak dar çıksa bile, belirleyici olan şey, öncelikle Lenin'in talep ettiği niteliğe erişilmesidir. Parti üyelerinin dikkati bu yönde olmalıdır.

3. "Örgütlenme üzerine" başlıklı önerge hakkında

C) maddesi hakkında: Görüşüme göre, hatalar içeren bir belgeye (tüzük), bu belgenin hatalarını çok yönlü bir şekilde ortaya çıkarmadan -geçici olarak bile olsa- dayanmak yanlıştır. Aksi taktirde herkes kendisini işine yarayan yerlere, bu arada hatalara da dayandırır ve onların doğru olduğu propagandasını yapar.

E) maddesi hakkında: Bu maddede, demokratik merkeziyetçilik ilkesinden yola çıkarak, partinin nasıl inşa edilmesi gerektiği ve örgütlenmenin somut olarak nasıl olması gerektiğinin açıklığa kavuşturulması gerekliydi.

Bu özellikle önemlidir; çünkü bugünkü durum, örneğin Merkez Yönetimin herşeye kadir olması, kesinlikle gelecek için bir temel olamaz. Bu ancak oldukça geçici bir durum olabilir, olmalıdır.

O yeni örgütlenmeyle birlikte mutlaka ortadan kaldırılmalıdır. Örgütsel olarak da eski geleneklerden kopmak için, Marksizm-Leninizmin örgütlenme ilkelerinin temel olarak alınması ve bizim için onların somut uygulanabilirliği konusunun tartışılması kaçınılmazdır. Önergede de talep edildiği gibi, bir 1. Parti Kongresi her koşul altında bir örgüt tüzüğü ortaya çıkarmalıdır. Konferans şimdi her halükarda hücrelerin ve Merkez Komitesinin hak ve görevlerini belirlemelidir; özellikle yönetimin yetkileri ve tüm parti üyelerinin konferansının önemi sunulan önergede yoktur.

Eleştirimi, önergeden somut bir örnekle açıklamak istiyorum:

Hayati öneme sahip gizlilik konusunda, tam da 12 Eylül'ün de bu sorunun oldukça küçümsendiğini gösterdiği saptanmaktadır. Bundan hangi pratik-siyasal sonuç çıkarılmaktadır? "Gelecekte, bu alandaki eğitime çok önem vermeli ve gizliliğin zedelenmesine kesinlikle gözyummamalıyız". Görüşüme göre, çıkarılan bu sonuç bütünüyle yetersiz ve böylece yanlıştır. Komünist Enternasyonaliz (ABD KP tarafından kaleme alınmış olan) gizlilik kuralları konferanstan karar olarak geçmiş olsaydı, bunun tekrar tekrar zedelenen en asgari gizlilik kurallarına uyulması veya gözönünde tutulması için verilmesi gereken mücadeleye çok daha yararı olurdu. Ve bunun dışında, Marksizm-Leninizm öğretisindeki gizlilik kurallarının açıklanması ve savunulması talebi öne sürülmeliydi; bu, diğer şeylerin yanısıra, 12 Eylül'ün tecrübelerinden öğrenilmesinde de kullanılmalıdır.

- Örgütlenme sorunu hakkında:

Görüşüme göre, burada örgütün, ona görevlerin ve kadro çekirdeğinin büyüklüğüne göre örgütlenmenin bir bakışaçısına çok fazla önem verilmektedir. Görüşümce, tam da geniş bir işbölümü, tecrübeli, Marksizm-Leninizmle silah-

lanmış bir kadro çekirdeğinin varolmasını talep eder; çünkü geniş bir işbölümü ancak bu temelde mümkün olabilir. Bu anlamda, bugünkü durumdan dolayı, -bazı sınırlamalarla birlikte- işbölümü değil de böyle bir kadro çekirdeğinin yaratılması vurgulanmalıdır. Bundan dolayı, işbölümüyle ilgili bölümün kaldırılmasını ve yerine yukarıda açıklanan anlamda şeylerin konmasını öneriyorum.

II. MERKEZ YÖNETİMİNİN FAALİYET RAPORU HAKKINDA

Eleştiriler:

"Eğitim" başlıklı madde hakkında:

1. "Kısa bir dönem için, tüm örgütün eğitiminin görüş ayrılıkları üzerine" yoğunlaştırılmasının doğru olduğu şeklindeki değerlendirmeyi (s.56) yanlış buluyorum. Görüşüme göre, sempatizanlara bölünmenin nedenlerini açıklamak, aynı zamanda parti üyelerini ideolojik mücadele içinde eğitmek için geniş kitle eğitimlerinin yapılması doğruydu. Ama ne yönetici kademede, ne de diğer çalışan parti hücrelerinde ayrı bir eğitimin yapılmamış olması bütünüyle yanlıştır. Bu mutlaka özeleştirisel bir şekilde saptanmalıdır. Böylece çok açık bir şekilde, içe dönük çalışma-dışa dönük çalışma görev tespitinde, ana yöne göre ayrım yapılmalıdır. Eğitimde parti üyeleri ile sempatizanların karıştırılmasıyla pratikte dışa dönük çalışmaya ağırlık verilmiş oluyordu.

2. Gelecekte böyle daha geniş kitle eğitimi yapılmasına devam edilmesi önerilmektedir. Ben bunu aşağıdaki nedenlerden dolayı anlamsız ve yanlış buluyorum:

- Bütün parti üyeleri ve bütün yakın sempatizanlar parti örgütlenmeleriyle partinin yaptığı eğitime katılacaklardır. Daha geniş eğitim, buna katılanlar bakımından hem parti üyelerini, hem de sempatizanları ve daha uzak sempatizanları kapsamaktadır. Hem sempatizanlar hem de parti üyeleri parti örgütlerinde eğitim yaptıkları için, bu daha geniş eğitim sadece daha uzak sempatizanlar için yapılmaktadır. Bunun için girilen zahmete değmemektedir, ama daha önemlisi, gizlilikten dolayı, yeni örgütlenmeyle yeni üyelerin de kazanılmasından, vs. dolayı bu kesinlikle sakattır.

"Yazılı propaganda çalışmamız üzerine" başlıklı madde (s.58) üzerine

Yazılı propaganda çalışması oldukça verimli olarak değerlendirilmektedir, bu doğrudur. Buradaki ana sorun, bu çalışmanın parti içi tartışmanın sonucu ve ürünü olmamasında, parti tartışmasının çerçevesi içinde ortaya konmamış olmasında yatmaktadır. Bu soruna teorik çalışma ve kadrolar sorununda geri döneceğim; burada bu olumsuzluğun ortaya konmamış olmasına işaret edilmelidir.

"Parti örgütlenmesi ve kadrolar" başlıklı madde (s.59-60) üzerine

Parti hücrelerinin görevlerinin tespiti konusunda "esas halka teorik çalışmadır" şeklindeki tüm kompleksin yanlış anlaşıldığı bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Sözkonusu yerde özel araştırma komiteleri üzerine ayrıntılı açıklama yapılmakta ve sonra parti hücreleri için şu saptanmaktadır: "Bütün parti hücrelerinin birinci görevi Marksizm-Leninizmin eğitimini yapmaktır. Pratik görevler Marksist-Leninist eğitime tabi kılınmalıdır." (Şüphesiz başka bir yerde de, parti hücrelerinin parti çizgisini tartışmaları ve onun belirlenmesine katılmaları gerektiğine de işaret edilmektedir.) Bununla birlikte, 2. görevin, yani dünya devriminin temel sorunları hakkında oportünizme karşı savunarak Marksist-Leninist teorinin ortaya çıkarılmasının basitçe eksik olduğu sabittir. Bu mutlaka genişletilmeli ve düzeltilmelidir.

III. II. KONFERANSA ÖNERGELER

Önsöz

(Konferansa sunulmuş olan önergelere eleştiri)

Aşağıdaki görev hiçbir önergede yoktur. Bu, bu sorunun saflarımızda hiçbir şekilde açıklığa kavuşturulmamış ve tanıtılmamış olmasının ve bütünüyle küçümsenmesinin bir başka işaretidir.

I. Dünya devrimi konusunda Dünya Marksist-Leninist Hareketinin çizgisinin ortaya konması mücadelesinde Marksizm-Leninizmin ilkelerinin bütün oportünist çarpıtmalara, özellikle Kruşçev tipi modern revizyonizmin yaptığı çarpıtmalara karşı savunulması, "teorik çalışma" esas halkasının kavranmasındaki özsel görevdir.

Dünya Marksist-Leninist Hareketinin içinde bulunduğu durumdan -ideolojik kargaşalığın ve türlü çeşitli oportünist akımın var olduğu bir durum- dolayı; Marksist-Leninist bir platformun yaratılmamış olması gerçeğinden dolayı, bugün önde gelen bir görev, bütün oportünist akımlara karşı mücadele içinde böyle bir Marksist-Leninist platform yaratmaktır.

Üç dost örgütün çalışmalarının çerçevesi içinde, bu görevin yapıtaşları olarak polemik belgelerinin eleştirisine, Enver Hoca'nın kitabının eleştirisine ve Mao Zedung'un yapıtının değerlendirilmesine başlanmış ve yürütülmüştür. Bu çalışmaların daha da ilerletilmesi gerekmektedir. Aynı şekilde, Komintern ve Kominform'un en önemli belgelerinin dikkatli bir incelenmesi ve değerlendirilmesi yapılmalıdır. Tüm bu teorik çalışmalar , dünya Marksist-Leninist hareketinin Marksist-Leninist bir programatiğinin ortaya çıkarılması amacına hizmet etmektedir. Bu çalışma saflarımızda hem teoride hem de pratikte çok küçümsendi. Yakın geçmişte bu konudaki hatalarımızla hesaplaşılmamış olması (bir dizi örnek arasında biri: Kemalizm, vs. gibi konularda çalışan komiteler kuruldu; biraz önce değinilen konularda ise hiç komite kurulmadı), bunun kökü derinlerde olan bir sapma olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak bunun ardında, kendi devrimini bütünün, proleter dünya devriminin parçası olarak görmeyen, T'deki devrimin sorunlarının belli bir ölçüde proleter dünya devriminin bir Marksist-Leninist programatiğinden bağımsız olarak çözülebileceğine (inanan -ÇN) anlayış yatmaktadır.

Konferans, bizim tarafımızdan çabaların artırılmasını ve bu görevi üstlenmiş olan 3 kardeş örgütün çalışmasına aktif bir şekilde katılınmasının teorik alandaki en acil görev olduğunu saptar.

II. İÇE DÖNÜK PARTİ İNŞASI I. AŞAMANIN ANA AĞIRLIK NOKTASIDIR - Parti inşası pratiğimiz için önemi

1. Esas olarak dışa dönük çalışma yürütme şeklindeki pratikten son 10 ay içinde de kopladık. Bu dönem içinde yapılmış olan tüm teorik ve ideolojik-siyasal çalışma dışa yönelikti. BP sayıları, içindeki özsel makalelerde değinilen ayrıntılı ideolojik bir tartışmanın sonucu değildir. Bunun ardında içe dönük çalışma, partinin çehresini ortaya çıkarmanın Marksist-Leninist anlamda kavranmaması hatası yatmaktadır. Teorik çalışma bir yandan bugünkü gerekliliklerin taleplerine cevap vermelidir; diğer yandan ise kadroların yetiştirilmesi ve eğitilmesine hizmet etmelidir. Ortaya çıkarılması gereken pozisyonlar uğruna parti içinde verilen mücadelede kadrolar eğitilir, çizgi şekillendirilir.

Bundan dolayı BP'daki özeleştiri taslağı gibi diğer yazılardaki sorun, onların öncelikle bir kişi tarafından yazılmış olmalarında değil; parti üyelerinin tartışma ve eleştirilerine konu olmamalarında; kollektif bir tartışma süreci içinde ortaya çıkarılmış olmamalarında yatmaktadır.

BOLŞEVİKLERİN II. KONFERANSININ RAPORU

(Bu Rapor Merkez Komitesi tarafından taslak olarak Konferansın hemen ertesinde hazırlanmış ve Parti içinde tartışmaya sunulmuştur. Merkez Komitesi' nin görevi devraldıktan sonra yaptığı ilk iş; Konferans tutanakları temelin de bu rapor taslağını hazırlamak olmuştur.

Parti hücreleri ise kuruluşlarının hemen ertesinde bu rapor taslağı üzerine tartışmaya geçmişlerdir. Parti hücrelerinde yapılan tartışmalar -Partili yoldaşların çok önemli bir bölümü Konferansa katılmış olduğu için- alınan kararların doğruluğu yanlışlığı yanında, ondan da çok raporun Konferanstaki durumu ve çelişmeleri doğru yansıtıp yansıtmadığı üzerine sürdürülmüştür.

Bu tartışmalar içinde Konferansa katılan hiçbir yoldaş rapor taslağına Konferanstaki çelişmeleri ve durumu genelde doğru yansıtmadığı şeklinde bir eleştiri getirmemiştir.

Getirilen eleştiriler ve düzeltme önerileri daha çok kavramlara yönelen, ifadelere yönelen eleştiri ve öneriler olmuş, ve Merkez Komitesi bu eleştirilerden haklı gördükleri doğrultusunda düzeltmeler yapmıştır.

Bu rapor taslağı üzerine örgütlü sempatizan çevremiz içinde de Konferansın hemen ertesinde tartışılmış; bu tartışmalar daha çok alınan kararların ve yürütülen tartışmanın kavranmasına hizmet eden bir tartışma olmuştur. Örgütlü sempatizan çevremizden de rapor taslağını kökten reddeden bir eleştiri gelmemiştir.

Eğer yalnızca kendi içimizdeki ve çevremizdeki tartışma ve değerlendirme yeterli görülse idi; o zaman bugün yayınladığımız bu belgenin Konferanstan iki-üç ay sonra düzeltmeleri ile birlikte kamuoyuna açılması mümkündü.

Fakat bu Konferansa kardeş örgütlerde katıldığından ve esas çelişmeler onlarla olduğundan; bu rapor kamuya açılmadan önce onlarında fikrinin alınması doğru bulunmuştu.

Araya 1 Mayıs tartışmasının girmesi, bu rapor taslağının çevirisini geciktirdi. Eylül 1982'de bu rapor taslağının çevirisi kardeş örgütlere ulaştırıldı.

Onların tavır takınması iki ay sürdü. Takındıkları tavır ise rapor taslağını "Konferanstaki çelişmeleri hemen hemen bile yansıtmadığı" şeklinde değerlendiren bir tavır oldu.

Merkez Komitesi düzeltmelerde kardeşlerin getirdiği eleştirileri göz önüne almama; onların eleştirilerini olduğu gibi, cevabı ile yayınlama yönünde karar aldı.

Aşağıda raporu Merkez Komitesi'nin Parti içinden gelen eleştiriler ışığında düzelttiği şekli ile yayınlıyoruz

Konferans rapor taslağı Konferansın hemen ertesinde şu ön açıklama ile Partiye sunulmuştu:

Yoldaşlar,

Elinizdeki kısa rapor taslağı, Bolşeviklerin 2.Konferansının seçtiği MK tarafından , Konferansın aldığı karar gereğince hazırlanmış bir rapor taslağıdır. Bu taslak tutanaklara dayanılarak hazırlanmıştır. Amacı Konferansta tartışılan konularda ortaya çıkan çelişmeleri tespit etmek; ve alınan kararların hangi tartışmalar sonucu alındığını ortaya koymaktır.

Taslakta Konferansın durumu olduğu gibi yansıtılmaya çalışılmış, özellikle Konferans sırasında çözülemeyen çelişmeler tespit edilmeye çalışılmıştır. Bundan amaç önümüzdeki dönem Konferansta çözülemeyen bu çelişmelerin çözümünü partinin önüne görev olarak koymaktır. Parti içinde mücadele önümüzdeki dönemde özellikle bu noktalarda yoğunlaşacaktır.

Böyle bir uygulama bizim açımızdan yeni bir uygulamadır. Yoldaşlar, bu uygulamanın doğru ML bir uygulama olduğunun, partinin en önemli gelişme yasalarından birinin "parti içi mücadele" olduğunun bilincinde olmalıdır. Konferans geçmişte yaptığımız en önemli hatalardan birinin parti içi mücadeleyi partinin gelişme yasası olarak doğru bir biçimde kavramama ve uygulamama olduğunu tespit etmiştir. MK miz Konferans rapor taslağını hazırlarken bu tespiti göz önünde bulundurmuştur.

Bu taslak tabii ki tüm Konferansı aynen yansıtacak bir belge değildir. Rapor taslağı tartışmaları-çelişmeleri-kararları ana hatları ile ortaya koyan bir belgedir. Konferansın gerçek durumunu tam olarak yansıtacak belge kuşkusuz Konferansın tam tutanağıdır. Tutanak da önümüzdeki dönemde parti içinde yayınlanacaktır.(Ancak bunun yayınlanması altı ay kadar bir zaman alacaktır) Tutanak yayınlanana dek rapor taslağı Konferans hakkında dayanacağımız esas belge olacaktır.

Bütün yoldaşlar bu taslağı en kısa zaman içinde incelemeli, eleştirilerini MK ne yazılı olarak ulaştırmalıdırlar. Özellikle Konferansa katılan yoldaşlar taslağı , içinde Konferanstaki tartışma ve çelişmelerin doğru bir şekilde yansıtılıp yansıtılmadığı yönünde dikkatle incelemeli , bu konuda itirazı olanlar, en kısa zaman içinde bu itirazlarını yazılı olarak MK ne ulaştırmalıdırlar. MK gelen tüm yazılı eleştirileri iç organda yayınlayıp, bu eleştirilere tavır takınacak. gelen eleştiriler doğrultusunda , gerekli değişiklikl lere uğradıktan sonra taslak resmi belge haline gelecektir.

Taslakta özellikle önemli çelişmeler olan noktalarda, görüşlerin savunucularının Konferanstaki numaraları da yer almaktadır. Bundan amaç Konferans için de yoldaşların savundukları düşünceleri bütünlük içinde yansıtmaktır.

Bütün yoldaşları bu taslağı ciddi bir şekilde incelemeye çağırıyoruz.Yoldaşlar bu raporu incelerken özellikle Konferansta ortaya çıkan görüş ayrılıkları üzerinde durmalı, bu konularda önümüzdeki dönem içinde derinleştirilmesi gereken mücadeleye aktif olarak katılmayı görev bilmelidirler.

2.Konferansımızı Bolşevik Parti inşasında, sorunları kavrama yönünde ileri atılan bir adım, bir silah olarak kavrayalım.

2.Konferansın aldığı kararları hayata uygulama yönünde ileri !

Yoldaşlar,

Bolşeviklerin 2.Konferansı Şubat 1982 de (....) da başarı ile yapıldı.

KATILMA DURUMU

2.Konferansa Bolşeviklerin 1.Konferansına katılmış olan tüm yoldaşların katılma hakkı vardı. Bunun dışında 1.Konferanstan bu yana geçen zaman içinde şu veya bu şekilde üyelik statüsünde olan yoldaşlar da (Bunların bir bölümü MK hizibinden koparak bolşevik saflara katılan yoldaşlardı. Bir bölümü ise geçen dönem içinde aday üyeliği dönemini dolduran yoldaşlardı) katılma hakkına sahipti. MY, var olan (üyelerin büyük çoğunluğunun geçen dönemde-hatalı bir şekilde- yapılan Konferanslarda birbirini tanıması şeklindeki) somut durumdan yola çıkarak, katılma hakkı olanlardan birbirini daha önceki toplantılardan tanıyan tüm yoldaşların bu Konferansa da doğrudan katılması yönünde karar almıştı. Daha önceki konferanslara katılmadığı için tanınmayan ve diğerlerini de kesinlikle tanımayan üyelere ise, bu konferansa katılmamaları yönünde tavsiyede bulunma kararı almıştı. Bu konuda tavsiye götürülen tüm yoldaşlar bu tavsiyeye uymuşlar, oylarını güvendikleri bir yoldaşa devretmişlerdi.

Katılma hakkı olduğu halde MY nin tavsiyesine uyarak Konferansa doğrudan katılmayan bu yoldaşların yanında üyelerin bir bölümü (%..ü) engellenmiş olduğu için, bir bölümü de MY'nin aldığı kararla dışarda yedek bırakıldığı için Konferansa katılmadı.

(Geçen dönemde üyelerin (%..) bir bölümü kendi istekleri ve bir bölümü MY'nin tavsiyesi ile üyelikten çekildiler. Çekilenlerin hiç biri herhangi bir siyasi eleştiri getirmedi .)

Konferansa katılmayan yoldaşların bir bölümünün görüşleri (çeşitli konularda) yazılı olarak vardı.

Konferansta ayrıca GDS, WBK ve AMLP den de birer temsilci katıldı.

Konferans bütün dünyada Komünizm davası için mücadelede şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşu ile açıldı.

MY adına Konferansa katılma konusunda yapılan açıklamalardan sonra bir divan heyeti seçildi. Ve Konferans normal çalışmasına başladı.

GÜNDEM ÜZERİNE TARTIŞMA

MY adına şu gündem önerildi:

GÜNDEM TASLAĞI:

Açılış
Divan heyeti seçimi
... BP inşası öğretisi
-Teorinin önemi ve teorik çalışmanın alanı
-ML'in ilkelerinin savunulması ile ülke somutunun incelenmesi (temel programatik görüşlerin ortaya çıkartılması anlamında) arasında ilişki
-Kadro eğitimi
-Örgütün yaratılması
-Kitle çalışmasının hedefi-Ajitasyon/Propaganda-Yayın organı

... Partinin geçmişine yaklaşım
-ML parti nedir
-1972 de savunulması konusunda açık olduğumuz noktalar,problemler

... Parti içi mücadele meselesi
... Mao meselesi
... Enternasyonal ilişkiler meselesi

Bu sorunlar tartışıldıktan sonra hazırlanan taslaklar bu tartışmaların ışığında değerlendirilmeli

- MY faaliyet raporu
- Çizgimiz ve disiplin anlayışımız
- Kitle çalışması
- Propaganda/ajitasyon, yayın organları
- İşkence
- Örgütlenme üzerine
- Özeleştiri üzerine
- Önümüzdeki dönem için çalışma planı

1 Mayıs
Cephe meselesi

MK Seçimleri

..

Gündem üzerine açıklama yapan yoldaş şu görüşleri savundu:
- Biz MY olarak bu Konferansı bizim parti içi mücadelede -özellikle parti 1.Konferansından bu yana yaptığımız - hatalar konusunda bir özeleştiriyi ortaya çıkaracak bir konferans olarak düşünmüş, öyle planlamıştık.

Konferansın hazırlığı sırasında bu yönde çalışmalar yaptık, bunun için özeleştiri taslağını ve diğer bir dizi karar tasarısını tartışmaya sunduk. Bu belgelerin tartışması sürecinde özellikle kardeş partilerimizden çok ciddi ve ağır eleştiriler geldi. Bu eleştiriler üzerine yaptığımız tartışmalarda eleştirilerin bir çok noktada haklı olduğu, bu belgelerin çok ağır hataları barındırdığı, partinin gerçek durumunu yansıtmadığı ve yetersiz olduğu sonucuna vardık. Özellikle doğru bir özeleştiriye başlangıç yapabilmek için parti içinde daha eğitim yapılması ve kollektif bir değerlendirme yapılması gerektiği sonucuna vardık.

Bu sonuç tabii ki bu Konferansın bizim daha önceden planladığımız şekilde bir Konferans olmayacağı anlamına da gelmektedir.

Bunun dışında bir sorun daha çıktı ortaya. O da şuydu :

Biz özeleştiri taslağını hazırladığımızda , bunu yalnızca YD'nin bir özeleştiri taslağı olarak hazırlamıştık. Çünkü bu taslağı hazırladığımızda henüz Türkiye'de MK hizibinden kopmuş yoldaşlarımızla ilişki yoktu. Türkiye'de MK hizibine karşı mücadelenin nasıl yürüdüğü, ülkedeki bolşeviklerin hatalar konusunda ne düşündüklerini bilmiyorduk.

Özeleştiri taslağının tartışması, Konferansın hazırlığı süreci içinde Türkiye'de de MK hizibine karşı mücadele eden yoldaşlarla doğrudan temas kuruldu. Bu yoldaşlar özeleştiri sorununa yalnızca YD açısından yaklaşmanın yanlış olduğu, özeleştirinin T'de ve YD'daki tüm ML kanadın, tüm bolşeviklerin bir özeleştirisi olması gerektiği eleştirisini getirdiler. Bu yönde bir öneri Konferans öncesinde parti içinde dağıtıldı. Ve tartışan tüm yoldaşlar tarafından olumlu ve doğru bulundu. Bu önerinin gerçekleştirilmesi yeni bir özeleştiri taslağının hazırlanmasını gerekli kılıyordu. Bu durum da Konferansın ilk planlanan biçimde olamayacağını açıkça göstermektedir. Bu nedenlerle MY, şu görüştedir:

Konferans belgeler üzerinde tartışmalı ve anlayış farklılıklarını ortaya çıkarmaya çalışmalı, önümüzdeki dönem için somut bir çalışma planı çıkarmalıdır.

Biz bu anlayışla bu gündem taslağını öneri olarak sunuyoruz. Gündemin birinci bölümünde görüldüğü gibi bir dizi önemli sorun üzerinde tartışma vardır.

Burada ele alınan sorunlarda durum şudur :

Belgelerin tartışması süreci içinde bir dizi eleştiri gelmiştir. Bu eleştirilerin bir bölümü tayin edici önemde eleçtirilerdir, anlayışlara yönelen eleştirilerdir. Bir bölümü ise önemsiz olan, ikincil , üçüncül sorunlara ve formülasyonlara yönelen eleştirilerdir. Biz bu iki tip eleştirinin birbirine karışmaması, öncelikle anlayışlar üzerinde tartışılması için bize en önemli görünen sorunlarda tartışmayı öne çıkardık.

Gündemin bu şekilde olmasına Avusturyalı ve Batı Berlinli konuk yoldaşlar itirazda bulundular. İtirazlarının gerekçesi şöyle idi:

- Bu gündeme göre önce belgesiz bir genel tartışma yürütülecek, ondan sonra belgeler üzerine tartışılacaktır. Bu doğru değildir. Bu konferansın hazırlığı sırasında bir dizi belge dağıtılmıştır. Ve bizim bunlara bir sürü eleştirimiz olmuştur. Şimdi tartışmanın merkezine bu belgeler konmalıdır. Tartışma belgelerden yola çıkılarak ideolojik ayrılıklar üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

Onlara cevap olarak, tabii ki bütün bu sorunlar tartışılırken varolan belgelerden ve onlara gelen eleştirilerden yola çıkılacağı anlatıldı.

Kardeş örgüt temsilcileri eğer gerçekten belgelerden yola çıkılacaksa, önemli bir sorun olmadığını açıkladılar.

Gündemle ilgili tartışma içinde MY adına gündem önerisini getiren yoldaş (1) Avusturyalı ve Batı Berlinli konuk yoldaşların bu konuda getirdikleri eleştirilerinin temelinde bizim ideolojik sorunları örteceğimizden duyulan kuşku yattığı, yoldaşların bu kuşkuyu nerde ise yargıya dönüştürdükleri, bunun doğru olmadığı görüşlerini getirdi.

Konuk yoldaşlar, bu "kuşku"nun belli bir temeli olduğunu, BP, sayı:3 te GDS e verilen cevabın bu kuşkuya temel olduğunu, gündem taslağından hiç de belgelere dayanılacağının belli olmadığını belirttiler.

Tartışmalar sonucu gündem oybirliği (kardeş örgütlerin oy kullanma hakkı yoktu) ile kabul edildi.

TEORİK ÇALIŞMANIN ALANI ÜZERİNE TARTIŞMA

Bu konudaki tartışmada özeleştiri taslağındaki şu paragraf:

> " Sosyo -ekonomik yapı konusunda bize göre en azından komprador kapitalizmin hakim hale gelebileceğini savunma noktasında, teorik olarak daha doğru pozisyonda duran KK hizibi de, sorunun esasını görmüyor, bu şablonlara karşı çıkmıyordu. Onun bu konuda bize göre doğru pozisyonlara varmasının nedeni, Marksizm-Leninizmin ilkelerini savunması değildi. Onun için sorun Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmamış olması değildi. Yapılan hatanın temeli "somuttan yola çıkmamak","gerçeğin olgularda aranmamış olması" idi. KK hizibi, pratik içinde partimizin halk savaşı çizgisinde uygulanabilirlik konusunda bir sakatlık olduğunu sezmişti. Söylediklerimizin bir bölümünün gerçek durumla çeliştiğini görmüştü, açmazdan çıkışı sosyo-ekonomik yapı konusundaki görüşlerini tepeden inme bir biçimde dayatmada bulmuştu." (sayfa, paragraf)

Ve GDS'in bu paragrafa getirdiği şu eleştiri:

> " Biz , "KK hizibi .. teorik alanda daha doğru pozisyonlar savunuyordu" gibi tespitlerin olmaması gerektiğini düşünüyoruz. Biz yazarın burda ne demek istediğini düşünebiliyoruz. (Teorik alanda yerine "feodalizmin rolünün doğru değerlendirilmesi, vb" olmalı idi) Ama burada böyle GENEL bir sebeplendirme yapılması TESADÜF DEĞİLDİR.Bunun ardında yine "ilkelerden koparılmış somut araştırma" nın !! teorik alan olarak görülmesi, ve bu alanda -gerçekte var olmayan-bir

ilerilik yaratılması yatmaktadır. Bu uydurma ileriliktir. Çünkü ML ilkelere dayanmadan yapılan her sinek bacağı sayımı sıfırdır, hiç bir işe yaramaz. Çünkü durumun her incelenmesi GÖREVLERİN TESPİTİ İÇİN GEREKLİDİR. Kısacası biz herhalde "teorik alan " hakkında bütünü ile ayrı bir görüşe sahibiz! İki yanlış teorik görüşten hiçbiri "daha doğru " değildir."

çıkış noktası olarak alındı.

Tartışma içinde bazı yoldaşlar, bu eleştirinin yanlış olduğu , bazıları ise doğru olduğu görüşünü savundular. Bu sorun çözüme bağlanmadı.

Tayin edici olan "ML ilkelerin çıkış noktası olarak alınmasının ne anlama geldiği " tartışmasına geçildi.

MARKSİZM-LENİNİZMİN İLKELERİNİN SAVUNULMASI İLE, ÜLKE SOMUTUNUN İNCELENMESİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Bu sorun tartışılırken, Bolşeviklerin 1.Konferansının belgesi (BP, sayı:1, s.104-113); GDS'in bu belgeye getirdiği eleştiri (BP,sayı:3, s.75); BP yazı kurulunun buna verdiği cevap (BP,sayı:3, s.78) ve GDS'in bu cevaba verdiği cevap temel alındı. (Bu cevap yeni olduğundan henüz çevrilmemişti.Konferans sırasında çevrildi)

Bu konuda getirilen eleştiride GDS'ten yoldaşlar,
"İlkelerin savunulması ne demektir " sorusuna verilen cevapta bizimle ken dileri arasında önemli (derin) farklılıklar olduğunu ortaya koydular. Bu konuda şu görüşleri savundular :

"
Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulması kuşkusuz kendi ülkemiz de devrimin programını somut araştırmalar temelinde ortaya koya - bilmek için bir ön çarttır.

Ama şunu vurgulamak isteriz ki, bizim henüz parti inşasının çok başlangıcında bulunduğumuz bugünkü durumumuzda Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasını gerekli kılan etkenler içinde bu etken birincil değildir. Bizim için ML'in ilkelerinin savunulması demek başından itibaren hem ulusal hem de uluslararası alanda reviz yonizme ve oportunizme karşı dünya komünist hareketinin birliğini sağlamak için mücadele etmek ve bu mücadele içinde kendi çehremize ortaya çıkarmak anlamına geliyordu. Bizim için ML ilkelerin savunulması her şeyden önce gerçek bir ML parti inşa etmek için- yani ML çehreyi ortaya çıkarmak. ML kadroları yetiştirmek ve bolşevik örgüt yaratmak için gerekli idi ve gereklidir. Teorik çalışmanın (bugün parti inşasının üç görevi içinde esas halkadır) en önemli alanı olarak ilkelerin savunulması görevi, ESAS göreve-yani partinin yaratılmasıgörevine- bağlı olan ve ondan türeyen bir görevdir.
...
Gerek TKP/ML B'nin kuruluş belgesinde, gerekse BP yazı kurulunun bizim eleştirimize verdiği cevapta ilkelerin savunulması sorunu ÇOK DAR ve YANLIŞ olarak ele alınmaktadır. ...

BP yazı kurulu Marksizm-Leninizmin ilkelerinin savunulmasının bir numaralı gerekçesi olarak "bu ilkeler savunulmadan ve kavranılmadan Türkiye'nin somutu incelenemez" gerekçesini öne sürmektedir.Bize göre bu gerekçe bugün ML ilkelerinin savunulmasının esas(birincil) gerekçesi olarak doğru değildir. "

Tartışma içinde GDS den yoldaşların getirdiği içerikle ilgili bu eleştirinin doğru olduğu kabul edildi. Bizim bu sorunu sözü geçen belgelerimizde gerçekten de çok dar ve yanlış koyduğumuz, bu konuda kavrayışımızın sığ olduğu tespit edildi.

ML ilkelerinin savunulmasının parti inşası pratiği için en ön sırada gelen bir görev olduğu tespit edildi.

Bu tartışma içinde bir yoldaş (13), SBKP tarihinden örnekler vererek , Bolşevikler'de, 'içe dönük çalışma-dışa dönük çalışma" "teorik çalışma-pratik çalışma" arasında bir öncelik sonralık olmadığını, onların her dönemde bu görevleri iç içe ele aldığını , bu yüzden "1.aşamada, içe dönük çalışma esastır" "ya da kavranacak esas halka teorik çalışma halkasıdır" şeklindeki tespitlerin yanlış tespitler olduğu görüşünü savundu.

Bu yoldaşa verilen cevaplarda,parti inşasının çeşitli görevleri arasında,çeşitli dönemlerde belli görevlerin öne çıktığı , bu görevin öne çıkmasının diğer görevlerin hiç yapılmaması demek olmadığı, bunlar arasında öncelik/sonralık ilişkisi kurmanın, önce birinin tümü ile çözülmesi, sonra öbür göre geçilmesi demek olmadığı savunuldu. İlk görüşü savunan yoldaş (13), bu konudaki görüşünü tam olarak geri çekmedi.

(Bu tartışma içinde GDS'in getirdiği eleştirinin yöntemle ilgili bölümü de, cevabı kaleme alan yoldaş tarafından (1) doğru olarak kabul edildi. Söz alan diğer yoldaşlar da yöntem konusundaki eleştiriyi doğru bulduklarını açıkladılar.)

KONFERANSIN NİTELİĞİ ÜZERİNE

Tartışmaların bu aşamasında GDS temsilcisi bu Konferansa sunulan belgelerden MY faaliyet raporu, Çizgimiz ve disiplin anlayışımız, Örgütlenme üzerine gibi taslakların bu Konferans sırasında düzeltilemeyeceği, bu yüzden de bu Konferansta çelişmeleri ortaya koyan bir rapor çıkartılmasının hedeflenmesi gerektiği görüşünü savundu.

GDS'in bu görüşü, Konferanstaki bir yoldaş (10) tarafından "Bu konferans herhangi bir konuda karar almamalı, yalnızca bir tartışma , çelişmeleri ortaya koyma Konferansı şeklinde kavranmalıdır " anlamına gelecek biçimde geliştirildi.

Bu tavıra karşı çıkan bir yoldaş (1), bu konferansın sadece bir tartışma-danışma konferansı olmasını isteyen , yeterli tartışma yok gerekçesi ile-Mao Zedung değerlendirmesi gibi en çok tartışılmış olan bir konuda bile karar alınmasına karşı çıkan yoldaşların , bizim, bizi birleştiren belli bir temelimiz olduğunu unuttukları ve tasfiyeci konumda olduklarını ileri sürdü.Diğer bazı yoldaşlar bu görüşe katıldı. Bu yoldaşlar bu konferansın üzerinde tartışılıp açıklık olan konularda mutlaka bağlayıcı kararlar alması gerektiğini ve bunun çeşitli konularda mümkün olduğunu savundular.

(GDS'den yoldaş ve "karar alınamaz" görüşünü savunan yoldaş (10) tasfiyecilik suçlamasına karşı çıktılar. Bu konuda bu görüşü savunan yoldaş (10),verdiği örneğin ("Mao konusunda karar alınmamalı") yanlış olduğunu kabul etti. Ve kendisinin konferansın danışma konferansı olması gerektiği düşüncesinde olmadığını belirtti.

Tartışmalar sonucu, bu konferansın tabii ki belli konularda karar alması gerektiği sonucuna varıldı.

İÇE DÖNÜK ÇALIŞMANIN ESAS ALINMASI SORUNU İLE İLGİLİ

Bu konu ile ilgili tartışmaya önce bir parti üyesi ve bir bölüm sempatizanın hazırladığı "Bolşevik parti inşasının doğru kavranabilmesi yolunda bir deneme" başlıklı yazıda ortaya konan ,
"Bolşevik parti inşasının birinci aşaması teorik çalışmanın esas, pratik çalışmanın tali, içe dönük çalışmanın esas, dışa dönük çalışmanın tali, vs. olduğu bir çalışma dönemi değil, teorik, pratik ve örgütleme çalışmalarının içte ve dışta birleştirilerek , iç içe merkezi olarak yürütüldüğü bir çalışma dönemidir." görüşü üzerine tartışma ile başlandı.

Bu görüşü kaleme alan yoldaş (13), tartışmanın başında içe dönük çalışmanın esas alınmasının (birinci dönemde) doğru olacağı görüşünü kabul etti. Yazıda ki bu görüşü savunmadı.

Daha sonra bizim bu konuda yaptığımız hatalar üzerinde duruldu.

Bu konuda şu eleştiriler (özellikle GDS den) getirildi:

- MK 7.toplantısında içe dönük çalışmanın esas alınması gerektiği kararı alınmaktadır. Ancak bu kararın gerekçesi Lenin ve Stalin'in iki aşamalı parti inşası öğretisi değil, partinin somut durumudur. Soruna ilkelerden yola çıkarak değil, somut durumdan yola çıkarak yaklaşılmaktadır.

(Tartışmalar içinde bu eleştiri, konuşan yoldaşlarca doğru bulunmuştur.Tersini savunan bir yoldaş da olmamıştır.)

- MK 7.toplantısında içe dönük çalışmanın uygulamada kavranılması sorunu da yanlıştır. İçe dönük çalışmada kavranacak esas halka ML in ilkelerinin savunulup, kavranılması, kadroların ML temel eğitim den geçirilmesi olarak kavranmamakta, bunun yerine "inceleme-araştırma" konmakta, bu da yanlış bir şekilde sadece belli uzmanlara yüklenmektedir.

(Tartışmalar içinde bu eleştiriye de karşı çıkan olmamıştır.)

- YDBK 17.toplantısında ilk defa iki aşamalı parti inşasının gerekliliği üzerine -Stalin'den alıntılar yapılarak durulmaktadır. Ancak burada da bir dizi yanlış görüş vardır :

  a) Burda "parti inşasının görevleri henüz bütünüyle çösülmemiştir tespiti yapılarak sanki bu görevlerin büyük bir bölümü çözülmüş hissi uyandırılıyor. Halbuki gerçek durum bu değildir. Daha 1.aşamanın görevlerinin %10-15 i bile çözülmüş değildir.

  b) Yine aynı yazıda "sınıf mücadelesinin gelişmiş olduğu ülkelerde birinci ve ikinci aşamanın görevleri iç içe geçer" deniliyor. Halbuki bu yalnızca sınıf mücadelesinin geliştiği ülkelerde değil, tüm ülkelerde böyledir. Parti birinci aşamasında da gücü oranında dışta propaganda yapacaktır.

(Bu eleştirilerden birincisine herhangi bir itiraz getirilmedi. İkinci eleştiriye bir yoldaş (1), aynı yazıda sorunun bir iki paragraf altta doğru bir biçimde konduğu, eleştiri getirenlerin bu doğruya atladıkları şeklinde bir itiraz getirdi.

Eleştiri getirenler, eleştirilerini yalnızca yanlışlara yönelttiklerini belirttiler.)

- Bolşevikler TKP/ML B olarak çalışmaya başladıklarından bu yana da iki aşamalı parti inşası konusunda hem teorik ve hem pratik alanda bir dizi hata yapmışlardır. Teorik alanda :

  - MK hizibine karşı polemik içinde çıkartılan BİKK(Bolşevik İşçi Köylü Kurtuluşu) nda, bu konuda geçmişte hep doğru tavır takınılmış gibi bir tavır içine giriliyor ve MK 7. ve ARBK 17. toplantı kararları aynen savunuluyor. Halbuki bu kararlar yukardaki yanlışları içermektedir.

(Bu eleştiriye Konferansta herhangi bir itiraz gelmemiştir.)

-Yine MK hizibine karşı polemik içinde çıkartılan BİKK'nda "devrimini gerçekleştirmiş tüm partilerin bilinçli ya da bilinçsiz iki aşamayı yaşamış olduğu" belirtiliyor. İki aşamalı parti öğretisi bilinç unsurunu gerektirir. Bilinçsiz olarak yaşandığı söylenmesi hatalıdır.

(Bu eleştiri de konferansta kabul edildi. Burada bilinçsiz ifadesinin yanlış olduğu kabul edildi. Anlatılmak istenenin bu konuda SBKP gibi sonradan birinci aşamasının hangi tarihler arasında olduğu şeklinde kesin bir tespit yapmadan yaşanması olduğu ortaya kondu.)

-Yine MK hizibine karşı polemik içinde onlara karşı bolşevik parti öğretisinin ve bolşevikleşmenin propagandası yapılırkenmodern revizyonistlere dayanılıyor. Komintern 5.Kongresinden söz edilen yerde, 5.Kongrenin orjinal belgeleri yerine , revizyonistlerin kendilerine göre yaptıkları özete dayanılıyor. Bu özete dayanmak yanlış.Çünkü revizyonistlerin yaptığı tüm özetler gibi, bu özet de onların işine gelecek şekilde yapılmış bir özettir. Onlar burada 5.Kongrede bolşevikleşme ile ilgili kararın yalnızca "kitlelerle birleşme" yönündeki sorununu öne çıkartıyorlar, ama mesela "sağlam bir çekirdeğin yaratılması", "kadroların temel ML eğitimden geçirilmesi"vb. bolşevikleşmenin temel taleplerinden hiç söz etmiyorlar. Burada MK'nin revizyonizmine karşı mücadele edilirken Kruşçef revizyonizminin bir belgesine dayanılıyor. Bu modern revizyonizmine karşı mücadelenin ciddiye alınmadığının bir göstergesidir.

Biz her sorunda öncelikle ML klasiklere dayanırız. Mesela bu konuda Stalin'in bu sorunu gayet iyi ortaya koyan bir yazısı vardır. Buna dayanılacak yerde, modern revizyonistlerin özetine dayanılması ilkesel bir hatadır. Bu modern revizyonistlere karşı mücadelenin ciddiye alınmadığının bir göstergesidir.

(Bu konuda getirilen eleştirinin de haklılığı kabul edildi.)

Uygulama ile ilgili:

-Bolşeviklerin son dönemdeki pratiği "içe dönük çalışma esastır" denmesine rağmen bunun gerçekte esas alınmadığını göstermektedir. Buna en açık örnek, BP'nın hazırlanması ve eğitim konusundaki pratiktir.

MY raporunda verilen bilgiye göre BP pratikte bir yoldaş tarafından hazırlanmakta ve partililer buradaki yazıları sempatizanlarla birlikte incelemektedir. İçe dönük çalışma esas alınsa, o zaman BP'nın çıkışının gecikmesi göze alınarak, en azından temel yazılar önce parti içinde tartışılırdı.

Seminerlerde de tartışılan şeyler, gerçekte önce parti içinde tartışılan şeyler değildir. İçe dönük çalışma gerçekten esas alınsa,bunların önce parti içinde tartışılması, eğitimi yapılması gerekir.

(Bu konudaki eleştiriye de herhangi bir itiraz gelmedi.)

KADRO EĞİTİMİ SORUNU

Bu konuda önce geçmişin değerlendirilmesi ele alındı.

MY adına MY faaliyet raporuna getirilen şu eleştiriler doğrultusunda faaliyet raporunun düzeltilmesi gerektiği açıklandı :

- Bolşevikler olarak çalışmaya başladığımızdan bu yana kadro eğitimi konusunda izlediğimiz siyaset yanlıştır. Yapılması gereken partililerin eğitimini öne almak , diğer eğitim çalışmalarını buna bağlı olarak ele almaktı.

Halbuki partililerin eğitimi ile sampatizanların eğitimi bir ve aynı düzeyde ele alındı. İç ve dış birbirine karıştırıldı.

Bunun dışında MY raporunda , bu konuda MY içinde var olan görüş ayrılıkları üzerine de bilgi verilmemektedir. Bu da yanlıştır. MY raporuna bu konuda bilgi eklenmelidir.

Daha sonra tartışma eğitimde nerden başlamalı /nasıl örgütlenmeli sorunları üzerine yoğunlaştı :

Nerden başlamalı sorununa tartışma başında birden fazla cevap çıktı.

Bir yoldaş (1) eğitimde ML klasiklerinin temel eserlerinin temel alınması gerektiği görüşünü savundu. Ve somut olarak SBKP(B) tarihi ile başlanması gerektiğini, böylece belli temel eserlerin tarihi gelişim içinde daha iyi kavranması imkanının olacağı görüşünü savundu.

Buna karşı görüş getiren bir yoldaş (13), ML kitaplar temel alınarak yapılan bir eğitimin pratikten kopuk ve pratiğe hizmet etmeyen bir eğitim olduğunu, doğru yöntemin pratiğin bizim önümüze koyduğu konulara bağlı olarak , bu konuları cevaplandırmak için temel eserlere başvurmak şeklinde bir yöntem olması gerektiğini aksi taktirde pratiğin, sınıf mücadelesinin önümüze çözmek üzere koyduğu sorunların üst üste gelip yığılacağını savundu.

Bir yoldaş (11) ekonomi politikle başlamak gerektiğini, bir başka yoldaş (8) ise modern revizyonizme karşı mücadelenin önümüze koyduğu sorunlara cevap vermeyle, dünya komünist hareketinin üzerinde birleşebileceği bir platform çıkarmaya yönelik bir eğitimle başlanması gerektiğini savundular.

Tartışma konulara bağlı mı, yoksa belli konulara bağlı olmadan ML klasiklerin temel eğitimi mi, noktasında yoğunlaştı.

Konulara bağlı eğitim görüşünün, eğitim sistemini tesadüflere, o an aktüel soruna bağlı olarak ele aldığı, bunun ML in görüşlerini parça parça değil,bütünlük içinde ve sistemli bir şekilde öğrenme talebine ters düştüğü ortaya kondu.

Ayrıca ML temel eğitimin , eğitimi yapılan her noktada oportunizme ve revizyonizme karşı mücadelede savunulmasını gerekli kıldığı ortaya kondu. Bunun dışında ML temel eğitim esas alınmak kaydı ile , aktüel sorunlara cevap veren bir eğitimin ve teorik çalışmanın da bu temel eğitime paralel yürütülebileceği ve yürütülmesi gerektiği, sorunun bu alanda da öncelik sonralık ilişkisini doğru koymak olduğu söylendi.

Konulara bağlı eğitim yöntemini savunan yoldaş (13) bu konudaki görüşünü geri çekmedi.

Ekonomi politika ile başlamalı (11) ya da uluslararası komünist hareketin platformunu çıkarmak için modern revizyonizme karşı mücadele görevlerinin çözümü sorunuda eğitimle başlamalı (8) görüşlerini savunanlar tartışma içinde bu görüşlerini geri çektiler.

Eğitimin biçimi konusunda bir yoldaş(1) önümüzdeki dönemde bu eğitimin yukarıdan aşağıya örgütlenmesi ve yönlendirilmesi gerektiği, önce MK içinde yapılan eğitimin, kurulacak parti hücrelerinde bizzat MK üyeleri tarafından tasınması gerektiği görüşünü savundu. Bugünkü durumda başka türlü ilerlemenin mümkün olmadığını savundu.

Bu görüş bir yoldaş tarafından (13) piramit şeklinde örgütlenmenin sürdürülmesi anlamına geldiği gerekçesi ile red edildi. Bu yoldaş, eski ile kopmanın örgütlenme alanında da yansıması gerektiği, eğer kuryeler aracılığıyla işleyen örgütlenme doğru görülüyorsa, şimdiden böyle bir örgütlenmeye gidilmesi gerektiğini, MK den kişilerin parti hücrelerini yönlendirmesini(doğrudan katılmasını) doğru bulmadığını ortaya koydu. Bunun aynı zamanda kendimizi küçümsemek anlamına geldiğini ve MK den kişilerin parti hücrelerini yönetmesinin, yine herkesin her işi yaptığı bir yapıyı doğuracağını ve insiyatifi körelteceğini , zararlı olacağını savundu.

Tartışma içinde, kuryeler aracılığı ile işleyen bir örgüt biçiminin piramit biçimi bir örgüt biçiminden daha uygun olduğu, buna yönelinmesi, bunun hedeflenmesi gerektiği, bugünkü şartlarda bu eğer gerçekten hedefleniyorsa, piramit biçimi örgütlenmeden ve MK nin çalışmaları doğrudan yönlendirmesinden

başka yol olmadığı ortaya kondu.

Bu konuda görüş ayrılığı da ortadan kalkmadı.

ÖRGÜTÜN YARATILMASI

Bu sorunla ilgili olarak önce MY adına bir yoldaş, MY faaliyet raporunda gelen eleştiriler doğrultusunda şunların düzeltilmesi ve eklenmesi gerektiği konusunda fikir birliği olduğu yönünde bilgi verdi :

- Geçen dönem örgütlenme yönünde doğru bir biçimde değerlendirilmemiş, partililer sempatizanlar ile aynı örgütler içinde toparlanmış-iç ,dış ayrımı yapılmamıştır. Bu örgütlenme alanında önemli bir hatadır.

Ayrıca örgütsel alanda mesela illegalitenin ihlali, alınan kararların yerine getirilmemesi, vb.yoldaşlarda önemli ölçüde liberalizm vardır.

Daha sonra MY faaliyet raporunda , gerekse diğer karar tasarılarında yer alan "aramızda temel ideolojik konularda görüş birliği olmayanlarla parti örgütlenmesine gitmeme" şeklindeki anlayışın doğruluğu/yanlışlığı üzerinde tartışıldı.

Konferanstaki yoldaşlar, bu anlayışın yanlış olduğu şeklinde herhangi bir görüş getirmediler.

Ancak aynı konuda sempatizan çevremizden bir dizi eleştiri geldi.Stalin'in klasik olarak değerlendirilmemesi gerektiği; Mao'nun 1956 dan sonra revizyonist olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunan , bu temel konularda aramızda bir ideolojik birlik olmadığı berrak olan, geçen çalışma dönemi içinde bizim çevremizde hareket eden sempatizan arkadaşlar bu konuda şu eleştiriyi getirdiler:

> " Parti örgütlenmesini belirtirken şu görüşlere yer verilmekte: Parti örgütlenmesinin içine aralarında bütün temel ideolojik sorunlarda birlik olanlar alınmalıdır. Temel ideolojik sorunlarda ayrı düşünenlere dayanarak (bugün nasıl olsa tartışıyoruz, görüş ayrılıklarının parti içinde tartışma ile aşarız gerekçesi ile) parti örgütlenmesine gitmesi, daha en başından yeni bölünmelerin temelini atmak demektir."
>
> Devamında şöyle demektedir:
>
> " Yeniden örgütlenmeye gidildiğinde temel konularda görüş ayrılıkları olanlara örgütlenmede kesinlikle dayanılmamalıdır. Bunlar parti içinde değil, parti çevresinde eğitilmeye çalışılmalıdır."
>
> Hemen söyleyelim, yukardaki anlayışa sahip arkadaşlar, bu murada sahip olmayacaklardır. Bugün Bolşevik Partizan içinde böyle bir görünüm olabilir. Fakat parti içinde sınıf mücadelesi devam ettikçe, parti de sınıf mücadelesinin sürdürüldüğü alan olarak görüldükçe bu teorinin temsilcileri yukardaki perspektife kavuşmayacaklardır. Çünkü sınıf mücadelesinin parti içinde yansıması ve farklı görüş ayrılıklarının ortaya çıkması arkadaşların iradesi dışında olacaktır ve arkadaşlar hiç bir zaman dört-dörtlük homojen bir parti görmeyeceklerdir.
>
> Yukardaki perspektif konferansa karar olarak geçtiğinde beraberinde şu olumsuzluğu getirecektir. Parti içinde ideolojik mücadeleyi zayıflatacak, hatta ortadan kaldıracaktır. Çünkü ideolojik ayrılıkları olanlar partinin dışında tutulacaktır, şeklindeki anti-Marksist anlayış üye ve aday üyelerin farklı görüşlerine zincir vurulmaktadır.Üye ve aday üyelerin özgürce hareket etmelerini engellemektedir. Hatta farklı anlayışları olanların görüşlerini belirtmelerinin önüne şimdiden korkuluklar dikilmekte, tehditler savrulmaktadır. Yine bu anlayış farklı görüşlere sahip arkadaşları kibarca

dıştalamak, dolaylı olarak ayrılmalarını körüklemektedir.

Ayrıca yukardaki anlayış bürokratizmin tipik bir karikatürünü çizmekte, kişinin özlem ve duygularını dile getirmektedir. Görüş ayrılığından korkmuş olan yazının yazarı, ayrıca ideolojik mücadeleye güvenmemekte, yaşadığı deneylerde kötü dersler çıkarmaktadır. Leninist bütün partiler eğer gelişmişlerse, içindeki ideolojik mücadele yolu ile gelişmişleridir. Parti içinde ideolojik mücadeleyi rafa kaldırmak partiyi Lenin'in deyimi ile "kronik bir hastalığa" bir burjuva partisine dönüştürecektir.

Arkadaşlar tarafından Leninist parti içi mücadele idealize edilmekte, parti içindeki ideolojik mücadelenin önüne Çin sedleri örülmektedir. Kendi partileri içinde yalnız kalmaları, ideolojik mücadeleyle rahatsız olmamalarını ima etmektedir. Partinin örgütlenmesi sorununda arkadaşlar Leninist parti örgütlenmesini yeniden araştırsalar son dönemde iyi olacaktır.

Böyle bir anlayıştan sonra Bolşevik Partizan içinde kalmak veya onunla birlikte mücadeleyi sürdürmek benim prensibim olmayacaktır. Bu anlayış Konferansta karar olarak geçtiği veya onaylandığı şartlarda biz Bolşevik Partizan'ın disiplinini tanımayacağımızı şimdiden bildirelim. Çünkü yukardaki arlayış kendisine kölece boyun eğecek insanlar aramaktadır. Kendisi ne savunursa başkalarını da aynı şeyi savunmaya zorlamaktadır. Yoksa sizi dıştalarım tehditleri belirtilmektedir. Arkadaşlar, bürokratik parti içindeki sınıf mücadelesini ortadan kaldıran farklı görüşlerin belirtilmesine korkuluklar diken perspektif, arkadaşlar tarafından mahkum edilmelidir. "

Tartışmalar içinde bu arkadaşların bu tepkisinin normal olduğu, Leninist parti örgütlenmesinin en temel ilkelerinden biri olan "ideolojik birlik " ilkesinin bu arkadaşlar tarafından kavranmadığı ortaya kondu.

Daha sonra BK'dan ve AMLP' den (daha sonra da GDS'den) yoldaşlar"Örgütlenme Üzerine" başlıklı karar tasarısında ve Konferansa sunulan diğer belgelerde örgütsel alanda bürokratik bir planın gündeme getirildiği yönünde eleştiri getirdiler.

Bu eleştirilerini şu şekilde gerekçelendirdiler :

Örgütlenme üzerine,başlıklı karar tasarısında :

A) Tam yetkinin MY'e verilmesi talep edilmekte, ve böylece MY tüm örgütün , Konferansın da üstünde görülmektedir.

MY'nin kararlarını kontrol edecek hiçbir kademe yoktur. MY bu karar tasarısı geçerse istediğini yapabilir. Burda merkeziyetçilik ortaya konmakta, ama demokrasiden hiç söz edilmemektedir. Demokrasisiz merkeziyetçilik bürokratik merkeziyetçiliktir.

B) Aynı karar tasarısında örgütlenme ilkelerinden söz edilirken demokratik merkeziyetçilik ilkesi çıkış noktası olarak alınmamaktadır.

C) Karar tasarısında tüzükle ilgili bölümde, tüzükte neyin kabul edilip edilmediği berrak bir biçimde ortaya konmamaktadır, bunun ötesinde tüzük bağlayıcı bir belge olarak değil, yardımcı bir belge olarak görülmektedir.

D) Tüm karar tasarısında parti içi ile parti dışı(çevre) berrak bir ayrıma tabi tutulmamakta, bunlar iç içe ele alınmaktadır.

Faaliyet raporunda:

a) Geçen dönemde "en üstte MY vardı" denerek Konferans hiçe sayılmakta,

b)MY dışında parti örgütü kurulmadı, denerek yine Konferans atlanmaktadır.

Çizgimiz ve disiplin anlayışımız yazısında:

Ayrı görüşü olanların, bu görüşü dışa karşı savunması kural olarak yasaklanmakta, bürokratik bir yöntemle sorun çözümlenmeye çalışılmaktadır.

Bu eleştiriler karşısında sözü geçen yazıları kaleme alan yoldaş (1), bu eleştirilerin bir bölümünün doğru olduğunu, yer yer bürokratik hatalar olduğunu , ancak bu eleştiriler alt alta dizilerek "bürokratik plan" sonucuna varmanın kolaycı bir tavır olduğunu savundu. Eleştiri getiren yoldaşların bu sonucu haklı göstermek için zorlamalara girdiklerini , buna açık örneğin faaliyet raporu ile ilgili olarak, bu konuda getirdiklerinin olduğunu savundu.

Bu konudaki tartışmalar içinde eleştiri getiren yoldaşlar da, bu eleştirinin sonucuna karşı çıkan yoldaş da tüm yoldaşların bu konuda tavır takınmasını talep ettiler.

Yoldaşların çoğunluğu "bürokratik plan" konusunda tavır takınmama ve fakat tek tek eleştirileri doğru bulma şeklinde tavır takındılar.

Bu konuda çelişme konferansta çözülmeyen önemli bir çelişme olarak kaldı.

(Bu tartışma içinde bugünkü görüşlerimizden önemli noktalarda, herşeyden önce de sorunlara yaklaşım noktasında ayrılan bir yoldaşın Konferansa yazdığı bir mektup okundu. Bu yoldaşın yazılarının bugüne dek parti içinde yayılıp tartışılmamasının, bu yazılara cevap verilmemesinin hata olduğu tespit edildi, önümüzdeki dönemde bu yazıların cevapları ve eleştirileri ile birlikte yayınlanması gerektiği tespit edildi. Alman ve Avusturyalı yoldaşlar, bu konuda da daha önceki uygulamanın "bürokratik" olduğu görüşünü savundular.) (Mektup için bakınız ..)

Daha sonra bu tartışmalar ışığında MY'nin sunduğu Örgütlenme Üzerine başlıklı karar tasarısı düzeltildi. Ve bu konuda şu karar alındı :

ÖRGÜTLENME ÜZERİNE

Konferansımızın seçtiği MK, iki konferans arasında partinin en yüksek organıdır.

MK görev aldıktan sonra, parti hücrelerini kurmadan önce, geçen dönemde parti üyesi statüsünde olan ve bolşevik saflarda kalan tüm yoldaşların durumunu somut olarak incelemeli, ve bugünkü durumda parti üyeliğine layık görülmeyenleri gerekçelendirerek parti üyeliği statüsünden çıkarmalıdır.

Bu kararlar üzerinde demokratik denetim şu şekilde gerçekleşir :

Parti üyeliğinden çıkarılan yoldaşlarla ilgili olarak MK bir dahaki Konferansa hesap vermekle yükümlüdür. Parti üyeliğinden çıkarılan yoldaşlar bir dahaki Konferansa itiraz hakkına sahiptir.

Siyasi görüşleri nedeni ile üyelikten çıkarılmak istenen yoldaşların görüşleri ve bunların eleştirisi parti içinde yayılmalı, çıkarma konusunda bu temelde üye yoklaması yapılmalıdır.

Diğer yandan parti üyesi olmayıp da üyeliğe layık görülen yoldaşlar ise aday

üyeliğe alınmalıdır.

Partiye üye alma, üye çıkarma ve diğer örgütsel sorunlarda 1.Konferasta (TKP/ML 1.Konferansı) kabul edilip, 2.Konferansta belirli değişikliklerle onaylanan tüzüğün işleyiş kuralları ile ilgili bölümlerine dayanılmalıdır.

MK bütün örgütlenme çalışmalarında görevinin Türkiye'de bolşevik partinin inşası yönünde çalışmak olduğunun bilincinde hareket etmeli, bütün örgütlenme çalışmasında bu perspektiften yola çıkmalı ve bu perspektife uygun olarak örgütlenmelidir.

MK örgütlenmede Demokratik merkeziyetçilik
Hücreler şeklinde örgütlenme
İllegal örgütlenme
İş bölümü/uzmanlaşma

ilkelerine uygun hareket etmelidir.

Parti örgütlenmesinin içine bütün temel ideolojik sorunlarda birlik olanlar alınmalıdır. Temel ideolojik sorunlarda ayrı düşünenlere dayanarak(bugün nasıl olsa tartışıyoruz-görüş ayrılıklarını parti içindeki tartışma ile aşarız gerekçesi ile) parti örgütlenmesine gitmek, Leninist bir örgütlenme değildir Yeniden örgütlenmeye gidildiğinde, temel konularda görüş ayrılığı olanlara örgütlenmede kesinlikle dayanılmamalıdır. Bunlar parti içinde değil, parti çevresinde eğitilmeye çalışılmalıdır.

Profesyonel kadro siyaseti konusunda tavır şu olmalıdır :

- Tüm parti üyeleri, parti gerekli gördüğünde parti işçisi olarak çalışmaya hazır olmalıdır. Buna hazır olmayan parti üyesi olmamalıdır.

- Tüm profesyonel parti kadrolarına parti tarafından tespit edilecek belli bir miktarda maaş verilmelidir. Bu maaş kadronun yaşaması için gerekli ihtiyaçları(oturma/yeme/içme/giyinme/kişisel gereksinimler) giderecek düzeyde olmalı, fakat hiç bir şekilde biriktirme yapmasına imkan vermeyecek düzeyde olmalıdır. Yani profesyonel çalışma yapan bir kadronun, dışarda çalışma ile karşılaştırıldığında kayıbı olacaktır ve olmalıdır. Partinin işsizler açısından iyi bir iş alanı olmasını engellemek için bu tedbir gereklidir.

- Profesyonel parti kadrosu sayısı eldeki imkanlara göre tespit edilmelidir.

- Profesyonel kadrolar en çok denenmiş , en istikrarlı, yozlaşma ihtimali en zayıf görülen kadrolar arasından seçilmeli, denenmemiş kişiler kesinlikle profesyonel kadro haline getirilmemelidir.

-Genelde eldeki bütün imkanlar zorlanarak parti içinde ve çevresindekilerin legalliği korunmaya çalışılmalı, çok zorunlu kalınmadığı hallerde kişiler- imkan olduğu halde- illegal hale getirilmemelidir.

KİTLE ÇALIŞMASININ HEDEFİ/AJİTASYON-PROPAGANDA SORUNU

Bu konuda tartışmanın başlangıcında MY adına bir yoldaş şu açıklamayı yaptı:

- MY faaliyet raporunda bu konuda bilgi verilirken, kitle çalışmasında yapılan sağ hataların bizim belgelerimizde teorik temeli ve dayanağı olup olmadığı ortaya konmuyor. Bu yanlıştır. En azından cuntaya karşı mücadele konusunda yapılan sağ hataların teorik temeli önemli ölçüde bizim yazılarımızda vardır.

Bu konuda BP sayı:1 de şu tespitler yapılmaktadır :

> " KİTLELERİN DEVRİMCİ MEVZİLERE YERLEŞMESİNİ SAĞLAMAK İÇİN :
> Bugün ülkemizde hüküm süren askeri faşist cuntanın yüzü kitleler içinde tam olarak tanınmamıştır. Cuntanın yürüttüğü demagojinin işçi ve köylü kitleleri içinde de önemli bir etkisi olmuştur. Bugün acil görev işte bu etkiyi kırmak için kitleler içinde yoğun

bir çalışmaya girmektir. Cuntanın emperyalist uşağı yüzü, işçi düşmanı, emekçi düşmanı , gençlik düşmanı yüzü hayatın her alanın da mümkün olan bütün araçlar kullanılarak teşhir ve cunta tecrit edilmeli , cuntaya karşı muhalefet hareketi birleştirilmeye çalışılmalıdır. Bunun yapılmasında devrimciler ve devrimci örgütler arasındaki EYLEM BİRLİĞİ önemli bir sorundur. Eylemde birlik- söz söylemede, görüşlerini savunmada serbestlik şiarı hayata geçirilmeye çalışılmalıdır.

Cuntaya karşı mücadelede , komünistler halka gerçek kurtuluş yolunun hakim sınıfların -komprador patronların ve toprak ağalarının devletinin bütünü ile yıkılması -yerine işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarının kurulması olduğunu da anlatmalıdırlar. Daha şimdiden cuntaya alternatif olarak çıkacak bir sivil yönetimin halkın hayatında köklü bir değişiklik getirmeyeceğini ortaya koymalıdırlar. Kurulacak "demokrasi"nin hakim sınıfların "demokrasi"sinin halk için faşizm demek olduğu, özde bir şey değişmeyeceğini anlatmalıdırlar." (Sayfa 31)

Burda görüldüğü gibi, cuntaya karşı mücadele kitle çalışmasında esas sorun olarak ele alınmaktadır. Uygulamada bunun daha da sağa çekilmiş olması, burda tespit edilen ikinci görevin 12 Eylül yürüyüşünde yapılmamış olması, bu hatanın teorik temelinin BP'ın bu yazısında olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz. MY faaliyet raporunda bu tespit edilmelidir.

İkinci olarak Afganlıların Aralık sonunda yaptıkları yürüyüşe bizim getirdiğimiz gerekçelerle katılmamak da yanlış görülmektedir, bu da faaliyet raporuna eklenecektir.

Tartışma içinde bir yoldaş (13) burada getirilen eleştirilerin hedef şaşırtıcı olduğu görüşünü savundu.

Yoldaş, ayrılık sonrasında genelde bir sağ çizgi izlendiği , Partizan'ın fiili saldırılarına boyun eğildiği, ideolojik mücadelede onların kuyruğuna takılındığı, kitle çalışmasında sadece bunun yansıdığı, raporda sadece kitle çalışması konusunda sağa kayışın tespit edilmesinin, sağa kayışın sorumluluğunun kişi olarak bir yoldaşa yüklenmesi anlamına geldiğini, bu yüzden hedef şaşırtmak demek olduğu görüşlerini savundu.

(...)

Tartışma içinde, bu yoldaşın "Partizan'ın fiili saldırılarına boyun eğildi" şeklindeki tespitinin yanlış olduğu, gerçekte bu konuda izlenen genel çizginin sağ değil, doğru bir çizgi olduğu, bu konuda sağ uygulamalar varsa bunun çizgiden sapma olduğu, yoldaşın bu konudaki görüşünün yanlış olduğu, ideolojik mücadelede onların kuyruğuna takılındığı şeklindeki bir genel tespitin yanlış olduğu, bu konuda daha insiyatifli davranılmasının doğru olacağı, bunun da raporda tespit edildiği;
Kitle çalışmasında yapılan hataların genel sağın yansıması olarak değerlendirilmesinin sorumluluktan kaçmak olduğu; hukuki sorumluluk konusunda adamsendeci tavrın çok berrak olduğu ortaya kondu.

Aynı konuda WBK'den yoldaş şu görüşleri getirdi :

- 1.Konferansta kitle çalışması konusunda esasta doğru görüşler konmuştur. Bu konuda şu tespitler yapılmıştır:

"Bu dönemde partinin dikkatinin merkezinde bizzat partinin kendisi olmak zorundadır. Bugün görev kitleleri kazanmak, onları seferber etmekten çok, kitlelere önderlik edebilecek en ileri unsurları,öncüleri kazanmak , Marksizm-Leninizm bilimi ile donatmak, yetiştirmektir. İçe dönük çalışma ile, dışa dönük çalışma arasındaki iliş-

kide içinde bulunduğumuz dönemde esas almamız gerekli olan halka içe dönük çalışma halkası olmak zorundadır.

Dışa dönük çalışmada da içinde bulunduğumuz dönemde esas görev; milyonlarca kitleyi harekete geçirmeye yönelik ajitasyondan çok, kitlenin en ileri kesimini kazanmayı hedefleyen propaganda olmak zorundadır."

Yani bu konuda doğru bir çizgi konmuştur ortaya.

-Ama sorun doğru bir çizginin konması ile çözülmez. Bunun uygulanması yönünde doğru direktifler vermek ve uygulamayı denetlemek gerekir.

-Direktif verme konusunda bu doğru çizgiden sapılmış ve cuntanın teşhiri konusunda yanlış bir direktif verilmiştir.(Daha önce yaptığımız alıntı)

-Uygulamada bu direktif daha da sağa çekilerek uygulanmıştır. MY yanlış bir direktif vermekle ve uygulamayı denetlememekle önemli bir hata yapmıştır. Bu konuda sorumludur. Ama bu uygulamada direktifi daha da sağa çeken yoldaşın sorumluluğunu ve hatasını ortadan kaldırmaz.

Kaldı ki , mesela emperyalist savaşa karşı mücadele günü ile ilgili bildiriyi çıkaran yoldaş, bu konuda Bolşeviklerin herhangi bir yazısındaki teorik bir hataya dayanamaz. Bundan doğrudan doğruya bildiriyı yazan yoldaş sorumludur.

(...)

Bu konuda tartışmalarda (13) ikna olmadı , görüşlerini çekmedi.

Kitle çalışması ile ilgili olarak Alman ve Avusturyalı yoldaşlarla aramızda en önemli çelişmenin çıktığı pratik eylem Yeşillerin Brejnev'in Bonn'u ziyareti ile ilgili olarak yaptığı yürüyüş idi.

Bu konuda Alman yoldaşların getirdiği eleştiri bütün Konferans tarafından şu noktalarda kabul ediliyordu:

- Bu yürüyüş genel yönelimi açısından emperyalizm yanlısı güçlerin damgasını taşıyordu.

- Biz bu yürüyüşte kendimizi Yeşillerden ve oportunistlerden ayırmadık.

- Bu yürüyüşe, bu şekilde katılmamız yanlıştı. Önemli bir hata idi.

Tartışma , bu yürüyüşe kendimizi Yeşillerden ve oportunistlerden kesin hatları ile ayırarak katılsa idik, bunun doğru olup olmayacağı konusunda yoğunlaştı.

Kardeş örgütlerden yoldaşlar, böyle bir durumda bizim yaptığımız yürüyüşün aynı zamanda Yeşillere karşı da bir yürüyüş olacağını, bu yüzden de böyle bir durumda yürüyüşe "katılmaktan" söz etmenin yanlış olduğunu, buna "komünizm propagandası için bu yürüyüşten yararlanma" vb. bir şekilde ad vermenin doğru olacağını belirttiler.

Bu konuda tartışmada, aradaki farkın anlayış farkı olmadığı, kavramlar konusunda karışıklık olduğu tespit edildi.Her halde herhangi bir karışıklığa meydan vermemek için bu gibi eylemlerde "katılmak" yerine "yararlanma" kavramının kullanılmasının daha doğru olacağı belirtildi.

....

EYLEM BİRLİĞİ SORUNU

Bununla ilgili olarak sosyal faşistlerle eylem birliği yapılıp yapılmayacağı sorunu üzerine tartışıldı.

Bu tartışma içinde önce bizim sosyal faşistlerle eylem birliğini ilke olarak red edip etmediğimiz sorunu üzerinde duruldu.

Geçmişte bu konuda sosyal faşistlerle eylem birliği olmayacağını eylem birliğinin bir ilkesi olarak ortaya koyduğumuz, halbuki bunun bir ilke (her zaman geçerli olan bir ilke) olmadığı, sorunu böyle koymamızın yanlış olduğu eleştirisi getirildi.

Bu eleştiriye de itiraz eden olmadı.

Sonra somut olarak karar tasarısında getirilen "sosyal faşistlerle resmen eylem birliği olmaz" şeklindeki tespit üzerine tartışıldı.

Bu konuda bir yoldaş (13) sorunun böyle konmasının bu sorunu yine ilke imiş gibi ortaya koymak anlamına geldiğini, bunun somut durumda somut tavır takınmaya engel olduğunu, bu yüzden böyle bir tespitin yapılmaması gerektiğini savundu. Bu yoldaş tartışma içinde bugünkü dönemde sosyal faşistlerle eylem birliği yapılmasının mümkün olduğunu berrak bir biçimde olmasa da savundu.

Alman-Avusturyalı yoldaşlar da resmen yapılmaz şeklinde bir tespitin , gayrı resmi olarak yapılabileceği anlamına gelebileceğini, halbuki bugünkü durumda ve somut görevler açısından ele alındığında bunun mümkün olmadığını, sosyal faşistlerle herhangi bir konuda aynı eylem içinde yan yana gelmenin (coğrafi olarak) onlarla eylem birliği yapma olarak adlandırılamayacağını, bu yüzden resmen ayrımının kaldırılması gerektiğini savundular.

İkinci sorunla ilgili olarak , bu sorunun kavram sorunu olduğu, bizim bugüne dek mesela sosyal faşistlerin (ya da diğer karşı devrimcilerin) önderliğindeki bir eyleme gücümüz elverdiği şartlarda gidip komünizmin propagandasını yaptığımız (1 Mayıs yürüyüşleri) ve bunu devrimci gruplarla oturup anlaşarak yaptığımız eylem birliklerinden ayırmak için resmen eylem birliği/resmi olmayan eylem birliği şeklinde kavramlar kullandığımız ortaya kondu. Eğer yalnızca yönelimini doğru bulduğumuz eylemlerde ortaya çıkacak birlikleri eylem birliği olarak adlandıracaksak, o zaman resmi/resmi olmayan şeklinde bir ayrıma gerek kalmayacağı ortaya kondu.

Birinci sorunla ilgili tartışmada bugünkü görevlerimiz ve durum gözönüne alındığında , sosyal faşistlerle (ve diğer karşı devrimcilerle) hiçbir konuda ajitasyon-propagandada serbestlik temelinde bir eylem birliği yapmamızın mümkün olmadığı ortaya kondu. Ve bunun bu şekilde tespit edilmesinin doğru olduğu konusunda çoğunluk fikir belirtti. Çoğunluk eylem birliği konusunda şu görüşte birleşti:

> " Bizim bu konuda siyasetimiz berraktır. Biz "eylemde birlik, ajitasyon-propagandada serbestlik" temelinde ,yani bizim komünizmin propagandasını kendi bildiğimiz şekilde, yapmamızın engellenmemesi halinde, devrimci olarak değerlendirdiğimiz tüm teşkilat ve kişilerle, yönelimini doğru bulduğumuz her eylemde eylem birliği yapmaya hazırız.
>
> Karşı devrimci gördüğümüz teşkilatlarla eylem birliği yapmayız,ancak onların düzenlediği veya katıldığı eylemlere , gücümüz elveriyorsa komünizmin propagandasını yapma, eylemi düzenleyenlerin gerçek yüzünü teşhir etmek, onların eyleminden yararlanmak amacıyla gidebiliriz.
>
> Bu genel görüşler çerçevesinde her eyleme somut yaklaşırız."

Bu konunun tespit edilmesini doğru bulmayan yoldaş görüşünden vaz geçmedi.

Bu sorunla ilgili olarak kitle teşkilatının isminin tarafımızdan sürdürülüp sürdürülmemesi üzerine tartışıldı:

Bu konuda kitle teşkilatının isminin artık sürdürülmesinin anlamsız olduğu savunan yoldaşlar bu konuda şu gerekçeleri getirdiler:

- Bugün artık siyasetle doğrudan uğraşan çevrelerde kitle teşkilatının bölündüğü, iki aynı isimde teşkilatın olduğu bilinmektedir. Bugün bu iki ..'in izlediği siyaset, birbirine taban tabana zıt bir siyasettir. İki ayrı siyasetin aynı isimler altında sürdürülmesi özellikle geniş çevre açısından önemli karışıklıklara ve olumsuzluklara yol açmaktadır.

Sahte ..'in yaptığı eylemler yer yer bize mal edilmekte, kitle teşkilatının ismi ve devrimci geleneği kirletilmektedir.

- Kitle teşkilatı kurulduğunda, geniş bir kitle teşkilatı olacağı anlayışı ile kurulmuştu, kitleye verdiği bilinç bu idi. Bugün bizim yaptığımız kitle çalışması öncelikle BP sempatizanları arasında yapacağımız bir çalışma olacıktır. (...)

- Kitle teşkilatının isminin tarafımızdan bugünkü aşamada kullanılması burjuva hukuku açısından da mümkün değildir. Bunun dışında bu ismin kullanılmaya devam edilmesi, hizipçilerin tartışmayı sürekli bu noktalara çekmesine yardımcı olacaktır.

Bütün bu sebeplerden , kitle çalışması alanında eski çalışma anlayışı ve tarzından köklü kopmanın şekilde de bir ifadesi olarak kitle teşkilatının isminin geldiğimiz aşamada terkedilmesi doğrudur.

Kitle teşkilatının isminin şu veya bu şekilde sürdürülmesi gerektiğini savunan yoldaşlar (başta WBK olmak üzere) ise şu görüşleri savundular :

- Kitle teşkilatının devrimci bir geleneği vardır. Ve bu gelenek hizipçilere değil, bolşeviklere aittir. Bu konuda atılıcak geri adım, kitle teşkilatının isminin hizipçilere teslimi, onlar açısından önemli bir zafer olacak ve moral üstünlüğü verecektir.

Ancak kitle teşkilatının isminin aynen sürdürülmesinin de mümkün olmadığını görüyoruz. Bu yüzden ... üyesi ..,vb. bir isim kullunulmalıdır.

Böyle bir isimle hem MK hizipçilerinden ayrılınmış olur, hem de kitle teşkilatının devrimci geleneğinin sürdürüldüğü belgelenmiş olur. Bu ismin kullanılması MK hizibinin kıtle teşkilatının gerçek temsılcisi olmadığını ispatlamak için de mücadeleyi gündeme getirir.

Ayrıca MK hizibinin bu işi ne kadar sürdüreceği de belli değildir. Bizim soluğumuz herhalde onlardan daha çok olacaktır.

Bu görüşlerden "moral üstünlüğü" sorununu , kitle teşkilatının isminin terk edilmesini savunan yoldaşlar da kabul ettiler. Ama aynı moral üstünlüğünün ... üyesi .. veya bir başka isimde de ortaya çıkacağını ortaya koydular.Sonuçta çoğunluk kitle teşkilatının isminin terkedilmesi yönünde oy kullandı.

Bu konuda gerekli somut adımları atma görevi MK'ne verildi.

Kitle çalışması ile ilgili olarak MY'nin sunduğu karar tasarısı bu tartışmaların ışığında şu şekilde kabul edildi :

> Kitle çalışması parti inşasına hizmet etmek zorundadır, ve parti nin içinde bulunulan andaki görevlerine bağlı olarak ele alınır. Partimiz inşasının birinci aşamasının henüz başlangıcında bulunmak

tadır, kitle açısından görev öncelikle milyonlarca kitleyi hareke-
te geçirmek değil, kitlenin (özellikle ve öncelikle de işçi kitle-
sinin) en ileri, bilinçli , en fedakar kesimini, öncü kesimini ko-
münizm için kazanmak, sağlam bir şekilde örgütlemektir. İşte önü -
müzdeki dönemde yapacağımız "kitle"çalışması bu amaca yönelmeli,
hizmet etmelidir.

Bundan iki sonuç çıkar. Birincisi bizim önümüzdeki dönemde"kitle"
den anladığımız öncelikle kitlenin en ileri, en bilinçli, ve en i-
leri , en bilinçli kesime yakın orta kesimi, "kitle çalışması"ndan
da anladığımız bunlar içinde yapılacak çalışma olmak zorundadır.

İkincisi, kitlenin en ileri, en bilinçli kesimini komünizm davası-
na kazanmayı, ya da en azından komünizme bir adım daha yaklaştırma
yı amaçlayan "kitle çalışması"nın temeli öncelikle ajitasyon değil
sözü geçen kitleye olayları ML bakış açısı ile bütün bağıntıları
içinde açıklayan propaganda olmak zorundadır. Sözü geçen bu "kitle
ye" ML ler ile oportunistlerin sınıf mücadelesinin her alanında ta
kındıkları tavırlar arasındaki fark "kitle çalışması" içinde göste
rilmek zorundadır.

Daha somutlaştırırsak, bizim "kitle çalışmamız" dar anlamda Bolşe-
vik Partizan'a sempati duyan, onun görüşlerini genelde doğru bulup
savunan devrimciler arasında, geniş anlamda sosyalizme ve komüniz-
me sempati duyan ve şu sıra çeşitli oportunist ve revizyonist ör -
gütlerin etkisinde olan- devrimciler, öncelikle de devrimci işçi -
ler arasındaki bir çalışmadır. Gücümüz sınırlı olduğu için özellik
le geniş anlamda "kitle çalışması"nda belli noktalara yoğunlaşmak
zorundayız. Bu noktalar kuşkusuz ülkemizde en büyük fabrikalar ol-
mak zorundadır. İdeolojik-siyasi planda da kuşkusuz uzun süreçte
etkisini kırmak için mücadelede esas alacağımız akım modern revizy-
onizm olmak zorundadır. Bu tabii ki belli kısa süreler ve alanlar
için bir başka akımla mücadelenin esas alınmasını engellemez.

Bu çevrelerde yaptığımız kitle çalışmasında esas görevimiz "kitle"
ye her somut konuda ML'in bakış açısını, ML'in ilkelerini ve buna
uygun tavrı kavratmaya çalışmaktır. Ve modern revizyonistlerin ve
her türden oportunistlerin tavırlarının ML olmadığını örneklerle
göstermeye, kavratmaya çalışmaktır. Tabii ki çalıştığımız her alan
da gelişen büyük sınıf mücadelelerine, çatışmalarına da katılmak,
bu mücadelelerde de doğru tavrı ortaya koymak görevdir.

YD'DA DERNEKLERİN DURUMU ÜZERİNE:

YD'da özellikle Batı Almanya'da hemen her yerde Türkiyeli devrimci
kitle , Türkiye'dekine paralel olarak kitle örgütleri düzeyinde de
bölünmüş durumdadır. Kitle örgütleri adı verilen işçi ve öğrenci ,
vb. dernekler, gerçekte şu veya bu örgütün sempatizanlarının der-
neği durumundadır. Bunun istisnası hemen hemen yoktur.

(...)

Bu durum gerek Türkiye'deki devrimci hareketin gelişmesinin buraya yansımasının, gerekse burdaki şartla
rın tabii sonucudur. YD şartlarında çeşitli siyasi görüşler doğrul
tusunda çalışan kişileri-tüm milliyetlerden işçileri, öğrencileri,
vb. kapsayan gerçekten mesleki örgütler dışında- bir kitle derneği
düzeyinde birleştirmenin maddi şartları yoktur. Yani bugünkü şu ve
ya bu örgütün sempatizanlarının örgütü durumunda olan "kitle örgüt
leri" önümüzdeki dönemde de bu yapılarını koruyacaktır. Bu olgu,bi
zim bugünkü görevlerimiz açısından (illegalite- çalışmayı örtme-
gizleme dışında) herhangi bir olumsuzluk yaratmamaktadır.

Bizler elimizdeki dernekleri, gücümüzün buna yettiği her yerde eli

mizde tutmalı, ama derneklerin yukarda özetlediğimiz yapısına uygun ve bizim parti inşası görevlerimize sıkı sıkıya bağlı bir siyaset izlemeliyiz. Bu dernekleri-bunu resmen ilan etmeden-bizim sempatizanlarımızın dernekleri olarak , legal örtme aracı olarak görüp, kavramalı ve dernekleri öncelikle ML eğitimin alanları haline getirmeliyiz.

Dernekler konusunda bir sorun derneklerin merkezileştirilmesi ile ilgili olarak son dönemde ortaya çıkan "isim" problemidir. Bugün gelinen aşamada , isimden vaz geçilmesi, bu ismi kullanmaya devam edenlere bir moral üstünlüğü sağlasa da , bizim için- yaptığımız hataların da sonucu olarak-alternatifsiz bir çözüm haline gelmiş durumdadır. Kaldı ki, ismin terk edilmesi, bize bazı avantajlar da getirecektir.

Önümüzdeki dönemde daha önce planlanan diğer isim aktifleştirilmeli, örgütlenmede de, resmi olarak merkezi örgütün her şehirdeki "şubeleri" şeklindeki, her şehirde yalnızca bir tek kişi gerektiren (bu kişi başka milletten de olabilir) örgüt şekline dönülmelidir.

Dernekler ve onun merkezi şimdilik bir iki yer dışında yalnızca görünüşte enternasyonal bir yapıya sahip olacaktır. Ama amacımız uzun dönemde bu dernekleri gerçekten diğer milletlerden de ML'e sempati duyan anti-emperyalistlerin de içinde çalıştığı enternasyonal derneklere dönüştürmek olmalıdır.Bunun için mümkün olan her yerde ML'e yakın gördüğümüz anti-emperyalist örgütlere ve kişilere derneklerimizde çeşitli şekillerde beraber çalışma önerisi götürmeli ve bu alanda tecrübe kazanmalıyız. " (Oybirliği)

.....

Aynı karar tasarısında yer alan bildirilerle ilgili bölüm ve eylem birliği ile ilgili bölümün karar olarak alınması gereksiz görüldü. Bu konudaki anlayışların raporda dile getirileceği, bu görüşler doğrultusunda hareket edilmesi gerektiği ortaya kondu.

YAYIN ORGANLARI SORUNU

Bu konuda önce yayın organları arasında öncelik-sonralık ilişkisi üzerinde tartışıldı.

MY adına bir yoldaş tartışmanın girişinde şu görüşleri ortaya koydu:

-Bugün içe dönük çalışmanın esas olduğunu, parti inşasının tüm görevleri içinde teorik çalışma halkasının esas halka olduğunu söylüyoruz. O halde sıralama yapılacaksa teorik organın esas olduğu söylenmelidir. Bu konuda MY tarafından Konferansa sunulan belgelerde bu konuda çelişmeli görüşler vardır. Bunlar düzeltilmeli, teorik organın esas olduğu berrak bir şekilde tespit edilmelidir.

Buna bağlı olarak bugün dışa dönük çalışmada bizi işçi sınıfının en ileri kesimine ulaştıracak bir Merkez Yayın Organına (MYO) ihtiyacımız vardır. Bu yayın organı düzenli periyodik olarak çıkmalıdır.

Teorik organ bugünkü durumda 3-4 ayda bir çıkar. Bundaki yazılar önceden (en azından yeni konuları inceleyen yazılar) parti içinde tartışılmalı, kollektif çalışmanın ürünü olmalıdır.

MYO ise bugünkü gücümüzle ayda bir çıkarılabilir.

Bunun yanında bir de parti içi yayın organı çıkarılmalıdır. Bu yayın organında gelen eleştiriler ve cevapları yer alır, tartışma yazıları yer alır,vb.

Bugünkü gücümüzle bu yayın organları yanında dışta geri ve orta kitleye hi -

tap eden bir yayın organı çıkaramayız. Zaten bugün bu kitle çalışmasında kavrayacağımız esas halka açısından ihtiyaç durumunda da değildir.

Daha sonraki tartışma içinde önce Teorik Organ ile Merkez Yayın Organı arasındaki ilişki üzerinde tartışıldı. Ve yoldaşların bir bölümü Merkez Yayın Organı'nın esas alınması gerektiği görüşünü savundular.

Bu görüşü savunanların daha önce üzerinde uzunca tartışılan 'içe dönük çalışmanın esas alınması' konusunu kavramadıkları; bu genel tespiti somuta uygulama durumu gündeme gelince tercihlerini dışa dönük çalışmanın esas alınması yönünde yaptıkları; ayrıca Merkez Yayın Organı'nın işlevini de tam olarak kavrayamadıkları görüşleri savunuldu.

Merkez Yayın Organı'nın parti içindeki durumu dışa yansıtması gerektiği, bunun için Teorik Organ'ın esas alınmasının zorunlu olduğu ortaya kondu.

Merkez Yayın Organı'nın esas alınması gerektiği görüşünü başlangıçta savunun yoldaşlar görüşlerini tartışma içinde geri çektiler.

Tartışma içinde bir yoldaş (10)'bugünkü durumda bir Merkez Yayın Organı çıkarabilecek durumda olduğumuzu düşünmediği' gerekçesi ile, bunun yerine oportünistleri çeşitli konularda bombardıman eden bildiriler çıkarma planını öne sürdü.

Bu yoldaşın görüşüne karşı, tabii ki bugünkü dönemde çıkaracağımız bir Merkez Yayın Organı'nın mükemmel bir Merkez Yayın Organı olmayacağı; ama bu konuda adım atmak gerektiği, Merkez Yayın Organı'nın ancak süreç içinde gelişeceği, şimdi mükemmel bir Merkez Yayın Organı çıkaramayacağımız gerekçesi ile Merkez Yayın Organı çıkarmama, bunun yerine düzensiz bildiriler çıkarma önerisinin bizi ilerleten değil, geri çeken bir öneri olduğu görüşü savunuldu.

Yoldaş görüşünün yanlış anlaşıldığını savunarak geri çekti.

.....

(Burada bir bölüm illegalite nedeniyle çıkartıldı)

.....

PARTİNİN GEÇMİŞİNE YAKLAŞIM SORUNU

Bu sorunla ilgili tartışmanın başlangıcında Merkez Yönetimi adına bir yoldaş, bu konuda "Çizgimiz ve disiplin anlayışımız"da ortaya konan görüşlerin üzerinde fazla düşünülmüş ve gerekçelendirilmiş görüşler olmadığını; herşeyden önce bunların parti içinde tartışılmış görüşler olmadığını; bu nedenlerle de yalnız ca Merkez Yönetimi'nin bir bölümünün bu konudaki tezleri olarak kavranması gerektiğini ortaya koydu.

GDS, WBK, AMLP'den yoldaşlar burada izlenen yöntemin yanlış olduğunu, burada yapılmamış bir araştırmanın sanki yapılmış gibi gösterildiğini, bu konuda önde duran görevlerin tespiti açısından bu yöntemin zararlı olduğu görüşlerini savundular. Bu yoldaşlar ayrıca burada yer yer Ibrahim Kaypakkaya'nın eserinin tek yanlı değerlendirildiği; iki yanında yanyana konduğu yerlerde bazen değerlendirme yapılmadığı; bu değerlendirmenin yapıldığı bazı yerlerde ise olumlu yanın küçümsendiği, olumsuzun abartıldığı; bunun Milli mesele ve Kemalizm'le ilgili olarak açıkça ortaya çıktığını savundular.

Yazıyı yazan yoldaş ta dahil olmak üzere tüm yoldaşlar yöntem konusunda getirilen eleştiriyi doğru ubldıklarını açıkladılar.

Daha sonra tartışma somut olarak partinin geçmişinin değerlendirilmesi sorunu üzerinde yoğunlaştı.

Tartışmada çıkış noktası bir üye yoldaş önderliğinde bazı sempatizanların hazırladığı 'bir deneme' yazısında 'görev partiyi inşa değil, kurmaktır' şeklindeki tespit oldu. Yazıyı kaleme alan yoldaştan (13) bunu açıklaması talep edildi.

Yoldaş 1972'de parti kurulduğunda,

- Partinin Marksist-Leninist bir çekirdeğinin olmadığını
- İşçi sınıfına yönelmediğini

- Öncüyü kazanma görevini önüne koymadığını

- Yayın organı çıkarmadığını-çehresini ortaya çıkarmadığını,

bütün bu sebeplerden 1972'de kurulan partiye Marksist-Leninist bir parti denemeyeceğini, bu görevlerin ancak bugün bizler tarafından görev olarak tespit edilip önümüze konduğunu, her işe baştan başlamamız gerektiğini, bu yüzden görevin parti kurmak olduğunu savundu.

Bu yoldaşa karşı görüşler savunan yoldaşlar şu görüşleri getirdiler:

Yoldaş bir Marksist-Leninist partiye, Marksist-leninist vermek için,

- Marksist-Leninist bir çekirdeğe sahip olmak

- Siyasi çehresini ortaya çıkarmış olmak

- İşçi sınıfını öncüsünü kazanmaya yönelmek gibi şartları öne sürüyor. Bu şartları öne sürmek mükemmelliyetçi bir anlayışın ürünüdür. Hemen hiçbir parti kurulduğu anda bu şartları bütünü ile yerine getiremez, getirememiştir.

Kaldı ki TKP/ML 1972'de kurulduğunda bu şartları belli ölçülerde yerine getirmiş olan bir partidir.

Mesela TKP/ML kurulduğunda İbrahim Kaypakkaya önderliğinde Marksizm-Leninizm'i kavradığı ölçüde savunan bir çekirdeğe sahipti. Bu çekirdek tabii ki kelimenin tam anlamında bir Marksist-Leninist çekirdek değildi, ama gelişmiyi açıktı.

Mesela TKP/ML kurulduğunda Şafak revizyonizmine bir dizi konuda ilkesel eleştiriler getirmiş; kendisini hem Şafak revizyonizminden hemde diğer revizyonist ve oportünistlerden önemli ölçüde ayırmıştı. Yeterli değildi ama yine de 'siyasi çehre yoktu' ifadesi bu durumu yansıtmaz.

Mesela İbrahim bir dizi yazısında işçi sınıfı içinde çalışmanın propagandasını yapmıştı, ve bizzat kendisi -ve TKP/ML'in birçok kurucusu, işçi sınıfı içinde çalışma yürütmüşlerdi.

Mesela yayın organı çıkarılmadığı bir olgudur, ama yayın organı çıkarma kararı olduğu, bu yönde somut girişimler olduğu da bir olgudur, vs.

Bunun ötesinde Marksist-Leninist parti adlandırması konusunda şu sorun vardır:

Marksist-Leninist parti adlandırması iki ayrı durumu ifade eden biçimde kullanılabilir.

Birinci durumda "Marksist-Leninist parti" adlandırması, Marksist-Leninist parti olarak adlandırılan partinin diğer partilerden nitelik farkını ortaya koymak için ve bu partinin Bolşevik parti inşasına yöneldiğini ifade etmek için kullanılan bir kavramdır. Bu durumda Marksist-Leninist parti ifadesi partinin gerçek durumunu değil, yönelimini ifade eden bir anlamda kullanılmaktadır.

İkinci durumda ise Marksist-Leninist parti ifadesi varolan gerçek durumu yansıtan bir kavram olarak kullanılır. Bu durumda artık Marksist-Leninist parti ifadesi kullanılan parti öncüyü kazanmış, kendi kendine yeterli bir güç olmaktan çıkmış, milyonlarca kitleyi harekete geçirebilecek bir güç haline gelmiştir.

Yoldaş işte bu iki durumu birbirinden ayıramamaktadır.

Bu iki durum ayrıldığında şu açıkça tespit edilmelidir ki, ne 1972'de kurulan ve nede bizim bugünkü durumumuz gerçek anlamda bir Marksist-leninist parti durumu değildir. Ama yine açıkça şu tespit edilmelidir ki, gerek 1972'de gerekse bugün Bolşevik parti inşasına yönelme açısından diğer gruplardan nitelik olarak ayrılma durumumuz vardır. Bizim bu durumumuzu ifade etmek için Marksist-Leninist parti adlandırmasını kullanmamız doğrudur. Ancak bu yapılırken bunun gerçek durumu yansıtmadığı, bunun yalnızca yönelimimizi göstermesi açısından kullanılan bir ifade olduğu ve Marksist-Leninist parti hedefine varmak için görevlerin ağırlığının bilince çıkartılması gereklidir. Bu yapılmazsa bu isimlendirme kendimizi olduğundan büyük gösterme anlamına gelir ve zararlı olur.

(Merkez Yönetimi faaliyet raporunda sorun böyle konmadan Marksist-Leninist par

ti olduğumuz tespiti yapılmıştır. GDS'den yoldaşlar bunu eleştirmiştir. Bu eleştiri haklıdır.)

Bu görüşler ortaya konduktan sonra 1972'deki partinin Marksist-Leninist parti olmadığını, görevin Marksist-Leninist parti kurmak olduğunu savunan yoldaş; soruna GDS'den yoldaşların müdahalesi ile şimdi propaganda açısından yaklaşıldığını; kendisinin propaganda açısından bu ismin kullanılmasına karşı olmadığını, ama esas sorunun bu olmadığını ortaya koyarak şu görüşü berrak bir şekilde savundu:

- 1972'de kurulan parti Bolşevik parti inşasına yönelmiş bir parti değildi. İlk defa bu konferansta bu yönde kararlar alınmıştır.

Yoldaşın bu görüşü üzerine, onun 1972'deki parti ile, oportünist gruplar arasındaki nitel ayrım çizgisini ortadan kaldırdığı görüşü bir kez daha ortaya kondu.

Yoldaş savunduğu görüşte ısrar etti. Görüşünü geri çekmedi.

Sonunda bu konuda çoğunluk şu kararı aldı:

> İbrahim Kaypakkaya'nın önderliğinde 1972'de kurulan TKP/ML; Türkiye'de Marksist-Leninist partiyi inşa görevini önüne görev olarak koyan ve buna yönelen bir parti idi.
>
> Biz Bolşevikler kendimizi bu partinin sürdürücüsü olarak görüyoruz.
>
> 1972'de temelleri atılan Bolşevik parti inşasının çok ağır görevlerini çözmek yönünde, Bolşevik parti hedefine adım adım ilerlemek amacımızdır.

Tartışma içinde GDS'in durumu örnek verilerek, onların da kendilerine parti demedikleri söylendi.

Buna karşı GDS'den yoldaşlar somut olarak kendi durumlarını anlattılar. Başlangıçta bazı diğer çevrelerle birleşmek imkanı olduğunu düşündüklerini; daha sonraki gelişmenin bu imkanın olmadığını ortaya koyduğunu; bugün artık parti demek için uygun bir zamanın beklendiğini; bizim için sorunun değişik olduğunu, kurulmuş bir parti olduğunu, buradan geri dönüşün önemli bir geri adım olacağını belirttiler.

AMLP'den yoldaş da kendileri için durumu şöyle ortaya koydu:

- Biz başlangıçta AMLP ismini aldığımız zaman bu Marksizm-Leninizm'in bayrağının bize ait olduğunun ilanı anlamına geliyordu. Ve kurulduğumuz dönemde bugünden (üye sayısı bakımından) güçlü idik. Süreç içinde çok sayıda üye kaybettik. Zayıflamamıza paralel olarak bu isim sorununda bu ismi kullanmamızın haklı olup olmadığı şeklinde sorular çıktı ortaya. Bu sorunu geçen yıl yapılan III. Kongremizde de tartıştık. Ve partimizin kendisini Avusturya'da Marksist-Leninist partiyi inşaya yönelen bir parti olarak kavradığını ortaya koyduk. Bu konuda AMLP isminin kullanılmamasının geriye doğru atılmış bir adım olacağını tespit ettik.

(Bu tartışma içinde ayrıca GDS bizde bu konuda esas tehlikenin olduğundan fazla görme-gösterme olduğu tespitini savundu. Buna örnek olarak 'Çizgimiz ve disiplin anlayışımız'daki 'Ayrılığa kadar tek TKP/ML Marksist-Leninist bir parti idi, ayrılıktan sonra bu Bolşevikler için geçerlidir' ifadesini gösterdi.

Bu konuda görüş belirten olmadı.)

GEÇMİŞTE SOMUT OLARAK SAVUNULACAK GÖRÜŞLER

Bu genel tartışmadan sonra somut olarak 'Çizgimiz ve disiplin anlayışımız' başlıklı karar tasarısında getirilen görüşlerden yola çıkılarak hangi konulardazaçıklık olduğu tepit edilmeye çalışıldı.

Bu konularda şu tespitler yapıldı:

KEMALİZM:

GDS, WBK, AMLP'den yoldaşlar bu konunun araştırma konuları içinde ele alınması nın yanlış olduğu; bunun soruna yaklaşımda sakatlıktan kaynaklandığı, Kemalizm konusunda Ibrahim Kaypakkaya'nın kazanımlarının küçümsendiği görüşlerini savun dular. Bazı yoldaşlar bu eleştiriye katıldı.

Yazıyı kaleme alan yoldaş (1), yazının sisteminin 'ön tarafta savunduklarımız', 'arka tarafta araştırdıklarımız' şeklinde bir sistem olmadığını; önde Leninizm' in ilkelerinden yola çıkılarak bu konuda olumlu ve olumsuz yanların tespit e- dilmeye çalışıldığını; Kemalizm konusu Leninizm'in ilkeleri içinde yer almadığı için sorunun daha geride ele alındığını ortaya koydu. Herhalükarda getirilen eleştiride İbrahim Kaypakkaya'nın bu konudaki kazanımının daha berrak bir şekilde ortaya konmaması şeklindeki eleştirinin haklı olduğunu savundu.

Daha sonra bu konudaki tartışma içinde;

Stalin'in genel değerlendirmede Kemalistleri orta burjuvazinin temsilcisi olarak değerlendirmediği; ve karşı-devrimci olarak değerlendirdiği, bu konuda İbrahim Kaypakkaya ile Stalin arasında bir çelişme olmadığı tespit edildi.

WBK'dan yoldaş Stalin'le İbrahim Kaypakkaya arasında Kemalistlerin 'sınıf teme lini' tespit etme konusunda da (sadece orta burjuvazi olmadığı noktasında değil) uyumsuzluk olmadığını; İbrahim Kaypakkaya'nın 'komprador burjuvazi ve top rak ağalarının temsilcisi' derken Stalin'e dayandığını alıntılarla ispatlamaya çalıştı.

Ancak bazı yoldaşlar, WBK'dan yoldaşın Stalin'in 1927'de de Kemalistlerin neden komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi olduğu tespitini berrak bir şekilde yapmadığı sorusuna verdiği cevabı tatmin edici bulmadılar.

Bu konudaki tartışma içinde Komintern'in 1925'deki değerlendirmelerinde Kemalistlere hayırhah bir yaklaşım içinde olduğu da alıntılarla ortaya kondu. Şimdiki durumda, Lenin, Stalin, Komintern ile İbrahim Kaypakkaya ayrı görüştedir şeklinde bir genel tespitten vazgeçmek gerektiği belirtildi.

Herhalükarda bu konuda önümüzdeki dönemde araştırma yapılmasının gerekli olduğu; ama genel değerlendirme açısından uyumun (Stalin/İbrahim Kaypakkaya) vurgulanması gerektiği görüşleri ortaya çıktı.

Tartışmalar sonucu şu karar alındı:

KARAR:

İbrahim Kaypakkaya, Kemalizm adlı broşüründe, bu konuda bütün 'sol'un Kemalizm hayranlığı ve Kemal'i neredeyse sosyalizm taraftarı gördüğü bir ortamda, M. Ke mal'in ve Kemalizmin karşı-devrimci yüzünü ortaya koyarak, Türkiye devrimi için tayin edici öneme sahip bu sorunda çok önemli, olumlu ileri bir adım atmıştır.

Onun bu genel değerlendirmesi Stalin'in 1927'de yaptığı en son genel değerlendirme ile uyum içindedir.

Ve İbrahim Kaypakkaya'nın Kemalizm değerlendirmesinin özü, savunulması gereken özü budur.

(Oybirliği)

ULUSAL SORUN:

Bu konudaki tartışmaya "Yöntem olarak 'İbrahim Kaypakkaya'nın sorunu pazar dalaşması olarak koyduğu' iddiası ile bu soruna yaklaşmak yanlıştır" eleştirisi ile başlandı. Bu konuda İbrahim Kaypakkaya'nın çok önemli kazanımlarının olduğu bu sorunda esas meselenin onun bu kazanımlarını savunmak olduğu; mesela onun ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı olarak savunulması gibi çok önemli bir kazanımının karar tasarısında ortaya konmamasının çok önemli bir hata olduğu görüşleri savunuldu.

Bu eleştirilere itiraz eden olmadı.

Daha sonra GDS'den yoldaş, İbrahim Kaypakkaya'nın "milli meselenin özünü hakim ulusun burjuvazisi ile ezilen ulusun burjuvazisi arasında pazar dalaşmasıdır" şeklinde koyduğu iddiasının gerçeklere uymadığı tezini savundu. Bu konuda dayanılan yerde İbrahim Kaypakkaya'nın genel olarak emperyalizm çağında milli meselenin özü nedir? sorusunu tartışmadığını; dilin yasaklanmasının sebebinin ne olduğunu tartıştığını, ayrıca Türkiye'de Kürt milli hareketinin gerçek durumunu tartıştığını ortaya koydu.

Buna verilen cevapta bu yoldaşın gerçeğin yalnızca bir kısmını ortaya koyduğu, İbrahim Kaypakkaya'nın bütün milli mesele broşüründe Stalin'den birçok alıntılar yapmasına rağmen, Semiç'le girdiği tartışmadan alıntı yapmadığı, bu soruna değinmediğinin görülmesi gerektiği görüşü savunuldu.

Bu konuda da fikir ayrılığı Konferansta çözülemedi.

Daha sonra aynı tartışma içinde, milli mesele konusunda esas tehlikenin ne olduğu sorunu üzerinde duruldu. Bunun somut çalışma açısından ne anlama geldiği sorunu üzerinde tartışıldı.

Bu konuda bir yoldaş (1), milli mesele konusunda esas tehlikenin büyük Türk şövenizmi olduğu, ve fakat bunun genel bir tespit olduğu, bugünkü görevlerimiz açısından milli meselede bizi en zayıflatan konunun 'Kürdistan sömürgemidir?" sorusuna verdiğimiz cevabın zayıflığı olduğunu, bu yüzden de önümüzdeki dönemde bu konuda yapılacak teorik çalışma ve araştırmada ağırlığın buna verilmesi gerektiğini savundu.

Tartışma içinde birinci görüşü savunan yoldaş (1), eleştiri getirenlere; Kürdistan sömürgemidir sorununun acil sorunlardan biri olarak çözülmesi için görev olarak önümüze konmasının yanlışmı olduğunu sordu. Eleştirenler bunun yanlış olmadığını söylediler. Bunun üzerine (1) ikna olduğunu açıkladı.

Bu konuda tartışmalar sonucu oybirliği ile şu karar alındı:

KARAR:

Ibrahim Kaypakkaya, Türkiye'de Türk olmayan tüm milliyetlere (Kürt milletine ve milli azınlıklara) yapılan baskılara karşı çıkmıştır.

İbrahim Kaypakkaya , ulusal sorunda Marksist-Leninist ilkelerden yola çıkmış; bu konuda Marksizm-Leninizm'in bir dizi önemli ilkesini oportünist saptırmalara karşı savunmuştur.

O, ulusların kendi kaderini tayin hakkını (ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı olarak), somut olaraktda Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını savunmuştur.

Yine o, "ezen ve ezilen ulus milliyetçiliği karşısında ikili tavır", "sorunu proleter devrimin çıkarlarına bağlı ele alma" tezlerini savunmuştur. "Bütün uluslar için tam hak eşitliği-ulusların kendi kaderini tayin hakkı, bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halklarının birleşmesi" şiarını savunmuştur.

Onun milli meseledeki ideolojik mücadelesi hakim ulus milliyetçiliğine ve her türden oportünizme ağır darbe vurmuştur.

Bugün görevimiz herşeyden önce İbrahim Kaypakkaya'nın milli mesele konusunda-

ki doğru görüşlerini kavramak, her türden oportünizme karşı mücadelede silah olarak savunmak ve bunları adım adım geliştirmektir. Bu mücadelede esas darbe İbrahim'in ortaya koyduğu gibi milli meselede esas tehlike durumunda olan Türk şövenizmine vurulmalıdır.

STRATEJİ-TAKTİK:

Bu konudaki tartışma içinde Merkez Yönetimi adına konuşan bir yoldaş, 'Çizgimiz ve disiplin anlayışımız'da bu sorunun tek yanlı ve eksik konduğunu, bunun yanlış olduğunu açıkladı.

Tartışma içinde bu konuların yeterince tartışılmamış olduğu ve karar alma konusunda zorlamanın yersiz olduğu tespit edildi. Tartışmanın belli bir aşamasında şu öneri geldi:

İbrahim Kaypakkaya'nın savunulması ve değerlendirilmesi ile ilgili olarak şu görevler tespit edilmelidir:

- Merkez Komitesi Konferansta yürütülen tartışmalar ışığında İbrahim Kaypakkaya'nın dışa karşı savunulması görevine (açık olan konularda) önderlik edecektir.

- İbrahim Kaypakkaya'nın bütün yazılarının tam bir değerlendirilmesi önümüzdeki çalışma döneminin önemli ve acil görevlerinden biri olarak tespit edilecektir. Bu konuda Merkez Komitesi kısa zaman içinde kendi görüşlerini parti içinde tartışmaya sunacaktır.

- Bütün parti İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarını kollektif bir şekilde inceleyecek, yazılı tavır takınacaktır.

Konferansta bu öneriye herhangi bir itiraz gelmedi.

İbrahim Kaypakkaya konusunda tam bir genel değerlendirme önümüzdeki çalışma döneminin bir görevi olarak tespit edildikten sonra, iki konunun daha tartışması gündeme alındı.

PARTİ İÇİ MÜCADELE SORUNU:

Bu konudaki tartışma başlarken Merkez Yönetimi adına konuşan yoldaş daha önce getirilen eleştiriler doğrultusunda Merkez Yönetimi faaliyet raporunda şu düzeltmelerin yapılması konusunda Merkez Yönetimi'nde fikir birliği olduğunu açıkladı:

- Çıkardığımız bildirilerin bazılarında MK hizibinin 'disipline uymadınız' eleştirisi karşısında, 'sonuna kadar disiplin'e uyduk şeklinde bir savunmaya girdik. Bu doğru bir tavır değildi. Gerçekte biz çok daha önce varolan çelişmelerin üzerine yürümeli, ve bu çelişmelerin üstünün örtülmeye çalışıldığı noktada disiplini tanımamalı idik. Bildirilerdeki tavrımız bu konuda yaptığımız hatayı görmeyen, göstermeyen bir tavırdır. Bu konuda GDS'den yoldaşlar eleştiri getirmişlerdir. Bu eleştiri haklıdır.

- Faaliyet raporunda ise I. Bolşevik Konferansının 'kararlılığımızı' gösterdiği tespiti ile; ayrılık konusunda atılan adımın geç bir adım ve zorlama bir adım olduğu tespitleri yanyana yer almaktadır. Bu konuda da eleştiri gelmiştir. Eleştiri haklıdır. Gerçek durum hiçte kararlı olmadığımızı ve ayrılığa zorlandığımızı göstermektedir.

- Parti içindeki görüş ayrılıklarının (genel tartışma yoksa) ancak soru üzerine ortaya konması şeklinde bir görüşün yanlışlığı konusunda getirilen eleştiri de haklıdır. Bu konuda bütün parti üyelerinin parti görüşünü savunmakla yükümlü olduğu, ayrı görüşü varsa, bunu belirterek savunma hakkı olduğu, ama bu konuda partiye bilgiivermekle yükümlü olduğu tespit edilmelidir.

- Faaliyet raporunda Mao'yu 56'dan sonra revizyonist olarak değerlendiren yoldaşlara dayanılmadığı tespiti yapılıyor. Bu tespit doğru bir tespit değil. En azından ..'daki arkadaşlara örgütsel alanda da dayanılmıştır. Bu

konuda örgütsel alanda liberalizmin varlığı söz konusudur.

- Genel planda gerek ideolojik alanda, gerekse örgütsel planda parti içi mücadelede sorunları tam olarak kavramadığımız, yer yer liberal hatalar yaptığımız, sapmalar içine girdiğimiz doğrudur. Ancak bu konuda gelen her somut eleştirinin doğru olduğu düşüncesinde değiliz. Somut eleştiriler tek tek ele alınıp incelenmelidir.

GDS'den yoldaş bu konuda şu görüşleri getirdi:

Bizim parti içi mücadele konusunda getirdiğimiz temel eleştiri parti içindeki görüş ayrılıklarının çıkış noktası olarak alınmamasına, parti içi (görüş ayrılıkları üzerine) mücadelenin partinin inşasının en önemli yasalarından biri olduğunun kavranmamasına yönelmektedir. Parti içi görüş ayrılıklarının çıkış noktası olarak alınmadığı en açık biçimde Merkez Yönetimi raporunda görülebilir. Orada partı içindeki mücadeleden çok parti çevresinden söz edilmektedir. Parti içinde hangi görüş ayrılıklarının olduğu, hangi mücadelelerin verildiği konusunda bilgi yoktur. Halbuki Merkez Yönetimi faaliyet raporunda tam da bu yapılmalı idi. Bunun yapılmaması ilkesel bir yanlışlıktır.

Bu temel eleştirimiz yanında iki önemli eleştirimiz daha vardır. Birincisi 'partinin namuslu oportünistlerden de temizlenmesi gerektiğinin kavranmamasına' yönelmektedir. Stalin'in parti oportünist unsurlardan arındırılmalıdır tezi, özeleştiri taslağında 'parti oportünizmden arındırılmalıdır'a dönmektedir.

İkinci eleştirimiz 'herhangi bir kişi bir görüşü savunurken onun niyeti önemli değildir' şeklindeki tespite yönelmektedir. Buna karşı bizim dediğimiz şudur. Evet tayin edici olan objektif sonuçlardır. Ama niyet de mücadelede rol oynar. Mesela bir kişi niyeti nedeni ile partiden atılmayabilir. vb.

Yoldaşın bu genel değerlendirmeleri Konferans tarafından doğru bulundu.

Daha sonra GDS, WBK ve AMLP'nin bizim liberalizmimizin somut olarak görüldüğü konusunda eleştiri getirdikleri somut bir soruna, ..'daki Mao toplantısına geçildi.

Bu konuda GDS'den yoldaşlar Bolşevik Partizan temsilcisinin bu toplantıda ..' dan yoldaşlara karşı liberal davrandığı eleştirisini getirdiler.

Buna karşı eleştiri getirilen yoldaş (1) şu tespitleri yaptı:

- Önce toplantıda genel olarak Mao'yu reddeden akıma karşı yeterli bir mücadele verilmemiştir. Bu toplantının genel hatasıdır. Dört örgütün de ortak hatasıdır.

- Bu hata içinde en büyük pay Bolşevik Partizan'a, öncelikle de bana aittir. Çünkü bizzat bu konuda bizim içimizden gelen eleştirilere tavır takınma görevi öncelikle bize aitti. Bu konuda takınılan tavır yeterli bir tavır değildir. Liberal bir tavırdır.

- Ama en azından AMLP temsilcisinin bu tavrı düzeltme fırsatı vardı. Bu düzeltme toplantı içinde somut olarak yapılmamıştır. Bu konuda AMLP ve diğer örgütler kendi tavırları konusunda tavır takınmalıdır.

GDS'den yoldaş bu tavır karşısında kendilerinin yazılı tavır takındıklarını, bu tavrın AMLP ve WBK tarafından desteklendiğini (Bolşevik Partizan, sayı 5, sf. 135) Bolşevik Partizan temsilcisi tarafından doğru bulunmadığını ortaya koydu. Tartışmanın seyri içinde AMLP temsilcisi kişi olarak kendisine tavır takınılmasının doğru göründüğünü; ama bu konuda partiyi bağlayacak birşey söyleyemeyeceğini; tartışıp yazılı tavır takınacaklarını bildirdi.

Eleştiri getirilen yoldaş bu konuda yazıda, yazının girişinde ..'dan arkadaşların Bolşevik Union ve Arnavutluk Emek Partisi ile aynılaştırıldığını, bunun gerçek durumu yansıtmadığını ortaya koydu. Karşı çıktığının bu olduğunu ortaya koydu.

Bu somut tartışma içinde bu çelişme çözülmedi. İki taraf ta görüşlerinin doğruluğu konusunda ısrar etti.

Tartışma içinde GDS'in tavrının ..'daki gibi görüş savunanların sempatizan ör-

gütlenmesi içine de alınmayacağı şeklinde bir tavır olduğu GDS tarafından açıklandı.

Buna karşı görüş getiren yoldaşlar bu görüşün somut durumu göze almayan bir görüş olduğunu savundular.

Bu tartışma içinde GDS'den yoldaşlar her dönemde bir örgütün kişileri etrafında örgütleyeceği bir platformu olması gerektiği, bu platformun giderek daha detaylandırılacağı, bu platformu kabul etmeyenlerin örgütlenmemesi gerektiğini savundular.

Bu konuda da Konferans herhangi bir itiraz getirmedi. Ama yine de somut .. sorununun değerlendirmesinde çelişme ortada kaldı.

Yine bu tartışma içinde bazı yoldaşlar 'Görüşleri sistemleşmemiş' kişilerin parti çevresinden uzaklaştırılmasının doğru olmadığı görüşünü savundular. Kardeş örgüt temsilcisi bu görüşü eleştirdi. Görüşü sistemleşmemiş olmanın kıstas olarak alınamayacağını, bazen görüşü sistemli olmasa da platformdan uzaklaşanın partiden ve çevresinden uzaklaştırmanın gerekebileceğini ortaya koydular.

Bu görüşe de tartışma sonunda bir itiraz gelmedi.

Daha sonra 'iyi niyetli oportünistler', 'kötü niyetli oportünistler' sorununa geçildi.

Bu konuda bir yoldaş (1) şu görüşleri savundu:

- Bir kişiye oportünist dendiği zaman, artık onun genel tavrı konusunda bir genel değerlendirme söz konusudur. Oportünist değerlendirmesi yapılan bir kişinin (niyeti ne olursa olsun) parti içi ve çevresinde tutulması söz konusu olamaz.

Biz parti içi mücadelede oportünist olanları oportünist olarak değerlendirmedik. Bu konuda hatamız budur.

GDS'den yoldaşlar ise bu kişilerin 'haydut' olduklarını ve hatanın bunun tespit edilmemesi olduğu yönünde bir eleştiri getirdiler. Bu eleştiri yanlıştır.

Oportünistler (ister iyi niyetli/ister kötü niyetli olsunlar) doğru olmayan yöntemlere (süreç içinde) başvuracaklardır. Onları ayıran yöntem değildir.

GDS'den yoldaşlar kendilerinin bu sorunu tam doğru olarak koymadığını, ancak iyi niyetli oportünistlerle, kötü niyetli oportünistler arasında yöntem konusunda belli farklılıklar olduğunu, mesela iyi niyetlilerin kişisel dedikodu, gammazlama vb. yöntemler kullanmayacağını açıkladı.

Bu konudaki tartışma görüş ayrılıkları olduğunu, ve yeterli bir araştırma olmadığını gösterdi.

Bu tartışma içinde GDS'den yoldaş bir yoldaş (13) üzerinde örneklerle onun sürekli yalpaladığını; yarın ne yapacağının belli olmadığını vs. açıklamaya çalıştı. (13) GDS'den yoldaşa bunun üzerine 'burnu büyüklük', 'şartları gözönüne almama', 'eleştiriyi yanlış hedefe yönlendirme' suçlamasını getirdi.

GDS'den yoldaş bu suçlamayı reddetti. Bu tavrın eleştiriyi bastıran bir tavır olduğunu ortaya koydu. Konferansın çoğunluğu 'burnu büyüklük' suçlaması getiren yoldaşın tavrını reddetti.

Bu tartışma süreci içinde GDS'den yoldaş, Bolşevik Partizan'ın 'MK hizibi nereye' başlıklı bildirisine de bir eleştiri getirdi. Buradaki tavrın pasifist olduğunu (sonradan bu bir daha savunulmadı), burada devrimciler arasında şiddet kullanılmasının ilke olarak reddedildiğini, halbuki bunun taktik bir sorun olduğunu savundu.

Bunun üzerine üç yoldaş (13, 12, 2) aslında Partizan'a karşı izlenen siyasetin pasifist bir siyaset olduğu, bunların punduna getirildiğinde izlenip 'cezalandırılması'nın doğru olduğu vb. görüşler savundular.

Diğer yoldaşlar izlenen çizginin doğru olduğunu, devrimciler arasında gerçek-

ten de ilke olarak reddedilmesi gerektiğini; eylem içinde sorunun devrimciler arasında bir çatışma olmadığının kavranması gerektiğini ortaya koydular.

Bu konuda da çelişme Konferansta çözülmedi.

Bir başka konu GDS'in Merkez Komitesi 9. toplantısında yurtdışı temsilcisinin tavrına getirdiği eleştiri konusu idi. Bu konuda getirilen eleştiri çelişmenin açıkça ortaya konmaması ve yurtdışı temsilcisinin Marksizm-leninizm'in kıstasları yazısını yazmasının hatalı olduğu şeklinde bir eleştiri idi.

Eleştirilen yoldaş (1) bu eleştiri ile tam olarak hemfikir olmadığını, eleştirinin sorunun yalnızca bir yanını ortaya koyduğunu savundu. Ve Merkez Komitesi 9. toplantısında ilk defa toplantı eklerinde Yurtdışı Bölge Komitesinin görüşlerinin yayınlandığını, bunu çelişmelerin görülmesi ve gösterilmesi açısından önemli bir adım olduğu görüşünü savundu. Ayrıca Marksizm-Leninizm'in kıstasları yazısının yazılmasını da doğru bulduğunu açıkladı.

Bu konudaki çelişme de tartışma içinde ortadan kalkmadı.

SOSYO-EKONOMİK YAPI KONUSU:

Bu konuda GDS'den yoldaş şu görüşleri savundu:

- Sosyo-ekonomik yapı araştırmasının merkezine bizzat üreticilerin durumunun araştırılması konmalıdır. Sosyo-ekonomik yapı araştırmasında istatistiklerden değil, gelişmenin işçiler ve köylüler üzerinde etkilerinden yola çıkılmalıdır. Mesela Gayrisafi Milli Hasıla'nın %70 kapitalist sektörde, %30'u feodal sektörde elde edilebilir. Ama bu feodalizmin kitleler üzerindeki etkisi açısından fazala birşey belirlemeyebilir. Feodalizm emekçi kitleler açısından ele alındığında ağırlıkta olan sömürü biçimi olabilir.

(Bu konuda verilen cevapta, sorunun tabii ki yalnızca istatistiklerle çözülmeyeceği; böyle bir niyetimiz olmadığı; ama gelişmenin kitleler üzerindeki etkisi için de istatistiklere başvurulması gerektiği söylendi.)

- Bağımlı kapitalizm sorununda, bu kapitalizmin feodalizmle içiçe girdiği iyi kavranmalıdır. Bunun için kapitalizm mi, feodalizm mi hakimdir? tartışması yanlış bir tartışmadır.

(Bu konuda cerilen cevapta tabii ki bağımlı kapitalizm ile, kendi iç dinamiği ile gelişen kapitalizm arasında belli bir ayrılığın olduğu; ama üretim tarzı bakımından bağımlı kapitalizmin kapitalizm olduğu söylendi.)

- Demokratik aşama konusunda getirilen görüşler bize Marksist-Leninist görünmüyor.Burada işçilerin, emekçilerin kendi siyasal tecrübelerinden ve devletin niteliğinden vb. yola çıkılmıyor.

(Bu konuda verilen cevapta, tam bir açıklık olmadığı, bu sorunun Komintern'den yola çıkarak tartışılması gerektiği söylendi.)

- Mücadele biçimlerinin Sosyo-ekonomik yapı ile doğrudan bağıntılı olarak ele alınması yanlıştır.

(Bu konuda getirilen eleştiri kabul edildi.)

Bir bütün olarak Sosyo-ekonomik yapı konusunda da belli görüş ayrılıklarının olduğu, bunlar üzerinde önümüzdeki dönemde Sosyo-ekonomik yapı araştırmasının tartışması içinde durulması gereği ortaya çıktı. Bütün tartışmalarda Sosyo-ekonomik yapı araştırmasından doğru siyasi sonuçlar çıkarılabilmesi için devrim tipleri konusunda açıklığa kavuşmanın önşart olduğu ortaya çıktı.

Kardeş örgütler bu konudaki eleştirilerinin uyarı olarak kavranması gerektiğini belirttiler.

Konferansın bundan sonraki bölümünde çeşitli konularda karar tasarıları üzerin de tartışıldı ve kararlar alındı.

Mao Zedung konusunda dörtlü Ortak Açıklama oybirliği ile kararlaştırıldı. (Bolşevik Partizan, sayı 5, sf. 50)

Genel görevler, uluslararası tavır konusunda dörtlü Ortak Açıklama (Yaşasın TKP/ML(B), Bolşevik Partizan, sayı3) oybirliği ile onaylandı.

Arnavutluk Emek Partisi konusunda oybirliği ile şu karar alındı:

Arnavutluk Emek Partisi, revizyonist bir çizgiye sahip ve hızla yozlaşma yönün de olan bir partidir.

Görev, Arnavutluk Emek Partisi'nin savunduğu revizyonist çizginin, ideolojik pozisyonların dünya emperyalizmine hizmet ettiğini, özellikle Arnavutluk Emek Partisi'ni hala Marksist-Leninist gören çevreler içinde teşhir etmektir. Arnavutluk Emek Partisi'nin bugünkü çizgisi ile, Arnavutluk'ta sosyalizmin tüm kazanımlarının kaybedilmesinin kaçınılmaz olduğunu ortaya koymaktır.

Merkez Komitesi önümüzdeki dönemde Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumuhuriyeti'ndeki gelişmeleri dikkatle izlemeli, her önemli gelişme karşısında tavır takınmalı; Arnavutluk Emek Partisi'nin revizyonist çizgisine karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütmelidir.

KLASİKLER KONUSUNDA:

Konferansımız Marsizm-leninizm'in klasikleri konusunda, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in Marksizm-Leninizm'in klasikleri olduğunu vurgular; bunun bizim için tartışma sorunu olmadığını tespit eder.

(Oybirliği)

(Bu konuda bir yoldaş oylama öncesinde, kendisinin bu konuda oy kullanacağını, ama bu sorunla ilgili kafasında çözülmemiş bazı problemler olduğunu; mesela Komintern'in belgelerinde bazı hatalar tespit edildiğini; Komintern'in dağıtılması gibi bir olgu olduğunu, Komintern'in hataları konusunda Stalin'in rolünün ne olduğunu bilmediğini vb. ortaya koydu.)

Tartışma içinde bizim için Komintern'in de incelenmesi görevinin Marks, Engels, Lenin, Stalin'den yola çıkılarak bir görev olduğu; yoldaşın bir kuşkusu varsa oy kullanmamasının doğru tavır olacağı belirtildi.)

MK HİZİBİ KONUSUNDA:

MK hizibinin uyguladığı çizgi sağ oportünist bir çizgidir.

MK hizibi hatalarını açma yönünde değil, sistemleştirme yönünde ilerleyen; yöneticileri iflah olmaz oportünistler olan bir gruptur. Nitelik olarak diğer oportünist gruplardan bir ayrılığı yoktur.

TÜM DEVRİMCİLERE MESAJ:

Bu karar tasarısı üzerinde tartışılırken bir yoldaşın Konferansa yazdığı bir açıklama da Konferansa okundu. Bu açıklamada yoldaş geçen dönemde polisin eline düştüğünde işkenci altındaki tavrını (bildiği ve boşaltılması yönünde karar alınmış bir evi belli bir süre geçtikten sonra gösterme) kısmi çözülme olarak değerlendirmekte idi. GDS'den yoldaş, gerek bu yoldaşın tavrının ve gerekse bunu destekleyenlerin tavrının yanlış olduğu; ilkenin üyeyi tek başına polis karşısında bırakmamak olduğu; her dönemde Komünist Partilerinin üyelerini korumak için belli ifadeleri önceden düzenlediğini, bu önceden düzenlenen ifadeleri vermenin çözülme olarak görülmemesi gerektiğini savundu.

Tartışma içinde bu sorunun bizim için yeni olduğu, önümüzdeki dönemde araştırılması gerektiği söylendi.

Karar tasarısı şu şekli ile oybirliğiyle oylandı: KARAR:

Ülkemizin işkencehanelerinde, Faşizmin zindanlarında ve mahkemelerinde devrimci onurlarını koruyan yoldaşlarımıza ve tüm devrimcilere mesaj:

Konferansımız, faşizmin işkencehanelerinde ve zindanlarında devrimci onurlarını koruyan; en ağır işkenceler altında bile çözülmeyen; devrime bağlılığın en güzel örneklerini veren; ölümü göze alarak sır vermeyen hangi örgütten olursa olsun tüm devrimcileri saygı ile selamlar; İbrahim Kaypakkaya yoldaşın şanlı, onurlu geleneğini ölüm pahasına sürdürerek Türkiye proletaryasının gönlüne, kafasına kazınan onlarca devrimciyi, faşist işkencecilere, tüm faşist düzene ve emperyalizme duyduğu kinle anar.

Konferansımız, faşizmin işkencehanelerinde, kan emici faşist zorbaların insanlıkdışı işkenceleri karşısında yenik düşen devrimcilerin tavırlarını karşı devrime hizmet eden bir tavır olarak değerlendirir. Bu duruma düşen kişilerin bu yenilgilerinin devrime, halka verdiği zararı kavramalarını talep eder.

Konferansımız, faşizmin zindanlarında devrimci tutukluların verdiği onur mücadelesini; devrimcileri yıkmak için her türlü yolu deneyen faşist zorbalara karşı ellerindeki tüm imkanları kullanarak (açlık grevi vb.) direnen devrimci tutukluları devrimci bir çoşku ile selamlar. Faşizmin devrimcilere zorla kabul ettirmek istediği herşeye karşı -bunlar küçük, önemsiz şeyler bile olsa- direnme; bu direnmede kazanılan her küçük zafer, her başarı; mücadele edildiği zaman, direnildiği zaman kazanmanın mümkün olduğunu; faşistlere karşı en zor şartlar altında bile direnmenin mümkün olduğunu göstermektedir. Bu direnişler aynı zamanda devrimcilerin devrim davasına bağlılığının da kanıtı olmaktadır.

Konferansımız faşizmin mahkemelerinde, faşizmi yargılayan -kendilerini değil, devrim davasını savunan tüm devrimcileri saygı ile selamlar; nedamet getirenleri, teslim olanları nefretle kınar.

Konferansımız özellikle TKP/ML davası ile ilgili olarak karşı-devrimin eline düşen tüm arkadaşları selamlar ve onlara şu çağrıyı yapar:

Partinin bölünmesi ile ilgili belgeleri ciddi bir şekilde inceleyin! Bugün uğradığımız yenilginin ağırlığının ideolojik-siyasi ve örgütsel sebepleri üzerinde ciddi bir şekilde durun! Bu konuda biz Bolşeviklerin görüşlerini eleştirici bir gözle inceleyin!

Sosyal pratik bizim çok ağır hatalar yaptığımızı acımasız bir şekilde ortaya koydu. Şimdi sorun bu hatalardan doğru dersler çıkarmaktır. Biz tek çıkış yolunun Marksizm-Leninizm olduğunu; görevin Bolşevik bir parti yaratmak olduğunu düşünüyoruz! Sizleri de bu mücadeleye çağırıyoruz! Revizyonist MK hizibi ile her türlü bağınızı kesin! Boyşeviklerle temas kurun!

Konferansımız zindanlardaki Bolşevik yoldaşlara da en samimi komünist selamlarını iletir.

Gerçek özgürlük mücadelesi, faşist düzeni yıkma mücadelesidir!

Gerçek özgürlük mücadelesi, devrim mücadelesidir!

Bu bilinçte olan Konferansımız bütün devrimcilerle gerçek özgürlük mücadelesinde omuz omuza olduğunu açıklar!

ÖZELEŞTİRİ İLE İLGİLİ OLARAK:

Bir yoldaş (1), önümüzdeki dönemde öncelikle taslağa gelen eleştiriler ışığında, I. Konferanstan bu yana yaptığımız (1978'den bu yana) hataları içeren bir özeleştiri taslağının hazırlanarak tartışmaya sunulması gerektiği; bunun özeleştiri yönünde atılacak ilk adım olması gerektiği görüşünü savundu.

Buna karşı bir başka yoldaş (13) özeleştirinin sınırının zamanla değil, konularla çizilmesi gerektiği; mesela önce parti inşası meselesinin incelenip bu konuda tüm geçmişin değerlendirilmesi; sonra başka bir konunun alınması vb. şeklinde bir yöntem izlenmesini savundu.

Tartışma içinde bu ikinci yöntemin doğru olmadığı konusunda çoğunluk fikir belirtti.

Özeleştiri taslağı üzerine şu karar alındı:

KARAR:

Konferansımız, Konferansa sunulan özeleştiri taslağının sunulduğu şekli yanlış ve yetersiz olduğu sonucuna varmış; Merkez Komitesi'ne özeleştiri taslağını gelen eleştiriler ve öneriler doğrultusunda gözden geçirme; ve yeni bir özeleştiri taslağı hazırlayarak tartışmaya sunma görevini vermiştir.
(çoğunlukla)

Faaliyet raporu üzerine şu karar alındı:

KARAR:

Konferansımız, Merkez Komitesi'ne, Merkez Yönetimi'nin Konferans'a sunduğu faaliyet raporunu gelen eleştiriler ve öneriler doğrultusunda -parti içi çelişmeleri çıkış noktası alarak- yeniden düzenleyip; partiye sunma görevini verir.
(Oybirliği)

Şerh (10): Konferansımız Merkez Komitesine, Merkez Yönetimi'nin Konferansa sunduğu, gelen eleştiriler temelinde geri çekilen faaliyet raporunu, gelen eleştiriler ve öneriler doğrultusunda -parti içi çelişmeleri çıkış noktası alarak- yeniden düzenleyip partiye sunma görevini verir.

Bir yoldaş (10) önce sunulan taslakların geri çekildiği belirtilmelidir şerhini düştü.

Yapılan tartışmalar ışığında bir yoldaş önümüzdeki bir yıllık dönem için şu tartışma planını sundu:

ÖNÜMÜZDEKİ 1 YILLIK DÖNEM İÇİN ÇALIŞMA PLANI

1. Temel eğitim

   SBKP(B) Kısa Tarihi 1., 2., ve 3. Bölüm
   Kaynak kitaplar
   Karl Marx / Marksizmin üç kaynağı / Marksizm ve revizyonizm / Halkın Dostları kimlerdir / Komünist Manifesto / Gotha programının eleştirisi / Ne Yapmalı? / Bir adım ileri, iki adım geri / İki taktik

   Parti inşası ile ilgili seçilmiş bazı tekstler de okunacak.
   İki aşamalı parti inşası
   Parti içi mücadele
   Demokratik merkeziyetçilik ve illegalite

2. Ortak açıklamalar

   Şimdiye dek çıkan polemik eleştirileri ve polemik yazısının kendisi
   Mao ortak açıklaması
   Mao I-V

3. İbrahim Kaypakkaya'nın elimizdeki tüm yazılarının incelenmesi

   Şimdiye dek çıkan yayınların incelenmesi
   (Yeni sorunları işleyen yayınlar yayınlanmadan tartışılacak)

Türkiye devriminin özel programatik sorunları üzerine tartışma

- Milli mesele
- Kemalizm
- Sosyo-ekonomik yapı. Özellikle devrim tipleri sorunu

4. Konferans raporu ve Konferansla ilgili diğer belgeler

- Kardeş örgütlerin getirdiği eleştirilerin, kalan çelişmelerin tespiti
- Kadroların değerlendirilmesi

Oybirliği ile kabul edildi.

Kardeş örgütlerin Konferansa katılımı ile ilgili olarak şu karar tasarısı oybirliği ile kabul edildi:

> Bolşeviklerin II. Konferansı kardeş örgütlerinin Konferans belgeleri ve Bolşevik Partizan'ın yayınlarına getirdiği ilkesel eleştiriler üzerine derinlemesine tartıştı.
> II. Konferans önümüzdeki dönem içinde bütün üyelerimizin bu eleştirilerle ciddi bir şekilde ilgileneceğini açıklar. Merkez Komitesine Konferanstaki tartışmaların ışığında ve hücrelerde yürütülecek tartışmaların ışığında bu eleştirilere cevap verme görevini verir.
> Konferansımız bu eleştirilerin genel olarak -tek tek derinleştirilmesi ve tartışılması gereken noktalardan bağımsız olarak- doğru yönde eleştiriler olduğunu açıklar. Bu eleştiriler şu yönde yön gösterici olmuştur:
> - Marksist-Leninist ilkelerin birincil alınması, ve temel eğitim sorunu
> - İbrahim Kaypakkaya'ya aceleci eleştirilerden sakınma yönünde uyarı
> - Bürokratizme ve liberalizme karşı uyanıklık yönünde uyarı
> - Parti içi mücadelenin parti inşasının bir yasası olarak vurgulanması
> - Milli meselede ideolojik ve teorik mücadelenin ağırlığının büyük Türk şövenizmine ve ancak ondan sonra Kürt milliyetçiliğine yönlendirilmesi
> - Üye ve sempatizanların işkenceye karşı somut mücadele sorunlarına Komünist Partisinin bilimsel yaklaşması talebi

---

Daha sonra bir yoldaş MY adına mali raporu sundu. Bu konudaki problemleri ortaya koydu. Geçen dönemde bu konuda tam bir keşmekeş olduğunu; aidat-bağışyayın gelirlerinin birbirinden ayrılmasının hemen hemen imkansız olduğunu; bu durumu düzeltmek gerektiğini ve bu konuda önerileri anlattı.

Merkez Yönetimi adına eğer gerekli görülürse bir komisyon kurulup hesapların denetlenebileceğini belirtti. Hiçbir Konferans üyesi böyle bir talep getirmedi. Merkez Yönetim mali yönden oybirliği ile aklandı.

Konferans bu çalışmalardan sonra Merkez Komitesi seçimine geçmiştir.

Merkez Komitesi seçimi ile ilgili olarak özel durumdan yola çıkarak bir tek yoldaşın seçim komisyonu görevini üstlenmesi; oyların saklanarak Merkez Komitesine devredilmesi önerisi kabul edilmiş ve seçimlere geçilmiştir. Seçim öncesinde tek tek yoldaşlara sorular yöneltilmiş; ve adaylar üzerine tartışılmıştır.

Seçimlerden sonra Konferans çalışmalarını bitirmiştir.